

”Se nimen määrää kenen lapsi on”

**Sukujen etunimistä ja nimeämismalleista Pohjois-Savossa ja Pohjanmaalla
1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun**

Suomen historian pro gradu -tutkielma

Joensuun yliopisto

Elokuu 2007

Reetta Oksanen

Tutkimustiedote

Oksanen, Reetta Liisa Emilia

”Se nimen määrää kenen lapsi on” Sukujen etunimistä ja nimeämismalleista Pohjois-Savossa ja

Pohjanmaalla 1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun

Joensuun yliopisto 2007

Suomen historia

Pro gradu -tutkielma

124 sivua + liitteet 1-3

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan etunimistön perinnöllisyyttä, nimivalikoimaa ja nimeämismalleja muutaman talonpoikaissuvun keskuudessa Pohjois-Savossa ja Pohjanmaalla 1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun. Erilaista näkökulmaa etunimistöön antaa myös nimistön tarkastelu talonpoikaissäestön eri kerroksissa ja aviottomien lasten nimiperinne. Sukujen etunimet kuvaavat lisäksi omaa paikallisyhteisöään, ja nimeämiseen vaikutti myös se, nähtiinkö lapsi osana sukupolvien ketjua ja kollektiivista maailmankuvaa vai omana yksilönään. Tutkimusaineisto on kerätty sukututkimuksen perusmetodia hyödyntäen Iisalmen, Kiuruveden, Maaningan, Pielaveden sekä Vähänkyrön ja Laihian seurakuntien kirkonkirjoista. Tutkimuksen keskeisen osan muodostaa vertailu yleisen ja sukukohtaisen etunimistön välillä sekä alueellinen vertailu Pohjois-Savon ja Pohjanmaan välillä.

Tutkimuksessa selvisi, että nimeämismallit ja nimivalikoimat olivat erilaista Pohjois-Savon ja Pohjanmaan välillä, mutta yhteistä kummallekin alueelle oli etunimistön kristillisuus. Pohjois-Savossa oli käytössä runsaasti erilaisia etunimiä jo 1700-luvun puolella, mutta Pohjanmaalla samat nimet kiersivät sukupolvelta toiselle ja sukutraditio oli vahvempi. Nimistöllinen muutos alkoi tapahtua Pohjois-Savossa 1860–70-luvuilta lähtien ja Pohjanmaalla 1880-luvulta lähtien. Tällöin vanhat kristilliset nimet alkoivat korvautua uusilla suomalaiskansallisilla etunimillä ja yhtä useamman etunimen valinta alkoi yleistyä myös talonpoikaisten keskuudessa.

SISÄLLYS

1. TUTKIMUKSEN ESITTELY	1
1.1 Suomalaisen etunimistön historiaa	1
1.2 Tutkimustehtävä ja –metodi	3
1.3 Tutkimusaineisto ja lähdekritiikki	9
1.4 Aikaisempi tutkimus ja kirjallisuus	12
2. TUTKITTAVAT SUVUT OSANA TALONPOIKAISYHTEISÖÄ	17
2.1 Talolliset ja tilattomat	17
2.2 Pohjois-Savossa sukunimi suvun tunnuksena	20
2.3 Pohjanmaalla patronyymejä ja sukutiloja	22
3. ETUNIMISTÖ JA YHTEISKUNTA 1700-LUVUN ALUSTA 1900-LUVUN ALKUUN	28
3.1 Mistä nimi lapselle?	28
3.2 Pyhimyskaimoja ja hallitsijanimiä	30
3.3 Anna, Maria vai Wilhelmiina?	36
3.4 Kokeiluja sekä perinteitä	41
3.5 Suomalaiskansallisuutta ja muotiniimiä	46
4. USEAMMAT ETUNIMET JA NIMIEN MUUNNELMAT	53
4.1 Toinen etunimi harvinaisuus 1700-luvulla	53
4.2 Juho Heikki ja Anna Liisa	56
4.3 Amalia Sofiasta Lyyli Rispiinaan	58
4.4 Miehen nimi, naisen nimi vai lempinimi?	64
5. SUKU, SÄÄTY VAI SYNTYPERÄ NIMEÄMISMALLIN PERUSTANA?	67
5.1 Suvun mukaan nimeäminen	67
5.2 Lapsesta kaima kummille	73
5.3 Pohjois-Savon nimissä muodikkuutta, tavallisuutta vai sosiaalista nousua?	77
5.4 Pohjanmaalla tasaista nimistöllistä kehitystä	83
5.5 Aviottomat lapset ja hätäkasteet	87

6. SUKUJEN ETUNIMISTÖ PAIKALLISYHTEISÖN JA MAAILMANKUVAN KUVAAJINA	90
6.1 Nimeämismallit osana paikallisyhteisöä	90
6.2 Yksilö osana sukupolvien ketjua ja kollektiivista maailmankuvaa	96
6.3 Kohti individualistista maailmankuvaa yhteiskunnallisia muutoksia	101
7. YHTEENVETO	107
LÄHTEET JA KIRJALLISUUS	115

1. TUTKIMUKSEN ESITTELY

1.1 Suomalaisen etunimistön historiaa

Ihmisen yksilöllisyyden kielellinen tunnusmerkki on ollut aina hänen oma nimensä. Muinaisina esikristillisinä aikoina suomalaisilla oli värikäs ja vaihteleva etunimistö, johon sisältyi moninaisia nimiä. Näistä suurin osa oli luonnosta otettuja kuten Tammi, Raita ja Otra tai ne edustivat eläinkuntaa kuten Karhu, Susi, Repo tai Hirvi. Esikristillisiä nimiä voitiin vaihtaa iän ja aseman mukaan, ja niistä oli olemassa erilaisia muotoja. Osassa nimistä oli hellittelyn merkitys ilmeinen kuten Kullassa tai Kultimossa, ja osassa oli puolestaan taruston vaikutuksia kuten Ukossa tai Väinämössä. Muinaissuomalaisten naisten henkilönnimiä voidaan todeta vähemmän kuin miesten. Sen sijaan kansanrunoudesta voidaan poimia runsaasti luonnosta otettuja hellittelynimiä, joita käytettiin tytöistä kuten Mansikka tai Kukka. Kun katolinen kirkko liitti valtapiiriinsä myös Suomen, voimakas kirkko ja vieraskielinen hallinto painoivat vanhat suomalaiset nimet unohduksiin, vaikka ne näkyivät edelleen satunnaisesti esimerkiksi suku- ja paikannimistössä. Papit yrittivät hävittää pakanuuden merkkejä nimistä ja saattaa tilalle kirkon pyhien miesten ja naisten nimiä. Monimuotoiset esikristilliset nimet säilyivät kuitenkin kotoisessa käytössä kristillisten nimien rinnalla keskiajalle saakka.¹

Nykyinen henkilönnimisysteemi alkoi muotoutua Keski- ja Etelä-Euroopassa noin 1000 vuotta sitten, vaikka vanhojen nimien juuret ovatkin usein tavoittamattomissa. Uudet kristilliset etunimet levisivät Suomeen 1000-luvulta alkaen kristinuskon myötä, ja ne ovat vanhin kerrostuma yhtäjaksoisesti käytössä olleita nimiä. Enää ei annettu esivanhempien sielunimiä, vaan lapsia ristittiin suvun ulkopuolisten auttajien eli pyhimysten mukaan. Keskiajalla lapselle annettiin useimmiten kristillisperäinen nimi, vaikka syrjäisemmillä seuduilla vanha pakanallinen nimitraditio jatkui pidempään. Kuitenkin poikalapset, joiden velvollisuutena oli jatkaa suvun traditioita, saattoivat kantaa vielä 1500-luvulla muinaissuomalaisia nimiä. Kristillisellä kaudella jokainen lapsi sai oman nimikkopyhimyksensä, jonka suojeluksessa vaelsi. Kuka tahansa lukemattomista pyhistä ei kuitenkaan tullut kyseeseen, vaan nimi oli valittava hiippakunnan virallisesta kalenterista. Luonnollisin ratkaisu oli ristiä oman kirkon suojelupyhimyksen mukaan, mistä johtui, että samalle paikkakunnalle kertyi samannimisiä ihmisiä. Etunimet vakiintuivat ja lisääntyivät 1300-luvulta alkaen. Pyhimysnimien kerrostuma on vanhin koko kristikunnalle yhteinen samoine vuotuisine

¹ Kiviniemi 1982, 9; Vilkuna 1997, 10-11; Maliniemi 1947, 44-46.

merkkipäivineen, ja niiden taustalla on Suomessa Turun hiippakunnan pyhimyskalenteri. Vanhaan esikristilliseen henkilönnimisysteemiin kuului aikanaan päänimi eli etunimi, sekä erilaisia lisänimiä. Tätä taustaa vasten onkin ymmärrettävää, miksi etunimi ja patronyyminimityypit yleistyivät Suomessa varhain. Sukunimi oli lisänimi, joka kytki suvun jäsenet yhteen. Väestön liikkuvuus suosi sukuun viittaamista.²

Kristilliset nimet syrjäyttivät aikanaan lähes kokonaan vanhat omaperäiset nimet, ja Suomeen oli aikaisemmin kotiutunut myös vierasperäistä henkilönnimistöä. Tämä saattaa olla yksi selitys kristillisten etunimien varsin nopeaan kasvuun. Pyhimyskalenteri perustui pyhimysten muistopäiville, ja vaikka uskonpuhdistus hylkäsi 1500-luvun alussa pyhimysten palvonnan, nimet säilyivät silti kasteessa. Kun uusi kristillinen nimistö yleistyi, nimi valittiin sen sosiaalisen tai kristillisen leiman perusteella tai suoraan suvusta. Vierasperäisistä etunimistä olivat käytössä niiden kansanomaiset asut. Kun statukseltaan kristillinen etunimistö oli yleistynyt keskiajalla, nimien määrä oli aluksi pieni. Etunimistö karttui 1600-luvulla, jolloin raamatulliset nimet yleistyivät ja erilaiset muotivirtaukset toivat Suomeen uutta nimistöä. Lisäksi kunkin aikakauden merkkihenkilöt ovat aina omana aikanaan vaikuttaneet nimimuotiin. Kirkollisten nimien joukkoon tuli 1700-luvulla hallitsijoiden ja muiden mahtimiesten nimiä sekä myös kuninkaallisten naisten nimiä.³

Katolisen ajan nimet säilyttivät paikkansa, ja niitä tuli jopa lisää 1600–1700-luvun puhtasoppisuuden aikakaudella. 1800-luvun alusta lähtien olivat käytössä sekä perinteiset että uudenlaiset nimet. Etunimistö suomalaistui 1800-luvun puolivälissä kansallisen heräämisen myötä. Sitä ennen nimistö oli asiakirjoissa vierasasuista ja Ruotsin mallin mukaista. Vanhoja suomalaisperäisiä nimiä otettiin käyttöön esimerkiksi Kalevalan ja Kantelettaren innoittamana, jolloin syntyi uusia suomenkielisiä nimiä. Kuitenkin virallisen etunimistön piirissä elettiin ruotsalaisissa merkeissä 1800-luvun loppuun saakka, ja vasta 1800-luvun lopulla vanha etunimitraditio alkoi murtua eri syistä. Tämän jälkeen kehityksen tyypillinen piirre on ollut nimien suosionvaihtelun nopeutuminen ja aiempaa runsaampi uusien nimien yleistyminen. 1900-luvun alkukymmeninä nimistönmuutos oli nopeaa, jolloin uusia nimiä syntyi sekä vanhoja katosi.⁴ Etunimet oli kirjattu vielä 1800-luvulla ruotsalaiseen tai latinankieliseen muotoonsa, vaikka asiakirjoissa olevat nimimuodot olivat tuskin yleisiä suomenkielisen kansan keskuudessa. Esimerkiksi nimi Johannes muuttui kirkonkirjoissa vasta 1800-luvun jälkimäiseltä puoliskolta

² Kiviniemi 1982, 26-55; Vilkuna 1997, 15-16; Hämäläinen-Forslund 1987, 55-56.

³ Kiviniemi 1982, 64-77, 147-148; Saarikalle ja Suomalainen 2007, 9.

⁴ Kiviniemi 1993, 41; Kiviniemi 1982, 24; Vilkuna 1997, 18; Lempiäinen 2004, 10-11.

lähtien muun muassa Juhoksi tai Hannekseksi, Henric suomentui muotoon Heikki ja Margareta lyhentyi Reetaan.

1.2 Tutkimustehtävä ja –metodi

Tutkimustehtäväni on selvittää, kuinka etunimet periytyivät suvuittain Pohjois-Savossa ja Pohjanmaalla 1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun saakka sekä millaisia etunimiä ja nimeämismalleja kummallakin alueella oli käytössä kyseisellä ajanjaksolla ⁵. Keskityn tarkastelemaan tutkimustehtävääni tarkemmin muutaman itselleni läheisen suvun keskuudessa. Isäni isänpuoleinen suku on kotoisin Pohjois-Savosta, eli tarkastelen etunimistöä Iisalmen maaseurakunnan ja Kiuruveden seurakuntien alueella sekä osittain myös Maaningan ja Pielaveden seurakuntien alueella. Äitini suvun nimiperinnettä tarkastelen keskittymällä Pohjanmaan alueella oleviin Laihian ja Vähänkyrön seurakuntiin. Pohjois-Savossa tutkimuskohteena ovat Oksasen, Flygaren sekä Auvisen suvut. Pohjanmaalla tutkin Seppälän sukua Vähästäkyröstä ja Suortin, Wiikin, Naskalin sekä Potkan/Kuusiston/Lyyskin sukuja Laihialta.

Työn alussa käsittelen johdannoksi suomalaisen etunimistön erilaisia vaihteita. Ensimmäisessä varsinaisessa käsittelyluvussa esittelen tutkimukseni kannalta keskeiset talonpoikaisväestön eri kerrostumat ja tutkimuksen kohteena olevat edellä mainitut suvut osana talonpoikaisyhteisöä. Vaikka tutkimukseni käsitteleekin pääasiassa etunimistöä, mielestäni on perusteltua tarkastella sukujen yhteydessä myös hieman sukunimistöä sekä patro- ja matronyymejä. Sukunimikäytäntö oli erilainen Pohjois-Savossa ja Pohjanmaalla. Pohjois-Savon sukunimistö on vanhaa perua ja sukunimet olivat usein nen-päätteisiä. Pohjanmaalla olivat pitkään käytössä patronyymit, ja tämän jälkeen sukunimistö määräytyi usein tilan tai kylän mukaan. Tämän jälkeen tarkastelen yhteiskunnallisten tapahtumien vaikutusta etunimistöön sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla 1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun. Pyrin tarkastelemaan etunimistöä hieman laajemmin kuin ainoastaan tietyn suvun näkökulmasta paikkakunnittain. Tällöin tarkastelunäkökulmaa ja mahdollista vertailua avaa hyvin seurakuntakohtainen etunimistö, josta on koottu taulukot liitteeksi

⁵ Kirkonarkistojen väestönrekisteriasiakirjoja koskevan arkistolain muutoksen mukaan (1993) tutkija saa nykyisin ilman erillislupaa käyttöönsä Kansallisarkistossa ja maakunta-arkistoissa 100 vuotta vanhempaa kirkollista lähteistöä (Sampio 2002, 51). Työni viimeiseksi tutkimusvuodeksi jäi vuosi 1905, mutta suurin osa tutkimusaineistostani rajautui kuitenkin 1800-1900-lukujen vaihteeseen. Vastaavasti tutkimus alkaa 1700-luvun alusta siitä lähtien, kun tutkittujen sukujen jäsenistä löytyi tietoja kirkonkirjoista tai kirkonkirjoja on säilynyt. Tämän vuoksi tutkimusajanjakso on määritelty 1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun.

työn loppuun ⁶. Todennäköisesti lapsia saatettiin kastaa usein esimerkiksi omana aikanaan yleisillä etunimillä, jolloin on perusteltua vertailla sekä sukukohtaista että paikkakuntakohtaista etunimistöä keskenään. Seuraavaksi tutkin useamman etunimen valintaa lapselle ja erilaisia nimien muunnelmia kuten lempinimiä.

Erilaista näkökulmaa omalle työlleni antaa etunimen mahdollinen periytyminen suvun keskuudesta. Lähtöoletukseni on, että lapselle valittiin nimi pääasiassa suvun piiristä, kuten vanhemmilta tai isovanhemmilta sekä vanhempien sisaruksilta, mutta myös erilaisia muotinimiä löytyy. Tarkastelen myös kummiperinnettä sekä talonpoikaisväestön nimeämismalleja eri kerroksissa. Tarkoitukseni on selvittää, annettiinko lapselle mahdollisesti ylempään sosiaaliluokkaan viittaava nimi eli käytettiinkö etunimistöä eräänlaisena sosiaalisen nousun välineenä muuten alanevan säätykierron yhteisössä? Kaikista tutkittavista suvuista löytyi talollisia, tilattomia, palvelusväkeä ja torppareita, mutta käyttivätkö talolliset ja tilattomat vanhemmat erilaisia etunimiä tai nimeämismalleja, ja oliko suvun mukaan nimeäminen voimakkaampaa esimerkiksi talollisten keskuudessa? Tutkin samalla myös aviottomien lasten nimenvaihtoa. Työni viimeisen kokonaisuuden muodostaa nimistön tarkastelu paikallisyhteisöjen kuvaajina ja kuinka kollektiivinen ja myöhemmin 1800-luvulla individualistinen maailmankuva vaikuttivat nimeämismalleihin. Tavoiteltiinco etunimellä yhteisöllisyyttä vai yksilöllisyyttä?

Tarkoitukseni on myös tutkia, millaista ajallista ja paikallista vaihtelua etunimistössä esiintyy. Aion tarkastella rinnakkain sekä tyttöjen että poikien nimiperinnettä sekä nimen periytymistä suvun mukaan. Pyrin vertailemaan aineistossani esiintyviä etunimiä toisiinsa ja etsimään niistä mahdollisia eroja ja yhtäläisyyksiä. Tutkimukseni taustalla vaikuttavat suvun ja paikallisyhteisön nimiperinne, yleiset kullekin aikakaudelle tyypilliset etunimikäytännöt sekä yhteiskunnallinen kehitys. Tarkastelen myös sukulaissuhteita ja vertailen eri sukupolvia keskenään. Vaikka suku jatkui tavallisesti perheen poikien kautta, olen myös ottanut tutkimukseeni mukaan tyttäriä sekä vaimojen perheitä mikäli mahdollista. On mielenkiintoista tutkia etunimistöä muutaman suvun piirissä tietyllä alueella, mutta myös nimiperinteen vertailu Itä- ja Länsi-Suomen välillä antaa uudenlaista näkökulmaa tutkimukseeni.

Sukututkimus on historiatiedettä, joka selvittää samoista kantavanhemmista polveutuneiden henkilöiden polveutumissuhteita, sukujen toimintamuotoa sekä jäsentensä elämää ja elinympäristöä.

⁶ Katso liite 2.

Moni sukututkimus noudattaa keskiaikaisia perinteitä ja järjestelmiä, joiden mukaan perheen esikoispoika ja edelleen hänen vanhin poikansa luovat selkeältä vaikuttavan sukujärjestyksen. Sukulaisuus voidaan hahmottaa geneettisesti eli verisukulaisuuden perusteella, mutta suku voidaan määritellä myös yhteisöllisesti, jolloin siihen kuuluu myös erilaisia sivusukulaisia. Avioliitto tuo sukuun uusia jäseniä, joita voidaan laskea yksilöinä ja ryhminä. Sukututkimus nykyisessä muodossaan yleistyi 1970-luvulla, jolloin yhteiskunnallinen murros etäännytti sukulaiset toisistaan. Teollistuminen ja kaupungistuminen vaikuttivat siihen, etteivät perhe ja suku olleet enää tuotantoyksikköjä verrattuna aikaisempaan tapaan. Nykyään sukututkimusta tehdäänkin useimmiten nykyajasta menneisyyteen.⁷ Sukulaisuussuhteet kootaan tavallisesti esipolvi-tauluihin, joihin on valittu tietty lähtöhenkilö⁸. Lähtöhenkilö voi olla periaatteessa kuka tahansa esivanhempi tai tutkija itse. Olen valinnut tutkimukseeni lähtöhenkilöiksi eli kantavanhemmiksi kunkin suvun vanhimmat tunnetut jäsenet eli käytännössä suvun ”kantaisän” vaimoineen, jotka olivat syntyneet 1600-luvun lopulla tai 1700-luvun alussa.

Sukututkimuksen perusmetodi etenee seuraavasti. Kun tiedossa on lähtöhenkilön tarkka syntymäaika ja -paikka, voidaan hakea syntyneiden ja kastettujen luettelosta hänen syntymämerkintänsä. Syntymämerkinnästä saadaan selville vanhempien nimet sekä tieto siitä, missä kylässä tai talossa perhe asui, kun lapsi syntyi. Asuinpaikkatiedon perusteella haetaan kyseisin kylän ja talon rippikirja, josta löydetään henkilön vanhemmat ja heidän syntymäaikansa ja -paikkansa. Tällöin tutkimuksessa päästään yksi sukupolvi taaksepäin.⁷ Sukututkimus edellyttää lähteiden yhteiskäyttöä, jolloin kaikkia lähderyhmiä tulisi verrata keskenään. Esimerkiksi esivanhemman syntymäpäivä on etsittävä kastettujen kirjasta, josta näkyvät hänen vanhempansa. Tämän jälkeen vanhempien vihkipäivä saattaa löytyä vuotta paria aikaisemmin vihittyjen luettelosta. Lopuksi koko perhe on etsittävä ja tarkistettava rippikirjasta. Usein tieto löytyy eri muodossa eri lähteistä, joten rippi- ja historiakirjoja on luettava ristiin.⁹

Vaikka pyrin tutkimuksessani tarkastelemaan ennen kaikkea Oksasen, Flygaren, Auvisen, Seppälän, Suortin, Naskalin, Wiikin sekä Potkan/Kuusiston/Lyyskin suvun nimikäytäntöjä, kartoitan osittain myös sukuun naitujen puolisoiden omaa sukua eli lähinnä näiden vanhempia ja mahdollisia sisarusia niiltä osin kuin se on mahdollista. Etunimi saattoi periytyä lapselle myös toista sukulinjaa pitkin. Tulkitsen tutkimuksessani etunimistöä siis uudella tavalla, sillä selvitän etunimistön

⁷ Mäkelä ja Karskela 1992, 11-12, 16.

⁸ Sampio 2002, 80.

⁹ Mäkelä ja Karskela 1992, 46.

periytymistä tiettyjen sukujen piirissä. Otosvuosittain kerätty nimitieto kustakin seurakunnasta antaa taustaa omalle sukukohtaiselle tutkimukselleni, sillä todennäköisesti sukujen nimeämismallit tai suosimat etunimet eivät eronneet merkittävästi muusta etunimistöstä.

Nimistön oikeinkirjoitus on horjuvaa. Alun perinkään kirkonkirjojen pitäjät eivät ole olleet välttämättä eteväitä kirjoittajia tai hallinneet hyvin suomen kieltä, joka itsessään on ollut vakiintumatonta. Samakin nimi on voitu merkitä usealla eri tavalla. Nimet ovat luonnollisesti latinalaisessa tai ruotsalaistetussa muodossa. Suomalaiset nimiasut ovat eläneet kansan suussa varhain, mutta kirkonkirjat antavat niistä vain vähän suoranaista tietoa. Nimien suomalaiseen asuun siirrytään kirkonkirjoissa käytännössä 1880-luvulla.¹⁰ Tällöin kirkonkirjojen kieli vaihtui ruotsista suomeksi. Ensimmäiset seurakuntien kielimuutokset tapahtuivat 1860-luvulla, mutta useimmat vasta 1870–80-luvuilla. Etunimistön muuttuminen tapahtui suunnilleen samaan aikaan, vaikka etunimien suomalaistuminen ei ollut välttämättä yhdellekään henkilölle kerrallinen tapahtuma, vaan samalle henkilölle saatettiin kirjata erilaisia suomalaisia nimimuotoja tai vuoronperään suomalainen tai ruotsalainen nimiasu. Jo 1830–1840-luvuilla esiintyi joitain suomalaisia uudisnimiä, mutta ne pysyivät vielä harvinaisina vuosikymmeniä.¹¹

Saman kantanimen suomennokset saattoivat vaihdella paikkakuntien ja sukujenkin välillä. Olen kuitenkin pyrkinyt suomentamaan omassa aineistossani esiintyvät vierasperäiset etunimet vertaamalla niitä 1800-luvun lopun kastettujen luetteloihin, jolloin suomenkielisen väestön etunimet näkyvät suomalaisessa muodossaan. Osa etunimistä suomennettiin kuitenkin perimätiedon mukaan tietyissä suvuissa omalla kaavallaan. Esimerkiksi Seppälän suvun vanha etunimi Mickel on vakiintunut käytössä Mikoksi ja siitä edelleen Mikiksi ja Susanna on lyhennetty Sannaksi. Oksasen suvun August on käännetty arkikielessä yksinkertaisesti Akuksi tai Aukustiksi. Nimien taulukoinnissa ja tilastoinnissa olen katsonut samaan kantanimeen viittaavat erilaiset muunnelmat yhdeksi etunimeksi¹². Olen esimerkiksi tilastoinut Johanneksen, Jussin, Juhan, Juhon tai Johanin samaksi etunimeksi tai vastaavasti Elisabethin, Liisan ja Elisan. Olen pyrkinyt käyttämään kustakin nimestä sellaista muotoa, mikä oli kullakin alueella kastettujen luetteloiden perusteella yleisimmin käytössä. Varsinaisen tutkimustekstin kirjoittamiseen olen useimmiten valinnut nimien suomalaiset versiot, sillä tutkimuskohteenani olleet suvut olivat suomenkielisiä.

¹⁰ Arjava 2005, 27.

¹¹ Paikkala 2004, 118.

¹² Katso liite 2.

Käytän työssäni soveltuvilta osin sukututkimuksen perusmetodia. Metodi toimii parhaiten tutkittaessa suunnilleen samoilla asuinsijoilla pysynyttä talollisväestöä, jota esimerkiksi tutkimani pohjoissavolaiset suvut olivat harvoin etenkin tultaessa 1800-luvulle. Pohjois-Savossa tutkimieni sukujen jäsenet ovat olleet usein lähinnä tilatonta palvelusväkeä, torppareita tai itsellisiä, joten he ovat liikkuneet paljon paikasta toiseen. Tämä luonnollisesti hankaloittaa tutkimustani. Epäselviä tapauksia sukulaissuhteista oli aineistossani etenkin Pohjois-Savon alueella runsaasti. Tällöin joitakin henkilöitä oli ryhdyttävä etsimään naapuriseurakunnista syntymävuoden ja nimen avulla. Etsitty henkilö löytyikin usein näin. Pohjanmaalla tutkimani suvut olivat talollisväestöä, jotka asuivat samassa kylässä ja talossa sukupolvesta toiseen. Tällöin sukututkimuksen perusmetodi toimi suhteellisen hyvin, sillä suurin osa suvun jäsenistä löytyi saman seurakunnan ja kylän alueelta, ja monet asuivat koko elämänsä samassa talossa.

Tätä työtä varten kerätty tutkimusaineisto on koottu lähdeviitteineen liitteeksi tutkimuksen loppuun. Kaikki tekemäni analyysit ja päätelmät perustuvat liitteenä olevaan tutkimusmateriaaliin eli pääasiassa sukutauluihin, joita olen verrannut myös nimitaulukoihin kustakin seurakunnasta. Jokainen perhe, jossa on vanhemmat ja lapset, on saanut oman sukutaulunsa, ja jokainen tutkimani suku on saanut omat sukutaulunsa. Sukutauluihin on merkitty ensin se henkilö, joka ensisijassa kuuluu sukuun ja tämän jälkeen hänen puolionsa sekä puolison vanhemmat ja sisarukset, mikäli tietoja oli saatavissa. Tämän jälkeen tulevat perheen lapset ikäjärjestyksessä. Alkuperältään ruotsinkieliset nimet on suomennettu ja kirkonkirkoissa oleva nimi on suluissa. Sukunimet ovat pääsääntöisesti niiden suomalaisessa muodossa. Jokaiseen tauluun on koottu vanhemmat tai vanhempi lapsineen ja syntymäaikoineen. Jokaisen nimen perässä on lähdeviite syntyneiden ja kastettujen luetteloon ja taulun lopussa on lähdeviite rippikirjaan tai lastenkirjaan, mistä kyseisen perheen tiedot on varmistettu. Kuitenkaan kaikkien henkilöiden tietoja ei ollut kirjattu asianmukaisesti sekä syntyneiden ja kastettujen luetteloihin että rippi- tai lastenkirjoihin.

Muutamissa hankalissa tapauksissa käytin apuna internetissä olevaa Suomen Sukututkimusseuran HisKi- tietokannan kastettujen luetteloa tutkimuspaikkakunniltani¹³. Tämän jälkeen keräsin paperille alustavia sisaruussarjoja, jotka tarkistin alkuperäisistä rippi- ja lastenkirjoista sekä syntyneiden ja kastettujen luetteloista. Aloitin sukulaisuussuhteiden varmistamisen perheen nuorimmasta lapsesta, ja etenin tästä eteenpäin sukututkimuksen perusmetodilla kunnes löysin rippi- tai lastenkirjasta etsityn perheen. Löydettyäni perheen tarkistin vanhempien syntymävuodet ja

¹³ www.genealogia.fi/hiski

muut merkinnät kuten mahdolliset muutot. Jos tiedot täsmäsivät, perhe sai oman sukutaulunsa. Lisäksi vertasin nimiperinnettä, asuinpaikkaa ja mahdollisia avioliittomerkintöjä, kuten avioikää, toisiinsa tietojen varmistamiseksi. Vaikka sukututkimus edellyttää useiden lähderyhmien yhteiskäyttöä, keskityin omassa tutkimuksessani lähinnä rippi- ja lastenkirjoihin sekä kastettujen luetteloihin, kun kokosin suvun perheitä yhteen.

Sukututkimuksen perusmetodi antaa näennäisen yksinkertaisen kuvan sukututkimuksen etenemisestä, eikä se huomioi esimerkiksi kirkonkirjojen tutkimusta hankaloittavia aukkoja. Vaikeuksia ilmeni omassa tutkimuksessani 1700-luvun alkuun tultaessa, sillä esimerkiksi pohjoissavolaisten sukujen alkuperää oli hankala selvittää. Pohjanmaan sukuhaarat olivat usein selkeämpiä keskittyen samalle paikkakunnalle, vaikka siirtolaisuus 1800-luvun lopulla Amerikkaan aiheutti muutamia vaikeuksia kuten henkilöiden katoamista rippikirjojen sivuilta. Kuitenkin sukututkimuksen perusmetodin avulla voidaan luoda jatkuvia sukupolvien ketjuja, mikä on perusteltua etenkin etunimistön perinnöllisyyttä tarkasteltaessa. Kyseinen metodi soveltuisi varmasti myös henkilöiden sosiaalisten verkostojen kartoittamiseen esimerkiksi avioliittojen kautta.

1.3 Tutkimusaineisto ja lähdekritiikki

Tärkeimmät kirkonkirjojen lähdesarjat, eli rippi- ja historiakirjat, alkavat Suomessa 1600-luvun lopulta tai 1700-luvun alusta. Ne jakautuvat väestörekisteriarkistoon, joka on tärkein sukututkimuksen kannalta, sekä hallinto- ja talousarkistoon.¹⁴ Kirkollinen väestökirjanpito perustuu vuoden 1686 kirkkolakiin, jonka mukaan papin piti pitää seurakunnastaan syntyneiden/kastettujen, kuulutettujen/vihittyjen sekä kuolleiden/haudattujen luetteloita eli historiakirjoja. Myös seurakuntaan ja seurakunnasta muuttaneet piti kirjata muistiin, ja lisäksi seurakuntalaisten ehtoollisella käynnit merkittiin erityisiin rippikirjoihin. Merkinnät täydentyvät ja tarkentuvat myöhäisemmissä kirkonkirjoissa.¹⁵

Varhaisimmissa syntyneiden ja kastettujen luetteloissa näkyvät aluksi vain kastepäivät, mutta myöhemmin merkittiin ylös myös lasten syntymä- ja kastepäivät. Vuoden 1686 kirkkolaki velvoitti kastamaan lapsen jo kahdeksan päivän kuluttua syntymästä, mutta käytäntö vaihteli runsaasti. Merkinnät täydentyvät 1700-luvulle tultaessa, jolloin kirjattiin muistiin myös lapsen isä, kotikylä,

¹⁴ Sampio 2002, 35.

¹⁵ Kankaanpää, Kiiski & Uschanov 1999, 19; katso Mäkelä ja Karskela 1992, 29.

talo ja isän ammatti. Itä-Suomessa olivat käytössä myös sukunimet. Lapsen äiti löytyy kirkonkirjoista pääasiassa 1700-luvun puolivälistä lähtien. Vihittyjen kirjoihin merkittiin parit kirjaamisjärjestyksessä vihkipäivämäärän mukaisesti. Vihkimerkintä kirjattiin kuitenkin vain morsiamen seurakuntaan, jos puoliset olivat kotoisin eri pitäjistä. Myöhemmin vihkiluettelot täydentyvät, ja muistiin merkittiin myös vihkiparin kotitalot ja säädyt. Kuolleiden ja haudattujen luetteloon merkittiin aluksi vain hautaan siunaaminen, mutta myöhemmin niihin lisättiin myös vainajan kuolin – ja hautajaispäivämäärä, kotikylä, ikä ja kuolinsyy.¹⁶

Rippikirjat mittasivat seurakuntalaisten taitoja ja siveellisyyttä kuten katekismuksen osaamista, lukutaitoa sekä ehtoollisella käyntiä. Osaaminen ja tiedot kirjattiin ylös perheittäin ja taloittain sarakkeen muotoon siten, että ensin merkittiin isäntä ja hänen perheensä, jonka jälkeen mainittiin muut talouden jäsenet kuten palvelusväki, loiset ja torpparit. 1700-luvulta alkaen rippikirjat monipuolistuvat, ja niihin merkittiin myös erilaiset henkilöä koskevat lisähuomautukset kuten muuttotiedot, avioliitot, tuomiot tai sairaudet.¹⁷ Rippikirjat ovat tärkein asiakirjasarja sukututkimuksen kannalta, ja yhden kirjan käyttöaika oli 5-12 vuotta. Voimassaolevat tiedot siirrettiin uuteen kirjaan ja vanhat kirjat arkistoitii. Rippikirjat toimivat siis ripillä käyneiden henkilöiden väestörekisterinä noin 300 vuoden ajan. Lastenkirjoihin merkittiin ripillä käymättömät henkilöt, jotka eivät olleet käyneet ehtoollisella. Lastenkirjoja pidettiin Itä- ja Etelä-Suomessa 1750-luvulta lähtien. Yksi kirja kattoi noin 10–20 vuotta, ja kirjat koottiin kylittäin ja taloittain. Tavallinen rippikouluikä oli 16–17 -vuotta, mutta rippilapset saattoivat olla jopa 20-vuotiaita. Kun rippikoulu oli suoritettu, nimi yliviivattiin ja siirrettiin rippikirjaan.¹⁸ Kirkkolakiin sisältyi vaatimus, että seurakuntaan tulevalle piti olla mukanaan todistus oikeudesta osallistua ehtoolliselle. Myös valtiovallalla oli kiinnostusta asiaan, joten jokaisella muuttajalla oli oltava mukanaan muuttotodistus ja pappien edellytettiin laativan muuttaneista luetteloita. Muuttotietoja löytyy myös rippikirjoista.¹⁹

Tutkimukseni keskeisimmät lähteet ovat rippi- ja lastenkirjat Pohjois-Savosta ja Pohjanmaalta eli Iisalmen maaseurakunnan, Kiuruveden, Maaningan ja Pielaveden sekä Laihian ja Vähänkyrön evankelisluterilaisista seurakunnista. Tämän lisäksi kävin läpi kastettujen luettelot edellä mainittujen seurakuntien alueelta, joita luin ristiin rippi- ja lastenkirjojen kanssa tietojen ja sukulaisuussuhteiden varmistamiseksi. Tutkin myös muutamien epäselvien henkilöiden osalta

¹⁶ Mäkelä ja Karskela 1992, 32-39.

¹⁷ Mäkelä ja Karskela 1992, 41-44.

¹⁸ Sampio 2002, 35-40.

¹⁹ Mäkelä ja Karskela 1992, 65-66.

vihittyjen sekä kuolleiden ja haudattujen luetteloita. Molemmat luettelot ovat yleensä tärkeitä sukututkimuksessa, mutta tässä yhteydessä niiden merkitys ei ollut yhtä keskeinen kuin rippi- ja lastenkirjoilla sekä kastettujen luetteloilla. Tarkastelin muutamia muuttaneiden luetteloita, jos henkilö yhtäkkiä ”katosi” rippikirjoista. Rippikirjojen tiedot on tarkistettava historiakirjoista sekä päinvastoin. Rippikirjoissa ihmiset on kirjattu ylös perheittäin, mutta historiakirjoissa näkyvät yksittäiset ihmiset. Kuitenkin on syytä kysyä, kuinka tunnollisesti ihmiset kirjattiin ylös harvaanasutussa maassa etenkin savolaisella maaseudulla. Seurakuntien arkistoja on saattanut tuhoutua esimerkiksi tulipaloissa ja sodissa, joten kirkonarkistojen puutteet vaikeuttavat tutkimusta.

Tutkimuksen kannalta on keskeistä tietää, mihin tarkoitukseen kukin asiakirja on luotu, missä olosuhteissa sen kirjaaja on toiminut ja kenelle työ on tehty. Esimerkiksi kirkko ja valtio tarvitsivat erilaisia tietoja väestöstä. Monet asiakirjat saattavat sisältää virheitä, monia asiakirjoja on kadonnut tai tuhoutunut, ja ne saattavat olla epätäydellisiä, sekavia ja joissakin saattaa olla olemattomia seikkoja. Useimmiten asiakirjojen tiedot ovat oikeita, mutta kaikki asiat eivät ole lähteissä siten kuin niiden kuuluisi siellä olla. Ulkoiseen lähdekritiikkiin perustuvassa tarkastelussa huomio kiinnitetään asiakirjan ikään, tekijän ikään, hänen mahdollisiin muistivirheisiinsä tai epäpätevyytensä. Asiakirjoista löytyy virheitä erityisesti päiväyksissä tammikuun kohdalta, sillä päiväysmerkinnät olivat vaihtelevia. Lisäksi esimerkiksi rippikirjojen syntymä- ja kuolinpäivät eivät ole välttämättä luotettavia, sillä erilaiset ylipyyhinnät ja korjaukset voivat vääristää tapahtuman. Sisäisessä lähdekritiikissä huomio kohdistuu asiakirjan todistusvoimaisuuteen. Tällöin on pohdittava asiakirjan syntytilannetta, sen tekijää, tarkoitusta sekä sitä mihin asiakirjalla on pyritty.²⁰

Lähdekriittisessä tarkastelussa huomio tulee kiinnittää asiakirjojen mahdolliseen epäyhtenäisyyteen sekä niissä ilmenevään sekavuuteen, virheisiin ja päällekkäisyyksiin. Pohjanmaalla ei käytetty lastenkirjoja, vaan perheen lapset kirjattiin vanhempiansa alapuolelle rippikirjoihin ilman usein ilman syntymävuosia tai muita tietoja. Pohjois-Savon lastenkirjoista löytyvät tarkemmat tiedot niistä lapista, jotka eivät olleet suorittaneet vielä rippikouluaan. Lastenkirjojen henkilösuhteet vaikuttavat paikoin sekavilta, eikä niihin ole kirjattu kaikkia perheitä. Tämän lisäksi on syytä epäillä pappien tunnollisuutta tai ahkeruutta seurakuntien tapahtumien kirjaamisessa, eivätkä kaikki asiakirjoissa ilmoitetut luvut tai nimet pidä välttämättä paikkansa.

²⁰ Karskela 1987, 27-28.

Etunimistön tutkimusta hankaloittavat erityisesti asiakirjoissa ilmenevät saman etunimen eri muodot ja kirjauskäytännöt. Lisäksi asiakirjoissa on aukkoja ja puutteita etenkin 1700-luvun alussa. Osa henkilöistä puuttuu toisista lähderyhmistä kokonaan. Erityisesti puutteita löytyi lastenkirjojen kohdalla. Esimerkiksi lapsen syntymä oli useassa tapauksessa kirjattu oikein syntyneiden ja kastettujen luetteloon, mutta lastenkirjasta lapsen tiedot puuttuvat kokonaan. Myöskään rippikirjat eivät ole paikoin tarkkoja tai ajan tasalla, sillä väestö oli liikkuvaa ja saattoi vaihtaa paikkakuntaa, kylää tai taloa useasti. Usein rippikirjoista löytyivät vain perheen vanhempien tiedot erityisesti tilattoman väestön kohdalla. Rippi- ja lastenkirjoja täytyy lukea ristiin historiakirjojen kanssa, mutta tiedot eivät aina täsmää keskenään. Rippikirjat ovat useimmiten melko selkeitä lukea, mutta lastenkirjoissa paljon puutteita, sekavuutta, epämääräisiä lisäyksiä ja ylipyyhintöjä.

Koska tutkimusalueet olivat keskenään erilaiset, aineiston keruuseen on sovellettu hieman erilaista kokoamistapaa. Pohjanmaan sukulaisuussuhteet olivat paikoin hankalia selvittää, sillä Pohjanmaalla ei ollut käytössä juurikaan sukunimiä, vaan ne korvattiin patronymeilla. Myös henkilöiden sukunimet vaihtelevat sen mukaan, millä tilalla he asuivat. Tällöin perheitä oli vaikea koota sukutauluihin. Aineisto on koottu seuraamalla rippi- ja lastenkirjoista tietyssä talossa asuvien henkilöiden sukulaisuussuhteita, jotka asuivat usein samassa talossa koko elämänsä ajan. Apuna toimivat myös syntyneiden ja kastettujen luettelot. Samannimisyys aiheutti ongelmia, sillä samassa talossa saattoi asua kerrallaan jopa kolme Matti Matinpoikaa tai Maria Antintytärtä. Pohjois-Savossa tutkittavat henkilöt liikkuvat enemmän paikasta toiseen, mutta tietyn pysyvän sukunimen perusteella oli helpompi muodostaa hajanaisiakin perheitä. Sukunimet helpottivat myös esimerkiksi kastettujen luetteloiden läpikäyntiä. Pohjoissavolainen aineisto keskittyy siis yhteiseen sukunimeen yhteisen kotitalon sijasta, sillä rippi- ja lastenkirjojen perusteella henkilöiden liikkuvuus paikasta toiseen oli runsasta.

Vanhemmissa rippikirjoissa oli puutteita kummallakin alueella tultaessa 1700-luvun alkuun, eikä niihin ole kirjattu esimerkiksi henkilöiden syntymävuosia. Lisäksi hankaluuksia aiheuttivat nimien ylitse vedetyt viivat, epämääräiset merkinnät sekä se, että kastettujen luettelot ja rippikirjojen syntymäajat eivät välttämättä täsmää keskenään. Pohjois-Savo ja Pohjanmaa eroavat alueellisesti ja nimistöllisesti toisistaan. Koska lähtöoletukseni on, että nimi valittiin lapselle pääosin suvun piiristä, on mielestäni tarpeen esitellä lyhyesti tutkimani suvut sekä luoda yleinen katsaus kunkin tutkittavan paikkakunnan etunimistöön ja historiaan vertailun helpottamiseksi. Vaikka tietyt nimet olivatkin yleisiä tietyn suvun piirissä, ne saattoivat olla yleisiä myös omana aikanaan tietyllä paikkakunnalla.

1.4 Aikaisempi tutkimus ja kirjallisuus

Tutkimukseni edustaa periaatteessa kolmea erilaista tutkimusaluetta eli väestö- ja perhehistoriaa, nimistöntutkimusta ja sukututkimusta. Käytän työssäni samoja kirkollisia lähteitä kuin perhe- ja väestöhistoriassa, ja vastaavalla lähdeaineistolla voisi vastata muihinkin perhehistoriallisiin kysymyksiin kuin pelkkään nimenantoon. Vastaavalla lähdeaineistolla voisi tutkia esimerkiksi henkilöiden avioitumista tai kotitalousrakennetta. Työni käsittelee sukuja ja yksittäisiä perheitä, joten siinä mielessä se voidaan mieltää osaksi perhehistoriallista tutkimusta. Etunimistön ollessa kiinnostuksen kohteena työni edustaa myös nimistöntutkimusta. Etunimistön historia ja tutkimus on mielletty usein kielitieteen puolelle, mutta etunimistöä voidaan tarkastella myös suku- tai perhehistoriallisesta näkökulmasta. Tällöin lähtökohdaksi voidaan ottaa se, mitä nimet kertovat omasta ajastaan ja yhteisöstään. Työni metodologisen perustan muodostaa sukututkimuksen perusmetodi, joskin sen tapauskohtainen soveltaminen on usein välttämätöntä. Perinteinen sukututkimus saa kuitenkin tässä yhteydessä uudenlaista merkitystä, sillä analysoin sukutauluja nimenomaan etunimistön kannalta.

Perheiden rakennetta ja historiaa on tutkittu melko runsaasti. Kuitenkin työni keskittyy suomalaiseen suku- ja perhehistoriaan, joten olen koonnut yhteen joitakin mielestäni keskeisiä suomalaisia perhehistoriallisia tutkimuksia. Esittelen aluksi muutaman klassisen teoksen, ja tämän jälkeen olen valinnut muutamia mielestäni kiinnostavia tutkimuksia. Teosten esittely painottuu kuitenkin 1990-luvulta ajallisesti eteenpäin, koska silloin perhehistorian tutkimus laajeni ja monipuolistui myös Suomessa. Perhehistoriallinen klassikko on Väinö Voionmaan teos *Suomen karjalaisen heimon historia* (1915). Voionmaa kuvaa karjalaista suurperhelaitosta, perintökäytäntöjä sekä naisen asemaa Karjalassa sivuten myös Savon aluetta.

Markku Teinosen teos *Porilainen perhe 1881-1931* (1984) käsittelee sitä, miten perheeseen ja sen kehitykseen liittyvät seikat korreloivat keskenään ja missä määrin ne ovat sosiaalisesti sidonnaisia. Panu Pulman toimittama artikkelikokoelma *Den problematiska familjen* (1991) kuvailee perhehistoriaa kattavasti monenlaisista näkökulmista. Kirjan artikkelit antavat hyvän yleissilmäyksen siihen, mitä suomalaisessa perhehistoriassa on tutkittu. Kirjan teemoja ovat perhe tutkimusongelmana, perheideologiat, perhe ja kotitalous vanhassa agraariyhteisössä sekä perhe ja asuminen kaupunkimiljöössä. Kai Häggmanin tutkimus *Perheen vuosisata. Perheen ihanne ja*

sivistyneistön elämäntapa 1800-luvun Suomessa (1994) selvittää millaista perhe-elämä oli niissä piireissä, jotka määrittivät perheen ihannetta julkisesti.

Beatrice Moring on tutkinut saaristolaisperheitä teoksessaan *Skärgårdsbor hushåll, familj och demografi i finländsk kustbygd på 1600-, 1700- och 1800-talen* (1994). Hän keskittyy Suomen ulkosaariston ihmisten elämäntapaan 1600-1800-luvuilla. Pirjo Markkola on tarkastellut sen sijaan työläisperheitä teoksessaan *Työläiskodin synty. Tamperelaiset työläisperheet ja yhteiskunnallinen kysymys 1870 luvulta 1910 luvulle* (1994). Elina Wariksen teos *Yksissä leivissä. Ruokolahtelainen perhelaitos ja yhteisöllinen toiminta 1750-1850* (1999) käsittelee ruokolahtelaisten kotitalouksien rakennetta, koostumusta, ensisijaista funktiota, yksilön asemaa sekä sitä, miten kotitaloudet ratkaisivat yhteistyötarpeensa sekä erilaiset kriisit paitsi saman kotitalouden sisällä myös kotitalousryhmittymien ja kotitalouksien välillä. Myös Kirsi Siren on tutkinut itäsuomalaisia perheitä teoksessaan *Suuresta suvusta pieneen perheeseen. Itäsuomalainen perhe 1700-luvulla* (1999). Hänen työnsä käsittelee avioitumis- ja perhemalleja silloisen Kymenkartanon läänin monipuolisissa sosiaalisissa, taloudellisissa ja kulttuurisissa rakenteissa.

Matti Pöllän tutkimus on nimeltään *Vienankarjalainen perhelaitos 1600-1900* (2001). Pöllä tutkii talonpoikaisen perhelaitoksen kehitystä ja hän on ottanut vertailualueekseen Pohjois-Aunuksen Rukajärven pitäjän aikavälillä. Jukka Partanen on tutkinut karjalalaista perhettä teoksessaan *Isän tuvasta omaan tupaan. Väestö ja kotitaloudet Karjalan kannaksen maaseudulla 1750-1850* (2004). Partanen käsittelee teoksessaan väestöä, aviokäyttäytymistä, kotitalouksien rakennetta ja sitä, kuinka monta avioperhettä ja sukupolvea niissä asui sekä yhtiömieslaitosta. Kari-Matti Piilahti on tarkastellut puolestaan ekologisia ja taloudellisia olosuhteita, perhe- ja ruokakuntarakenteen muutoksia ja kontaktinmuodostusta sekä niiden välisiä sidonnaisuuksia Pohjois-Kymenlaaksossa Valkealan alueella teoksessaan *Aineellista ja aineetonta turvaa. Ruokakunnat, ekologis-taloudelliset resurssit ja kontaktinmuodostus Valkealassa 1630-1750* (2007).

Nimistöä voidaan lähestyä useasta eri näkökulmasta, sillä nimet liittyvät vahvasti siihen ympäristöön, jossa niiden kantajat elävät. Suomalaisten nimiä voidaan tutkia kirjallisista lähteistä keskiajalta lähtien. Nimistöntutkimus vakiintui Suomessa varsin myöhään omaksi tutkimusalakseen ja se sai ensimmäisen professorinsa vasta vuonna 1969, mikä lisäsi alan tutkimusten määrää. Useat aikaisemmat nimistöntutkimukset ovat liittyneet paikannimistöön, mutta myös henkilönnimistö muodostaa toisen tärkeän osan nimistöntutkimusta. Alan kirjallisuus on keskittynyt yleensä

henkilönnimien koostumukseen ja nimien alkuperän selvittelyyn, jolloin monet keskeiset kysymykset ovat jääneet huomaamatta.²¹

Etunimistön periytymistä ei ole tutkittu kovinkaan paljoa. Kauko Pirisen teos *Savon historia II:1, rajamaa asutusliikkeen aikakautena 1354-1617* (1982) käsittelee savolaisia sukuja ja sukunimiä. Jorma Keränen on tutkinut henkilönnimistöä teoksessaan *Kainuun historia I, uudisraivauksen ja rajasotien kausi* (1986). Keränen kirjoittaa lähinnä asutuksen alkuperästä Kainuussa ja henkilönnimet nähdään väestön lähtöpaikan viitoittajana. Hän tarkastelee myös sukunimistöä ja sukujen alkuperää sekä etunimien yleisyyttä 1600-luvun lopulla. Antero Heikkinen on tutkinut ihmistä pienyhteisössä eli lähinnä perhettä ja sukupiiriä teoksessaan *Ihminen historian rakenteissa. Mikrohistorian näkökulmia menneisyyteen* (1993). Heikkinen pohtii sitä, mitä etunimet kertovat ja niiden kytkentää vanhempien ja isovanhempien nimeen eli sitä, kenen mukaan lapsi nimettiin. Hän on tarkastellut kuhmolaisia suosikkiniimiä sekä nimien muutosta ja määrää. Sirkka Paikkala on tutkinut laajasti suomalaisia sukunimiä tutkimuksessaan *Se tavallinen Virtanen. Suomalaisen sukunimikäytännön modernisoituminen 1850-luvulta vuoteen 1921* (2004). Paikkala ei puutu teoksessaan juurikaan henkilönnimistöön. Hellevi Arjavan teos *Alpiini ja Otteljaana. Kangasniemeläisten etunimet 1684-1899* (2005) puolestaan seuraa, miten yhteiskunnalliset muutokset vaikuttavat maaseudun paikalliseen nimimuotiin ja uusien nimien leviämiseen.

Etunimistöä on tutkittu myös muutamissa opinnäytetöissä. Joensuun yliopistosta aihetta ovat tutkineet Irene Turunen, Riitta Lappalainen, Sari Granander sekä Jaana Pehkonen. Turusen pro gradu -tutkielma on nimeltään *Enolaiset etunimet: evankelisluterilaisen seurakunnan ristimänimistö v. 1780-1994* (1996). Riitta Lappalaisen työ samalta vuodelta on nimeltään *Henricistä Anna Maria Seraphinaan: 1700- ja 1800-luvun kuopiolaisista etunimistä*. Sari Grananderin pro gradu -työ on *Anna vaiko Zenobia Agvilina?: etunimet ja nimervalinta Karttulassa 1770-1865* (2001). Uudempaa nimiperinnettä on tutkinut Jaana Pehkonen vuonna 2000. Hänen pro gradu- työnsä nimi on *Lieksalaislasten etunimet vuosina 1990–1997*. Jaana Tokola Jyväskylän yliopistosta on tehnyt myös vuonna pro gradu- tutkielmansa etunimistöstä. Hänen työnsä nimi on *Etunimi – merkki yhteisöllisyydestä vai yksilöllisyydestä? Etunimi maatalousväestön maailmankuvan ja perhekäsityksen heijastajana 1800-luvun Kalajoella* (1997). Myös Kaj Borg Åbo Akademiasta on tutkinut etunimistöä pro gradu- työssään *Dopnamn i Dragsfjärd 1728–1855* (1989) ja Kokkolan nimistöä Turun yliopistoon tekemässään liseniaattityössä *Dopnamn och namngivning i*

²¹ Lempiäinen 2004, 6, 14; Kiviniemi 1996, 5-6.

Gamlakarleby 1657-1928 (1995). Arja Lampinen myös Turun yliopistosta on tehnyt liseniaattityönsä samasta aiheesta nimeltään *Ristimänimien valinta ja nimenannon uudennokset Jyväskylässä 1766-1930* (1997).

Edellä kuvatut perhehistorialliset teokset käsittelevät pitkälle perheen rakennetta ja toimintaa eri aikakausina ja eri puolilla Suomea. Etunimistöistä tehdyt opinnäytetyöt ja aikaisemmat tutkimukset kuvaavat puolestaan etunimistöä joko yleisellä tasolla tietyllä paikkakunnalla tai otosvuosittain, joten useita keskeisiä kysymyksiä jää tällöin huomaamatta. Esimerkiksi tarkasteltaessa pelkästään kastettujen luetteloita ei nähdä, kuinka mones perheen lapsi kastettiin tai lapsen isovanhempien sekä muiden sukulaisten kuin vanhempien nimiä. Tällöin on vaikea hahmottaa esimerkiksi sukukohtaista tai periytyvää etunimistöä ja tarkastelukulma jää melko pintapuoliseksi. Mielestäni sukukohtaisen nimistön perusteella voi tehdä myös laajempia johtopäätöksiä kyseisen paikkakunnan etunimistön yleisistä linjoista, vaikka myös yksittäisten perheiden ja ihmisten tarkastelu on mahdollista. Sukukohtaista etunimistön tutkimista Itä- ja Länsi-Suomen välillä ei tässä muodossa ole tehty, joten olen omassa työssäni kiinnostunut tutkittavien sukujen perhe- ja sukukohtaisesta etunimistöistä sekä ajallisesti että paikallisesti. Mielenkiintoista vertailukulmaa antavat paitsi sukukohtainen myös alueellinen näkökulma Itä- ja Länsi-Suomen välillä.

Tässä luvussa kuvattu perhehistoriallinen tutkimus ei ole varsinaista sukututkimusta tai erityisesti sukuhistoriaan keskittyvää, vaikka toisaalta sukulaisuus ja sukuverkostot antaisivat siihen laajemman tai erilaisen näkökulman kuten myös nimistöntutkimukseen. Edellä mainitusta käy selvästi ilmi, että uudempi perhehistorian tutkimuksellinen kiinnostus kohdistuu selvästi Itä-Suomeen. Sen sijaan länsisuomalaisista perheistä on tutkittu melko vähän kuten esimerkiksi pohjalaista perhettä. Länsisuomalaiset perhemallit poikkeavat luultavasti jossain määrin itäsuomalaisesta perheestä, joten tässä olisi kiinnostava tutkimuskohde tulevaisuutta ajatellen. Itse sivuan myös länsisuomalaisista perheistä omassa tutkimuksessani. Edellä mainittujen tutkimusten lisäksi nimistöntutkimuksessa on tutkittu myös paikannimistöä. Kaikki edellä mainitut tutkimukset perustuvat tietyn paikkakunnan etunimistön tutkimukselle tietynä ajanjaksona tai sukunimistön tutkimukselle. Yksikään tutkimus ei kuitenkaan tarkastele etunimen periytymistä esimerkiksi tietyn suvun piirissä pitkittäistarkasteluna.

Tässä työssä olen käyttänyt apuna etunimistöä käsittelevää kirjallisuutta ja lisäksi metodisena sekä lähdekriittisenä pohjana sukututkimuksen perusoppikirjoja. Eero Kiviniemi on tutkinut etunimistöä paljon, joten olen käyttänyt hänen teoksiaan runsaasti apuna. Kiviniemi on keskittynyt erityisesti

etunimistöntutkimukseen, ja keskeisin kirja tämän tutkimuksen kannalta oli hänen teoksensa *Rakkaan lapsen monet nimet. Suomalaisten etunimet ja nimervalinta* (1982). Lisäksi käytin orientoivana teoksena Kiviniemen uudempaa etunimistöä käsittelevää teosta *Iita, Linta Maria. Etunimiopas vuosituhatteen vaihteeseen* (1993). Marianne Blomqvist on tarkastellut teoksessaan *Personálnamnsboken* (1993) lähinnä suomenruotsalaista etunimistöä keskiajalta nykypäiviin, mutta monet kirjassa kuvatut seikat sopivat myös oman tutkimukseni teemaan. Blomqvistin toinen teos *Dagens Namn* (2002) kuvailee nimistön historiaa ja kielellisiä taustatekijöitä sekä henkilönnimistöä almanakassa. Myös Kustaa Vilkun teos *Etunimet* (1997), Pertti Lempiäisen *Suuri etunimikirja* (1999) sekä Anne Saarikallen ja Johanna Suomalaisen *Suomalaiset etunimet Aadasta Yrjööön* (2007) kuvailevat etunimistöä yleisesti sekä jokaista etunimeä yksityiskohtaisesti aakkosjärjestyksessä. Sekä Vilkun, Lempiäisen että Saarikallen ja Suomalaisen teokset ovat pääasiassa nimien hakuteoksia.

Edellä mainittujen teosten lisäksi keskeistä taustakirjallisuutta omalle työlleni olivat erilaiset sukututkimusoppaat. Niistä tärkeimmät olivat tämän työn kannalta Anneli Mäkelän ja Sirkka Karskelan artikkeli *Sukututkimus on elämän rikkautta* teoksessa *Selvitä sukusi* (1992). Mäkelä ja Karskela kuvaavat erityisen kattavasti kirkollisia väestölähteitä. Seppo Sampion opas *Sukututkimuksen avaimet* (2002) selvitti hyvin sukututkimuksen perusmetodin käyttöä. Eri sukujen piiristä on julkaistu myös monenlaisia sukukirjoja, muistelmia ja matrikkeleita. Aikaisemmin oli tutkittu useimmiten säätyläis-, pappis- tai aatelissukuja, mutta nykyään sukututkimuksen parissa on tutkittu myös tavallisia talollis- tai torpparisukuja. Useimmat sukukirjat ovat pitkälle suvun jäsenten ja heidän syntymä- ja kuolinpäiviensä luetteloita, mutta usein niihin on koottu lisäksi esimerkiksi suvun jäsenten muistelmia tai valkokuvia.

2. TUTKITTAVAT SUVUT OSANA TALONPOIKAISYHTEISÖÄ

2.1 Talolliset ja tilattomat

Kaikkien tutkittavien sukujen väestö koostui talonpoikaisväestöstä 1700-luvulta 1900-luvun alkuun saakka. Tässä yhteydessä on perusteltua määritellä lyhyesti talonpoikaisväestön eri kerrokset, sillä kaikki henkilöt eivät omistaneet maata, osa työskenteli palvelijoina ja osan kohtalo oli vuokraviljely. Tähän työhön kerätyn aineiston perusteella sukujen väestö koostui maata omistavista

talollisista, vuokratilajilijöitä eli torppareista, palvelusväestöstä sekä tilattomasta väestöstä eli itsellisistä sekä loisista. Alueellinen jako eri väestöryhmien kesken näkyi Pohjois-Savon osalta tilattoman väestönosan jatkuvana kasvuna, mutta Pohjanmaalla suurin osa väestöstä oli maata omistavia talollisia ainakin tämän aineiston perusteella.

Talolliset eli maanomistajat omistivat itse maansa. Isännillä oli suhteellisen itsenäinen asema ja kohtuullinen toimeentulo. Omaa viljelymaata ei riittänyt kaikille halukkaille, joten osa joutui viljelemään vuokramaata. Mäkitupalaiset ja torpparit olivat vuokratilajilijöitä. Torpparit olivat lähimpänä maanomistajia kuin kokonaan maattomia ryhmiä. He olivat vuokranneet osan päättilasta viljelytarkoitukseen. Torppari oli oman aikansa pienviljelijä, ja sai täten elannon perheelleen. Vuokransa torppari maksoi pääosin päivätöinä, mutta joskus luonnontuotteina tai rahana. Torpparijärjestelmä muotoutui 1700-luvulla koskemaan yhteiskunnan silloisia tarpeita ja kasvoi 1800-luvulla koko maan kattavaksi, mutta se jouduttiin 1900-luvun alussa purkamaan. Torpan tyypillinen synty tapa liittyi perinnönjakoon, sillä jos talonpoikaistilaa ei voitu jakaa rajoitusten vuoksi, yksi lapsista sai talon ja muut halutessaan rakentaa torpan talon maille. Tavallista oli myös, että renki ja piika menivät naimisiin ja isäntä tarvitsi pysyvää työvoimaa, joten hän antoi avioparille torpan paikan. Pohjanmaalla työvoimaa tarvitsevia suurtiloja oli vähän, joten siellä syntyi eniten perintötorppia. Savon kaskialuilla kiinteää torppariasutusta oli vähemmän. Luontevimmin suomalainen torppariväestö oli määriteltävissä osaksi talonpoikaissäväestöä, jonka erotti kuitenkin talollisväestöstä maanvuokrasuhde ja siihen liittyvä yhteiskunnallisen vaikutusvallan puute. Sen sijaan mäkitupalaiset olivat vuokranneet niin pienen alueen, ettei viljelysalasta ollut kohtuullista toimeentuloa. Toiset heistä omistivat itse oman mökkinsä, toisilla sekin oli vuokralla. Mäkitupalaiset olivat tilallisten ja tilattomien välimailla elänyt ryhmä, jonka toimeentulo riippui saatavilla olevan työn runsaudesta.²²

1800-luvun suomalaisen maalaisyhteiskunnan varsinaisen pohjakerroksen ja samalla sen irtonaisimman osan muodosti loisten, itsellisten ja irtainten päivätyöntekijöiden joukko²³. Ryhmänsisäiset erot olivat nähtävissä lähinnä asumistavan suhteen. Itsellisillä oli vuokrattu asunto toisten luona, ja he olivat mainituista parhaassa asemassa. Loisilla ei ollut varsinaista asuntoa lainkaan, vaan he asuivat talon tai torpan tuvassa yhdessä isäntäväen kanssa tai talojen ”liikahuoneissa” yhdessä toisten loisten kanssa. Loiset tai loisperheet muodostivat omat ruokakuntansa. Etenkin Savo oli tyypillistä loisaluetta. Länsi-Suomen itselliset edustivat jo astetta

²² Haatanen 1968, 38-39; Rasila 2003, 365-367, 375; Peltonen 1992b, 271.

²³ Irtaimilla päivätyöläisillä tarkoitetaan niitä satunnaisen työn tekijöitä, jotka kiertelivät tavallaan lainsuojattomina työhaussa ja kotikuntansa ulkopuolella. Katso Haatanen 1968, 44.

parempaa elämisenmuotoa kyläyhteisön piirissä.²⁴ Heikoimmassa asemassa olivat ne, jotka saivat elantonsa tilapäisistä töistä. Loiset maksoivat vuokransa työllään kesäisin, mutta talvella he joutuivat kerjuulle. Uuden tilattoman väestön kehittyminen alimpiin ryhmiin koski erityisesti Itä-Suomea.²⁵ Yleinen tapa oli, että tila siirtyi jakamattomana vanhimmalle pojalle toisten jäädessä korvausta vastaan maattomiksi. Hyvin usein maattomaksi jäänyt talollisen poika sittemmin vajosi loisten joukkoon. Pääongelmana oli tilojen laajenemismahdollisuuksien riittämättömyys. Uusia tiloja syntyi vain enää lähinnä Pohjanmaalla.²⁶

Palkolliset olivat entisajan maalaisyhteisön liikkuvien väestöryhmä, sillä he liikkuvat vuosittain palveluspaikan perässä talosta toiseen, kylästä toiseen ja pitäjästä toiseen²⁷. He muodostivat tavallisesti siirtymäryhmän: tilattoman väestön pojat ja tyttäret ottivat pestin jo varsin nuorina ja siirtyivät pois kolmannella vuosikymmenellään. Renkeinä ja piikoina olivat yleensä nuoret, naimattomat ihmiset. Naimisiinmeno katkaisi tavallisesti palvelussuhteen. Palkollisena olo olikin usein vain lyhyt vaihe elämässä, joka johti useimmiten perheen perustamiseen: tultiin talollisiksi tai jäätiin mökkiläisiksi. Entiset rengit muuttuivat aikanaan loisiksi, muonamiehiksi tai parhaassa tapauksessa torppareiksi, ja tarpeellinen elämäkumppani löytyi piikojen joukosta.²⁸ Suurehkojen tilojen työvoimantarpeeseen kehittyi muonamiesjärjestelmä, jossa naineet palkolliset saattoivat jäädä entiseen työhönsä. Muonamiesjärjestelmä ei tullut Suomessa niin tavalliseksi kuin Ruotsissa, vaan tilojen työvoimantarpeet tyydyttivät yleensä mäkitupalaiset. Usein torpparien ja mäkitupalaisten välillä ei ollut selvää rajaa.²⁹

Kaskiviljely on Suomessa perinnäisen maatalouden maanviljelymenetelmistä vanhin, ja sen painopiste oli Savossa ja Karjalassa. Kaskiviljelystä piti kiinni tilaton väestö, joka viljeli vuokrataskia. Maatalouden kriisi alkoi Itä-Suomessa 1800-luvun toisella neljänneksellä, jolloin Itä-Suomessa alkoi kaskialueen viljatuotannon kriisi eli siirryttiin kaskiviljelystä peltoviljelyyn, mikä merkitsi työvoimatarpeen vähenemistä. Se tuntui eri tavoin eri sosiaaliryhmissä. Eniten kärsi Itä-Suomen tilaton maataloustyöväestö, jonka mahdollisuudet aikaisemmin viljelemiinsä vuokrataskiin vähenivät tuntuvasti. Kerjäläisten määrä kasvoi tuntuvasti maatalouskriisin aikana erityisesti itsellis- ja loisväestön keskuudessa. Talollisväestöllä oli hyvät mahdollisuudet mukautua uuteen kehitykseen, mutta tilaton väestö menetti työmahdollisuuksiaan. Tällöin syntyi Itä-Suomen

²⁴ Haatanen 1968, 44-46.

²⁵ Alapuro 1983, 58.

²⁶ Haatanen 1968, 32, 34.

²⁷ Wilmi 2003, 231.

²⁸ Haatanen 1968, 40-42; Peltonen 1992b, 276.

²⁹ Alapuro 1983, 58.

loiskysymyksen nimellä tunnettu vakava sosiaalinen ongelma, ja alaneva säätykierto näkyi myös talollisten nuorempien jälkeläisten keskuudessa, jotka eivät perineet kotitaloa.³⁰

Aina 1900-luvun alkupuolelle saakka maaseudulla oli etenkin vähäväkisten keskuudessa tavallista nähdä työnteko lasten velvollisuutena ansaita oma elatuksensa. Pienviljelijöiden, torppareiden, muonamiesten ja mäkitupalaisten lapset aloittivat työnteon heti kun suinkin pystyivät. Monet torppien ja mäkitupien lapset joutuivat jo vähän yli kymmenen vanhoina lähtemään vieraalle palvelukseen pikkupiioksi tai renkipojiksi. Joillain paikkakunnilla enemmistö ihmisistä eli loisina. Tällöin Itä-Suomessa kehittyi tyypillinen elämänura, jossa lapsi syntyi loisen perheeseen, meni vieraalle töihin toisella kymmenellään, eli renkinä tai piikana kunnes meni naimisiin ja ryhtyi taas loiseksi.³¹

2.2 Pohjois-Savossa sukunimi suvun tunnuksena

Itäsuomalaiset sukunimet ovat pysyvän sukunimistömme vanhinta kerrostumaa. Vanhimmat nimistä ovat peräisin jo keskiajalta. Nimet ovat olleet vahvasti pysyviä ja periytyviä. Järjestelmää ei omaksuttu ylempien säätyjen perusteella, vaan nimen synty on sidoksissa heimoyhteiskunnan elinkeinoihin ja oikeusjärjestelmään. Kaskeaminen ja eränkäynti edellyttivät liikkuvuutta: kun kaski oli käytetty loppuun, siirryttiin uusille kaskimaille.³² Sukunimi kytki henkilön siihen sukuun, mihin hänen katsottiin kuuluvan. Pohjoissavolaiset sukunimet ovat aineistossani todennäköisesti vanhaa perua, sillä tällä alueella väestö oli liikkuvaa, ja yhteinen sukunimi kytki tällöin henkilön tiettyyn sukuun paikkakunnasta riippumatta. Tässä aineistossa sukunimet olivat useimmiten nen-päätteisiä, kuten Oksanen tai Auvinen. Lisäksi savolaisella alueella esiintyy myös jonkin verran sotilassukunimiä, kuten God tai Granat, jotka annettiin sotilalle hänen siirtyessään armeijan palvelukseen.

Tutkimissani pohjoissavolaisissa suvuissa sukunimet ovat todennäköisesti vanhaa perua, koska ne olivat käytössä jo 1700-luvun alussa. Naimisiin mennessään kaikki naiset olivat säilyttäneet oman sukunimensä, mutta avioparin lapset saivat miehen sukunimen lukuun ottamatta aviottomia lapsia. Kiinteä ja periytyvä sukunimijärjestelmä helpottaa henkilöiden tunnistamista ja

³⁰ Soininen 1975, 54, 56, 71, 383-398.

³¹ Lindgren 2000, 55-56.

³² Paikkala 2004, 110.

sukulaisuussuhteiden hahmottamista. Toisaalta se kytkee yhteen liikkuvien sukujen jäsenet, joiden hahmottaminen voisi muuten olla hankalaa. Sukunimien kirjauskäytännöt vaihtelevat asiakirjoissa. Esimerkiksi Oksasen sukunimestä näkyy kirjausmuotoja Oxain, Oxains ja Oxanen, Flygare on lyhentynyt välillä muotoon Flygt ja Auvisesta näkyy muunnelmia kuten Auin, Auvin ja Auwfinen. Kuitenkin voidaan olettaa, että nykymuotoinen nen-päätteinen nimi on ollut suvun kantanimi.

Savolaisväestö oli 1700-luvulla voimakkaasti kotikyläänsä ja pitäjäänsä juurtunutta väestöä. Säätyläisiä oli vähän, ja henkilöiden välinen yhteiskunnallinen kuilu oli loiva. Alue oli agraarinen eli voimakkaasti maataloudesta elävä yhteisö. Rahvasväestön eritasoiset ryhmät kuten talonpojat, torpparit, mäkitupalaiset sekä loiset eivät olleet toisiaan vieroksuvia, vaan talonpojista tuli tilattomia ja tilattomista talollisia selvemmin kuin läntisessä Suomessa. Tämä johtuu ehkä savolaistalojen autoitumisherkkydestä sekä myös sikäläisistä maaoloista sekä kaskeamisesta. Tilattoman väestön eri osat kasvoivat nopeasti. Torpparit, mäkitupalaiset, loiset ja palkolliset saivat laskusuuntaisen säätykierron vaikutuksesta lisäystä köyhtyneitä ja yhteiskunnallisesti painuneista talollissuvuista, mutta myös päinvastoin: noususuuntainen säätykierto kohotti tilatonta väestöä tilalliseksi, torppareita talolliseksi sekä loisia torppareiksi.³³

Pohjoissavolainen Oksasen suku oli lähinnä liikkuvaa torppari-, palvelus- ja itsellisväestöä. Suvun alkuperää on hankala selvittää, mutta sen jäsenet asuivat tutkimusvuosina lähinnä Iisalmen maaseurakunnan ja Kiuruveden seurakunnan alueilla³⁴. Rippikirjojen perusteella suvun perheet eivät pysyneet usein kauaa yhdessä, sillä todennäköisesti myös lapset lähtivät nuorina palvelukseen muualle. Suvun jäsenet muuttivat palvelupaikkaansaakin melko usein, ja muuttoja toiselle paikkakunnalle esiintyi jonkin verran. Oksasen suvun jäsenten sosiaalinen asema vaihteli ilmeisesti elämäntilanteen mukaan. Esimerkiksi nuorena ja naimattomana he olivat usein renkejä tai piikoja, naimisiin menon jälkeen itsellisiä ja myöhemmin jopa torppareita. Sukunimi kytki liikkuvan suvun jäsenet yhteen, ja naiset sälyttivät oman sukunimensä naimisiin mennessään.

Tutkimani Flygaren sukuhaara oli alkujaan kotoisin Joroisilta, mutta perhe muutti vuosina 1768 ja 1770 Iisalmen maaseurakuntaan. Flygaret olivat osittain talollisia ja osittain tilatonta väestöä eli palvelusväkeä ja itsellisiä. Suurin osa suvusta jäi kuitenkin asumaan Iisalmen maaseurakuntaan. Flygaren suku yhdistyy Oksasen sukuun Pekka Oksasen ja Anna Flygaren avioliiton kautta vuonna

³³ Wirilander 1960, 68, 78, 81, 95.

³⁴ Kiuruveden kappeli perustettiin 1763 ja erotettiin omaksi kirkkoherrakunnaksi 1862. Iisalmeen on kuulunut myös Pielaveden kappeli, mikä perustettiin 1692 ja erotettiin 1811 ja 1814.

1853³⁵. Flygaret olivat melko hajanainen suku, jossa samassa kylässä saattoi asua useita samannimisiä ja suunnilleen saman ikäisiä suvun jäseniä. Sosiaalista ja paikallista liikkuvuutta ilmeni Flygaren suvussa samoin kuin edellä kuvatussa Oksasen suvussa. Tosin Flygaren suvun jäseniä on kirjattu enemmän talollisluokkaan.

Auvisen suku oli alkujaan talollisväestöä, ja he asuivat Iisalmen maaseurakunnan ja Kiuruveden seurakunnan alueella. Tosin sosiaalista ja alueellista liikkuvuutta ilmenee suvun parissa 1800-luvun puoliväliä kohti, jolloin suvun jäseniä on kirjattu kirkonkirjoihin myös itsellisiksi, lampuodeiksi ja torppareiksi. Suku oli määrällisesti suuri, ja siihen kuului paljon jäseniä. Suku liittyy Oksasen sukuun Ulrika Oksasen ja Johan Auvisen avioliiton myötä Kiuruvedellä 4.7.1852³⁶. Kaikissa edellä minituissa pohjoissavolaisissa suvuissa aleneva säätykierto näyttäytyy voimakkaana 1800-luvun lopulla, jolloin itsellisten ja loisten määrä oli suuri. 1700-luvun puolella suvun jäsenet oli kirjattu kirkonkirjoihin talollisina, palvelusväkenä tai torppareina, mutta 1800-luvun loppua kohti entistä suurempi osa heistä oli loisia.

2.3 Pohjanmaalla patronyymeja ja sukutiloja

Suomenkielisen Etelä-Pohjanmaan asutus keskittyi Kyröjoen alavaan laaksoon. Alue oli melko tiheään asuttua. Merikaarron kylä Vähässäkyrössä sekä Laihialla sijaitsevat Perälän ja Suorttilan kylät olivat myös jokirannassa. Etelä-Pohjanmaalla ei ollut varsinaista aatelistoa, ja väestö oli jakautunut eri sosiaaliluokkiin vain siinä määrin kuin oli tarpeellista paikallisen työnjaon vuoksi. Vanha sanonta kuuluikin, että ”aateli ja kravut eivät menesty Pohjanmaalla”. Etelä-Pohjanmaan historia on suomalaisen talonpojan historiaa, joista pääosa oli pientilallisia. Peltovainiot sijaitsivat jokilaaksoissa. Vuoden sato riippui viljelysalasta ja maanlaadusta, ja Vähäkyrö ja Laihia olivat muita pitäjiä paremmassa asemassa tässä suhteessa. Pohjanmaalla viljeltiin tosin vähäisessä määrässä myös kaskia.³⁷

Useimmat eteläpohjalaiset syntyivät, kasvoivat ja tekivät elämäntyönsä samalla asuinseudulla ja jopa samassa kylässä. Tosin palkolliset, vävyt ja miniät, loiset ja itselliset liikkuvat paikasta toiseen. 1700–1800-lukujen vaihteessa yhä nouseva tervatalous tarvitsi työvoimaa ja palkollisten

³⁵ Vihittyjen luettelo 1853 (Eb5 C,F), Iisalmen maaseurakunnan arkisto,(JoMa).

³⁶ Vihittyjen luettelo 1848 (C4), Kiuruveden seurakunnan arkisto (JoMa),

³⁷ Luukko 1945, 20–21, 54–61, 75–92.

määrä lisääntyi. Muiden tilattomien eli itsellisten ja mäkitupalaisten määrä kasvoi vielä hitaasti uudisasutuksen ja torppien perustamisen vuoksi. Torppareista tuli oma asukasryhmänsä 1700-luvulla, mutta heidän määränsä oli vielä melko vähäinen muualle Suomeen verrattuna. Tähän osasyynä oli kantatalojen halkominen. Etelä-Pohjanmaalla oli vallalla sukulaistorpparijärjestelmä, jossa omalle väelle lohkottiin hyviä torpan sijoja. Torppien määrä alkoi lisääntyä 1800-luvun alussa. Samaan aikaan esiintyi maanraivausta pitäjien syrjäkulmilla, joten suurta tilatonta väestöä ei päässyt syntymään, ja väestön sosiaalinen koostumus pysyi melko samana. Etelä-Pohjanmaan väkiluku alkoi kasvaa 1880-luvulta lähtien, mutta muuttoliike ja siirtolaisuus verottivat väestön lukumäärää, sillä lähtijät olivat usein nuoria ja naimattomia henkilöitä tai vasta-avioituneita. 1800-luvun lopulla kauko- ja kaupunkimuutot lisääntyivät, ja etenkin siirtolaisuus saavutti huippunsa 1900-luvun alussa. Lähtijöitä olivat usein tilaton väestö kuten torpparit ja itselliset.³⁸

Pohjanmaalla taloja jaettiin enemmän kuin esimerkiksi Etelä-Suomessa, joten tilattoman väestön määrän kasvu oli hitaampaa. Kuitenkin kokonaisväestön kasvu oli suurempaa kuin muualla Suomessa. Vaikka vastakohtaisuudet tilallisten ja tilattomien välillä pysyivät loivina tilallisten ja tilattomien välillä, tilat olivat pieniä ja suurtilallisia oli puolestaan vähän.³⁹ Myös tilattoman väestön määrä alkoi hieman lisääntyä 1800-luvun kuluessa, ja heitä asui yleensä koko perhe samalla tilalla.

Pohjanmaalla talonpojat tunnettiin kotitilansa nimellä vielä 1700-luvulla, ja näistä tuli aikanaan virallisia nimiä. Kotitilat saivat nimensä maatalojen tai tilojen sekä talon omistajien mukaan tai luultavasti joissain tapauksessa innovatiivisesti. Jotkut tilat saivat nimensä ammattien mukaan tai luonnon nimistöä. Yleisesti ottaen kotitilojen nimet vakiintuivat Pohjanmaalla varsinaisiksi sukunimiksi 1800-luvulta alkaen. Erikoinen piirre Pohjanmaalla oli se, että tilaa vaihdettaessa vaihdettiin myös sukunimeä. Tämä koski paitsi talonpoikia, torppareita ja itsellisiä, mutta myös vävyä, joka muutti vaimonsa kotitilalle.⁴⁰ Talo- ja asutusnimiä löytyy Länsi-Suomesta jo keskiaikaisissa asiakirjoissa yksilönimen yhteydessä. Vähitellen vakiintui tapa kirjata talon nimi etunimen jälkeen perusmuodossa. Talon nimi liittyi Länsi-Suomessa vanhastaan ensisijaisesti taloon ja toissijaisesti sen asukkaisiin. Niinpä etunimen jälkeen kirjattu paikannimi eli talon nimi pysyi suvulla vain, jos suku asui jatkuvasti samassa talossa. Jos suku muutti toiseen taloon, sille kirjattiin nimeksi sen talon nimi, johon se muutti. Kun perinnölliset sukunimet yleistyivät myös

³⁸ Alanen 1948, 294–329; Ranta 1988, 870, 902–903, 905–918.

³⁹ Soininen 1975, 402.

⁴⁰ Blomqvist 1993, 172–173, 177.

Länsi-Suomessa, sukunimi ja talonnimi koettiin eri asioiksi ja patronyymien merkitseminen asiakirjoissa loppui.⁴¹

Patro- ja matronyymit tulevat joko isän tai äidin etunimestä. Isän nimestä rakentuvat nimet ovat patronyymejä kun puolestaan äidin nimeen perustuvat ovat matronyymejä, ja ne kertovat kenen poika tai tytär joku on. Patronyymit olivat yleisiä maaseudulla vielä 1900-luvun alussa, ja niitä käytettiin ennen henkilön varsinaista sukunimeä.⁴² Vaikka patronyymi ei henkilön elinaikana vaihtunutkaan, se ei periytynyt eikä tarjonnut suppean etunimivaraston lisäksi riittävää vaihtelua yksilön identifioimiseen. Se oli myös sukupuoli- ja sukupolvisidonnainen sillä perheessä oli puolisoilla, eri sukupolvilla ja eri sukupuolta olevilla henkilöillä erilaiset nimet. Kun Suomessa asiakirjojen patronyymit muodostettiin aina ruotsiksi tai latinaksi 1800-luvun lopulle saakka, ne eivät perustuneet suomenkielisen henkilön todelliseen etunimeen vaan ruotsin tai latinankieliseen muotoon, ja siksi asiakirjojen kielen ja kansankieliset patronyymit olivat eriasuisia. Patronyymien käyttöä heikensi yleistynyt kahden tai kolmen etunimen käyttö. Poika-, tytär-, son- ja dotter -loppuiset patronyymit tuskin olivat kansan käyttämiä nimiä, koska tällöin niistä olisi jäänyt oletettavasti jälkiä myös paikkanimistöön. Patronyymit voitiin jättää merkitsemättä, jos henkilöllä oli pysyvä liika- tai sukunimi. Patronyymien kirjaaminen oli tavallisempaa miehille kuin naisille, mikä viittaa siihen, että patronyymejä käytettiin henkilön identifioimiseen verotuksellisissa ja hallinnollisissa tarkoituksissa.⁴³

Esimerkkeinä patronyymeistä voidaan mainita Mikko Antinpoika Wiik tai Jaakko Jaakonpoika Suortti sekä matronyymeistä Amanda Liisantytär Seppälä. Patronyymit olivat todella yleisiä Pohjanmaalla, ja siellä suurin osa väestöstä tunnettiin vielä 1700-luvulla vain patronyymien tai matronyymien perusteella tai tietyn paikkakunnan nimellä. Tämä pitää paikkansa melko hyvin tarkasteltaessa myös pohjalaisia sukuja. Vielä 1700-luvulla käytössä olivat yleisesti lähinnä patronyymit, vaikka myöhemmin sukunimeksi vakiintuivatkin kylien, talojen tai ammattien nimet. Tosin sukunimienkin yleistyttyä patronyymit oli kirjattu ennen sukunimeä. Mielenkiintoinen havainto oli se, että aviottomat lapset saivat äitinsä sukunimen tai matronyymin etenkin jos lapsen isä oli tuntematon.

⁴¹ Paikkala 2004, 109, 634.

⁴² Blomqvist 1993, 14.

⁴³ Paikkala 2004, 538-539, 541.

Henkilöt kirjattiin patro- ja matronyymeillä Laihialla ja Vähässäkyrössä, vaikka heidät tunnettiin lisäksi myös kotitilansa nimellä. Jos henkilö muutti toiselle tilalle asumaan, myös hänen ”sukunimensä muutti”. Tämä koski sekä miehiä että naisia. Pohjanmaalla talon nimi oli siinä asuvia ihmisiä yhdistävä tekijä. Henkilöt, jotka asuivat samassa talossa, kirjattiin kirkonkirjoihin kotitalonsa nimellä. Myös uudet tulokkaat, kuten kotivävyt tai miniät saivat kyseisen talon nimen, vaikka puoliset löytyivätkin usein naapurikylästä tai talosta. Aineistossani löytyy esimerkkitapauksia kotivävyistä, jotka ovat avioituneet talon tyttären kanssa ja saaneet tytön kotitalon nimen, vaikka vihittyjen luetteloon aviopari on kirjattu vielä oman kotitalonsa nimellä. Esimerkiksi Tuomas Henrikinpoika Stor Kucko on avioitunut 13.2.1794 Anna Matintytär Seppälän kanssa, ja tullut Seppälän tilalle kotivävyksi. Myöhemmin Tuomas Henrikinpoika on kirjattu ylös Seppälän nimellä kuten myös hänen lapsensa. Luonnollisesti vaimo sai myös miehensä kotitalon nimen muutettuaan sinne avioitumisen yhteydessä.

Kun henkilö muutti pois kotitalaltaan, myös sukunimi vaihtui, mutta se palautui jälleen samaksi, jos henkilö muutti takaisin kotitalalleen. Myös tilojen halkomisissa syntyi uusia sukunimiä. Esimerkiksi Matti Alavainio oli syntyjään Potka kotitilansa mukaan, mutta saatuaan oman tilan hän vaihtoi sukunimensä tilansa mukaan Alavainioksi erottuakseen muista veljistään. Sukulaisuus määrittyi pitkälle yhteisen kotitilan kautta, joten kotitaltaan poismuuttaneista henkilöitä on paikoin vaikea jäljittää. Kantatiloja jouduttiin halkomaan perillisten kesken, ja uusista tilannimistä syntyi uusia sukunimiä, kuten osasta Wiikin tilaa muodostui Latva ja Potkasta Ojaniemi.

Vähänkyrön Merikaarrosta kotoisin olevat Seppälät saivat ilmeisesti sukunimensä yleisen tavan mukaan kotitalonsa tai mahdollisesti suvussa olleen vanhan ammatinharjoittajan mukaan. Vaikka aluksi käytössä olivat vain patronyymit, myöhemmin Seppälä vakiintui patronyymien ohella vakituiseksi sukunimeksi. Samoin laihialaiset sukunimet Potka ja Wiik ovat olleet alkujaan tilojen nimiä. Aineistostani löytyi myös nimenvaihdosta esimerkkitapauksia. Wiikin suvun jäsenistä löytyi välillä esimerkiksi Suortteja Laihian Suorttilan kylän mukaan tai Naskaleita samasta kylästä, ja Seppälät ovat vaihtaneet nimiään esimerkiksi Koskelaksi tai Hakolaksi. Myöhemmin 1800-luvun lopulla tilojen nimistä tuli aineistossani vakiintuneita sukunimiä, vaikka tosin edelleen myös patronyymejä kirjattiin asiakirjoihin. Mielenkiintoinen havainto koski Seppälän torppaa nimeltään Waali. Vaikka torpan asukkaat olivat Seppälän kantatalon asukkaiden sukulaisia, heidän sukunimekseen vakiintui myöhemmin Waali, vaikka asiakirjoissa näkyy tosin erikoisia merkintöjä kuten ”Waali eller Seppälä”. Myös Wiikin kantatilasta lohkotut tilannimet, kuten Latva, vakiintuivat aikanaan omiksi sukunimikseen.

Seppälän suku Vähänkyrön Merikaarron kylässä oli pohjalainen talollissuku, jonka parissa näytti olevan tavallista, että useat sukupolvet asuivat samassa pihapiirissä. Rippikirjojen perusteella voidaan olettaa, että muutamat veljekset perheineen asuttivat samaa taloa, mutta tilalla asui myös vanhempia sukulaisia kuten leskiä sekä joitakin palvelusväkeen kuuluvaa väestöä. Rippikirjojen perusteella tila jakautui 1700-luvun kuluessa useampaan osaan, ja sen kutakin osaa asuttivat todennäköisesti eri veljekset tai muuten sukua keskenään olevat isännät perheineen. Seppälän taloon kuului myös yksi torppa, Waali, jossa asui kantatalon sukulaisia. Seppälä oli alkujaan kyseisen tilan nimi, ja vasta 1800-luvun puolella sitä alettiin käyttää sukunimenä. 1900-luvun alussa sukunimeä vaihdettiin myös muihin sukunimiin esimerkiksi Hakolaksi. Seppälän suku oli paikallaan pysyvää väestöä, ja samat henkilöt löytyvät rippikirjoista vuosikymmenten ajalta. Tosin henkilöt on kirjattu rippikirjoihin usein pelkän patronyymin perusteella, joten sukulaisuussuhteet ovat paikoin epäselviä etenkin 1700-luvun alkuun tultaessa. Myös kotitalta poismuuttaneita henkilöitä on hankala jäljittää. Suvun jäseniä muutti 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa myös Amerikkaan.

Wiikin suku oli talollissuku, joka asui Laihialla Perälän kylässä. Suku asui samassa kylässä ja talossa vuosisadasta toiseen, ja kantatilaa jaettiin tarpeen mukaan perillisten kesken. Usein sisarukset perheineen asuttivat tilan eri osia, ja myös naimattomat sukulaiset jäivät asumaan kotitalalleen. 1700-luvulta lähtien Wiikin talossa asui monta perhettä yhtä aikaa. Perheet olivat yleensä sukua toisilleen, ja talosta löytyi myös palkollisia. Sosiaalinen kuilu eri väestöryhmien välillä ei näytä olleen suuri, sillä esimerkiksi avioliiton kautta tilantonkin henkilö saattoi lopulta päästä tilan isännäksi tai emännäksi. 1800-luvun loppua kohti Wiikin talossakin alkaa näkyä säätykiertoa, tilojen halkomista ja eri sukunimiä. Samalla taloon ilmestyy myös torppareita ja itsellistä väestöä. Osa Wiikin torppareista oli omia sukulaisia, ja eri väestöryhmät sulautuivat toisiinsa avioliittojen kautta. Talossa huolehdittiin myös perheen vanhuksista eli syntyneitä heidän kuolemaansa saakka.

Suortin ja Naskalin talollissuvut asuivat Laihian Suorttilan kylässä jo 1600-luvun puolella. Maria Tuomaantytär Suortti⁴⁴ avioitui Juho Tuomaanpoika Brännaksen kanssa Laihian Maunulan kylästä. Pariskunta asui alkujaan Marian vanhempien kotitalalla Suortissa, mutta muuttivat 1780-luvun alussa Juhon kotitalalle. Juhon kuoltua vuonna 1791 hänen kaksi poikaansa Jaakko Juhonpoika sekä Juha Juhonpoika⁴⁵ muuttivat takaisin äitinsä kotitalalle. Brännaksen ja Suortin tiloilla useat

⁴⁴ Maria s. 1742

⁴⁵ Jaakko s. 1768, Juha s. 1771.

sukupolvet asuivat saman katon alla. Perheen vanhuksista huolehdittiin, ja palvelusväki sekä muu väestö, kuten sotilaat tai tilattomat, on kirjattu rippikirjoihin erikseen. Suortin tilalla asui vuosina 1800–1820 kaksi veljestä, Jaakko ja Juho Juhanpoika perheineen, Jaakon vanhin poika Juho⁴⁶ perheineen sekä veljesten eno Heikki Tuomaanpoika Suortti perheineen. Sukulaiset asuttivat usein samaa tilaa, mistä Suortin ja Naskalin naapuritilat ovat hyvä esimerkki. Naskalin suku avioitui puolestaan Wiikin suvun ja Suortin suvun kanssa. Esimerkiksi Antti Naskalin ja hänen Maria-vaimonsa lapsista Maria Antintytär avioitui Mikki Wiikin kanssa, Anna Antintytär Mikki Suortin kanssa ja Susanna Antintytär puolestaan Mikki Wiikin kanssa.⁴⁷

Lyyskin talollissuku asui Laihian Kopperbyssä 1700-luvulla. Perheen poika Matti Samuelinpoika Lyski avioitui Susanna Juhontytär Kuusiston kanssa 5.11. vuonna 1780 ja muutti vaimona kotitalalle Kuusistoon Kylänpään kylään Laihialle. Heidän poikansa Antti Matinpöika Kuusisto nai Maria Mikintyttären vuonna 1833, mutta Antin kuoltua vuonna 1842 vaimo Maria meni uusiin naimisiin. Marian poika ensimmäisestä avioliitosta, Juha Antinpoika, meni naimisiin Potkan tilalla asuneen lesken Anna Jaakontytär Rinnan kanssa, ja näin hän jälkeläiseen jatkoi omalta osaltaan Potkan sukua, vaikka kumpikin puoliso oli syntyjään toista sukua. Potkan suku asui Laihian Perälän kylässä Wiikin talo naapurissa. 1800-luvun jälkimmäisellä puoliskolla Potkan tilaa jaettiin osiin ja naapuriin syntyi mm. Potkan Ojaniemi. Wiikin ja Potkan suvut yhdistyvät Susanna Alina Wiikin ja Matti Juhanpoika Alavainion avioliiton kautta 9.11. vuonna 1895. Suortit olivat puolestaan Susanna Alina Wiikin äidin⁴⁸ puoleinen sukuhaara. Potkat ja Wiikit asuivat molemmat Laihian Perälän kylässä, ja molemmat talot oli kirjattu rippikirjoihin useammin peräkkäin, joten ne saattoivat olla naapuritaloja. Suorttila oli puolestaan Perälän naapurikylä.

3. ETUNIMISTÖ JA YHTEISKUNTA 1700-LUVUN ALUSTA 1900-LUVUN ALKUUN

3.1 Mistä nimi lapselle?

Etunimi valitaan eri maissa ja kulttuureissa erilaisin perustein. Sukunimi on yleensä perinnöllinen, vaikka lapselle voidaan antaa joko isän tai äidin sukunimi. Henkilönnimille on ominaista eri

⁴⁶ Juha s. 1792.

⁴⁷ Katso taulut G5/4/V, G9/5/VI, G10/5/VI, G10/5/VI.

⁴⁸ Liisa Juhantytär Suortti syntyi 11.12. 1846 Laihialla.

kulttuuripiireissä muuttumisalttius. Nimistö on usein melko omaperäistä, jossa on myös ulkopuolisia vaikutteita. Nimien suosio on vaihtelevaa, ja myös suvuittain valitaan ajan mallin omaavia tai suosion mukaisia nimiä.⁴⁹ Etunimistöön vaikuttavat esimerkiksi perinne, muoti, mieltymykset, nimen säkeet, rytmi sekä pituus suhteessa sukunimeen ja osittain myös nimen merkitys. Toisaalta nimenantoon saattavat vaikuttaa myös siihen liittyvät mielikuvat tai joku episodi vanhempien elämästä. Vuosisatoja vanha perinne oli valita lapselle etunimi, mikä kuuluu sukuun.⁵⁰ Lapsesta haluttiin mielellään tehdä jonkun elämässään onnistuneen sukulaisen kaima. Nimistä korostuu myös katolisen ajan pyhimysten palvonta, jolloin lapsi haluttiin tavallaan sulkea sen pyhimyksen suosioon, jonka kaimaksi hänet ristittiin.⁵¹

Almanakoilla on ollut kautta aikojen suora tai epäsuora vaikutus etunimistöön ja etunimistön muotoutumiseen Suomessa, sillä jokaiselle vuoden päivälle merkittiin yksi tai useampia nimiä. Käytäntö oli tavallinen jo 1480-luvulta lähtien. Almanakkojen toimittajat kopioivat nimistöä katolisen kirkon pyhimyskalenterista. Se koostui marttyyrien, pyhimysten tai kirkollisten merkkihenkilöiden nimistöstä, joita oli tapana muistaa tiettyinä päivinä. Keskiaikana Turussa tunnettiin jo katolisen kirkon pyhimyskalenteri, ja osa pyhimysten muistopäivistä on säilynyt perinteen mukaan nykypäiviin asti. Esimerkkeinä voidaan mainita piispa Henrikin päivä 20. tammikuuta, neitsyt Margareetan päivä 20. heinäkuuta, pyhän Olavin päivä 29. heinäkuuta sekä pyhän Birgitan päivä 7. lokakuuta. Kun uskonpuhdistus lakkautti katolilaiset pyhimysten muistopäivät, nimet säilyivät silti almanakoissa. Katolinen pyhimyskalenteri merkkipäivineen vaikutti myös kansan jokapäiväiseen elämään, työhön sekä etunimistöön.⁵²

Historiallisena aikana nimiin vaikutti itäinen ja läntinen kulttuuri sekä sellaiset kielelliset ja sosiaaliset ryhmät, joissa nimikäytäntö vaihteli. Nimenvalintaan voivat vaikuttaa politiikan ja uskonnon lisäksi myös merkittävät asianhaarat yhdessä syntymän kanssa tai joskus jopa isän ammatti ja työskentely⁵³. Osa etunimistöstä vaihtelee muodin mukaan, ja nimen esikuvana saattoi olla esimerkiksi kuuluisa tai ihailtu henkilö, hallitsija tai pyhimys. Nimiperinteeseen vaikuttivat myös erilaiset tapahtumat kuten sodat tai joissain tapauksissa lapsen kasteen suorittanut pappi.⁵⁴ Useimmat vanhemmat kuitenkin todennäköisesti tahtoivat, että lapsen nimi oli käytännöllinen ja toimiva ja että nimeen sisältyi tietty yhteisöllisyys kotikylän, suvun tai kieliyhteisön enemmistön

⁴⁹ Kiviniemi 1982, 170; Riihonen 1992, 9; Lempiäinen 2004, 22-23.

⁵⁰ Blomqvist 1993, 60, 69.

⁵¹ Vuorela 1975, 620.

⁵² Blomqvist 1993, 109-110.

⁵³ Paikkala 2004, 51; Carlsson 1986, 13-15.

⁵⁴ Vilkuna 1997, 9.

mukaan. Vanhemmat muodostivat nimistä omia arvioita sukutunteen ja henkilökohtaisen mieltymyksen perusteella.⁵⁵

Suurin osa perinteisestä etunimistöstä oli alkujaan vieraskielistä, koska kristinuskon leviämiseen on liittynyt myös kristillisperäisten etunimien yleistyminen. Saman henkilön etunimi on voitu kirjoittaa usealla erilaisella tavalla ja jopa eri kantanimeen viittaavaksi. Vuosisatojen aikana kotoiset nimiasut ovat juurtuneet suomen kieleen ja ovat leimautuneet pikemmin suomalaisiksi kuin kristillisiksi nimiksi.⁵⁶ Suomenkieliset vanhemmat valitsivat lapselle todennäköisesti myös suomenkielisen nimen, mistä pitivät tai mikä kulki suvussa.

Monen vanhan nimen kirjoitusasu on vaihdellut vuosisatojen ajan. Erilaisista nimiasuista näkyy kirjavia muotoja, ja ne saattavat olla sekavia perustuen kansanomaiseen ääntämiseen tai kirjoitustapaan. Osasta etunimiä kansanomainen lyhentymisen muodostui kokonaan viralliseksi etunimeksi, ja samastakin etunimestä saattoi olla lukuisia mukaelmia ja johdoksia. Lisäksi aikana, jolloin lapsikuolleisuus oli suuri, syntyneelle lapselle saatettiin antaa aiemmin kuolleen sisaruksen nimi. Suomessa useamman etunimen käyttö oli harvinaista 1700-luvun maaseudulla, mutta tapa levisi nopeasti 1800-luvulla. Etunimet olivat alkujaan ruotsalaisessa muodossa, ja käytäntö säilyi suomenkielisissä perheissä 1880-luvulle saakka.⁵⁷

Papit pysyttelivät pitkään nimiä antaessaan kristillis-raamatullisella linjalla. 1800-luvulla myös papit tarttuivat hanakammin muotiin. Virkatilanne siirsi heitä paikkakunnalta toiselle, ja he tutustuivat sitäkin kautta uusiin mahdollisuuksiin. Ja vaikka heidän lapsensa olisivat syntyneet muualla, nämä olivat ainakin isänsä toimikauden ajan esimerkkeinä pitäjäläisille. Sama koski myös pappien vaimoja.⁵⁸ Aateliset valitsivat mielellään nimet kuninkaiden mukaan, jolloin tytöistäkin saatiin hallitsijoiden kaimoja liittämällä loppuun a-pääte. Myös joku maineikas aikalainen teki tietyn nimen hetkellä tunnetuksi.⁵⁹

Aikaisemmin kasteen viivästyminen tai sen tahallinen viivyttely on ollut tavallista erilaisista syistä johtuen. Peninkulmaiset taipaleet tiettömistä taloista kirkolle olivat etenkin kelirikkoaikoina usein

⁵⁵ Otterbjörk 1970, 65, 68.

⁵⁶ Kiviniemi 1993, 119-127.

⁵⁷ Kiviniemi 1982, 100, 180, 133-134; Sampio 2002, 61.

⁵⁸ Arjava 2005, 118.

⁵⁹ Hämäläinen-Forslund 1987, 58.

ylitsepäsemätön este, mutta joskus kaste saattoi viivästyä vuosiakin.⁶⁰ Kuolleen lapsen nimi saatettiin antaa myöhemmin syntyneelle hyvin usein, koska nimien valikoima oli pieni. On myös todettu tapauksia, joissa kaksi poikaa on kastettu samannimisiksi, jotta toinen välttäisi sotaan joutumisen. Väenottoon lähetettiin vain toinen pojista.⁶¹ Jotkut vanhemmat pyrkivät myös lujittamaan perheen yhteenkuuluvuutta antamalla lapsille nimet jonkin järjestelmän mukaisesti esimerkiksi ristimällä kaikki samalla kirjaimella alkavin nimin⁶².

3.2 Pyhimyskaimoja ja hallitsijanimiä

Nimien suosionvaihtelu oli omaan paikkaansa ja aikaansa sidottua, ja tietyt nimet ja nimeämismallit olivat suosittuja eri vuosikymmenillä. 1700-luvun etunimistö näyttää olleen läheisissä yhteyksissä emämaahan Ruotsiin, sillä nimet noudattivat ruotsin- tai latinankielisiä kirjoitusasuja. 1700-luvun vielä melko perinteinen maaseutuyhteisö näkyi myös etunimistössä, mikä oli melko konservatiivista suosien lähinnä vanhoja raamatullisia nimiä tai Ruotsin kuninkaallisen perheen kaimanimiä Pohjois-Savossa sekä Pohjanmaalla. Erityisesti kirkollinen vaikutus nimenannossa näkyy vahvana, ja erilaisten etunimien määrä oli melko suppea. 1700-luvulla Iisalmissa oli käytössä keskimäärin tytöille 18 etunimeä ja pojille 26. Seurakunta oli suurin kaikista tutkituista, sillä vastaavasti Kiuruvedellä oli keskimäärin käytössä 9 tyttöjen nimeä ja 11 poikien nimeä. Pohjanmaalla Vähäsäkyrössä oli käytössä keskimäärin ainoastaan 8 nimeä tytöille ja 11 pojille, ja vastaavasti Laihialla keskimäärin 9 tytön nimeä ja 13 pojan nimeä. Kastettujen luetteloista löytyy etenkin Pohjois-Savon osalta samana päivänä ja joskus samasta kylästä kastettuja lapsia, joilla on jopa samanlaiset tai samantyyppiset nimet. Tällöin mahdollisesti kasteen suorittaneella papilla on ollut oma merkityksensä nimenvälinnassa. Papistolla saattoi olla myös oma vaikutuksensa 1700-luvun varsin kristilliseen etunimivalikoimaan, ja Pohjanmaalla papiston perheenjäsenet saivat muutamissa tapauksissa kaimoja talonpoikaislapsista.

Samat nimet periytyivät seurakunnan jäsenille. Nimen antaminen on säilynyt tärkeänä kristillisessä lapsikasteessa, jolloin uusi lapsi otetaan seurakunnan jäseneksi. Oli luonnollista, että kristityt vanhemmat nimesivät lapsiaan apostolin, marttyyrin tai kuuluisan tunnustajan nimien mukaan vaaroja vastaan tai onnen tuojaksi. Suurkaimasta tuli lapsen elinikäinen suojelupyhimys. Useat

⁶⁰ Kiviniemi 1982, 128.

⁶¹ Karskela 1987, 76.

⁶² Hämäläinen-Forslund 1987, 59.

vanhat pyhimysnimet ovat jatkuvasti almanakassa. Vaikka uskonpuhdistuksessa pyhimysoppi hylättiin, vanhat etunimet ja merkkipäivät kalentereissa jäivät käyttöön. Myös Ruotsi-Suomen hallitsijaperheet ottivat saksalais-tanskalaiseen tapaan ensiksi itselleen pyhimysten aseman ja alkoivat viettää nimipäiviään. Tavan kirjallisena vaikuttajana oli joka vuosi ilmestynyt almanakka.⁶³

Tärkeä syy perusnimivalikoiman suppeuteen oli kuitenkin vanha kankea nimenantojärjestelmä. Lapsille annettiin tietyn kaavan kautta nimiä esivanhempien mukaan. Esimerkiksi vanhan tavan mukaan perheen vanhimmasta pojasta tehtiin isoisän kaima, toisesta pojasta äidin isän kaima, kolmannesta pojasta isän kaima ja nuoremmista enojen kaimoja. Tyttöjen nimet määrättiin samalla tavalla: vanhimmasta tyttärestä tuli isoäidin kaima ja niin edelleen. Tämä vaikeutti uusien nimien omaksumista. Myös kuolleiden sisarusten nimiä käytettiin uudelleen. Vaikka tavasta on vähitellen karsiutunut sen alkuperäinen tarkoitus, se on säilynyt nykypäiviin saakka.⁶⁴

Taulukot 1 ja 2. Tyttöjen ja poikien suosituimmat nimet 1700-luvulla sekä alueellisesti että suvuittain.

POHJOIS-SAVO

Tyttöjen suosituimmat etunimet		Poikien suosituimmat etunimet					
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Anna	99	1. Anna	7	1. Johannes	83	1. Johannes	8
2. Margareetta	65	2. Maria	7	2. Pekka	73	2. Samuel	5
3. Katariina	57	3. Katariina	3	3. Pauli	34	3. Antti	4
4. Maria	42	4. Loviisa	2	4. Heikki	33	4. Erkki	4
5. Kristiina	37	5. Kristiina	2	5. Lasse	30	5. Tapani	4
6. Liisa	25	6. Margareetta	2	6. Olavi	27	6. Pekka	3

POHJANMAA

Tyttöjen suosituimmat etunimet				Poikien suosituimmat etunimet			
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Maria	183	1. Maria	39	1. Jaakko	154	1. Jaakko	31
2. Liisa	140	2. Liisa	26	2. Johannes	115	2. Johannes	19
3. Susanna	81	3. Susanna	25	3. Matias/Matti	102	3. Matias/Matti	19
4. Anna	59	4. Riitta	12	4. Antti	82	4. Heikki	16
5. Riitta	50	5. Anna	5	5. Mikko	81	5. Tuomas	15
				6. Tuomas	72	6. Mikko	14

⁶³ Vilkuna 1969, 10, 12-13.

⁶⁴ Vilkuna 1947, 92; Arjava 2005, 35.

(Lähde: Sukutaulut, katso liite 1 ja nimitaulukot, katso liite 2)

Kuten taulukoista voi havaita, kaikki suvut ovat pysyneet vanhan tavan mukaan melko perinteisellä nimilinjalla. Tapa näyttää olleen yleinen myös sekä Pohjois-Savon että Pohjanmaan alueilla. Tyttöjen suosikkinimi oli Pohjois-Savossa Anna ja Pohjanmaalla Maria. Kummallakin alueella Johannes oli suosittu poikien nimi, mutta Pohjanmaalla Jaakko ja Pohjois-Savossa Pekka saavuttivat suosiota. Pohjois-Savossa noudatettiin 1700-luvulla melko samantyyppisiä ja perinteisiä nimeämismalleja tutkitun kolmen suvun keskuudessa sekä alueella yleisesti. Pojilta löytyi hieman enemmän nimivalikoimaa, koska poikien nimiä löytyi enemmän almanakasta, mutta melkein jokainen nimi juonsi juurensa kristinuskosta sekä tytöillä että pojilla. Etunimistön määrä alkoi kasvaa 1700-luvun puoltaväliä kohden, ja poikien etunimistö pysyi edelleen määrällisesti runsaampana Pohjois-Savossa sekä alueen sukujen keskuudessa. Vastaavasti Pohjanmaalla etunimet olivat yksinkertaisia ja selkeitä Raamatun tai pyhimysten nimiä, ja hienommat nimiyhdistelmät olivat käytössä lähinnä säätyläisillä. Talonpoikaisväestön perusnimivalikoima oli suppea etenkin tyttöjen kohdalla.

Vertaamalla pohjoissavolaisten sukujen nimivalikoimaa yleiseen voidaan todeta, ettei se merkittävästi yleisestä pohjoissavolaisesta etunimistöstä. Oksasen suvun tytöillä suosittiin 1700-luvulla Margareettaa, Christinaa ja Elisabethia ja pojilla muun muassa Heikkiä tai Augustia. Flygaren suvun tytöillä suosittiin Katariinaa, mutta kastetuista tytöistä löytyi myös muutama Helena ja Maria. Kristilliset nimet kuten Antti, Tuomas ja Johannes olivat suosittuja suvun pojilla kuten Pohjois-Savon alueella muutenkin. Tosin ehkä hieman erilaisuuttakin tavoiteltiin: vuonna 1743 syntynyt Torsten eli Torsti Flygare sai vanhan muinaisskandinaavisen nimen. Auvisen suku suosi edellisten lisäksi löytyi myös hieman harvinaisempia nimiä kuten Klemetti, Ananias, Rebekka ja Regina.

Pohjanmaalla sukukohtaiset erot etunimistössä eivät olleet suuria. Edellä esitetyn taulukon perusteella samat nimet olivat suosittuja paitsi seurakunnissa yleisesti myös sukujen nimivalikoimassa. Seppälän suvussa Vähässäkyrössä lähes jokainen tyttö kastettiin joko Mariaksi, Annaksi, Liisaksi, Riitaksi tai Susannaksi. Pojilla ylivoimainen suosikkinimi oli Jaakko, jota seurasivat Johannes, Matti, Mikko ja Tuomas. Laihialla Wiikin suvussa 1700-luvun tyttöjen suosikkinimi oli Susanna, jota seurasivat Maria ja Liisa. Poikien suosikkinimet olivat Jaakko, Mikko, Tuomas, Heikki. Suortin suvussa suosittiin Mariaa, Annaa ja Susannaa, ja pojilla samoja

nimiä edellä kuvatun Wiikin suvun kanssa. Naskalin ja Lyyskin tyttöjen suosikkinimet olivat jälleen Maria ja Susanna sekä Naskalilla lisäksi Liisa. Naskalin suvussa suosittuja poikien nimiä olivat Matti, Heikki ja Jaakko, mutta Lyyskeillä suosittiin Anttia, Johannesta ja Samuelia.

Uusia nimistöllisiä vaikutteita levisi kuitenkin myös talonpoikaisväestön keskuuteen säätyläisten ja erityisesti papiston esimerkkien kautta. Näitä nimiä näkyy paitsi kastettujen luetteloissa myös sukujen keskuudessa lähinnä Pohjois-Savossa. Yksi Ulriikka Flygare on kastettu jo 1760-luvulla, ja myös Auvisen suvusta löytyi vuonna 1787 syntynyt Kristiina Sophia, 1795 syntynyt Loviisa ja 1789 kastettu Ulriikka. Vuonna 1797 on kastettu yksi Loviisa Oksanen. Auvisen suvun pojilla suosittiin myös muutamia hallitsijanimiä. Erik kulki suvussa, Gustaf löytyi vuodelta 1750 ja Fredrik vuodelta 1774. Myös samana vuonna kastettu Fredrik Flygare sai hallitsijanimen. Tosin erilaisten nimien omaksuminen saattoi olla perhekohtaistakin: esimerkiksi Krister Martikaisen ja Katariina Kettusen kaksi nuorinta tytärtä on kastettu 1700-luvun lopussa ja 1800-luvun alussa Ulriikaksi sekä Julianaksi.⁶⁵

Vaikka Pohjois-Savossa hallitsijanimet ja ranskalaiset nimivaikutteet levisivät 1700-luvulla aluksi säätyläispiireissä, muutosta tapahtui kuitenkin jo vuosisadan loppua kohti, jolloin nimet alkoivat levitä myös tavallisen kansan keskuuteen. Säätyläiset omaksuivat ranskalaisia nimivaikutteita, ja kirkonkirjoista löytyivät esimerkiksi Beate Henriette tai Sophie Charlotte. Myös papisto näyttää omaksuneen ranskalaisia nimimuotoja, sillä ne näkyivät osittain kirkonkirjoissa talonpoikaisväestönkin osalta. Esimerkiksi 1700-luvun lopulla suhteellisen suosittu nimi Loviisa kirjoitettiin muotoon Louisa ja Henriettasta tuli Henriette.

Pohjanmaalta löytyi myös sukujen parista muutamia yksittäisiä erikoisempia ja harvinaisempia nimiä. Uutta, mutta raamatullista nimistöä edustavat esimerkiksi 1700-luvun puolivälistä lähtien nimet Saara, Samuel, Elias ja Abraham Wiik. Philip Suortti ja Carl eli Kalle Seppälä ovat saaneet hallitsijanimet. Pohjanmaalta löytyi myös muutama harvinaisempi etunimi: Sophia vuodelta 1733, muutama Beata, Carin ja Valpuri sekä yksi Johanna 1700-luvun lopulta. Pojilla harvinaisempia lähinnä yksittäiseksi jääneitä etunimiä ovat esimerkiksi Martti ja Lauri. Pohjanmaalla erikoisemmatkin nimet olivat usein raamatullisia.

⁶⁵ Taulu B7/2/III.

Kristillinen nimikerrostuma keskiaikaisine juurineen periytyi 1600-luvulta, jolloin nimet olivat pääasiassa Raamatun nimiä kuten Abraham, David, Elias, Samuel, Eva sekä Maria. Lisäksi nimistä löytyi myös kuninkaallisia esikuvat kuten Adolf, Gustaf, Johan tai Carl, tosin samasta nimestä oli olemassa erilaisia nimivariaatioita eri pitäjien välillä ⁶⁶. 1600-luvulla vanhoja pyhimysnimiä oli jäänyt kuitenkin pois ja niiden tilalle tulivat Vanhan Testamentin nimet kuten Iisakki, Aapeli, Saara, Mooses, Aatami, Eeva ja Abraham ⁶⁷. Ruotsin suurvalta-aika 1600-luvulla oli tuonut mukanaan saksalaisperäistä nimistöä, joka muutettiin ruotsalaiseen muotoonsa kuten Vilhelm, Hedvig tai Rudolf. Myös kuningashuone otti käyttöönsä näitä nimiä. Kuitenkin 1700-luvun ranskalaiset kulttuurivaikutukset Euroopassa toivat Ruotsiin ranskalaisperäistä nimistöä, jonka aluksi omaksuivat aatelisto ja porvaristo. Tällaisia naisten nimiä olivat muun muassa Louise, Christine, Antoinette, Sophie, Caroline, Henriette, Charlotte, Marie, Louis, Eugen, Emile ja Charles. Erityisesti naisten nimissä näkyi vahva ranskalainen kulttuurivaikutus, mutta myös Johanista saattoi tulla Jean tai Jakobista Jacques. ⁶⁸

Ranskalaisia nimimuotoja tuskin käytettiin puhuttelussa ainakaan talonpoikaisväestön keskuudessa, ja ne olivat selvästi yleisempiä naisten nimissä. Suomessa maaseutu jäi yleensä näistä vaikutteista syrjään, joitakin kartanoita lukuun ottamatta, mutta joitain jo vakiintuneita nimiä lukuun ottamatta ruotsalaisia hovinimiä ilmestyi käyttöön 1700-luvun viimeisillä vuosikymmeninä enimmäkseen säätyläispiireissä ⁶⁹. 1700-luvulla monet vanhat nimet jäivätkin pois, ja niiden tilalle tuli edellä kuvattuja uusia nimiä, jotka kirjattiin myös almanakoihin. Esimerkiksi kuningasparin kaimanimet Ulrika ja Fredrik tulivat mukaan 1720-luvulla. Myös prinssien ja prinsessojen nimet tulivat käyttöön, ja niiden kautta saatiin myös paljon uusia suosittuja nimiä 1700- ja 1800-luvuilla. ⁷⁰

1700-luvulla nimervalinta lapselle oli ilmeisesti monessa mielessä helpompaa kuin nykyisin. Nimivalikoima oli huomattavasti suppeampi ja nimervalintaa säätelivät tietyt yhteisölliset perinteet. Suurin osa kaikista talonpoikaisista vanhemmista pysytteli vanhalla kristillis-raamatullisella linjalla nimervalinnoissaan, vaikka uusilta vaikutteilta ei voitukaan välttyä 1700-luvun loppua kohti. Kummallakin alueella säätyläiset omaksuivat uudet nimeämismallit ja etunimet ensimmäisinä, mutta talonpoikaisväestö noudatteli samantyyppisiä nimeämismalleja. Kuten edellä olevista taulukoista voidaan havaita, sukujen etunimistö ei eronnut merkittävästi Pohjois-Savon tai

⁶⁶ Blomqvist 1993, 46.

⁶⁷ Carlsson 1986, 7.

⁶⁸ Otterbjörk 1970, 24-26; Carlsson 1986, 9.

⁶⁹ Laasonen 1991, 396; Arjava 2005, 143.

⁷⁰ Carlsson 1986, 7.

Pohjanmaan yleisimmistä etunimistä. Etenkin Pohjanmaalla sukujen suosituimmat etunimet noudattelivat alueen nimiperinnettä melkein täydellisesti. Kiviniemeä mukaillen valtaosa jokaisesta ikäpolvesta on saanut melko yleiseksi osoittautuneen nimen. Tämä johtunee osittain siitä, että nimenvaihtoa ohjailee tietty sosiaalinen vaisto, joten on luonnollista, että jokaisesta ikäpolvesta saadaan samoja nimiä.⁷¹

3.3 Anna, Maria vai Wilhelmiina?

Suomesta tuli Venäjän suurruhtinaskunta vuonna 1809, mutta etunimistöissä elettiin edelleen ruotsalaisissa merkeissä. Nimien kirjoitusasut ja muodot olivat ruotsinkielisiä, ja lapsia kastettiin edelleen ruotsalaisilla hovinimillä. Venäläiset etunimet tai nimimuodot eivät saaneet jalansijaa lukuun ottamatta muutamia hallitsijanimiä. Yhteydet ruotsalaiseen kulttuuripiiriin näkyivät 1800-luvun ensimmäisillä vuosikymmenillä esimerkiksi juuri ruotsalaisvaikutteisen etunimistön kautta, ja vanhojen ruotsalaisten hovinimien suosio kasvoi edelleen 1700-luvulta.

Suomalaisten taloudelliset ja henkiset siteet Ruotsiin säilyivät lujina pitkään, sillä Suomen maakunnat olivat edelleen osa Itämeren ruotsalaista kulttuuripiiriä⁷². Kun almanakkaperinne siirtyi vuodesta 1809 Turun Akatemialle, mukana siirtyi myös vanha ruotsalainen nimikerrostuma, vaikka etunimistö alkoi saada myös arkisempia muotoja. 1800-luvulla mukaan tulivat myös venäläiset keisarilliset nimet, ja ne siirtyivät almanakkaan vastaaville päiville kuin venäläisessä juliaanisisä kalenterissa. Monet näistä päivistä olivat hovin tai ortodoksisen kirkon juhlapäiviä. Osa vanhoista nimistä jouduttiin siirtämään toisille päiville, jotta tilaa saataisiin uusille nimille kuten Aleksanterille, Nikolaille tai Olgalle.⁷³

Suomen suurruhtinaskunta jäi tietystä venäläisestä vaikutuksesta huolimatta hyvin ruotsalaismaiseksi maaksi sellaisten asioiden kuten yhteiskuntajärjestyksen, alueellisen ja

⁷¹ Kiviniemi 1993, 10-11.

⁷² Jussila 1987, 59; 2000, 29.

⁷³ Blomqvist 1993, 111-112.

paikallishallinnon sekä tapojen ja tottumusten suhteen. 1700-luvun ruotsalainen perinne säilyi tosiasiallisesti Suomessa kauemmin kuin Ruotsissa. Suomessa seurattiin myös tarkoin Ruotsissa kehitystä ja siitä omaksuttiin paljon vaikutteita.⁷⁴ Vaikka Suomesta oli tullut Venäjän suuriruhtinaskunta, meni vielä pitkä aika ennekuin venäläiset etunimet yleistyvät. Aluksi ne ilmestyivät suomalais-venäläisiin perheisiin tai niitä käytti Suomessa asuva venäläinen väestö. Suosituimmat venäläisperäiset nimet olivat Aleksanteri ja Aleksandra, Olga, Vera, Nikolai sekä Paul.⁷⁵ Talonpoikaisväestön keskuudessa samat vanhat raamatulliset etunimet olivat 1800-luvun alussa edelleen suosittuja kuin Ruotsin vallan aikanakin. Nimet kirjattiin edelleen myös kirkonkirjoihin niiden ruotsalaisissa muodoissa kuten Jacob, Paul tai Thomas.

Taulukot 3 ja 4. Tyttöjen ja poikien suosituimmat nimet vuosina 1800-1840 sekä alueellisesti että suvuittain.

POHJOIS-SAVO

Tyttöjen suosituimmat etunimet				Poikien suosituimmat etunimet			
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Anna	280	1. Anna	20	1. Johannes	197	1. Johannes	9
2. Maria	146	2. Maria	6	2. Pekka	134	2. Samuel	8
3. Katariina	83	3. Hedvig	4	3. Heikki	97	3. Antti	7
4. Margareetta	76	4. Ulriikka	4	4. Antti	69	4. Heikki	6
5. Riitta	76	5. Johanna	3	5. Pauli	57	5. Pekka	5
6. Kristiina	68	6. Kristiina	3	6. David	45	6. Aaprami	4
7. Liisa	62	7. Leena	3	7. Lasse	38	7. Kustaa	3
8. Loviisa	42	8. Loviisa	3	8. Ville	38	8. Matti	8
9. Hedvig	35			9. Samuel	27	9. Ville	3
10. Johanna	27			10. Matti	16		

POHJANMAA

Tyttöjen suosituimmat etunimet				Poikien suosituimmat etunimet			
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Maria	212	1. Maria	20	1. Jaakko	174	1. Jaakko	20
2. Liisa	178	2. Liisa	16	2. Johannes	143	2. Mikko	14
3. Susanna	137	3. Susanna	15	3. Mikko	95	3. Tuomas	13
4. Anna	114	4. Anna	7	4. Matti	67	4. Juho	11
5. Margareetta	26	5. Riitta	3	5. Tuomas	58	5. Matti	9
6. Riitta	10			6. Heikki	33	6. Hermanni	5
7. Johanna	9			7. Antti	30	7. Heikki	3
8. Fredriika	4			8. Hermanni	24	8. Iisakki	2
9. Hedvig	3						

⁷⁴ Bladh & Kuvaja 2006, 31-32.

⁷⁵ Blomqvist 1993, 51.

(Lähde: Sukutaulut, katso liite 1 ja nimitaulukot, katso liite 2)

Taulukoista voi havaita, ettei etunimistö muuttunut paljoa tutkituissa suvuissa tai seurakunnissa vielä 1800-luvun ensimmäisinä vuosikymmeninä, vaan se noudatti 1700-luvun perinteitä etenkin poikien osalta. Kaikissa tutkituissa suvuissa ja seurakunnissa 1800-luvun ensimmäisinä vuosikymmeninä suosittuja nimiä olivat kummallakin alueella Maria ja Johannes. Pohjois-Savossa tyttöjen suosikkinimi oli lisäksi Anna. Pohjanmaalla suurimmalle osalle lapsista on valittu vanha tuttu nimi, ja sukujen nimiperinne oli hyvin samankaltainen kuin Laihialla ja Vähässäkyrössä yleisesti. Myös pohjoissavolaiset suvut noudattelivat ainakin suosikkinimien osalta Iisalmen ja Kiuruveden nimeämisperinteitä. Pohjois-Savossa oli 1800-luvun alussa pojilla edelleen enemmän etunimiä, vaikka myös tyttöjen etunimistö kasvoi hieman. Iisalmen maaseurakunnassa tytöillä oli vuodesta riippuen käytössä 25–37 erilaista etunimeä, mutta pojilla jo keskimäärin 50. Kiuruveden seurakunnassa tytöillä oli käytössä keskimäärin 14–22 nimeä ja vastaavasti pojilla 23–30. Pohjanmaalla etunimistö oli huomattavasti suppeampi. Vähässäkyrössä ja Laihialla tytöillä oli ainoastaan keskimäärin kahdeksasta kymmeneen nimeä ja pojilla vastaavasti noin yhdeksästä neljääntoista.

Pohjois-Savossa perinteiset nimet olivat suosittuja ja uudetkin etunimet olivat peräisin Raamatusta kuten Johanna ja Saara. Tyttöillä suosittiin Annaa ja Margareettaa, pojilla Petteriä, Johannesta ja Anttia ja Heikkiä. Tyttöjen nimissä tulee mukaan uusiakin etunimiä kuten Apollonia, Pauliina ja Wilhelmiina. Uutuuksia olivat aikaisempaan verrattuna myös Venla, Fredriika, Dorotea ja Karoliina. Poikien nimistössä suosiota kasvatti tsaarin kaimanimi Aleksanteri. 1800-luvun alusta lähtien myös Pohjanmaalle ilmestyi muutamia yksittäisiä uusia nimiä kuten Hedvig ja Fredriika sekä pojille Elias, vaikka niiden vaikutus ja määrä suhteessa koko etunimistöön oli todella vähäinen.

Pohjois-Savossa Oksasen suvussa suosittiin pojilla Samuelia, Heikkiä ja Pekkaa, Flygaren suvussa Abrahamia, Anttia sekä Villeä sekä Auvisen suvussa lisäksi myös Paulia. 1830-luvulta lähtien mukaan tulee uusia etunimiä, joiden suosio näyttää kasvaneen melko nopeasti 1800-luvun kuluessa. Tällaisia nimiä olivat tytöillä esimerkiksi Johanna, Wilhelmiina sekä Henriikka. Johanna oli suhteellisen suosittu etunimi kaikissa suvuissa jo 1830-luvulta lähtien, mutta Henriikka löytyi lähinnä Flygaren suvusta. Wilhelmiinaa näkyy kokeiluluotoisesti kaikissa suvuissa, mutta se yleistyi vasta myöhemmin 1800-luvulla. Pojat nimettiin edelleen melko perinteisillä nimillä, joiden joukosta löytyy myös yksittäisiä hieman erikoisempiakin nimiä kuten Israel, Simo tai Lauri.

Pohjalaisissa suvuissa 1800-luvun alku seurasi 1700-luvun kristillisiksi perinteitä. Kaikissa suvussa tyttöjen ylivoimaiset suosikit olivat koko 1800-luvun Liisa, Maria ja Susanna. Perinteinen Anna oli Seppälän suvussa suosituin. Pojilla suosittiin edelleen Juhoa, Jaakkoa, Mikkoa tai Mattia. Seppälän suvussa suosittuja olivat lisäksi Iisakki ja Tuomas, Wiikin ja Suortin suvussa puolestaan Hermanni.

Etunimissä löytyy myös sukukohtaisia eroja, vaikka tiettyjen nimien kerääntyminen tiettyihin sukuihin on voinut olla saatumaakin. Esimerkiksi Oksasen suvusta löytyi Magdalena ja Margareetaa muita enemmän, Auvisen suvusta Tiinaa ja Reginaa ja Flygaren suvusta jo edellä mainittua Henriikkaa. Poikien nimistä Oksasen ja Flygaren suvuista löytyi Augusteja eli Akuja ja Auvisen suvusta Kalleja. Tutkituista suvuista Auvisen suvussa oli aikajaksolla kaikista eniten erilaisia etunimiä. Pohjanmaalla sukukohtaiset erot etunimistöissä eivät olleet suuria. 1800-luvun alussa erilaisia etunimiä oli käytössä edelleen vähän, ja suurin osa sekä tytöistä että pojista sai edellä kuvattua yleisen ja perinteisen nimen. Kuitenkin uutta nimistöä tulee mukaan sukujenkin nimivalikoimaan jo 1800-luvun alussa. Sukujen keskuudesta löytyivät esimerkiksi Abraham Wiik vuodelta 1811, Justiina Seppälä vuodelta 1828 sekä Sakari Seppälä vuodelta 1833. Myös pohjalaisista kastettujen luetteloista löytyi uudenlaista etunimistöä kuten Hiskias, Klara tai Philippina. Nämä jäivät lähinnä yksittäisiksi nimiksi, mitkä eivät toistu myöhemmin.

Vanha nimeämismalli alkoi muuttua hiljaksen 1820-luvulta lähtien. Pohjanmaalla uutuusnimiä saivat lähinnä säätyläislapset, mutta Pohjois-Savossa 1830-luvulta lähtien mukaan tulee uusia etunimiä, joiden suosio näyttää kasvaneen melko nopeasti 1800-luvun kuluessa myös talonpoikaisväestön keskuudessa. Arjavan mukaan pääasiassa keskiaikainen suppea nimivalikoima terästettynä joillain vanhan testamentin nimillä oli edelleen vallitseva piirre 1800-luvun alussa. Talonpoikasnimien uusitutumsvaihe alkoi vasta taloudellisen nousun myötä 1830–40 luvuilta lähtien, ja säätyläisnimiä levisi myös muihin kansankerroksiin. Lisäksi liikaväestö alkoi liikehtiä pitäjän ulkopuolella, eivätkä nimet tunteneet raja-aitoja. Rinnan sosiaalisen muutoksen kanssa alkoi myös kansallinen herätys ja suomen kielen vahvistuminen, ja myöhemmin 1800-luvulla taistelu venäläistämistä vastaan lähensi kansaa toisiinsa ja kansa oli valmis omaksumaan omakielisiä nimiä.

76

1700-luvun ranskalaiset vaikutukset näkyivät naisten nimissä vasta 1800-luvun alussa lähinnä Pohjois-Savon alueella. Loviisa on kirjoitettu välillä muotoon Louisa ja Sofia etunimenä alkaa

⁷⁶ Arjava 2005, 257-258.

yleistyä hieman 1700-luvulta, jolloin se oli harvinainen tutkituissa suvuissa. Pohjanmaalla etunimistöä ei löydy ranskalaisia vaikutteita ainakaan talonpoikaisväestön keskuudesta 1800-luvun kuluessa. Vanhat ruotsalaiset hovinimet saivat jalansijaa kaikissa pohjoissavolaisissa suvuissa. Loviisa oli näkynyt kastettujen luetteloissa jo 1700-luvulla, Hedvig nousi suosioon erityisesti Flygaren suvussa ja sai muutamia kaimoja myös Auvisen suvusta. Ulrikaa löytyi muutama kappale 1800-luvun alkupuolelta ja Sofia alkaa yleistyä. Vaikka Maria ja Elisabeth saivat myös kaimoja, nimet olivat suosittuja jo Ruotsin vallan aikana. Myös muutamat muut tsaariperheen jäsenet kuten Aleksanteri ja Olga saivat kaimoja kastetuista lapsista kaikista seurakunnista.

Oksasen ja Auvisen suvun pojista löytyy runsaasti hallitsijoiden kaimoja kuten Aleksantereita, Kalle Kustaa, Kustaa, Niko, Kristian, Eerik, Kustaa Aadolf ja Kalle Juho. Flygaren suku suosi enemmän kristillistä nimiperinnettä, sillä suvusta löytyi ainoastaan yksi Aleksanteri ja Fredrik. Pohjanmaalla tyttöjen nimistä löytyy 1820-luvulta lähtien muun muassa Ulrika, Hedvig sekä Fredriika muutamina yksittäisinä kappaleina. Hallitsijanimet eivät näytä olleen yleisessä tai laajemmassa käytössä ainakaan talonpoikaisväestön keskuudessa. Ne kertovat kuitenkin uusien vaikutteiden leviämisestä myös Pohjanmaalle. Pohjoissavolaisissa suvuissa hallitsijanimien käyttö oli selvästi tavallisempaa, mutta arkisessa puhuttelussa esimerkiksi Hedvigistä tuli Heta ja Ulriikasta Ulla.

1800-luvun alussa ruotsalaiset hovinimet levisivät yleisesti laajempiin kansanpiireihin, mutta vallan vaihtumisen jälkeen niiden kuninkaallinen hohto himmeni ja nimet arkipäiväistyivät. Myös Venäjän hovinimet levisivät vallan vaihtumisen jälkeen erityisesti rahvaan keskuuteen, vaikka säätyläisten piirissä on ehkä enemmän haikailtu menneisyyteen.⁷⁷ Hovinimien yleistyessä niistä karisi liika juhlavuus, kun ne vääntyivät kansanomaisiksi puhuttelunimiksi. Miesten nimiä oli vähemmän tässä joukossa, ja se saattaa selittyä siten, että miesten nimivalikoima on ollut ennestäänkin jo paljon runsaampi ehkä siksi, että maailmalla liikkuneet sotilaat ovat löytäneet malleja esimiestensä nimistä.⁷⁸

Kaikesta huolimatta ruotsinkieliset nimeämismallit säilyttivät suosionsa 1800-luvun alussa. Pohjois-Savossa oli määrällisesti enemmän etunimivalikoimaa vuosina 1800-luvun ensimmäisellä puolikkaalla, kun puolestaan Pohjanmaalla suosittiin vuosikymmenestä toiseen samoja etunimiä. Pohjois-Savossa vanhat nimimallit alkoivat muuttua jo 1800-luvun alussa ja mukaan tuli uutta nimistöä sekä toisia etunimiä. Kummallakin alueella pojilla oli enemmän etunimiä, mutta tytöillä

⁷⁷ Arjava 2005, 143, 150.

⁷⁸ Arjava 2005, 110-111.

poikia useammin myös toinen etunimi. Vaikka uusia etunimivaikutteita tuli myös Pohjanmaalle, uudet etunimet eivät saaneet alueella helposti jalansijaa 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla, vaan perinteiset etunimet säilyttivät ylivoimaisen suosionsa. Vaikka Pohjois-Savossakin perinteiset etunimet olivat suosituimpia, alueelle juurtui myös paljon erilaista etunimistöä, vaikka kaikki näistä nimistä eivät saavuttaneetkaan laajaa suosiota. Uudet etunimet reagoivat herkemmin yhteiskunnallisiin muutoksiin, mutta vanhat etunimet säilyttivät suosionsa ja vankan asemansa muutoksista huolimatta.

3.4 Kokeiluja sekä perinteitä

Kun Aleksanteri II oli tullut vuonna 1855 keisariksi, lähti julkinen yhteiskunnallisia asioita koskeva keskustelu käyntiin. Vuoden 1856 Venäjältä aloitetun uudistusohjelman oli tarkoitus lähentää Suomea Venäjän valtakuntaan, mutta sen käytännöllisenä seurauksena oli suuriruhtinaskunnan loitontuminen emämaasta. 1860-luku oli suurten muutosten aikaa Suomessa, sillä Suomi alkoi muuttua kohti liberaalia kansalaisyhteiskuntaa. Kun valtiopäivät kokoontuivat vuonna 1863, oli käsitys Suomesta valtiona jo yleinen. Venäjä teki tosiasiaa myönnytyksiä Suomen erityisasemalle kuten paikallishallinnon uudistuksia, elinkeinovapauden, uuden kirkko- ja rikoslain sekä taloudellisella puolella rahauudistuksen ja tullisäädöksen. Uutena tekijänä esille tuli kielikysymys, ja poliittinen fennomania tähtäsi Suomen kielen aseman parantamiseen. Vuonna 1863 keisari antoi manifestin, jonka perusteella suomenkieliset alamaiset saattoivat hoitaa asioitaan hallinnon kanssa omalla kielellään. Suomen kielestä tuli maassamme virallinen asiakirjakieli Snellmanin kieliasetuksen myötä. Vuoden 1863 kielilain mukaan suomesta tuli 20 vuoden kuluessa virallinen asiakirjakieli. Samassa määräajassa myös virkamiehistön piti hankkia tarvittava kielitaito.⁷⁹ Siirtyminen suomen kieleen tapahtui maaseudulla melko yleisesti 1850-luvun viimeisinä vuosina. Ratkaiseva askel oli vuoden 1863 kieliasetus, jonka mukaan suomen kielen piti saavuttaa 20 vuoden kuluessa tasavertainen asema ruotsin kielen kanssa. Tällä oli myös tärkeä merkitys suomalaisen kansallisen identiteetin kehitykselle. Kuitenkin ruotsin kielen asema maan ensisijaisena kielenä säilyi 1800-luvun lopulle saakka.⁸⁰

⁷⁹ Jussila 2000, 55-59; 1987, 105; Sampio 1996, 24; Lindgren & Lindgren 2006, 342.

⁸⁰ Leino-Kaukiainen 1989, 331-336.

Taulukot 5 ja 6. Tyttöjen ja poikien suosituimmat etunimet alueellisesti vuosina 1850, 1860 ja 1870 sekä suvuittain vuosina 1841–1870.

POHJOIS-SAVO

Tyttöjen suosituimmat etunimet				Poikien suosituimmat etunimet			
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Anna	187	1. Anna	19	1. Johan	189	1. Johannes	12
2. Maria	120	2. Maria	15	2. Pekka	88	2. Heikki	7
3. Johanna	75	3. Johanna	12	3. Heikki	63	3. Aaprami	6
4. Wilhelmiina	69	4. Riikka	8	4. Antti	56	4. Pekka	6
5. Liisa	52	5. Leena	5	5. Ville	42	5. Aleksanteri	4
6. Kristiina	45	6. Hedvig	3	6. Lasse	40	6. Kalle	4
7. Hedvig	39	7. Kristiina	3	7. Taavetti	38	7. Ville	4
8. Henriikka	35	8. Liisa	3	8. Kalle	27	8. Matti	3
9. Margareetta	35	9. Vilhelmiina	2	9. Pauli	23	9. Aukusti	2
10. Katariina	20	10. Riitta	2	10. Matti	17	10. Elias	2
11. Riitta	17	11. Inkeri	2	11. Aukusti	16	11. Hermanni	2
12. Helena	16			12. Aatami	10	12. Samuel	2
13. Iida	12						

POHJANMAA

Tyttöjen suosituimmat etunimet				Poikien suosituimmat etunimet			
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Maria	142	1. Susanna	15	1. Johannes	128	1. Johannes	10
2. Susanna	100	2. Maria	14	2. Jaakko	121	2. Mikko	10
3. Anna	86	3. Liisa	13	3. Mikko	73	3. Jaakko	7
4. Liisa	72	4. Anna	7	4. Matti	49	4. Matti	6
5. Serafia	37	5. Serafia	2	5. Hermanni	37	5. Antti	2
6. Vilhelmiina	15	6. Amanda	1	6. Tuomas	33	6. Heikki	2
7. Sofia	11	7. Margareetta	1	7. Kalle	16	7. Hermanni	2
8. Amalia	6	8. Vilhelmiina	1	8. Heikki	10	8. Simo	2
				9. Simo	9	9. Tuomas	2

(Lähde: sukutaulut, katso liite 1 sekä nimitaulukot, katso liite 2)

Pohjois-Savossa oli 1800-luvun puolivälistä lähtien erilaisia etunimiä käytössä todella runsaasti. Iisalmen maaseurakunta oli tutkituista pitäjistä suurin, ja siellä pojille oli valittavissa jopa 50

erilaista etunimeä ja tytöillekin noin 40 kappaletta. Kiuruveden seurakunta oli Iisalmea pienempi, mutta sielläkin oli käytössä noin 40 pojan nimeä ja 30 tytön nimeä. Ylivoimaisia suosikkinimiä oli muutamia, kuten Anna, Maria ja Johannes. Näitä nimiä löytyi todella paljon suhteessa muihin nimiin, mutta Pohjois-Savossa kastettujen luetteloissa näkyy paljon yksittäisiä nimiä, mikä nostaa erilaisten etunimien lukumäärän runsaaksi. Pohjanmaalla erilaisia etunimiä oli käytössä huomattavasti vähemmän. Sekä Laihian että Vähänkyrön seurakunnissa erilaisia etunimiä oli käytössä kummallekin sukupuolelle kymmenestä kuuteentoista. Kuitenkin vanhat suosikkinimet olivat todella suosittuja verrattuna muihin nimiin. Esimerkiksi Pohjanmaalla vuosina 1850–1870 kastettiin yhteensä 142 Mariaa, mikä oli suosituin tyttöjen nimi, mutta kuudenneksi suosituinta Amaliaa löytyi ainoastaan kuusi kappaletta.

1860-luku oli alkavan muutoksen aikakautta sekä yhteiskunnallisesti että etunimistöllisesti, vaikka vanhat etunimet säilyttivät suosionsa. Pohjois-Savossa tyttöjen suosikkinimiä olivat edelleen sekä suvuittain että yleisesti Anna ja Maria, mutta uudet etunimet kuten Johanna, Wilhelmiina eli Minna, Hedvig eli Heta, Henriikka ja Iida tulevat myös mukaan. Vanhaa nimiperinnettä näkyi edelleen esimerkiksi Liisassa ja Kristiinassa, mutta kastettujen luetteloista löytyy satunnaisesti esimerkiksi Zenobiaa, Emelietä ja Severinaa. Poikien keskuudessa suosittiin samoja vanhoja etunimisuosikkeja, mutta muuten poikien etunimistössä ei ollut kovinkaan rajuja muutoksia. Poikien ylivoimaisena suosikkinimenä säilyi Johannes, joskin tutkittujen sukujen pojat kastettiin hieman harvinaisemmilla raamatullisilla nimillä kuten Aapramiksi, Aukustiksi, Samueliksi tai Eliakseksi.

Pohjanmaalla suosikkeja olivat edelleen samat vanhat nimet ja sukujen nimiperinne noudatteli alueen yleistä nimivalikoimaa. Tyttöjen suosikkeja olivat jälleen Maria ja Susanna sekä edelleen Liisa ja Anna. Poikien keustosuosikit olivat perinteiset Johannes, Jaakko, Matti ja Mikko. Uusien etunimien määrä alkaa kasvaa kaikissa suvuissa ja Pohjanmaalla yleisesti 1860-luvulta lähtien etenkin tyttöjen nimissä, ja kastettujen luetteloissa näkyy hieman uutta etunimistöä esimerkiksi Serafiaa ja Vilhemiinaa. Pojat nähtiin kenties enemmän vanhojen perinteiden kantajina myös nimistöllisesti, sillä pojilla edelleen suurin osa nimistä viittasi kristillisyyteen. Poikien nimissä suosittiin edellä mainittujen suosikkinimien lisäksi edelleen muun muassa Tuomasta, Anttia ja Simoa.

Yleisesti Pohjois-Savossa oli käytössä sekä suvuittain että yleisesti 1800-luvun puolivälissä melko runsas määrä erilaisia Raamatun henkilöiden kaimanimiä. Pohjanmaalla suosittiin pääsääntöisesti edelleen vanhoja kristillisiä nimiä. Arjavan mukaan 1800-luvulla raamatulliset nimet

monipuolistuivat selvästi. Osa niistä esiintyy ensimmäisen kerran, mutta toisaalta edellisestä jaksosta on jäänyt käyttöön alkujaan Vanhasta Testamentista saatuja nimiä. Sen sijaan Uuden Testamentin puolelta ei ole tullut montaa nimeä keskiaikaisten perusnimien jatkoksi. Raamatullisten nimien valtakautena voidaan pitää 1800-luvun puoliväliä. Luonteva selitys on ehkä lukutaidon leviämisessä. Päinvastoin kuin Ruotsin hovin nimet ja pyhimysnimet, raamatulliset nimet levisivät erityisesti rahvaan keskuudessa. Naisten raamatullisten nimien määrä oli suppeampi. Näistä tunnetumpia olivat esimerkiksi Johanna, Eeva sekä Susanna.⁸¹

Vaikka pääsääntöisesti raamatulliset ja kristilliset nimet olivatkin nimistön perusvalikoimaa, Pohjois-Savossa alkaa näkyä kokonaan uutta nimistöä viimeistään 1870-luvulla. Myös Oksasen suvusta alkaa löytyä muun muassa Almoja, Edithejä, Iidoja ja Hilmoja, Flygaren suvusta puolestaan Tyyne, Siiri, Atsiviina ja Aada ja Auvisen suvusta puolestaan Lyyli, Rispiina, Adolfiina ja Viliina. Myös pojista löytyy esimerkiksi Väinö ja Tauno Oksanen, Yrjö Flygare tai Teodor Auvinen. Kaikissa suvuissa kummankin sukupuolen osalta muutos tapahtui vähitellen, ja kastettujen luetteloissa oli sekaisin uutta ja vanhaa nimistöä. Myös vanhoista nimistä näkyi uusia suomalaisia kirjoitusasuja. Esimerkiksi Sofiasta tuli Sohvi, Josefista Jooseppi ja Fredrikistä Reittu. Pohjanmaakaan ei jäänyt syrjään uusista vaikutteista, vaikka uudet etunimet juurtuivat alueelle huomattavasti myöhemmin kuin Pohjois-Savoon. Perinteinen etunimistö säilytti suosionsa koko 1800-luvun, vaikka muutamia yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta. Edelleen kaikkien tutkittujen pohjalaisten sukujen nimeämismallit olivat hyvin samantyyppisiä kuin aikaisemminkin.

Pohjois-Savossa vanhoilla raamatullisilla nimillä oli edelleen omat kannattajansa, ja myös Venäjän keisariperheen nimet yleistivät hieman. Tosin pojillekin ilmaantuu uusia nimiä esimerkiksi Zachris ja Victor sekä jo suosiota saavuttaneet Ville ja Lasse. Pohjanmaallakin nimien määrä alkoi hieman lisääntyä 1870-luvulta lähtien, ja vanhojen suosikkinimien säilyttäessä yhä suosionsa uudet muotoinimet alkavat tehdä tuloaan. Kastetuista löytyy myös esimerkiksi Sofia, Alina, Rosa, Wilhelmiina, Aurora sekä Edla. Poikia on kastettu perinteisten nimien lisäksi myös Hermanniksi, Kalleksi tai Aleksanteriksi.

Huolimatta vuoden 1863 kielilaista etunimistö säilyi kirkonkirjoissa ruotsalaisen mallin mukaisena. Kastettujen joukosta löytyy muutamia Selmoja, Hilmoja tai Almoja, mutta suomalaiset kirjoitusasut ja nimimuodot alkoivat vasta tehdä tuloaan 1870-luvulta lähtien. Vuosille 1850–1870 tyypillinen

⁸¹ Arjava 2005, 150, 156, 158, 172.

nimimuoti suosi pikemminkin erilaisia raamatullisia nimiä, mitkä kirjattiin kirkonkirjoihin ruotsalaisessa muodossa. Sen sijaan mielenkiintoinen havainto oli sukunimistön suomalaistuminen Pohjois-Savossa 1800-luvun puolivälistä lähtien, vaikka Pohjanmaalla patronyymit kirjoitettiin edelleen pääsääntöisesti ruotsalaiseen muotoonsa.

Toisaalta kristillinen etunimistö näytti vieraskieliseltä vain asiakirjoissa, jotka 1880-luvun lopulle saakka olivat pääosin ruotsinkielisiä. Kansankielisessä puheessa vieraskielisistä nimistä syntyi nopeasti suuri joukko kotoisampia nimiasuja.⁸² Sen sijaan virallisen almanakan etunimistö suomalaistui hitaasti. Joitain vanhoja suomalaisasuja esiintyi vuodesta 1858 lähtien. Virallisen almanakan rinnakkaistuotteissa esiintyi sen sijaan suomalaisia nimiä jo aikaisemmin, ensimmäiseksi ilmeisesti Isak Edvard Sjömanin vuonna 1864 julkaisema Siveä. Kauno-annakka 1865, jossa esitetyt nimet olivat melko omaperäisiä. Tosin 1860–1870-luvuilla esiintyi myös muitakin uudisnimiehdotuksia.⁸³

Yleisesti ottaen sekä pohjalaisten että pohjoissavolaisten sukujen nimeämismallit noudattelivat oman alueensa yleisiä perinteitä ja käytäntöjä. Pohjois-Savon määrällisesti runsas ja monipuolinen etunimistö osoittaa, että todennäköisesti nimervalinta oli alueella parhaimmillaan hyvinkin vapaata, ja uusia vaikutteita levisi alueelle muun muassa erilaisen etunimistön myötä. Toisaalta suurin osa vanhemmista pysytteli melko perinteisessä nimivalikoimassa erityisesti Pohjanmaalla, missä lapselle oli valittava nimi suppeammasta nimivarastosta. Perinteinen noudattaminen nimenvallinnassa näkyy selvästi vanhojen suosikkinimien suuressa suosiossa. Kuten Vilkuna toteaa, uusien nimien antaminen lapselle vaati henkistä voimaa ja itsenäistä luonnetta, koska kaikki nimet olivat Raamatun henkilöiden, vanhempien tai isovanhempien, setien ja kummien kaimoja, joilla oli nimi almanakassa. Silti kukin aika luo uusia nimiä, ja syntyy uusia ihailtuja kantakaimoja, joiden mukaan annetaan nopeasti leviäviä muotiniimiä.⁸⁴

⁸² Kiviniemi 2006, 270.

⁸³ Paikkala 2004, 118.

⁸⁴ Vilkuna 1947, 69, 72.

3.5 Suomalaiskansallisuutta ja muotiniimiä

Venäjä alkoi kehittyä 1860-luvulta alkaen byrokraattiseksi yhtenäisvaltioksi, johon kuului oppi yhtenäisestä ja jakamattomasta Venäjän valtiosta. Suomessa oli vallallaan puolestaan oppi Suomen valtiosta, joka vain kuului Venäjän keisarikuntaan. 1800-luvun loppua leimasivat Suomessa voimakas venäläistämispolitiikka ja sortokautena tunnettu ajanjako, jonka pääpaino oli muun muassa kieli- ja koulupolitiikassa. Suomen kieltä suosimalla heikennettiin ruotsin kielen asemaa ja tehtiin tilaa venäjän kielelle.⁸⁵ Kansallinen kulttuurielämä 1880- ja 1890-luvuilla heijasti mitä suurimmissa määrin Venäjän keisarikunnan muuttunutta valtapoliittista asetelmaa ja sen vaikutusta reuna-alueisiin. Suomen suurruhtinaskunnan ja Venäjän suhteet näkyivät tätä sisäpoliittista taustaa vasten. Kansalliset ja kulttuuriset olivat sekä eurooppalaisen ja kansainvälisen hengen ilmaus että vastaus keisarikunnan yrityksille venäläistää valtakunnan raja-alueita.⁸⁶ Lisäksi 1800-luvulle ominaiset muutosprosessit merkitsivät, että kaksi keskeistä aatevirtausta tuli muotoilemaan uudelleen valtion ja ihmisen välistä suhdetta. Kansallisuusaate korosti kansan, kielen ja valtion välisiä yhteyksiä, kun taas liberalismi toi esille yksilöiden kansalaisoikeudet. Sääty-yhteiskunnan korvasi yhteiskunta, joka perustui siihen, että eri yhteiskuntamuodot toimivat kansallisvaltion puitteissa.⁸⁷

Taulukot 7 ja 8. Tyttöjen ja poikien suosituimmat etunimet alueellisesti vuosina 1880, 1890 ja 1900 sekä suvuittain vuosina 1871–1905.

⁸⁵ Jussila 2000, 63–66, 97.

⁸⁶ Kolbe 2003, 30.

⁸⁷ Bladh & Kuvaja 2006, 44.

POHJOIS-SAVO

Tyttöjen suosituimmat etunimet				Poikien suosituimmat etunimet			
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Anna	265	1. Anna	29	1. Johannes	223	1. Johannes	18
2. Maria	102	2. Johanna	9	2. Pekka	87	2. Aukusti	7
3. Johanna	99	3. Iida	7	3. Antti	73	3. Antti	7
4. Iida	63	4. Maria	7	4. Paavo	73	4. Kalle	6
5. Tiina	57	5. Reeta	6	5. Kalle	71	5. Matti	6
6. Wilhelmiina	56	6. Kaisa	5	6. Aukusti	64	6. Paavo	6
7. Hilma	46	7. Olga	4	7. Ville	58	7. Ville	6
8. Lydia	43	8. Alma	3	8. Heikki	41	8. Heikki	5
9. Olga	41	9. Inka	3	9. Taavetti	35	9. Taavetti	4
10. Kaisa	39	10. Loviisa	3	10. Matti	22	10. Pekka	3
11. Reeta	39	11. Tiina	3			11. Taneli	3
12. Liisa	31						
13. Hilja	22						

POHJANMAA

Tyttöjen suosituimmat etunimet				Poikien suosituimmat etunimet			
Maakunnassa		Suvuittain		Maakunnassa		Suvuittain	
	kpl		kpl		kpl		kpl
1. Maria	56	1. Maria	13	1. Jaakko	86	1. Mikko	11
2. Susanna	52	2. Susanna	11	2. Johannes	84	2. Johannes	9
3. Hilma	24	3. Liisa	8	3. Kalle	36	3. Jaakko	8
4. Hilja	22	4. Anna	6	4. Mikko	33	4. Matti	6
5. Anna	21	5. Hilma	5	5. Tuomas	27	5. Aleksanteri	3
6. Saima	19	6. Alina	3	6. Hermann	25	6. Tuomas	3
7. Lempi	15	7. Lempi	3	7. Matti	20	7. Aukusti	2

(Lähde: Sukutaulut, katso liite 1 sekä nimitaulukot, katso liite 2)

Sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla etunimistö muuttui viimeistään 1800–1900-lukujen vaihteessa. Tosin vanhat suosittu etunimet säilyttivät jossain määrin suosionsa, mutta aikakauden yhteiskunnalliset vaikutukset näkyvät kummallakin alueella suomalaisten nimien ja kirjoitusmuotojen lisääntyessä. Venäläisiä nimiä ei edelleenkään esiinny talonpoikasväestön keskuudessa lukuun ottamatta tsaariperheen kaimoja. Suomen kielen asema ja vahvistuminen näkyvät selvästi suomalaisessa nimistössä, sillä jo 1860-luvulta lähtien sukunimet ja osa etunimistöä ovat suomalaisissa muodoissaan. Yhteiskunnallisesti merkittävää oli, että viimeistään 1800-luvun lopulla lähes kaikki suomenkieliset lapset kirjattiin kastettujen luetteloihin suomenkielisillä kutsumanimillään nimillään sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla ja myös omakieliset etunimet alkavat yleistyä.

Suomalaisten nimien oikeinkirjoitus vakiintui kuitenkin vasta, kun kirkonkirjoja ruvettiin pitämään suomeksi 1880-luvulla. Puhekielisten nimien merkitseminen näkyy ensin vanhempien kohdalla, sillä he ilmoittivat sen nimen mitä olivat tottuneet käyttämään eli esimerkiksi Ville, Mikko, Riikka ja Anna Liisa. Lapsia ruvettiin kastamaan suoraan käyttönimille, ja kirkonkirjoista voi 1800-luvun kuluessa seurata, miten puhekielen nimet ottavat tilaa alkuperäisten nimien virallisilta versioilta. Jotkut papit olivat vielä vuosisadan alussa tunnollisia ja kirjasivat nimet latinan kielellä, toiset puolestaan erilaisina ruotsalaisina muotoina. Ensimmäisenä pujahtivat entisten muotojen sekaan tavallisimmat naisten nimet eli ne, joita esiintyi kaksoisnimissä.⁸⁸

Sukujen etunimistö ja nimervalinta noudattelivat pitkälle samoja linjoja kuin kummallakin alueella yleisesti. Kuten edellä olevien taulukkojen perusteella voidaan havaita, suosituimmat etunimet sekä suvuittain että yleisesti ovat pitkälle samoja. Vuosina 1880, 1890 ja 1900 kastettujen luetteloiden nimimäärät kasvavat koko ajan huomattavasti, mutta suurin osa erikoisemmista etunimistä jäi vielä kyseisellä ajanjaksolla lähinnä yksittäisiksi nimiksi sekä sukujen keskuudessa että seurakunnissa.

Pohjois-Savossa sekä sukujen keskuudessa että yleisesti vanhat Annat, Johannekset ja Mariat säilyttivät suosionsa. Uutta etunimistöä tuli kuitenkin jatkuvasti mukaan. Iisalmen maaseurakunnassa oli vuosina 1880 ja 1890 käytössä kastettujen luetteloiden perusteella kummallekin sukupuolelle noin 50 erilaista etunimeä. Vuonna 1900 tytöillä oli käytössä 57 nimeä, mutta poikien keskuudessa niitä oli jo 72 kappaletta. Kiuruveden seurakunnassa tytöillä oli käytössä vuosina 1880 ja 1890 noin 30 erilaista etunimeä ja pojilla noin 40. Myös Pohjanmaalla vanhat suosikinnimet säilyttivät suosionsa, vaikka erilaisten etunimien määrä alkoi kasvaa, ja nimistölliset uutuudet saapuivat myös Pohjanmaalle. Vuonna 1880 Vähässäkyrössä tytöillä oli 20 erilaista etunimeä ja pojilla 12. Vuonna 1890 tytöillä oli 26 nimeä ja pojilla vastaavasti 23. Kuitenkin 1900-luvun alussa tytöillä oli jo 35 nimeä ja pojillakin 32 kappaletta. Vuonna 1880 laihialaisilla tytöillä oli 22 etunimeä ja pojilla 28, mutta kymmenen vuotta myöhemmin tytöiltä löytyi erilaisia etunimiä 38 kappaletta ja pojilta 39 nimeä.

1890-luvulla ja 1900-luvun alussa sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla erilaiset puhekieliset ja kansanomaiset lyhentymät alkuperäisestä nimistä tulevat selvemmin näkyviin: esimerkiksi Gretasta on tuli Reeta, Britasta Riitta, Christinasta Tiina ja Henrikistä Heikki. Vanhat tutut nimet

⁸⁸ Arjava 2005, 216-217, 226.

näyttäytyvät suomalaisessa asussaan, ja nimiä oli myös määrällisesti paljon. Myös suomalaiskansallista vaikutusta on nähtävissä, sillä kastettujen joukosta löytyy muun muassa Yrjö, Tapio, Aino sekä Wäinö. Sukujen keskuudessa suomalaiskansalliset vaikutukset näkyvät kuitenkin pääasiassa etunimien suomalaisessa kirjoitusmuodossa. Erityisesti Pohjois-Savossa oli tosin käytössä paljon etunimiä, jotka jäivät lähinnä yksittäisiksi vanhojen nimien säilyttäessä edelleen suosionsa. Uusia vaikutteita näkyi muun muassa muutamissa Walhoissa tai Yrjöissä. Tyttöillä uusista nimistä Iida, Hilma ja Hilda saavuttivat suosiota, mutta tyttöjen nimivalikoimaan mahtuu myös Sylvi, Raita ja Selma.

Tsaariperheen suosio näkyi edelleen etunimistössä etenkin pohjoissavolaisten sukujen keskuudessa. Kaikissa seurakunnissa yleistyivät myös 1800-luvun lopussa niin kutsutut ominaisuusnimet sekä tytöille että pojille, jotka kuvastavat lapselle toivottua ominaisuutta tai luonteenpiirrettä. Tällaisia nimiä olivat esimerkiksi tytöillä Hilja, Impi tai Siveä sekä pojilla Urho tai Toivo. Ainakin Impi Seppälä, Lempi Wiik, Tyyne Auvinen ja Rauha Wiik saivat uuden ominaisuusnimen. Poikien keskuudessa vastaavat nimet olivat sukujen parissa harvinaisia.

Erilaiset muotivirtaukset näkyvät hyvin etunimistössä, sillä nimet heijastivat ajan henkeä, kuten kansallisromantiikkaa, runollisuutta ja yhteiskunnallista aktiivisuutta. Nimenmuutoksissa hävisi runsaasti suomalaisten perinteiseen nimistöön kuuluneita vieraskielisiä nimiä, joista monet esiintyivät vain Suomessa. Joillekin juurtuivat isiltä perittyjen erikielisten tilalle suomenkieliset nimet, jotka puolestaan saattoivat tuntua aluksi vierailta.⁸⁹ Jo Kalevalan ilmestymisen aikoihin Suomeen virisi tapa antaa lapsille aikanaan unhoon jääneitä muinaisnimiä. Kaikki papit eivät tätä uuspakanuutta hyväksyneet, vaan kieltäytyivät toimittamasta kastetta. Vuosisadan vaihteen kansallisromantiikka mursi kuitenkin vastukset, ja Suomi alkoi täyttyä pienistä Ilmareista, Kullervoista, Ahdeista, Ainoista ja Kyllikeistä. Kalevala-innostus tunkeutui myös ruotsinkielisiin perheisiin.⁹⁰

Kaikki vanhemmat eivät valinneet lapselleen kokonaan uutta nimeä, vaan vanhasta nimestä voitiin muokata lyhyempi ja ajanmukaisempi versio. Kummallakin alueella ja sukujen keskuudessa oli melko yleistä lyhentää alkuperäinen vieraskielinen etunimi suomalaiseen ja kenties alkuperäistä nimeä muodikkaampaan muotoon. Näin meneteltiin myös sukujen keskuudessa. Arjavan mukaan monet keskiaikaiset vanhat nimet saivat uutta nostetta 1800-luvun lopulta lähtien, jolloin Eerikistä

⁸⁹ Ramsay 2003, 144-152.

⁹⁰ Hämäläinen-Forslund 1987, 59.

tuli Eero, Paavalista tuli Pauli, Johannasta Hanna ja Mariasta Mari. Saman kokivat myös jotkut uudemmatkin vieraslähtöiset nimet, jolloin Elisabetista tuli Elsa, Elinasta Elna ja Vilhelmistä Vilho. Aivan kokonaan vieraskieliset nimet eivät kadonneet, vaan suomalaista kansallista nimiaaltoa vastasi Ruotsissa pohjoismaisen muinaisnimistön esiin nostaminen, joka toi myös suomeen näitä nimiä kuten Gunnarin, Håkanin sekä Einarin.⁹¹ Myös 1900-luvun alun Ruotsissa vanhat pyhimysnimet korvautuivat myös voimakkaasti pohjoismaalaisilla nimillä. Tällöin esimerkiksi Bonifaciuksesta tuli Bo, Hippolituksesta tuli Hillevi tai Hedoniuksesta tuli Helga.⁹²

Pohjanmaalla 1880-luku oli muutoksen aikaa etunimistössä ja uudet etunimet omaksuttiin aluksi kokeeksi, mutta ne saavuttivat suosiota nopeasti ainakin tyttöjen keskuudessa. Uusia nimiä tuli lisää, ja vanhojen nimien kirjoitusasu alkoi suomalaistua. Sukujen keskuudessa nimenvallinta noudatti edelleen perinteisiä linjoja, mutta uusilta vaikutteilta ei vältytty. Tyttöillä suosittuja olivat sekä yleisesti että sukujen keskuudessa Maria, Susanna ja Anna sekä näiden lisäksi myös Hilma, Hilda ja Serafia. Uutta nimistöä edustivat puolestaan Helmi, Alina sekä Edla. Poikien suosittut nimet ovat olleet edelleen Johannes, Jaakko, Tuomas ja Mikko, joskin muutamia uutuusnimiäkin löytyi. Pohjanmaalla uudet suosikkinimet nousivat nopeasti perinteisten nimien rinnalle kastettujen luetteloihin. Esimerkiksi Vähässäkyrössä tyttöjen suosikkinimistä löytyivät jo Lempi ja Impi, ja edelleen vuodelta 1900 Saima ja Tyyne sekä poikien keskuudesta Jaakon ohella myös Niilo ja Yrjö.

Pohjanmaalla varsinainen etunimistölinen muutos alkoi vasta 1880-luvulta lähtien, jolloin tyttöjen joukosta löytyy esimerkiksi Elina, Sanni, Senja, Hilma, Hilja sekä Saima. Poikien nimistö pysyi perinteisellä linjalla hieman pidempään, mutta 1880-luvulta lähtien tutkittujen sukujen pojista löytyy myös Erhard, Vilho, Väinö, Laine ja Eino. Kaikissa suvuissa uusia ja vanhoja nimiä löytyi sekaisin kastettujen luetteloista, joten ainakaan 1800-luvun loppuun mennessä uudet nimet eivät olleet korvanneet vanhoja. Uusien etunimien valinta lapselle näyttää olleen usein myös perhekohtaista, sillä joissakin perheissä kaikki lapset ovat saaneet uudet etunimet, vaikka jotkut vanhemmat ovat pysyneet perinteisellä linjalla. 1890-luvulla uusia nimiä löytyi myös paljon, vaikka niitä olikin vain muutamia kastettuja. Pojat ovat edelleen Johanneksia, Jaakkoja, Mikkoja ja Tuomaksia, mutta uusia etunimiä edustivat esimerkiksi Hugo, Toivo, Uljas, Wiljo, Yrjö sekä Eino. Myös keisariperhe on saanut pohjalaisia kaimoja. Pohjanmaalla 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa perinteisten Annojen ja Marioiden suosio alkaa hiipua uuden nimistön yleistyessä, ja kastettujen sekä sukujen joukosta löytyy muun muassa Saima, Tyyne, Lilja, Hilda, Hilma ja Iita.

⁹¹ Arjava 2005, 232-241, 244-245.

⁹² af Klintberg 2001, 18.

1800-luvun lopulta lähtien yhteiskunta on muovannut yleistä ja yhtenäistä nimikulttuuria. Kun virallisessa käytössä olleet vieraskieliset ristimänimet alkoivat väistyä 1800-luvun lopulla, ne joutuivat antamaan tilaa juuri kansalliseksi katsotuille nimille.⁹³ Rakenteeltaan yksinkertaisemmat kansanomaiset nimiasut olivat erilaisia lyhennyksiä, ja yleensä alkuperäisestä nimestä jäi pois alkutai loppuosa. Useat vierasperäisistä kalenterinimistämme ovat eriytyneet vieraiden mallien mukaan 1800-luvun lopulle. Toki oli myös suomen kieleen hyvin luontuvia nimiä kuten Maria, Anna tai Helena.⁹⁴ Omakielisiä etunimiä syntyi yllättävän nopeasti ja runsaasti. Jo 1800-luvulla suomalaisen etunimistöön ilmaantui ainakin satakunta sellaista nimeä, jotka voitiin ymmärtää omakielisiksi ja jotka saivat pysyvän sijan etunimistössämme. Yhtä näkyvää oli se, että vierasperäisten nimien suomalaisiksi mielletyt kansanomaiset asut, usein mainitut Leenat, Liisat, Mikot ja Matit, valittiin ja hyväksyttiin käyttöön myös virallisina nimiasuina. Monet näistä omakielisistä tai suomalaisiksi leimautuneista nimistä nousivat nopeasti suosituimpien etunimien joukkoon.⁹⁵

1800-luvun jälkipuolella uudet muotoinimet ja nimimuodot ottivat paikkansa myös almanakassa. Kaikilla ei ollut enää välttämättä yhtäpitävää nimeä almanakan kanssa, mutta toisaalta almanakoista tuli myös oppaita vanhemmille, jotka etsivät lapselleen nimeä. Lopullisen lähtölaukauksen suomalaisille nimille antoi Kansanvalitusseuran kalenteri 1882–1883. Vaikka siinä esiintyviä nimiä oli myös aikaisemmin annettu lapsille, oli siitä myös helppo halukkaiden ammentaa uusia nimiä. Yhteistä nimille oli, että ne sopivat suomalaiseen ääntämistapaan. Osa niistä oli muokattu vierasperäisistä nimistä, osa noudettiin Kalevalasta, ja jotkut olivat peräisin luonnon myönteiseksi koetuista ominaisuuksista, ja jotkut lainattiin Virosta. Kuitenkin tärkeä periaate oli, että etunimistö tuli sopeutua vallitsevaan nimikäytäntöön, mutta vasta vuodesta 1890 suomalaiset nimimuodot esitettiin systemaattisemmin. Uusia nimiä syntyi runsaasti, ja niitä otettiin mukaan almanakkaan 1900-luvun alussa. Mukaan tuli esimerkiksi uusia suomalaiskansallisia nimiä kuten Onni, Suoma ja Toivo. 1900-luvun alussa suomalaisen almanakan nimikerrostuma oli koostumukseltaan vastaava kuin nimeämiskäytäntö kansan parissa.⁹⁶

Tosin kaikki nimistölliset vaikutteet eivät tulleet ainoastaan suomen kielestä tai käännettynä ruotsin kielestä. Pohjois-Savossa löytyi myös muutamia englantilaisia nimiä lähinnä 1800-luvun lopulla

⁹³ Paikkala 2004, 51; Kiviniemi 1982, 142.

⁹⁴ Kiviniemi 1982, 90-92; Riihonen 1992, 10.

⁹⁵ Kiviniemi 2006, 272.

⁹⁶ Blomqvist 1993, 113-117; Arjava 2005, 231; Paikkala 2004, 118.

kuten Oscar, Robert, Albert, Edvard Albert tai Edith. Pohjanmaalta löytyi muun muassa Jenny, Irene ja William. Toisaalta oli myös nimiä, jotka kirjoitettiin samalla tavalla sekä ruotsin että englannin kielillä kuten Anna, Maria, Elisabeth, Jenny, Thomas, Simon, Jacob tai Isac.

1800-luvulla etunimistöön tulikin englantilaisia vaikutuksia ja nimimuotoja, joista muotoutui edelleen ruotsalaisia käännöksiä. Tosin osa näistä nimistä oli ollut käytössä aatellisilla jo 1600-luvulla. 1800-luvulla erityisesti Ruotsissa suosittiin englanninkielisiä nimiä kuten Charlesia, Oscaria, Hugoa, Robertia, Johnia, Henryä sekä Williamia ja tytöillä puolestaan Bettyä, Kittyä, Fannyä, Sallyä tai Lilyä. Englantilaisperäiset etunimet edustivat aikanaan romanttista kelttiläisperäistä kielimiljöötä.⁹⁷

1800-luvun lopun ja 1900-luvun alun yhteiskunnallisista muutoksista huolimatta suurin osa kaikkien sukujen vanhemmista pyrki valitsemaan lapselleen melko perinteisen nimen. Sukujen nimeämismallit noudattelivat melko pitkälle kunkin paikkakunnan yleisiä nimeämisen käytäntöjä. Uudet vaikutteet muun muassa kansanrunoudesta tai historiasta eivät syrjäyttäneet vanhoja kristillisiä etunimiä. Mielenkiintoinen havainto oli myös venäläisten etunimien vähäinen suosio muutamia tsaariperheen kaimoja lukuun ottamatta. Uudet nimistölliset vaikutteet saavuttivat suosiota myös talonpoikaisväestön keskuudessa, mutta merkittävä nimistöllinen muutos oli etunimistön suomalaistuminen myös virallisissa asiakirjoissa sekä myös uusien etunimien suomalaiskansallisuus.

1800-luvun lopulle tultaessa uudet etunimet ja nimiyhdistelmät näkyvät tukittujen sukujen tyttöjen ja poikien nimissä sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla, mutta sisarusarjan vanhempien lasten etunimet noudattavat edelleen ehkä hieman enemmän perinteisempää nimeämismallia. Tosin kaikki perheet eivät noudattaneet lastensa keskuudessa tiettyjä ikäjärjestykseen perustuvaa nimervalintaa. Yleisesti ottaen molemmat sukupuolet ovat siis saaneet melko tavallisen nimen, mutta 1800-luvun lopulla myös poikien nimistössä näkyvät erilaiset vanhasta nimistöstä poikkeavat muotoinimet. Kummallakin alueella nimistössä näyttää vallinneen pääsääntöisesti niiden tuttuus ja lähiympäristön vaikutukset. Tyttöjen nimistössä oli silti enemmän kokeilun- ja koreilunhalua. Esimerkiksi 1800-luvun lopulla Liisa Seppälän ja Juha Backin vanhin tytär sai nimekseen Maria suvun mukaan, vanhin poika nimettiin isänsä kaimaksi, mutta nuorin tytär sai nimekseen Saima Alina⁹⁸.

⁹⁷ Otterbjörk 1970, 27-28; Carlsson 1986, 9-10.

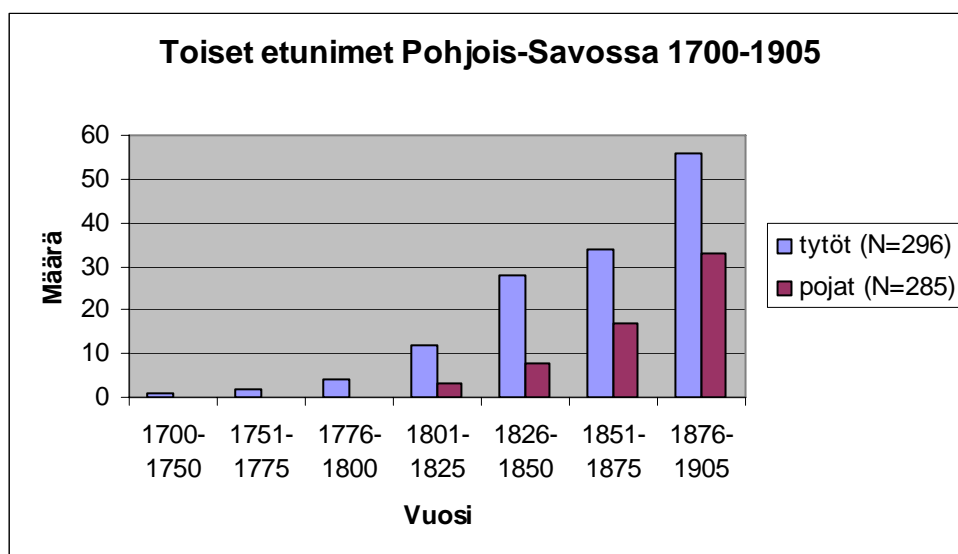
⁹⁸ Taulu D54/53/V.

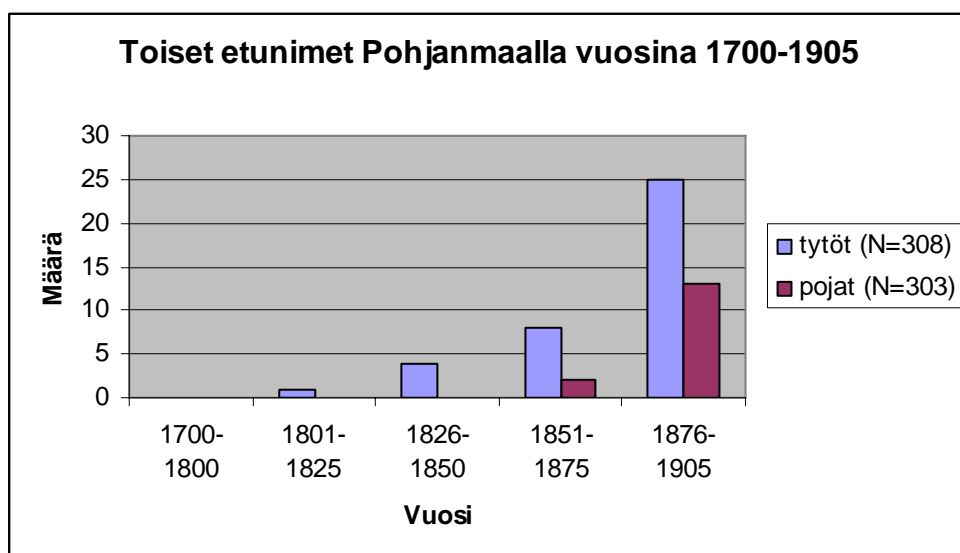
4. USEAMMAT ETUNIMET JA NIMIEN MUUNNELMAT

4.1 Toinen etunimi harvinaisuus 1700-luvulla

Toisen tai useamman etunimen antaminen ei ollut yleinen tapa Pohjois-Savossa eikä Pohjanmaalla 1700-luvulla. Vuosisadan aikana Pohjois-Savosta löytyy vain muutama toisen etunimen omistava lapsi, ja toisetkin nimet olivat melko perinteisiä kuten muu etunimistö. Toinen etunimi annettiin useimmiten säätyläisten tyttölapsille, mutta tapa alkoi hieman yleistyä myös muun väestön keskuuteen 1700-luvun lopulla, vaikka ylivoimaisesti suurin osa lapsista sai kasteessa vain yhden etunimen. Toiset nimet olivat perinteisiä kuten tytöillä Kaisa, Maria, Christina, Liisa tai Margareeta, pojilla puolestaan suosittiin Johannesta, Henrikiä tai Petteriä. Pohjanmaalla toisia etunimiä annettiin vain muutamia 1700-luvulla, ja nekin myös suurimmaksi osin säätyläisten tyttölapsille. 1700-luvun loppua kohti tyttöjen toiset nimet alkavat yleistyä Pohjois-Savossa, ja ne olivat edelleen melko perinteisiä. Pojilla toiset nimet olivat käytössä selvästi harvemmin kuin tytöillä. Toiset nimet alkoivat yleistyä säätyläispiireistä myös talonpoikaisväestön keskuuteen 1700-luvun loppua kohden. Pohjanmaalla tapa oli edelleen harvinainen 1700-luvulla kaikissa väestöryhmissä, vaikka se alkoi yleistyä Pohjois-Savossa.

Taulukot 9 ja 10. Useammat etunimet tutkituissa suvuissa vuosina 1700–1905.

(Lähde: Sukutaulut, katso liite 1)

Taulukkoihin 9 ja 10 on koottu tämän työn liitteenä olevien sukutaulujen perusteella kustakin suvusta tiedot kaksi etunimeä saaneista lapsista tutkimusvuosilta 1700–1905. Kuten taulukoista näkyy, toiset tai useammat etunimet olivat harvinaisia kaikissa tutkituissa suvissa 1700-luvulla. Tapa alkoi yleistyä Pohjois-Savossa 1700-luvun loppua kohti, joskin melko perinteisillä nimiyhdistelmillä kuten Anna Kaisa, Maria Liisa tai Anna Reeta. Toiset etunimet yleistyivät nopeammin tyttöjen nimissä aluksi kokeiluluontoisesti. Esimerkiksi Pohjanmaalla ainoastaan vuonna 1796 syntynyt Johanna Liisa Suortti on saanut kaksi etunimeä ja hänen vuonna 1803 syntynyt sisarensa Susanna Loviisa on saanut myös kaksi etunimeä.⁹⁹ Taulukoista näkyy, toisen etunimen antaminen tytöille oli huomattavasti yleisempää kummallakin paikkakunnalla koko tutkimusajanjakson ajan.

Vanhassa talonpoikaisyhteisössä lapsi sai vain yhden nimen, vaikka säätyläispiireissä oli tapana antaa useampia etunimiä¹⁰⁰. Kahden tai useamman etunimen leviäminen levisi Suomeen 1700-luvulla tyypillisen muoti-ilmiön tavoin. Malli saatiin ruotsalaisesta ja suomenruotsalaiselta väestöltä. Kyseinen tapa oli käytössä aluksi vain ylemmissä yhteiskuntaryhmissä, mutta se levisi myöhemmin koko kansan keskuuteen alueelliset erot huomioon ottaen. Uusi nimityyli yleistyi tyttöjen nimissä hieman useammin kuin poikien, sillä nimervalinta oli poikien suhteen perinteisempää. Kahden tai kolmen etunimen antaminen merkitsi suurta muutosta perinteisessä nimenvallinnassa, sillä yhtä useampi etunimi antoi nimenvallintaan enemmän vapautta. Vanhaa

⁹⁹ Taulu F5/3/IV.

¹⁰⁰ Wallensteen 1993, 14.

perinnettä voitiin noudattaa jälkimmäisten etunimien suhteen, jolloin ensimmäinen nimi voitiin valita omien mieltymysten mukaan. Kolmen etunimen käytöllä on lähes yhtä pitkä perinne kuin kahdellakin. Suomessa useamman etunimen käyttö yleistyi jo 1800-luvulla, mutta oli harvinainen 1700-luvun lopulla. Kuitenkin kolmen tai useamman etunimen käyttö oli harvinaista ja käytön leviäminen on melko nuori ilmiö.¹⁰¹

1700-luvun lopulla kaksinimisyys sai vauhtia talonpoikien kohdalla, joskin kaksoisnimettyjä tyttöjä oli jälleen enemmän. Kuitenkin toinen etunimi näyttää ilmiön alkuaikoina olleen enemmän koriste kuin todellinen käyttönimi päätellen esimerkiksi siitä, että kuolleiden ja vihittyjen luettelossa tai lastenkirjoissa toinen alkuperäinen kastenimi on voinut pudota tai jopa vaihtua toiseksi. Toisen tai kolmannen nimen käyttö kutsumanimenä paljastuu vain satunnaisesti ja usein muualta kuin seurakunnan kirjanpidosta.¹⁰²

4.2 Juho Heikki ja Anna Liisa

Pohjois-Savossa toiset nimet yleistyvät 1800-luvun alussa, ja ne olivat edelleen yleisempiä tytöillä kuin pojilla, joskin poikien toiset nimet alkavat yleistyä perinteisesti, sillä Heikki ja myöhemmin Johannes ovat olleet suosittuja toisia nimiä. Kuitenkin myös suurin osa tyttöjen toisista nimistä oli melko perinteisiä kuten Maria, Katariina tai Kristiina. 1830-luvulta lähtien toisen nimen antaminen oli tytöille Pohjois-Savossa selkeästi yleisempää. Vaikka suurin osa toisista nimistä oli edelleen perinteisiä, myös erilaiset muotiniimet alkavat näkyä toisissa nimissä kuten Otteliana ja Rakel. Pohjanmaalla toiset etunimet eivät olleet yleisiä 1800-luvun alussa, vaan toisen etunimen saivat useimmiten vain säätyläisten tai sotilaiden lapset, tytöt poikia useammin. Tapa siis yleistyi hieman 1800-luvulla, mutta tällöinkin tyttöjen keskuudessa perinteisellä tavalla, sillä ylivoimaisesti suosituin tyttöjen kaksoisnimi oli Anna Liisa.

Pohjois-Savossa tytöillä alkoi näkyä 1840-luvulta lähtien paljon toisia nimiä, joiden joukossa oli vanhaa ja uutta nimistöä sekaisin. Pojillakin alkoi esiintyä vuosikymmeneltä lähtien enemmän toisia etunimiä sekä niissä myös satunnaisesti muotiniimiä kuten Azarius tai Julius. 1850-luvulla toisia etunimiä oli suhteellisen runsaasti ja myös poikien toisissa nimissä alkaa olla enemmän valikoimaa,

¹⁰¹ Kiviniemi 1993, 14–22; 1982, 179–181.

¹⁰² Arjava 2005, 88-99.

mutta perinteiset Heikki ja Johannes ovat olleet silti suosituimpia. Toisen etunimen antaminen yleistyi myös Pohjanmaalla 1840- ja 1850- lukujen kuluessa, ja talonpoikastytöt ovat saaneet toiseksi nimekseen muotiniimen kuten Sofian, Serafian tai Fredriikan. Säätyläispojat sekä aviottomana syntyneet pojat näyttävät saaneen myös toisia nimiä. Yleisesti ottaen tapa oli vielä harvinainen Pohjanmaalla 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla, vaikka Pohjois-Savossa siitä alkoi tulla nopeasti suosittu tapa säätyyn katsomatta. Vuonna 1860 Pohjois-Savossa toiset nimet ovat jo tavallisia tytöillä, ja suosittuja toisia nimiä olivat tytöillä Maria, Stina, Kaisa ja Sofia, mutta pojillakin näkyy toisina niminä esimerkiksi Fredrikiä ja Henrikiä.

Kuten taulukoista 9 ja 10 voi havaita, useammat etunimet yleistyivät selvästi pohjoissavolaisissa suvuissa jo 1800-luvulla, jolloin useamman etunimen antaminen tuli selvästi muotiin. Tosin pohjalaisista suvuista löytyi vain muutama toisen etunimen saanut tyttö 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla. Pohjoissavolaiset suvut ovat omaksuneet tavan jo viimeistään 1800-luvun alussa, ja näiden sukujen yleisiä nimi yhdistelmiä ovat olleet tytöillä yleisiin nimiin esimerkiksi Annaan ja Mariaan liitetyt toiset nimet kuten Anna Margareta, Anna Sofia, Anna Liisa tai Maria Liisa. Poikien nimissä näkyy muun muassa Johannekseen ja Heikkiin yhdistettyjä lisänimiä kuten Juho Heikki, Juho Pekka tai Emil Heikki. Heikki oli suosittu toisena nimenä jo 1800-luvun alusta.

Oksasen suvussa uusia nimi yhdistelmiä ja kokeilunhalua esiintyy jo 1830-luvulta lähtien muun muassa Johanna Josefiinassa, Johanna Karoliinassa tai Amalia Sofiassa. Suvun keskuudessa suhteellisen suosittu nimi Loviisa näkyi myös toisena nimenä esimerkiksi Maria Loviisassa, Reeta Loviisassa tai Anna Loviisassa. Heikki oli suhteellisen suosittu Oksasen suvussa toisena etunimenä jo 1800-luvun alusta, mutta myös Juhoa valittiin. Suvusta löytyy muun muassa Aapo Heikki, Paavo Heikki, Heikki Juho, Juho Heikki sekä Matti Juho. Juho ja Heikki säilyttivät asemansa myös toisten nimien ja uusien etunimien yleistyessä.

Flygaren suvussa ylivoimaisesti suosituin tyttöjen kaksoisnimi yhdistelmä oli liittää nimeen Anna toinen etunimi oman valinnan mukaan. 1800-luvun alussa suosittiin muun muassa Anna Liisaa, Anna Magdaleenaa tai Anna Helenaa. Myöhemmin etunimistöön kasvaessa kastettujen joukosta löytyy Anna Lyydia, Anna Sofia sekä koko 1800-luvun suosittu Anna Liisa. 1800-luvun ensimmäisen puoliskon nimi yhdistelmät olivat vielä melko perinteisiä kuten Leena Kaisa, Eeva Reetta tai Maria Liisa. Etunimistöä löytyy muodikkauttakin esimerkiksi Hedvig Loviisasta sekä Sofia Vilhelmiinasta. Flygaren suvun pojilla näkyy ainoastaan muutama kaksi etunimeä omistavaa

poikaa 1800-luvun ensimmäisellä puolikkaalla ja nekin melko perinteisiä: Heikki Juho vuodelta 1847 ja Juho Heikki vuodelta 1848.

Auvisen suvussa erilaisten etunimien määrä oli suurin ja kirjavin kaikista tutkituista suvuista. Tässäkin suvussa yleisiä tyttöjen nimiyhdistelmiä olivat Anna-nimeen liitetyt toiset nimet. Jo 1800-luvun alusta löytyy muun muassa Anna Tiinaa, Anna Liisaa ja Anna Loviisaa. 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla suurin osa nimiyhdistelmistä oli melko perinteisiä kuten Leena Kaisa tai Maria Liisa. Kuitenkin harvinaisempia etunimiä ja muodokkuuttakin löytyy esimerkiksi Inka Liisassa tai Sofia Wilhelmiinassa. Myös Auvisen suvussa toiset etunimet olivat selvästi harvinaisempia pojilla 1800-luvun ensimmäisellä puolikkaalla. Kuitenkin nimiyhdistelmät ovat hieman erikoisempia kuin Oksasen ja Flygaren suvuissa. Joukosta löytyy melko tavanomainen Heikki Juho ja Antti Aukusti, mutta Lauri Juho ja Martti Juho ovat ensimmäisten nimiensä osalta jo harvinaisempia. Sen sijaan Kustaa Taneli, Kalle Kustaa, Kalle Otto sekä Juho Kustaa poikkeavat muista suvuista.

Toiset etunimet alkavat näkyä myös Pohjanmaalla 1800-luvun ensimmäisinä vuosikymmeninä. Vuosina 1829–1844 on kastettu Maria Loviisa Wiik, Maria Liisa Suortti, Maria Sofia Seppälä, Maria Eerika Seppälä, Anna Liisa Wiik sekä Anna Liisa Suortti. Suurin osa kastetuista lapsista sai edelleen yhden perinteisen nimen. Kahden etunimen antaminen näkyi lähinnä tyttöjen nimissä, sillä yhdestäkään suvusta ei löytynyt kahta tai useampaa etunimeä saanutta poikaa 1800-luvun alkuvuosikymmeniltä. Pohjanmaalla toiset etunimet vakiintuivat vasta 1860-luvulta lähtien, sillä vanha talonpoikaisyhteisö ja sukutraditiot olivat alueella ehkä voimakkaampia kuin Pohjois-Savossa. Toiset tai useammat etunimet juurtuivat alueelle hitaammin.

Yleisesti ottaen talonpoikaisväestön ja muun rahvaan keskuudessa moninimisyys alkoi yleistyä vasta 1800-luvulla ensin ruotsinkielisen väestön parissa. Tällöin muutos eteni tyypillisen muoti-ilmiön tavoin nopeasti, Suomessa rannikkoseudulta sisämaahan ja lännestä itään. Alueelliset erot olivat pitkään suuria.¹⁰³ Useampien etunimien antaminen juurtui yleisesti ottaen hitaasti maaseudulle. Kuitenkin toisen etunimen antamisesta tuli tapa aikana, jolloin lapsilaumat olivat suuria. Lapset voitiin nimetä isovanhempien mukaan niin, että suvun vanha nimi tuli toiseksi, mutta on vaikea sanoa koska toisen etunimen kirjaaminen vakiintui puhutteluun.¹⁰⁴ Moninimisyys

¹⁰³ Kiviniemi 2006, 72-73.

¹⁰⁴ Blomqvist 1993, 56-58.

yleistyi samaan aikaan, kun erilaisten etunimien määrä oli kasvussa ja valittavaksi alkoi ilmaantua myös omakielisiä nimiä ¹⁰⁵.

4.3 Amalia Sofiasta Lyyli Rispiinaan

1870-luvulta lähtien toiset nimet vakiinnuttivat suosionsa Pohjois-Savossa, joskin edelleen tytöillä tapa oli suosituimpaa. Tyttöillä suosittiin Lovisaa, Mariaa, Sofiaa sekä Reetaa ja pojilla Johannesta, Heikkiä, Wilhelmiä tai Augustia. Perinteisten toisten nimien rinnalla tavataan myös uutuuksia: Aldolfiina, Alma, Hilarius sekä Patrik ¹⁰⁶. Pohjanmaalla tyttöjen toiset nimet saavat hieman enemmän jalansijaa 1800-luvun loppua kohti, ja vaikka jälleen Liisa oli edelleen suosittu, myös Amalia, Sefaria ja Matilda ovat saaneet suosiota. Yleisin tyttöjen nimiyhdistelmä on ollut edelleen Anna Liisa. Pojilta löytyy tosin muutamia toisia nimiä kuten Oscar tai Aleksanteri, joten uusien muotanimienkin vaikutus näkyi hiljalleen. 1800-luvun lopulla toisissa nimissä oli sekaisin uutta ja vanhaa nimistöä. Samat suosittu nimet säilyttivät asemansa, ja jo 1900-luvun alussa tapa oli suunnilleen yhtä yleinen kummallakin sukupuolella. Pohjanmaalla toiset nimet alkavat yleistyä 1880-luvun etunimistöllisen murroskauden aikana, ja toisia etunimiä löytyy paljon sekä tytöiltä että pojilta. Tyttöillä muotanimien Matilda ja Elina lisäksi Liisa oli edelleen suosittu. Myös pojilla muotanimet näkyvät toisissa etunimissä: kastetuista löytyy Aukusti, Aleksanteri, Oskari, Rikhard, Wilhelm. 1800-luvun loppua kohden toiset nimet alkavat olla jo todella yleisiä melkein jokaisella pohjalaisella kastetulla lapsella.

1870-luvulta lähtien yhä useampi pohjoissavolaisten sukujen lapsi on saanut toisen etunimen. Toinen etunimi edustaa usein uutta nimistöä ja toinen on valittu hieman perinteisemmästä valikoimasta kuten Iida Johanna, Tyyne Maria, Iita Sohvi, Lyyti Maria tai Siiri Johanna. Kuitenkin osalle tytöistä on valittu kumpikin etunimi melko perinteisesti kuten Tiina Liisalle tai Tiina Marialle. Useat Oksasen suvun pojat ovat saaneet melko perinteisen nimiyhdistelmän kuten Matti Heikki, Juho Pekka tai Paavo Heikki. Pojilla useamman etunimen antaminen oli Flygaren ja Oksasen suvuissa selvästi harvinaisempaa, ja pojat saivat usein kummankin etunimensä melko perinteisestä nimivarastosta. Pojilla tapa näyttääkin yleistyneen vasta 1870- ja 1880-luvulla. Suosittu tapa oli liittää vanhoihin suosikkiniimiin kuten Juhoon tai Pekkaan toinen usein myös

¹⁰⁵ Kiviniemi 2006, 76.

¹⁰⁶ Selvin ero tyypillisesti ensimmäisen ja jälkimmäisen etunimen välillä on rakenteellinen. Ensimmäisinä etuniminä yleiset nimet ovat valtaosaltaan kaksitavuisia ja vokaaliloppuisia ja jälkimmäiset kolmi- tai nelitavuisia. Kyseessä on suomenkielisen väestön etunimistöissä niin sanottu viskurilaki. Kiviniemi 2006, 108-109.

melko perinteinen nimi. Kastettujen joukosta löytyy esimerkiksi Juho Pekka, Juho Heikki, Pekka Juho ja Pekka Heikki. Tosin muutamat vanhemmat ovat nimenneet lapsensa hieman muodikkaamminkin Johan Retrikiksi tai Juho Ernestiksi. Tällöin jälkimmäinen etunimi oli todennäköisesti ainoastaan koriste, mikä tuskin vakiintui puhutteluun.

Auvisen suvusta löytyi jälleen hieman harvinaisempia nimiyhdistelmiä. Suvussa etunimi Inka oli ollut käytössä jo 1800-luvun alussa, ja nyt siihen yhdistettiin toiseksi nimeksi Wilhelmiina eli Miina. Myös Olka-nimeen on lisätty Mariaa, Katria sekä Liisaa. Sen sijaan selkeä muotiniemi oli Lyyli Rispiina. Anna-nimi jatkoi edelleen suosiotaan ensimmäisenä etunimenä, mutta toiset etunimet reagoivat herkemmin muotiin. Suositummat nimiyhdistelmät olivat edelleen Anna Liisa ja Anna Kaisa, mutta kastetuista löytyy myös Anna Adolffiina, Anna Viliina ja Anna Sohvia. Edelleen tapana näyttää olleen yhdistää vanhempaa ja uudempaa etunimistöä kuten Iita Kaisassa, Hilda Johannassa tai Hilma Mariassa. Myös perinteisemmät kaksoisnimet olivat käytössä esimerkiksi Kaisa Loviisassa, Reeta Tiinassa tai Kaisa Sofiassa.

Auvisen suvun pojilla toisen etunimen käyttö lisääntyy 1800-luvun loppua kohti. Pojilla suosittuja olivat tässäkin suvussa Juhoon liitetyt nimet ylivoimaisena suosikkina Juho Heikki. Juho voitiin valita myös toiseksi nimeksi kuten Jopi Juhossa. Poikien joukosta löytyvät myös melko tavanomaiset Samuel Heikki, Antti Aukusti ja Ville Retrikki. Sen sijaan Juho Ferdinandissa, Teodor Jaakossa, Heikki Alfridissa ja Edvard Aleksanterissa löytyy jo koreilunhalua ja muodikkuuden tavoittelua.

Pohjanmaalla oli aluksi melko yleinen käytäntö nimetä lapsi suvun nimellä tai muuten perinteisellä nimellä, jolloin toinen etunimi voitiin valita vapaammin. Vähässäkyrössä Seppälän suvussa ensimmäiset kaksoisnimetyt pojat olivat vuosina 1864, 1884 ja 1886 syntyneet Jaakko Akseli, Juha Viktor ja Tuomas Wilhelm. He saivat ensimmäisen ja todennäköisesti myös kutsumanimensä edelleen vanhoista perinteisistä ja suosituista nimistä. Sen sijaan myöhemmin 1880-luvun lopulta lähtien perinteinen nimi voitiin jättää lapsen jälkimmäiseksi nimeksi ja ensimmäinen etunimi valittiin uusien nimien joukosta. Tämä näkyy esimerkiksi Vilho Mikaelissa, Laine Mikaelissa, Eino Johanneksessa, Väinö Mikaelissa tai Aleks Mikaelissa.

Seppälän tytoilla toiset etunimet kasvavat 1860-luvulta lähtien. Vuonna 1866 kastettu Anna Maria sai melko perinteisen nimen, mutta vuonna 1875 kastetussa Maria Fredriikassa on jo enemmän koreilunhalua. Myös tytoilla toiset etunimet näyttävät lopullisesti yleistyneen samoihin aikoihin kuin pojilla eli 1880-luvun lopulta lähtien, ja lähes jokaisessa nimiyhdistelmässä on sekoitettu uutta

ja vanhaa nimistöä kuten Lempi Susannassa, Maria Lyydiassa tai Impi Mariassa. Kuitenkin tyttöjen nimissä näkyy enemmän vanhojen nimien muunnelmia tai kokonaan uutuuden tavoittelua esimerkiksi Saima Aliinassa, Hanna Eliisassa, Elsa Irenessä tai Sanni Aliinassa, Hilma Aliinassa tai Hilma Lyydiassa.

Laihialaisissa suvussa kaksi etunimeä alkaa yleistyvät jo 1850-luvulta lähtien aluksi melko perinteisinä nimiyhdistelminä kuten Sanna Liisana tai suosittuna Anna Liisana. Nämä nimiyhdistelmät säilyttivät suosionsa 1800-luvun lopulle saakka. Toiset nimet alkavat vakiintua 1870-luvulta lähtien. Yleinen tapa näyttää aluksi olleen valita ensimmäinen etunimi vanhasta nimistöä ja toinen etunimi uudemmassa. Uuden ja vanhan nimistön yhdistely näkyy esimerkiksi Maria Matildoissa, Susanna Alinoissa ja Sanni Amandassa. 1890-luvulla uusi etunimi voitiin valita myös ensimmäiseksi nimeksi kuten Lempi Mariassa, Senja Susannassa, Hilma Josefiinassa, Hilja Elisabethissa tai Helga Mariassa. Lähellä vuosisadan vaihdetta ainakin Rauha Elina ja Jenny Inkeri saivat kokonaan uudet etunimet.

Laihialalla poikien toiset etunimet olivat selvästi harvinaisempia kuin tyttöillä. Tutkituissa suvuissa ne alkavat näkyä vasta 1880-luvulla. Ensimmäinen kaksoisnimetty poika oli Antti Aleksanteri Wiik vuodelta 1873, jota seurasivat vuosina 1884, 1890 ja 1898 syntyneet Jaakko Aukusti, Jaakoppi William sekä Lauri Matti Wiik. Naskalin suvusta löytyi kaksi Matti Hjalmaria vuosilta 1880 ja 1898 sekä Juho Eemil vuodelta 1889 sekä Juho Aaron vuodelta 1893. Laihialaisissa suvuissa useammat etunimet pojilla eivät olleen yleisiä, ja tällöinkin ensimmäinen etunimi, eli todennäköisesti lapsen puhuttelunimi, valittiin perinteisestä valikoimasta.

Kaikissa suvuissa toisen tai useamman etunimen yleistyessä ja vastaavasti etunimistön kasvaessa määrällisesti näyttää olleen tavallista, että toinen nimi valittiin perinteisemmästä valikoimasta ja toinen uudemmassa nimivarastosta. Tällaisia nimiä olivat esimerkiksi pohjoissavolaiset Ida Maria, Alli Augusta, Anna Paulina, Agatha Maria tai Olga Wilhemiina. Toisille lapsille on voitu valita kokonaan uusi nimi kuten Lyyli Rispiinalle. Myös poikien nimissä voitiin yhdistää uutta ja vanhaa kuten Tauno Akussa tai Juho Ernestissä. Pohjoissavolaiset suvut ovat lisäksi suosineet hallitsijanimien käyttöä 1800-luvulla lapsen toisena nimeä, sillä kastettujen joukosta löytyy esimerkiksi Petri Nikolai, Tahvo Nikolai, Kalle Kustaa, Aku Aleksanteri sekä Olka Maria. Sen sijaan pohjanmaalla hallitsijanimet olivat harvinaisempia. Tytöistä löytyy muutama muun muassa Loviisa ja Fredrika, ja pojista 1800-luvun lopulla Aleksanteri.

Säätyläiset ja Pohjois-Savon tilaton väestö omaksuivat helpommin vanhoista perinteistä poikkeavia nimeämismalleja kuten uusia etunimiä tai toisen etunimen antamista. Kaikista staattisinta useamman etunimen antaminen oli pohjalaisen talonpoikaisväestön keskuudessa. Myös kolmannen etunimen antaminen oli melko harvinaista ja satunnaista sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla. Muutamia kolminimisiä kastettuja lapsia löytyi, mutta tapa ei näytä juurtuneen valtaväestön keskuuteen. Kolminimisiä lapsia aineistossa oli vain muutama, joten kolmen etunimen käyttö ei ollut kovin yleistä talonpoikaisväestön keskuudessa. Aineistosta löytyivät ainoastaan pohjoissavolaiset vuonna 1891 syntynyt Alma Lyyti Seliina Oksanen, 1889 syntynyt Edit Anna Maria Oksanen sekä Kalle Kusti Samuel Auvinen vuodelta 1873, mitkä olivat saaneet kahta useamman etunimen. Tapa näyttää olleen käytössä lähinnä säätyläisillä.

Kaikissa seurakunnissa toisen etunimen antaminen oli pitkään selvästi yleisempää tyttölapsen synnyttyä. Vasta 1800-luvun kuluessa tapa alkoi hiljalleen yleistyä myös poikavauvojen keskuudessa. Tapa juurtui aikaisemmin ja pysyvämmiin Pohjois-Savoon kuin Pohjanmaalle. Pohjois-Savossa kelle tahansa lapselle voitiin antaa toinen etunimi, mutta Pohjanmaalla tapa oli pitkään yleinen vain säätyläisten, sotilaiden tai aviottomien lasten keskuudessa. Talonpoikaslapset saivat usein vain yhden etunimen. Toiset nimet olivat usein melko perinteisiä ja suosittuja nimiä muutenkin, mutta myös erilasten muotanimien vaikutus näkyi 1800-luvun loppupuoliskolla.

Yhdysnimet yleistyivät hieman Pohjois-Savossa 1800-luvun lopulla, mutta niitä löytyi tästä aineistosta ainoastaan muutama tyttö 1800-luvun lopulta esimerkiksi Reetastiina Kettunen ja Annastiina Oksanen. Yhdysnimet eivät todennäköisesti olleet henkilön virallisia puhuttelunimiä, sillä ainakin Annastiina on lyhentynyt kotoisasti Anniksi. Kastuttujen luetteloista ei käy selville, mikä oli henkilön virallinen kutsumanimi. Pohjanmaalta aineistosta ei löytynyt varsinaisia yhdysnimiä, mutta kummallakin paikkakunnalla henkilön kaksi etunimeä on voitu puhuttelussa ääntää yhdysnimeksi.

Kuten Kiviniemi on todennut, kahden etunimen yleistyessä saattoi molempien nimien käyttö vakiintua myös tavanomaiseen puhutteluun. Yhdysnimet tulivat näkyviin vasta 1800-luvun lopulla, ja tapa yleistyi hitaasti. Alkujaan kaksiosaiset nimet olivat virallisen kalenterinimistön mukaisia. Kaksoisnimien yleistymisen johti siihen, että monet suositut nimiyhdistelmät saattoivat saada

vakiintuneen nimen leiman, jolloin syntyivät erilaiset yhdysnimet. Yhdysnimiä annettiin aluksi tytöille 1800-luvun lopulla, mutta ne eivät olleet kuitenkaan kovin yleisiä.¹⁰⁷

Kaksoisnimiä saatettiin käyttää puhuttelussa jo ennen yhdysnimien syntymistä, ja yhdysnimet ovat saattaneet syntyä tätä tietä kotoisalta pohjalta. Anna Kristiina tai Anna Stiina -tyyppisten kaksoisnimien käyttö puhutteluniminä johti siihen, että monet kaksoisnimet kirjattiin yhteen joko yhdysviivalla tai ilman, ja tällaiset yhteen kirjoitetut kansanomaiset nimiasut saivat vähitellen myös virallisen etunimen statuksen. Virallisessa etunimistöössämme yhdysnimiä alkaa kuitenkin näkyä harvakseltaan 1800-luvun lopulla. Suunnilleen samaan aikaan tyyppi ilmaantuu myös Ruotsin ja Saksan viralliseen etunimistöön. Ilmeisesti ainakin uuden nimityypin virallistumista on tukenut Ruotsista saatu malli. Aineksiltaan useimmat yhdysnimet olivat ensi alkuun omaperäisiä. Viralliseen käyttöön ilmaantui siis aluksi vain sellaisia yhdysnimiä, joiden taustalta löytyy jokin vanhempi kaksoisnimi kansanomaisessa asussaan kuten Anna-Liisa, Reeta-Stiina, Ulla-Maija ja niin edelleen. Yhdysnimiä saivat aluksi vain tytöt. Poikien nimissä ne pysyivät hyvin harvinaisina ja alkoivat yleistyä vasta vuosikymmeniä myöhemmin. Kyseessä oli kuitenkin koko etunimijärjestelmää koskeva muunnos, joka levisi tyttöjenkin nimiin hitaasti.¹⁰⁸

Todennäköisesti kaikissa suvuissa sekä Pohjanmaalla että Pohjois-Savossa lapsen ensimmäinen ja usein yksinkertaisempi nimi oli hänen kutsumanimensä, kuten lienee olleen esimerkiksi Aku Aleksanterissa, Anna Pauliinassa, Heta Loviisassa tai Juho Ernestissä. Kaikissa tutkituissa suvuissa kaksi etunimeä ovat olleet tytöillä yleisempiä kuin pojilla ja Anna Liisa suosittu tyttöjen nimi yhdistelmä. Kuitenkin useamman etunimen avulla voitiin yhdistää perinteinen suvun mukainen nimiperinne ja liittää vanhaan kantanimeseen myös uusia nimiä esimerkiksi vanhempien oman mieltymysten mukaan.

Suurin osa kaikista kaksi etunimeä saaneista lapsista sai toisen tai molemmat etunimensä perinteisen mallin mukaisesti vanhasta kristillisestä nimivarastosta. Kuitenkin kaikissa suvuissa kummallakin alueella näyttää olleen yleisenä tapana yhdistellä perinteisiä ja suosittuja etunimiä, kuten Juhoa, Annaa ja Mariaa uudempiin nimiin joko ensimmäiseksi tai toiseksi etunimeksi. Pohjois-Savossa nimervalinta näyttää olleen hieman vapaampaa kuin Pohjanmaalla ja vanhemmat ovat voineet valita nimi yhdistelmän lapselleen laajemmasta valikoimasta. Pohjois-Savossa toiset etunimet olivat selvästi yleisempiä myös pojilla ja ne yleistyivät kummallekin sukupuolelle

¹⁰⁷ Kiviniemi 1982, 185–186.

¹⁰⁸ Kiviniemi 2006, 80-81.

aikaisemmin kuin Pohjanmaalla. Vasta 1800-luvun lopussa ja 1900-luvun alussa pohjalaisille tytöille voitiin valita kumpikin etunimi uuden muodin mukaisesti poikien toisten nimien ollessa silti perinteisempiä. Tyttöjä on kastettu alueella 1800-luvun lopulla selvästi vapaammin, mutta pojilla oli usein ainakin toinen etunimi vanhan perinteen mukainen kuten Mikael, Juho ja Jaakko. Kummallakin alueella toiset nimet olivat yleisempiä tyttöjen keskuudessa.

Kuten edellä on käynyt ilmi, uudenlaista nimityyliä edustavat nimet saatettiin antaa kummallakin alueella aluksi lähinnä jälkimmäisiksi nimiksi, mutta 1800-luvun lopulla käytäntö vaihteli. Yleisesti ottaen pohjoissavolaisissa suvuissa nimervalinta oli epäsäännöllisempää ja monimuotoisempaa kuin Pohjanmaalla. Pohjois-Savossa toisina niminä suosittiin selvästi erikoisempia etunimiä, mutta puhuttelussa suosittiin todennäköisesti yksinkertaisempia nimiä, jotka valittiin tavallisesti ensimmäisiksi nimiksi. Ensimmäisinä niminä on suosittu muun muassa Annaa, Mariaa tai Johannesta, mutta jälkimmäiset nimet saattoivat olla erikoisempia ja harvinaisempia kuten Adolfiina, Karoliina, Rispiina tai Ferdinand. Myös Pohjanmaalla voitiin vanhaan ja perinteiseen etunimeen liittää uusi muotoinimi, ja uusien etunimien yleistyessä 1800-luvun lopulla ainakin yksi etunimi voitiin valita vapaammin, kuten on tehty Maria Lyydiassa tai Juho Eemilissä. Tosin pohjalaisille tytöille on voitu valita vanha nimi myös jälkimmäiseksi nimeksi. Suvun nimitraditio jäi tällöin ensimmäisten etunimien tai muiden lasten varaan, vaikka yleisesti suvun nimet olivatkin yleisempiä pojilla ja vanhemmilla lapsilla.

4.4 Miehen nimi, naisen nimi vai lempinimi?

Henkilönnimijärjestelmään on aina kuulut se piirre, että naisten ja miesten nimet ovat erilaisia. Yleensä tästä on myös poikkeuksia, ja jotkut nimet esiintyvät jopa aika useinkin eri sukupuolilla.¹⁰⁹ Joillekin nimille on tyypillistä se, että samoista nimistä esiintyy sekä maskuliininen että feminiininen muoto kuten esimerkiksi Fredrik-Fredrika tai Wilhelm-Wilhelmina. Ilmiö ei ole uusi eikä paikallinen, mutta se tarjosi mahdollisuuden siirtää perinnäistavan mukaisesti myös tyttärille isän nimen muunnoksen.¹¹⁰ Tällöin samasta nimestä saattoi olla oma muoto kummallekin sukupuolelle. Erityisesti 1700-luvulla muodostettiin maskuliinisista nimistä feminiinisiä muotoja lisäämällä tavallisesti a-kirjain miehen nimen perään. Tällaisia nimiä olivat muun muassa edellisten lisäksi Augusta, Gustava ja Ulrika. Muita miesten nimistä alkujaan olevia naisten nimiä olivat esimerkiksi Lovisa ja Charlotta. 1700-luvun feminiinit edustivat usein myös aikakaudelleen

¹⁰⁹ Kiviniemi 2006, 112.

¹¹⁰ Arjava 2005, 143.

tyypillistä ranskalaisen kulttuurin ihannointia.¹¹¹ Tosin 1700-luvulla tavallisen kansan parista löytyi ainoastaan muutama johdannaisnimi: Ulrika, Lovisa sekä hieman harvinaisempi Severinuksen sisarnimi Severina. Kyseiset johdannaisnimet olivat todennäköisesti yleisempiä ja perinnöllisempiä esimerkiksi säätyläisillä vielä 1700-luvulla.

Kummallekin sukupuolelle sovitettuja nimiä olivat esimerkiksi Pohjois-Savossa melko yleiset August ja Augusta, Johan ja Johanna, Josefina, Albertina, Adolfiina, Wilhelmina, Erika, Henrika sekä Ulrika. Pohjanmaalla oli käytössä lisäksi nimet Fredrika ja Justina. Sama kantanimi saatettiin antaa tällöin sekä tytölle että pojalle, mutta useimmiten tyttölapsille. Ilmeisesti nimet edellä mainitut nimet olivat 1800-luvulla suosittuja ja muodikkaita nimiä, koska ainakaan tässä aineistossa niitä ei johdettu esimerkiksi tytön isän, veljen tai isoisän nimestä lukuun ottamatta Aku eli August Oksaselle vuonna 1903 syntynyttä Elna Augusta- tyttäätä. Poikavauvalle voitiin joskus antaa äidinkin nimi. Esimerkiksi Samuli Auvisen ja Fredrika Hukkasen vanhin poika kastettiin vuonna 1874 Wille Fredrikiksi¹¹². Myös veljelle ja sisarelle saatettiin antaa samanlaiset nimet: vuonna 1835 syntyneet kaksoset on kastettu oletettavasti isoisä Johanin mukaan Johan ja Johanna Flygareksi¹¹³.

Tässä yhteydessä kerätystä aineistosta voi todeta sekä Pohjanmaan että Pohjois-Savon osalta, että sekä tytöillä että pojilla olivat selkeästi omaan sukupuoleensa viittaavat tunnistettavat nimet. Vanhemmat eivät ole valinneet ainakaan 1900-luvun alkuun saakka kummallekin sukupuolelle yhteistä nimeä, vaan tytölle on annettu selkeästi naisen nimi ja pojalle selkeästi miehen nimi. Tosin erikoisemmat nimivalinnat saattavat näkyä vasta myöhemmin 1900-luvulla.

1800-luvun lopulla sukupuolten suhteen ongelmallisia olivat uudet omakieliset etunimet. Kun etunimistöömme ilmaantui 1800-luvun lopulla suomenkielisiä ilmauksia sisältäviä nimiä melko lyhyen ajan kuluessa suuri määrä, nimenantajien oli opittava, kummalle tällaiset nimet kuten Lahja, Varma, Vieno, Oiva ja Sulo kuuluivat. Yleisin molemmilla sukupuolilla esiintynyt nimi oli Kaino. Muuten asiaa oli vaikea tietää, sillä nimistä ei aluksi voitu erottaa sellaisia tuntomerkkejä, joiden perusteella ne olisi voitu päätellä miehen tai naisen nimeksi. Perinteisten nimien osalta asia oli jo opittu, ja papit pitivät huolta siitä, että erehdyksiä ei sattunut. Tosin kansanvalistusseuran kalenterissa oli jo vuonna 1883 suppeahko etunimihakemisto, jossa juuri omakieliset nimet oli

¹¹¹ Katso myös Blomqvist 1993, 47-48.

¹¹² Katso taulu C15/14/VII.

¹¹³ Katso taulu B41/35/IV.

merkitty naisen tai miehen nimiksi. Omakielisten nimien jakauma eri sukupuolille on mielenkiintoinen asia varsinkin siksi, että siitä kuvastuu aika hyvin se, miten erilaiset ja usein luontoon liittyvillä vertauskuvilla ilmaistut ominaisuudet on eri aikoina yhdistetty joko mieheen tai naiseen. Kasvikunnasta haettuihin vertauskuviin perustuvat nimet ovat useimmiten naisten nimiä.

114

Kirkonkirjojen perusteella on vaikea sanoa, millaisia lempinimiä tai lisänimiä henkilö sai arkisessa puhuttelussa. Kuitenkin joskus löytyy vihjeitä mahdollista lempinimistä, joista osa on ehkä vakiintunut myöhemmin jopa henkilön kutsumanimi: Augustasta tuli Asta, Davidista Taavi, Elinasta Elna, Mikalista Mikki, Augustista Aku ja Annastiinasta Anni. Todennäköisesti samasta kantanimestä on ollut erilaisia muunnoksia riippuen kyseisen henkilön elämänvaiheista. Esimerkiksi kastettujen luetteloihin kirjattu Johannes saattoi olla tilanteesta riippuen Jussi, Hannes, Juho, Juha tai Johannes.

Etunimien kansanomaiset asut ovat aina olleet paljon runsaampia ja monimuotoisempia kuin asiakirjoihin vieraiden kielten mallin mukaan merkityt nimet. Ne eivät ole syntyneet vain siksi, että vieras nimiasu olisi ollut suomenkieliselle vaikea. Sävyltään virallisten tai neutraalien nimiasujen rinnalle on aina tarvittu epävirallisia nimien muotoja eli sellaisia, joita sanotaan esimerkiksi lempinimiksi, hellittelynimiksi, pilkkanimiksi tai haukkumanimiksi. Ainakin lempinimet ovat tavallisia kaikissa kielissä. Pitkähköstä etunimestä on aina ja monissa kielissä syntynyt ensi sijassa erilaisia lyhennyksiä ja johdoksia. Kun vieraskieliset nimet kansan suussa muovautuivat erilaisiin murteisiin sopiviin asuihin, niistä tuli äännerakenteeltaan omakielisten nimijohdosten näköisiä kuten Eenokki, Taavetti tai Valpuri.¹¹⁵

¹¹⁴ Kiviniemi 2006, 113-114, 122.

¹¹⁵ Kiviniemi 2006, 253, 257; Wallnsteen 1993, 13.

5. SUKU, SÄÄTY VAI SYNTYPERÄ NIMEÄMISMALLIN PERUSTANA?

5.1 Suvun mukaan nimeäminen

Se, miten ihmiset mielsivät sukulaisuuden voi olla toinen asia mitä hallinnollisiin lähteisiin merkittiin. On selvää, että se mitä ihmiset ymmärsivät suvulla ja millainen sukulaisuuden merkitys oli heidän elämässään ja toiminnassaan sekä yhteisön rakentumisessa on vaihdellut ajallisesti, paikallisesti ja kulttuurisidonnaisesti.¹¹⁶ Tässä yhteydessä sukulaisuus on katsottu perinteiseksi verisukulaisuudeksi ja myös avioliittojen myötä sukuun tulleet uudet jäsenet on laskettu mukaan, mikäli mahdollista. Suvun mukaan nimeämistä on tarkasteltu vanhempien, isovanhempien ja vanhempien sisarusten kautta sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla.

Lasten nimenanto on ollut aina tärkeä asia, ja nimeä valittaessa uskottiin, että lapsesta tulisi esikuvansa kaltainen¹¹⁷. Yleisin nimenvallintaa säätelevä sosiaalinen normi on yleensä ollut se, että nimi on täytynyt valita suvun piiristä. Nimenvallinta suvusta on ikivanhaa, ja sen on selitetty perustuvan eräänlaiseen sielunvaellususkoon, jonka tiedetään levinneen Skandinaviaan rautakaudella. Alkujaan kaimoja saivat vain suvun vainajat, mutta tapa laajeni myöhemmin sukuyhteyttä osoittavaksi. Nimenanto suvun jäsenen mukaan merkitsi samalla sitä, että nimen alkuperäinen sisältö jäi toissijaiseen asemaan. Nimi ei enää manannut kantajalleen tiettyjä kykyjä ensisijaisen sisältönsä mukaan vaan liitti saajansa sen alkuperäiseen kantajaan. Kun esimerkiksi vanhimmalle pojalle annettiin isoisän nimi, uskottiin, että tämä suvun aiempi jäsen jollain tapaa jatkoi elämäänsä pojanpojassa. Tätä uskoa tuki usein henkilöiden yhdennäköisyyskin. Ajan mittaan tapa levisi koskemaan myös suvun elossa olevia jäseniä tai jopa suvun ulkopuolisia henkilöitä.¹¹⁸

Vanha tapa vaati, että ensimmäisestä lapsesta tuli kaima isän vanhemmille, työstä isoäidille ja pojasta isoisälle. Tämän jälkeen olivat vuorossa äidin vanhempien kaimat. Sen jälkeen tulivat äidin ja isän kaimat. Jos nimettäviä yhä riitti, sedät, tädit ja serkutkin saivat kaimoja. Lopulta saattoi vanhempien ja sisarusten mieltymys johonkin nimeen ratkaista asian.¹¹⁹ Kuitenkin ensimmäinen nimi on voitu saada lähes yhtä usein vanhemmilta kuin isovanhemmiltakin. Perinteisten normien mukaan nimien pitäisi periytyä isovanhemmilta, mutta lähes yhtä usein näyttää ensimmäinen

¹¹⁶ Piilahti 2007, 29.

¹¹⁷ Wallersteen 1993, 8; Hämläinen-Forslund 1987, 56.

¹¹⁸ Kiviniemi 1982, 129-130, Kiviniemi 2006, 129.

¹¹⁹ Kiviniemi 1982, 131.

etunimi periytyvän isän tai äidin sisarusten mukaan. Tällaista kaimanimien osuutta on kasvattanut tapa, että kyseinen sukulainen on ollut monessa tapauksessa lapsen kummina.¹²⁰

Taulukko 11. Etunimen periytyminen pohjoissavolaisissa suvuissa 1700-luvulta 1900-luvun alkuun

Nimen esikuva	Tyttöjen nimet		Poikien nimet	
	kpl	%	kpl	%
Vanhemmat ja isovanhemmat	79	26,69	67	23,51
Vanhempien sisarukset	63	21,28	59	20,70
Ei tietoa, muotiniimi ym.	154	52,03	159	55,79
Yhteensä	296	100	285	100

(Lähde: Sukutaulut Pohjois-Savosta, katso liite 1)

Taulukko 12. Etunimien periytyminen pohjalaisissa suvuissa 1700-luvulta 1900-luvun alkuun

Nimen esikuva	Tyttöjen nimet		Poikien nimet	
	kpl	%	kpl	%
Vanhemmat ja isovanhemmat	113	36,69	131	43,23
Vanhempien sisarukset	75	24,35	65	21,45
Ei tietoa, muotiniimi ym.	120	38,96	107	35,32
Yhteensä	308	100	303	100

(Lähde: Sukutaulut Pohjanmaalta, katso liite 1)

Taulukoista 11 ja 12 näkyy, Pohjois-Savossa ja Pohjanmaalla oli yleinen tapa nimetä lapsia 1700–1800-luvuilla vanhempien sisarusten, isovanhempien tai jommankumman vanhemman mukaan. Pohjanmaalla sukuradio näyttää olleen hieman voimakkaampi erityisesti poikien osalta, sillä alueella nimettiin enemmän lapsia vanhempien ja isovanhempien mukaan kuin Pohjois-Savossa. Kummallakin alueella vanhempien sisarusten mukaan nimeäminen oli suunnilleen yhtä yleistä. Kummallakaan paikkakunnalla ei näytä olleen varsinaista yhtenäistä käytäntöä suvun mukaan nimeämisessä, mutta vanha tapa nimetä lapsi isovanhempien tai vanhempien kaimaksi oli käytössä kummallakin alueella. Kuten taulukoista 1 ja 2 voi huomata, se oli kummallakin alueella myös

¹²⁰ Kiviniemi 1982, 133.

yleisin tapa, jos lapselle haluttiin antaa suvun nimi. Myös lapsen setien ja tätien ja enojen nimet olivat melko suosittuja kummallakin alueella.

Edellä kuvattua vanhaa tapaa valita lapsille nimet ensin isovanhemmilta ja sen jälkeen vanhemmilta ei noudatettu kirjaimellisesti kummallakaan paikkakunnalla, eikä lapsia nimetty välttämättä tietyssä ikäjärjestyksessä. Osa vanhemmista nimesi lapsiaan omilla nimillään, osa suosi isovanhempien etunimiä ja osa lapsista sai nimensä muilla perusteilla. Sisarussarjojen keskuudessa ei siis näytä olleen tiettyä edellä kuvatun tyyppistä ikään perustuvaan nimeämisjärjestystä. Kuitenkin Pohjanmaalla oli tavallisempaa nimetä vanhemmat lapset isovanhempien tai vanhempien mukaan ja muut lapset vanhempien sisarusten perusteella. Tosin joskus isovanhempien nimiä valittiin myös perheen nuoremmille lapsille, jolloin vanhemmat lapset saivat vanhempien ja näiden sisarusten nimiä. 1800-luvun lopussa nimervalinta oli vapaampaa, mutta vanhemmilla oli mahdollisuus yhdistellä kahdessa etunimessä uutta ja vanhaa nimiperinnettä esimerkiksi isovanhemman nimeen. Wallensteeniä lainaten lapsi sai nimen avulla identiteetin ja vanhat sukutraditiot siirtyivät eteenpäin. Esi-isiltä perittiin nimiä tietyin määrätyin säännöin, ja lapsi voitiin nimetä esimerkiksi menestyksekkään sukulaisen mukaan.¹²¹

Melko perinteinen esimerkki vanhasta tavasta nimetä lapset suvun mukaan on pohjoissavolainen Samuel Auvisen ja Anna Kaikkosen¹²² perhe. Vuonna 1757 syntynyt Maria-tytär peri nimensä isoäidiltään ja vuonna 1760 syntynyt Erkki-poika peri nimensä puolestaan isoisältään. Aikanaan Erkki Auvinen kastoi puolisonsa Katariina Tikkasen kanssa vanhimman poikansa vuonna 1782 Samueliksi isoisän mukaan, vanhimman tyttärensä vuonna 1784 Annaksi isoäidin mukaan ja toisen tyttärensä vuonna 1786 Katariinaksi äidin mukaan. Erkki Auvisen Pauli-veli kastoi puolestaan vaimonsa Regina Tapanisen kanssa vanhimman vuonna 1787 syntyneen poikansa myös Samueliksi isoisänsä mukaan ja vanhimman tyttärensä vuonna 1788 Annaksi isoäitinsä mukaan. Muiden lasten nimet valittiin vapaammin.¹²³

Sukutraditiota kuvaavat lisäksi Pohjois-Savossa Samuel Auvisen ja Kristiina Niskasen vuosina 1810–1829 syntyneiden lasten nimet. Vanhin poika Pauli sai isoisänsä nimen, ja vanhin tytär Regina peri isoäitinsä nimen. Seuraavista lapsista Anna Liisa nimettiin tätiensä mukaan, Kustaa äidin isän mukaan, Lauri Juho setänsä mukaan, Samuel isänsä mukaan, Ville jälleen setänsä

¹²¹ Wallenstein 1993, 8.

¹²² Taulut C3/2/III, C4/3/IV.

¹²³ Taulu C12/3/IV.

mukaan ja nuorimmainen Kristiina äitinsä mukaan.¹²⁴ Myös Samuel Oksasen ja Henriikka Flygaren Johanna-tytär nimettiin vuonna 1868 tätinsä mukaan, Loviisa vuonna 1872 jälleen tätinsä mukaan ja nuorimmainen Anna Liisa sai vuonna 1875 ensimmäisen nimensä isoäidiltään.¹²⁵ Anna Liisa Oksasen ja Antti Juho Kerrmanin Juho-poika peri vuonna isänsä toisen nimen ja Maria Loviisa-tytär sai nimensä isoäitinsä ja tätinsä mukaan 1860-luvulla.¹²⁶

Edelleen Pohjanmaalla Juho Matinpoika Seppälän ja Liisa Juhontyttären vanhin tytär kastettiin Susannaksi isoäitinsä mukaan, vanhimmasta pojasta tehtiin Matti isoisänsä mukaan, seuraava tytär sai nimekseen Liisa äitinsä mukaan ja seuraava poika kastettiin Juhaksi isänsä perusteella.¹²⁷ Vastaavasti Tuomas Mikonpoika Seppälä ja Susanna Matintytär Laurila kastoivat vanhimman poikansa Mikoksi isänisän mukaan, seuraavan tyttären Mariaksi äidinäidin mukaan, kolmas poika sai äidinisän nimen ja neljännessä pojasta tuli isänsä kaima.¹²⁸ Myös Matti Samuelinpoika Lyyskin ja Susanna Juhantytär Kuusiston vanhin poika sai äidin isän nimen, toiseksi vanhin poika peri isän isänsä nimen, kolmas poika Antti sai isän veljen nimen, neljäs poika isänsä nimen ja viides Tuomas-poika isänsä veljen nimen.¹²⁹

Lähes jokaisessa perheessä sedät, enot tai tädit saivat kaimoja syntyneistä lapsista. Tapa säilyi käytössä 1700- ja 1800-luvuilla sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla. Tosin vanhemman sisarusten nimet olivat joissain tapauksissa periytyneet edelleen isovanhemmilta, joten suvun nimitraditio jatkui. Pohjois-Savossa Abraham Flygare ja Riitta Tiina Kumpulainen kastoivat vanhimman tyttärensä vuonna 1845 Anna Riitaksi molempien isoäitien ja äidin mukaan. Seuraava tytär sai nimensä äidin Johanna-sisaren mukaan, mutta vanhimmasta pojasta tuli Abraham isänsä mukaan. Seuraava tytär kastettiin isän Maria-sisaren kaimaksi ja nuorimmainen poika Juhoksi enonsa mukaan.¹³⁰ Sen sijaan Kustaa Auvinen ja Helena Hämäläinen valitsivat kaikkien lastensa nimet sisarustensa mukaan 1800-luvun puolivälissä; Lauri Juho, Tiina, Anna Liisa ja Pekka saivat kaikki nimensä vanhempiensa siskoilta ja veljiltä¹³¹.

Sisaruussarjoissa oli usein sekaisin isovanhempien, vanhempien ja vanhempien sisarusten kaimanimiä. Kuitenkaan kaikki lapset eivät näytä saaneen Pohjois-Savossa nimeään suvun mukaan

¹²⁴ Taulu C13/12/V.

¹²⁵ Taulu A12/11/IV.

¹²⁶ Taulu A16/15/IV.

¹²⁷ Taulu D17/13/IV.

¹²⁸ Taulu D23/22/V.

¹²⁹ Taulu H3/2/III.

¹³⁰ Taulu B21/13/IV.

¹³¹ Taulu C19/13/IV.

suvun mukaan, vaan osa kastetuista sai myös muuten suosittuja tai muodikkaita nimiä. Pohjanmaalla suvun mukaan nimeäminen oli tavallista ja lähes kaikki lapset saivat nimensä suvusta, mutta alueen nimivarasto oli myös melko suppea. Toisaalta tällöin oli luonnollista valita lapselle tuttu nimi lähipiiristä. Osa nimistä on voitu valita myös sen vuoksi, että niistä pidettiin. Todennäköisesti eri perheillä oli omat käytäntönsä nimervalinnassa, sillä osa vanhemmista valitsi lapsilleen tunnollisesti nimiä suvun piiristä aloittaen isovanhemmista, mutta toiset vanhemmat ovat suosineet vapaampaa nimervalintaa. Nimen valinta suvun mukaan näyttää olleen melko perhekohtaista. Lapset saivat etenkin Pohjois-Savossa paljon omana aikanaan yleisiä nimiä, jotka eivät välttämättä ainakaan tietoisesti periytyneet suvusta. Nimiä on voitu myös valita niiden miellyttävyyden tai muodikkuuden perusteella ja saattoi olla sattumaa, että sukulaisilla oli myös samoja nimiä.

Nimet yhdistivät lapsen suurempaan yhteisöön. Tietyt nimeämismuodot uudistuivat sukujen keskuudessa, ja samantyyppiset nimimuodot saattoivat olla tietynsuvun tunnusmerkki. Lapset nimettiin suvun edesmenneiden henkilöiden mukaan. Kuitenkin tällöin nimivarasto muodostui melko suppeaksi, eikä sukupolvien välillä ollut nimistöllisiä eroja. Tapa alkoi muuttua maalaisväestön keskuudessa vasta 1800-luvun sosiaalisten muutosten aikana, jolloin uudet muotoinimet tulivat saavuttaen aluksi suosiota ylemmissä yhteiskuntaluokissa.¹³²

Kun uudet nimet ja yhtä useammat etunimet yleistyivät 1800-luvun lopulla, suvun nimitraditio siirtyi toisen etunimen varaan sekä Pohjanmaalla että Pohjois-Savossa. Tällöin vanhemmilta peritty nimi saattoi olla toisena nimenä, ja jotkut vanhemmat ovat käyttäneet myös erilaisia yhdistämänimiä nimeämällä lapsensa esimerkiksi äidin ja tämän sisaren mukaan tai isoisän ja isän perusteella. Täten oli helppoa yhdistää vanha suvun nimi ja uusi muotoinimi. Esimerkiksi Lempi Susanna Seppälä sai jälkimmäisen nimensä isoäitinsä mukaan ensimmäisen nimen edustaessa uutta etunimistöä. Maria Lyydia Seppälä sai puolestaan ensimmäisen nimensä perinteisesti äitinsä sisaren mukaan ja jälkimmäinen nimi edusti uutta nimistöä¹³³. Vilho Mikael Seppälä sai jälkimmäisen nimensä isänsä ja isoisänsä mukaan¹³⁴. Myös Siiri Johanna Flygare sai toisen nimensä äitinsä mukaan. Toisaalta 1800-luvun lopulla voitiin osalle sisarusarjan lapsista valita kokonaan uusi nimi. Esimerkiksi Mikki Jaakonpoika Wiikin ja Susanna Antintyttären kaksi vanhinta tytärtä kastettiin

¹³² Otterbjörk 1970, 3-5.

¹³³ Taulu D25/24/VII.

¹³⁴ Taulu D28/24/VII.

Alinaksi ja Hilmaksi. Vasta kolmas lapsi Jaakko nimettiin isoisänsä mukaan ja seuraava poika periedelleen isänsä nimen.¹³⁵

Suhteellisen yleisesti lapsi näyttää perineen aiemmin kuolleen sisaruksen tai suvusta kuolleen lapsen nimen. Kun lapsikuolleisuus oli suuri, jokin nimi saatettiin samassa perheessä antaa jopa kolme kertaa. Aiemman sisaruksen nimen saanut uusi lapsi on ollut menetyksen korvaaja.¹³⁶ Esimerkiksi Matti Heikinpoika Seppälän ja Maria Laurintyttären perheessä oli yhteensä 15 lasta. Heidän keskuudestaan löytyi kolme Riittaa, kaksi Jaakkoa, kaksi Liisaa ja kaksi Mikaelia.¹³⁷ Sama nimi periytyi usein kuolleelta sisarukselta aikana, jolloin lapsikuolleisuus oli suuri. Tapa oli tavallinen sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla, joskin Pohjanmaalla lapsikuolleisuus näyttää olleen hieman suurempi.

Jos joku suvun jäsen oli ”pilannut” nimensä, sitä vältettiin, ja samoin on voinut käydä joillekin selvästi epämuodikkaiksi muuttuneille nimille. Kompromissitkaan eivät ole harvinaisia: yksi nimi on voitu antaa isän suvusta, yksi äidin suvusta.¹³⁸ Erikoisemmat suvun nimet eivät näyttäneet periytyneen ainakaan kovin helposti. Ainakaan miesten nimet Klemetti, Elgazar, Job, Josua, Ananias, Göran sekä Gabriel eivät näytä siirtyneen edelleen jälkipolville ainakaan tässä aineistossa, vaikka perheen kaikki lapset olisivat saaneet perinnöllisen suvun nimen. Sen sijaan vanhemmat näyttävät suosineen kummankin suvun nimivarastoa nimenvaihtamisessaan.

Nimenanto noudatti melko perinteisiä ja konservatiivisia kaavoja. Tällöin suku ja paikallisyhteisö olivat keskeisellä sijalla, eikä yleisestä normistosta ollut helppo poiketa ainakaan ensimmäisten lasten suhteen. Suvun nimiperinnettä on voitu jatkaa myös muillekin lapsille, mutta aina useimmista sisaruussarjoista löytyy ainakin yksi vanhan nimiperinteen mukaan nimetty lapsi. Myös suosittu sukulainen tai henkilö saattoi saada lukuisia kaimoja perhepiirissä. Nimeämismallit saneli siis suku ja paikallisyhteisö. Seppälän suku Vähässäkyrössä ja Auvisen suku Iisalmen maaseurakunnassa ja Kiuruvedellä näyttävät noudattaneen kaikista eniten suvun mukaan nimeämistä.

Pohjois-Savossa suvun perinteisten nimien rinnalle tuli jo varhain uutta nimistöä kuten hallitsijanimiä, mutta Pohjanmaalla harvinaisemmat etunimet olivat lähinnä säätyläisten käytössä. Pohjois-Savon väestö oli liikkuvampaa, joten uudet nimeämismallit tulivat ehkä helpommin

¹³⁵ Taulu E26/25/V.

¹³⁶ Kiviniemi 1982, 133.

¹³⁷ Taulu D12/11/II.

¹³⁸ Kiviniemi 1982, 131-132.

perheen ja suvun käyttöön. Pohjanmaalla tutkittavat suvun jäsenet asuivat samoissa kylissä ja taloissa vuosikymmenestä toiseen, joten tällöin oli luonnollista valita lapselle nimi omasta lähipiiristä. Todennäköisesti suurin osa vanhemmista halusi valita lapselleen tutun nimen kenties itselleen läheisen henkilön mukaan. Tätä ilmiötä saattaisi selittää vanhempien sisarusten etunimien suuri osuus kastettujen lasten joukosta.

Suvun mukaan nimeäminen korosti vanhaa perhemallia ja suvun merkitystä. Sukuperinteen taustoja valottaa myös yhteinen sukunimi tai kotitila, mutta myös toisaalta etunimistön avulla on ehkä haluttu viitata lisäksi sukuun ja sukulaisuuteen. Suvussa kulkeva perinteinen nimi saattoi muuttua, ja uudet sukulaiset esimerkiksi avioliiton kautta toivat sukuun uusia jäseniä. Suvun mukaan nimeäminen on ollut yleinen tapa josta ei ollut tarvetta eikä tapana poiketa. Toisaalta on myös nimiä, jotka ovat perinteisiä ja säilyttäneet suosionsa kautta tutkimusajanjakson kuten Johannes, Heikki, Anna ja Maria.

5.2 Lapsesta kaima kummille

Lapsen syntymä on ollut kautta vuosisatojen kytkeyty vahvasti sukuun ja heimoon. Suku on toiminut pelastajana sekä myös tuomarina. Pääasiassa suku oli uuden tulokkaan turva ja suojelija. Syntymästä on valtaosin iloittu, ja sen vuoksi lapselle on muodostettu turvaryhmä, johon vanhempien, lähisukulaisten, naapureiden ja kättilön ohella on saattanut kuulua myös kummi.¹³⁹ Kummius on ollut aina kirkollisuuteen liittyvä rooli ja tehtävä. Suomen kieleen kummi on tullut ruotsin sanasta gudmor tai gudfar, eli äiti tai isä jumalan puolelta. Kummius syntyi alkujaan lapsen parhaaksi ja lapsen hyvinvoinnin edistämiseksi ja on säilyttänyt paikkansa nykypäivään saakka. Suomessa kummiperinne vakiintui kirkolliseen elämään kristinuskon myötä 1200–1300-luvuilla. Kun siirryttiin lapsikasteeseen, kummista tuli kastetoimituksen yhteydessä lapsen uskoa edustava, kristilliseen kasvatukseen sitoutuva seurakunnan edustaja, hengellinen vanhempi. Kastetoimituksessa kummi piti lasta sylissään. Tapa on säilynyt satoja vuosia.¹⁴⁰

Kummiperinne on vanha. Kummien tehtävänä oli vastata lapsen kristillisestä kasvatuksesta sekä hyvinvoinnista, jos lapsi menetti vanhempansa. Vanhassa kristillisessä perinteessä lapsi otettiin synnyttyään kasteen yhteydessä seurakunnan jäseneksi. Vuoden 1686 kirkkolaki määräsi, että lapsi

¹³⁹ Sihvola ja Kukkamaa 2003, 35.

¹⁴⁰ Sihvola ja Kukkamaa 2003, 34-36.

tuli kastaa kirkossa kahdeksan vuorokauden kuluttua syntymästään eli usein lähimpänä sunnuntaina. Varsinainen lapsen kastepaikka oli lain mukaan kirkko silloin kun ”kristillinen seurakunta on koolla”. Tällä tarkoitettiin seurakuntaelämän kokonaisvaltaisuutta, jota kasteen tuli osaltaan korostaa. Vaikka kirkossa kastaminen oli normi, tärkeintä oli lapsen kastaminen hyvissä ajoin. Lapsia voitiin kastaa myös esimerkiksi kotona tai pappilassa, joskus jopa viikkojen tai kuukausien kuluttua syntymästä. Kotikaste arvokkaasti toimitettuna oli sallittu tietyissä tilanteissa, vieläpä suotava, jos kaste muuten lykkääntyisi. Suomessa kehittyi 1600-luvulla varsinainen maallikkokaste, sillä kun pappi saattoi olla harvoin tavattavissa, maallikot toimittivat kasteita myös silloin, kun lapsi ei ollut kuolemanvaarassa.¹⁴¹

Lasta tuli suojella syntymästä lähtien, ja lapselle annettiin ”kummilahjoja”, jotka turvasivat lapsen uuden elämän alkuun. Kummi ja hänen perheensä muodostivat kasteessa hengellisen sukulaisuussuhteen lapsen ja perheen kanssa. Suhteeseen kehittyi paljon vaikutusvaltaa, ja se saattoi muodostaa rajoituksia jopa avioliittoja solmittaessa. Uskonpuhdistuksen myötä Lutherin näkemyksen mukaan siitä tuli hengellinen suhde, ja kummi oli paikalla erityisesti kasteen todistajana. Jo varhain kummiuteen liitettiin lapsen kristillisen elämän tukeminen. Kummeilla piti olla siihen hyvät valmiudet ja hyvä maine.¹⁴²

Kasteluettelot vuosisatojen varrelta kertovat mielenkiintoisia tarinoita siitä, keitä on kutsuttu kummeiksi ja mitkä, myös taloudelliset ja sosiaaliset seikat, ovat ohjanneet vanhempien tekemiä kummivalintoja.¹⁴³ Vanhemmat saattoivat valita varakkaita hienoja ihmisiä kummeiksi hyvien kummilahjojen toivossa. Kummeja tuli kirkkolain mukaan valita ”muutamia”. Yleensä kummeja oli kasteessa 2-6 kappaletta. Hyvin usein kummeina toimivat viran puolesta papit, kappalaiset, lukkarit ja näiden rouvat. Usein kummit olivat myös lähisukulaisia, ja varsin monessa tapauksessa aviopuolisot yhdessä. Kummin pääsyvaatimuksena oli kirkkolain mukaan ”hyvä katekismuksen taito”, joten kummiksi pääsemistä voitiin tarvittaessa käyttää painostuskeinona opiskeluun samalla tavalla kuin ehtoolliselle ja avioliittoon oikeuttamista. Kummilta vaadittiin myös säädyllisiä tapoja.¹⁴⁴

Kastetodistajista merkittävin osa oli naapureita, ystäviä ja tilanteen mukaisesti sattuman kautta tai tuntemattomista syistä valittuja henkilöitä. Sen sijaan hyvin pieni osa oli säätyaseman tai

¹⁴¹ Wallensteen 1993, 25-26; Karskela 1987, 76; Laassonen 1991, 235.

¹⁴² Sihvola ja Kukkamaa 2003, 36-37.

¹⁴³ Sihvola ja Kukkamaa 2003, 37.

¹⁴⁴ Karskela 1987, 75-76; Laasonen 1991, 235-236.

luottamustehtävän pohjalta pyydettyjä. Runsaimmin kummeiksi seuloutuivat sukulaiset.¹⁴⁵ Sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla kummit valittiin yleensä vanhempien lähipiiristä. Kummit näyttävät olleen vanhempien sisaruksia tai muita sukulaisia, naapureita tai mahdollisesti ystäviä. Todennäköisesti ainakin yhdeksi kummiksi valittiin jommankumman vanhemman sisar tai veli mahdollisesti puolisoineen. Kummit olivat useimmiten samaa yhteiskuntaluokkaa vanhempien kanssa, mutta muutamia säätyläisiäkin oli kummeina. Lapsella oli sekä mies että naiskummeja, tavallisesti sama määrä kumpaakin sukupuolta. Pohjois-Savossa kummeja oli tavallisesti talonpoikaislapsella 2-4 kappaletta, kun Pohjanmaalla lapsella saattoi olla jopa 6-8 kummiä. Säätyläislapsilla oli eniten kummeja kummallakin paikkakunnalla. Pohjanmaalla oli yleinen tapa valita kummien joukkoon ainakin yksi aviopari, todennäköisesti myös Pohjois-Savossa, vaikka puolisoilla oli eri sukunimet.

Nimervalinta kummin mukaan on melko vanha tapa, sillä esimerkiksi Saksasta siitä on tietoja jo 1500-luvulta. Almanakkakyselyiden perusteella kummien kaimanimet eivät näytä kuitenkaan olleen Suomessa kovin yleisiä. Toisaalta Suomessa tiedetään monilla papeilla ja heidän vaimoillaan olleen kummilapsia kymmenittäin, eikä ole mitenkään kummallista, jos heidän nimensä ovat olleet samaan aikaan kyseisellä paikkakunnalla suosittuja.¹⁴⁶ Pohjois-Savossa 1700-luvulla kummien mukaan nimeäminen ei näytä olleen vakiintunut tai yleinen tapa¹⁴⁷, mutta se alkoi lisääntyä selvästi 1800-luvun alussa. 1800-luvun puolivälistä lähtien yhä useampi lapsi sai ainakin toisen nimensä kumminsa mukaan, ja kummien määrä kasvoi talonpoikaisväestöllä 1700-luvun kahdesta tai neljästä kummista jopa kuuteen tai kahdeksaan. Joissain perheissä kummien mukaan nimeäminen oli kaikesta päätelleen tapana, sillä useammat perheen lapset olivat saaneet nimensä kummiltaan. Tosin tällöinkin kummit olivat sukulaisia tai mahdollisesti ystäviä tai naapureita puolisoineen tai perheineen.

Pohjanmaalla talonpoikaslapsen kummien määrä oli jo 1700-luvulla runsas. Alueella on nimetty lapsia kummien mukaan läpi tutkimusajanjakson, mutta nimivalikoiman ollessa suppea lapsi on voitu nimetä myös muillakin perusteilla. Samat nimet olivat yleisiä koko yhteisössä ja usealla sukupolvella, sillä joissain tapauksessa kummi ja toinen vanhemmista olivat kaimoja keskenään, ja kummien joukossa saattoi myös olla kaimoja keskenään. Kummin nimeä ei ole välttämättä valittu

¹⁴⁵ Piilahti 2007, 269.

¹⁴⁶ Kiviniemi 1982, 135-136.

¹⁴⁷ Ainakaan tämän aineiston perusteella.

lapselle tietoisesti. 1800-luvun lopulla lapsia on kastettu niin sanotuilla uusilla muotanimillä, mutta kummit kantoivat edelleen vanhoja perinteisiä nimiä.

Lapselle valittiin kummit kummallakin alueella vanhempien lähipiiristä. Säätyläisiä ja paikallisia johtohahmoja näyttää olleen kummeina vain muutamia. Pohjanmaalla kummit valittiin vanhempien sosiaalisten verkostojen ja sukulaisuuden perusteella. Myös talon palvelusväki saattoi toimia kummeina ja päinvastoin. Pohjois-Savossa on vasta 1800-luvun lopulla kastettujen luetteloihin merkitty kummien sosiaalinen status, mutta kummien sukunimen perusteella he olivat usein ainakin toisen vanhemman sukulaisia. Tilattomilla saattoi olla ehkä kummeina myös sen tilan isäntäväkeä, jossa he ovat asuneet lapsen syntymähetkellä. Käytäntö toimi ainakin Pohjanmaalla. Kummius kertoo paljon vanhempien ja sukujen sosiaalisista verkostoista ja yhteyksistä. Esimerkiksi Laihialla Suortin, Wiikin ja Naskalin suvut ovat sekä avioituneet keskenään että toimineet toistensa lasten kummeina. Saman perheen sisaruksilla saattoi olla jopa samoja tai ainakin samannimisiä kummeja.

5.3 Pohjois-Savon nimissä muodikkuutta, tavallisuutta vai sosiaalista nousua?

Yhä useampi syntyjään talollisen tai torpparin jälkeläinen vajosi Pohjois-Savossa kasvavaan tilattoman väestön ryhmään esimerkiksi loiseksi. Loisten ja muiden tilattoman väestön määrä kasvoi runsaasti 1800-luvun loppua kohti. Tilattoman väestönosat perheet eivät asuneet välttämättä yhdessä, mutta nimesikö tilaton väestö lapsiaan ylempien yhteiskuntaryhmien, kuten säätyläisten, nimeämismallien mukaisesti, ja annettiinko lapsille sosiaalisen nousun toiveita etunimen perusteella? Millainen oli sukutraditio eli etunimien perinnöllisyys eri sosiaaliryhmien keskuudessa?

Maan ylivoimainen elinkeino maatalous oli sekä määrällisesti että laadullisesti liian heikko turvaamaan väestön kohtuullisen toimeentulon. Seurauksena oli maatalousväestön voimakas epäitsenäistyminen, jatkuva kausiluontoinen työttömyys ja elintason alhaisuus. Muuttoliike

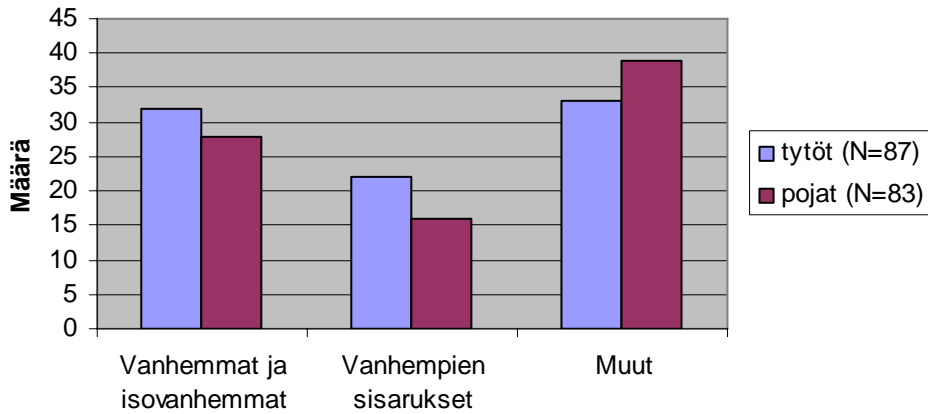
kaupunkeihin tai maan rajojen ulkopuolelle oli aina 1880-luvulle mitättömän vähäistä väestönkasvua vastaan. Yhteiskunnan liikkumattomuutta kuvaava elinkeinorakenteen jähmeys yhdessä nopean väestönkasvun kanssa aiheutti maaseudun taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien jatkuvan vaikeutumisen 1800-luvun suomalaisessa agraariyhteisössä. Sosiaalinen liikkuvuus oli paljon useammin liikettä alaspäin, tilallisen pojasta tilattomaksi, kuin liikettä ylöspäin, eli maattomasta maanomistajaksi tai muun ammatin harjoittajaksi.¹⁴⁸

Taulukot 13, 14 ja 15. Talollisten, torppareiden ja tilattomien nimien periytyminen Pohjois-Savossa vuosina 1700-1905.¹⁴⁹

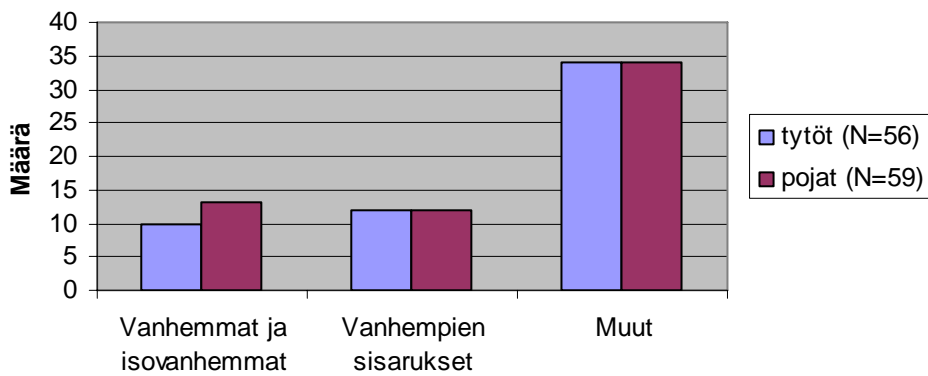
¹⁴⁸ Haatanen 1968, 25-27.

¹⁴⁹ Muutama aineistossa esiintyvä mökkiläinen on laskettu torppareiden ryhmään ja muutama sotilas tilattomien ryhmään. Talollisten ryhmään on laskettu myös muutamat aineistossa esiintyneet kokotilan viljelijät eli lampuodit. Tilattomien ryhmään on laskettu muutama aineistossa esiintynyt renki perheineen. Naimisissa olevat palvelijat olivat harvinaisia, ja pian ensimmäisen lapsen syntymän jälkeen heidät on kirjattu kirkonkirjoihin useimmiten itsellisiksi.

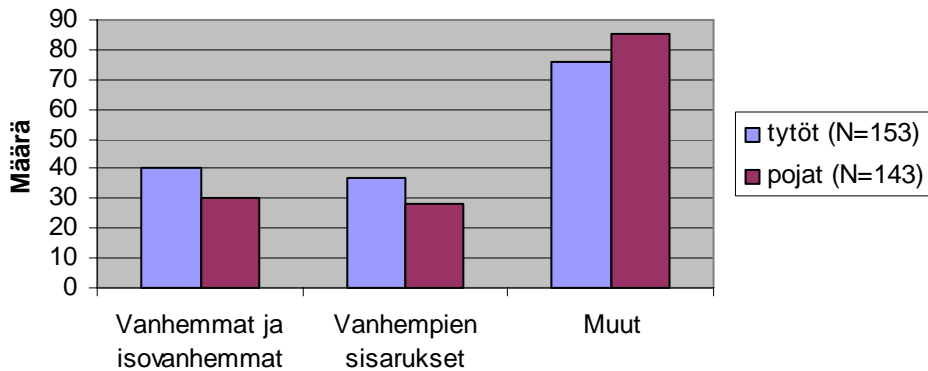
Talollisten nimien perinnöllisyys Pohjois-Savossa

Torppareiden nimien perinnöllisyys Pohjois-Savossa

Tilattomien nimien perinnöllisyys Pohjois-Savossa

(Lähde: Sukutaulut Pohjois-Savosta, katso liite 1.)

Taulukkoihin 13, 14 ja 15 on jaoteltu pohjoissavolaisten sukujen talolliset, torpparit ja tilattomat omiksi ryhmikseen. Nimien perinnöllisyys on jaettu kolmeen osaan. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat ne lapset, jotka ovat saaneet ensimmäisen tai joskus toisen etunimensä jommaltakummalta isovanhemmalta tai vanhemmalta. Toiseen ryhmään on luokiteltu ne lapset, jotka saivat ensimmäisen tai toisen etunimensä vanhempien sisarusten mukaan. Ryhmään muut kuuluvat ne nimet, joiden periytymisestä ei ollut tietoa tämän aineiston valossa. Muutamat kaksinimiset lapset olivat saaneet molemmat etunimensä suvusta. Tällöin taulukointiin on otettu ainoastaan lapsen ensimmäinen ja todennäköisesti kutusumanimi. Myös suvun mukaan periytyneiden nimien osuus saattaa olla todellisuudessa suurempi, sillä sukuun avioituneiden puolisoitten sisaruksia tai vanhempia ei ollut mahdollista selvittää kaikkien henkilöiden kohdalta. Tehtävää vaikeuttivat esimerkiksi puutteelliset tiedot henkilöiden syntymävuosista tai puuttuvat kirkonkirjat. Ryhmään muut kuuluu myös paljon niin sanottuja muotiniimiä tai nimiä 1700-luvun alusta, jolloin kirkonkirjojen aukot hankaloittivat tutkimusta.

Etunimistöön periytyminen ja sukutraditiot näyttävät olleen voimakkaimpia talollisilla. Yleisin tapa oli nimetä lapset vanhempien tai isovanhempien kaimoiksi, ja tapa oli suunnilleen yhtä yleinen sekä tyttöjen että poikien nimissä. Talolliset ovat kastaneet tyttöjä hieman enemmän jommankumman vanhemman sisarten kaimoiksi. Myös tilattomalla väestöllä suvun mukaan nimeäminen ei näytä olleen kovinkaan yleistä. Tosin tapa näyttää olleen hieman yleisempi kuin torppareilla. Tilaton väestö on nimennyt lapsiaan lähes yhtä usein joko vanhempien ja isovanhempien sekä vanhempien sisarusten kaimoiksi. Sen sijaan torppareilla etunimen periytyminen oli tämän aineiston perusteella heikointa. Jos lapsi nimettiin suvun mukaan, hänelle valittiin lähes yhtä usein nimi vanhempien ja isovanhempien tai setin, enojen tai täitien mukaan. Kuitenkin suurin osa torppareista on valinnut lapselleen nimen täysin muilla perusteilla kuin suvusta.

Vanhimmassa sääty-yhteiskunnassa talonpoikaisperheiden jäsenet ja palkolliset työskentelivät ja elivät yhdessä muodostaen yhteisen ruokakunnan. Talollisten ja maata omistamattomien suhde alkoi muuttua 1800-luvulla, jolloin tapahtui säätyrajojen hajoaminen ja talonpoikien ja maatyöläisten välisen kuilun syveneminen. Maanomistajien asema vahvistui, ja eri ryhmien välinen jokapäiväinen kanssakäyminen muuttui. Yhä useammin isäntäväki söi ja nukkui eri huoneissa erillään palkollisista. Jos talonpoikaiston eri kerrosten välillä oli suuria kulttuurisia eroja, pitäisi tuon rajan näkyä.¹⁵⁰

¹⁵⁰ Stark 2006a, 23-27; Alapuro 1983, 46-47; Peltonen 1992a, 137.

Säätyerot eivät näkyneet ainakaan nimenvälinnassa. Pohjois-Savossa säätykierto talollisen lapsesta torppariksi ja torpparin lapsesta loiseksi, itselliseksi tai palvelijaksi oli tavallista. Suvun mukaan nimeämisen perinne oli melko vahva talollisten keskuudessa, eikä henkilön sosiaalinen asema muuttanut hänen sukulaisuussuhdettaan. Talolliset, torpparit ja itselliset olivat usein tosilleen sukua, sillä oli varsin tavallista, että talollisten lapsista tuli torppareita tai itsellisiä esimerkiksi perinnönjaon tai avioliiton kautta. Erot eri ryhmillä näkyvät hieman suvun mukaan nimeämisessä, mutta kastettujen lasten nimivalikoimissa ei näkynyt suuria eroja eri sosiaaliryhmien välillä, jos ei katsota vanhempien sosiaalista statusta kirkonkirjoista. Myöhemmin 1800-luvun lopulla uusien muotanimien saavuttaessa suosiotaan kaikissa sosiaaliryhmissä mahdolliset eroavaisuudet pieneivät entisestään.

Pohjois-Savossa tilattoman väestön oli pakko lähettää lapsensa muualle töihin jo varhain, joten nimeämismallit olivat heillä ehkä hieman vapaampia kuin esimerkiksi talollisilla. Kuitenkin myös tilaton väestö näyttää valinneen lapsilleen nimet omasta lähipiiristään. Tilattomilla ja torppareilla sukutraditio oli heikompi kuin talollisilla. Koska perheet eivät asuneet välttämättä yhdessä, suvun perinteen jatkuminen ei ollut kenties yhtä voimakas kuin esimerkiksi talollisilla, ja suvun jäsenet saattoivat olla kaukanakin toisistaan. Toisaalta liikkuva väestönosa omaksui ehkä paikallaan pysyviä väestöryhmiä helpommin uusia ja erilaisia nimeämismalleja. Kuten Pulma on todennut, lasten osallistumista työntekoon on pidetty maataloudessa normaalina ja luonnollisena osana lapsen kasvua ja sosiaalistamista. Yhtä luonnollista oli sääty-yhteiskunnassa tilattoman väestön lasten lähteminen palkollisiksi jo varhain, olihan tämä yhteiskuntaryhmä olemassa vain työntekoa varten eikä lasten tarvinnut muuta oppiakaan. Kyse oli myös perhetaloudesta: tilattomalla väestöllä ei ollut varaakaan pitää lapsia kovin pitkään tuottamattomina.¹⁵¹

Pohjois-Savossa oli selvästi yleisempää valita lapselle etunimi jonkun hallitsijan mukaan esimerkiksi Sofiaksi, Loviisaksi, Kustaaksi tai Ulriikaksi sekä 1800-luvulla myös Aleksanteriksi, Nikolaiksi tai Olgaksi. Etenkin tyttölapsille valittiin melko hienoja nimiä tai hallitsijoiden kaimanimiä. Hallitsijanimet viittaavat selkeästi ylempään sosiaaliluokkaan, mutta ne saattoivat olla myös oman aikansa muotanimiä. Suomalaiskansalliset nimet levisivät yhtä usein talollisten, torppareiden ja itsellisten keskuudessa. Tosin lapsen kastanut pappi saattoi omalta osaltaan

¹⁵¹ Pulma 1987, 54.

vaikuttaa uusien suomalaisten nimien valintaa. Suurin osa lapsista sai kuitenkin melko tavallisen ja yleisen nimen esimerkiksi suvun tai lähipiirin mukaan.

Tavallisen kansan piirissä eivät monet liene koskaan määrätietoisesti vieroksuneen kaikkia herrasnimiltä tuntuvia nimiä, sillä varsinkin tyttölasten nimeämisessä näkyy usein melkoista koreilunhalua.¹⁵² 1800-luvulla lainattiin uusia muotiniimiä ylemmistä yhteiskuntaluokista, ja nämä nimet alkoivat vaikuttaa vähitellen myös talonpoikaisväestön keskuudessa. Uudet muotiniimet levisivät kansallisromantiikan hengessä.¹⁵³ Vanhoilla etunimillä oli kuitenkin aina tietty merkitys. Kristillisen esikuvan mukainen etunimi viestitti lapselle tiettyä merkitystä esimerkiksi jumalallisesta suojelusta. Suvun mukaan nimeämisen traditio eli pitkään maaseudulla, mutta mukaan tuli myös uusia nimiä, jotka aikaisemmin olivat suosittuja korkeampien yhteiskuntaluokkien keskuudessa.¹⁵⁴

Säätyrajat talollisten ja torppareiden ja tilattomien välillä eivät näkyneet juurikaan nimenannossa, sillä kastetut lapset ovat saaneet samankaltaisia ja omalle aikakaudelleen tyypillisiä nimiä. Usein henkilöt olivat keskenään sukulaisia, ja tilattomuus oli monen alkujaan talollisen pojan tai tyttären kohtalo. Suurin osa kaikista lapsista sai sekä Pohjois-Savossa varsin tavallisen nimen kuten Johanneksen, Heikin tai Annan. Tosin Pohjois-Savossa oli tapana kastaa lapsia enemmän ”erikoisemmilla” raamatullisilla nimillä kuten Abrahameiksi tai Samueleiksi. Tapa oli yhtä yleinen kaikkien sosiaaliryhmien keskuudessa.

Vaikka talonpoikaisväestön sisällä oli alueellisia ja sosiaalisia eroja, nimistö oli melko yhtenäistä ja suurin osa talonpoikaislapsista sai melko tavallisen nimen. Monimutkaisemmat nimiyhdistelmät olivat todennäköisesti oman aikansa muotiniimiä tai muuten suosittuja etunimiä. Luultavasti erikoisemmilla nimeämismalleilla haettiin enemmän muodikkautta kuin sosiaalista nousua. Toisaalta voi olla, että kyseisistä yksinkertaisesti nimistä pidettiin. Tällaisia nimiä olivat todennäköisesti muun muassa Loviisa tai Ulriikka, jotka yleistyivät 1700-luvun lopulla ja 1800-luvun alussa. 1800-luvun lopulla lähes kaikki tilallisten tai tilattomien lapset kastettiin uusilla suomalaisperäisillä nimillä. Kun nimenvallinnassa suositaan usein sosiaalisesti edustavia nimiä, ne leviävät nopeasti ylemmistä sosiaaliryhmistä alempiin ja samalla yleistyvät¹⁵⁵.

¹⁵² Kiviniemi 1982, 137.

¹⁵³ Otterbjörk 1970, 38-39.

¹⁵⁴ Wallensteen 1993, 8, 15.

¹⁵⁵ Kiviniemi 1982, 170.

Vastoin ennakko-odotuksia tilattoman väestön nimeämismallit eivät poikenneet ainakaan tässä aineistossa talollisten tai torppareiden etunimistä, eivätkä tilattomat vanhemmat valinneet lapsilleen muita hienompia tai erikoisempia nimeämismalleja. Periaatteessa aleneva säätykierto saattoi tapahtua kelle tahansa, ja tilattoman väestönosan lapset saivat pääosin melko tavallisen omalle aikakaudelleen ja alueelleen tyypillisen nimen. Vaikka lapsi olisi nimetty kasteessa jonkun hallitsijan mukaan esimerkiksi Carl Gustaviksi, hänen nimekseen muodostui todennäköisesti puhekielessä Kalle, Kustaa tai Kusti. Talollisten, torppareiden ja itsellisten ja loisten nimet edustavat samaa pohjoissavolaista maalaisyhteisöä. Suurinta osaa alkujaan talollisten lapsista odotti elämä tilattomana, joten mahdollisia säätyeroja ei ainakaan korostettu nimenvallinnalla. Pohjois-Savossa oli Pohjanmaata runsaampi etunimivarasto, joten nimeämisen perusteet ja nimenvallinta lapselle oli selvästi vapaampaa. Erikoisemmat nimeämismallit eivät erotu joukosta yhtä selvästi kuin Pohjanmaalla.

5.4 Pohjanmaalla tasaista nimistöllistä kehitystä

Perinteisessä suomalaisessa talonpoikaisyhteisössä sukulaisuus on ainakin paikoitellen katsottu hallitsevaksi sosiaalisen kanssakäymisen siteeksi ¹⁵⁶. Pohjanmaalla torpparit ja tässä aineistossa myös tilattomat eli itselliset ja palvelusväki olivat sukua kantatalon väelle. Usein myös esimerkiksi torpparin poika saattoi avioitua talon tyttären kanssa. Joskus osa palvelusväkiä oli oman talon naimattomia poikia tai tyttäriä. Suurin osa Pohjanmaata oli sosiaalisesti yhtenäistä aluetta, jolle oli ominaista maata omistavien suhteellisen suuri määrä ¹⁵⁷. Perinteisessä talonpoikaisyhteisössä hyväksytyt ja arvostetun aseman merkinä oli maan hallinta. Pohjanmaalla maan jakaminen perillisten kesken tai antaminen lähisukulaisille asuttavaksi ja viljeltäväksi nimellisellä vuokralla sitoi lisäväestöä juuri perinteiseen rakenteeseen, vaikka antoi heille yhteisön entisinä jäseninä vaatimattoman aseman. Siirtolaisuus puolestaan kanavoi maatonta väestöä pois yhteisön alueelta.

¹⁵⁶ Piilähti 2007, 270.

¹⁵⁷ Östman 2004, 55.

Toisin oli Itä-Suomessa, jossa lisäväestö ei tullut sidotuksi perinteiseen talonpoikaiseen yhteisöön, vaan laajeni nopeasti sen alapuolelle.¹⁵⁸

Pohjanmaalla tilattomien ja tilallisten suhteet eivät kehittyneet samanlaisiksi kuin Savossa, sillä tilojen halkominen oli Pohjanmaalla tavallisempaa. Samaan suuntaan vaikutti myös suureksi paisunut siirtolaisuus. Vaikka Pohjanmaalla tiloja jaettiin ahkerasti, monista tuli pienuutensa vuoksi elinkelvottomia, mikä lisäsi myös siirtolaisuutta. Talollisväestö lisääntyi Pohjanmaalla, eikä tilaton väestö paisunut samalla tasolle kuin Itä-Suomessa. Eräs siirtolaisuuden aiheuttaja ja samalla seikka, joka jarrutti agraarisen luokkaristiriidan kehittymistä Pohjanmaalla, oli maakunnan jääminen syrjään siitä kapitalistisesta murroksesta, joka mullisti oloja esimerkiksi Savossa. Pohjanmaan talonpojat eivät päässeet hyötymään läheskään yhtä paljon esimerkiksi metsätalouden noususta, koska tervanpolton ja laivanrakennuksen jäljiltä ei ollut enää sahateollisuuden sopivia metsiä. Suhteellisesti katsottuna Pohjanmaa, vanhastaan vauras maakunta, taantui, eivätkä luokkavastakohtaisuudet kehittyneet maataloudessa yhtä voimakkaiksi kuin esimerkiksi Itä-Suomessa.¹⁵⁹

Tämän aineiston valossa Pohjanmaalta ei löytynyt juurikaan tilattomia, vaan suurin osa väestöstä oli tilallisia koko tutkimusajanjakson ajan. Tähän saattoi vaikuttaa esimerkiksi tilojen halkominen perillisten kesken, ja suurin osa sukujen jäseniä oli kirjattu kirkonkirjoihin talonpojiksi¹⁶⁰. Aineiston keruu rippikirjojen pohjalta keskittyi tiettyjen talojen asukkaiden sukulaisuussuhteiden kartoittamiseen, sillä jos henkilö muutti toiselle tilalle asumaan, myös hänen sukunimensä muuttui kyseisen tilan mukaan. Tällaisten henkilöiden jäljittäminen oli hankalaa, sillä sukunimiä ei virallisesti käytetty, joten tässä yhteydessä sukulaisuussuhteet on koottu samalla tilalla asuvien henkilöiden kesken. Tällöin talollisväestön osuus nousee melko suureksi. Pohjanmaalta löytyy myös tilatonta väestöä sekä itsellisiä ja loisia 1800-luvun loppupuolelta, mutta heidän määränsä ei nouse niin korkeaksi kuin Pohjois-Savossa.

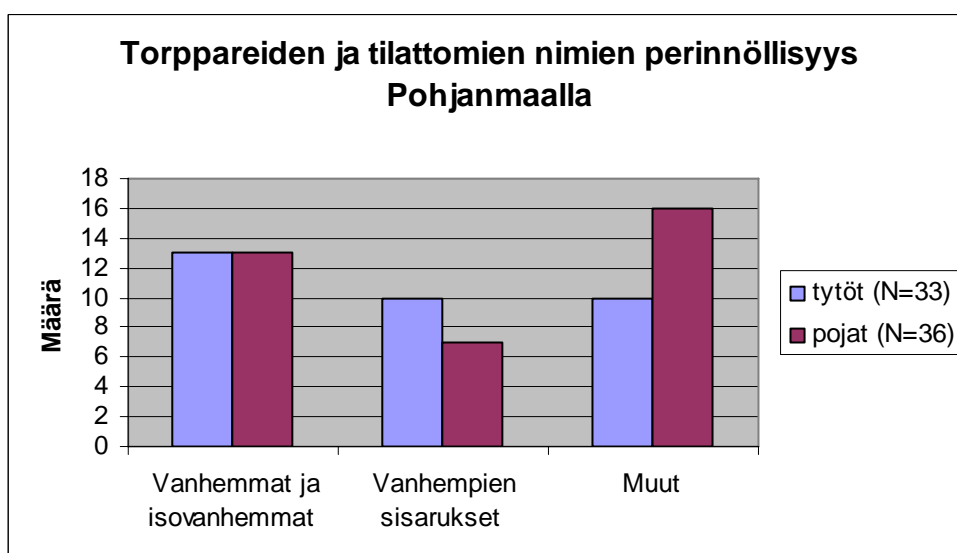
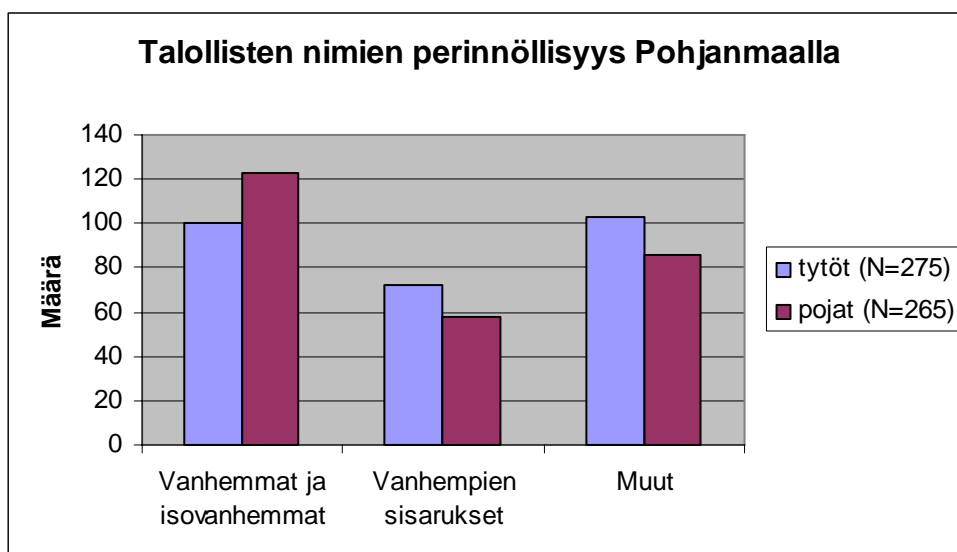
Taulukot 16 ja 17. Etunimien periytyminen suvun mukaan talollisten¹⁶¹, torppareiden ja tilattomien keskuudessa Pohjanmaalla vuosina 1700-1905.

¹⁵⁸ Alapuro 1983, 60.

¹⁵⁹ Alapuro 1983, 59; Korhonen 2002, 144.

¹⁶⁰ Kirkonkirjoissa talon isännästä käytettiin ruotsinkielistä nimitystä ”bonde” eli talonpoika, 1800-luvun lopussa suomenkielistä nimitystä kuten isäntä tai talonpoika. Muu perhe kirjattiin suhteessa isään ja isäntään, esimerkiksi vaimo kirjattiin sanalla ”hustru”, myöhemmin vaimo, tyttäret ja pojat ”son” tai ”dotter”, eli poika tai tytär.

¹⁶¹ Talollisten ryhmään on laskettu myös muutama aineistosta löytynyt morsiamensa kotitalolle muuttanut kotivävy. Heidät on useimmiten kirjattu myöhemmissä rippikirjoissa talollisiksi.

(Lähde: Sukutaulut Pohjanmaalta, katso liite 1)

Taulukkoihin 16 ja 17 on koottu etunimen perinnöllisyys Pohjanmaalla tutkittujen sukujen keskuudessa. Samoin kuin edellisessä luvussa, nimien perinnöllisyys on jaettu kolmeen osaan. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat ne lapset, jotka ovat saaneet ensimmäisen, tai joskus toisen, etunimensä toiselta vanhemmistaan tai isovanhemmistaan. Toiseen ryhmään on luokiteltu ne lapset, jotka saivat ensimmäisen tai toisen etunimensä vanhempien sisarusten mukaan. Kolmannen ryhmän muodostavat ne lapset, joiden nimen alkuperästä ei ole tämän aineiston valossa tietoa. Kolmanteen ryhmään kuuluu myös paljon niin sanottuja uusia muotiniimiä 1800-luvun lopulla, jotka eivät olleet vuoteen 1905 mennessä vielä perinnöllisiä. Myös Pohjanmaalla muutamat lapset olivat saaneet molemmat etunimensä suvusta, mutta tällöin taulukointiin on otettu ainoastaan lapsen ensimmäinen

ja todennäköisesti kutsumanimi. Todennäköisesti myös Pohjanmaalla, kuten edellisessä luvussa Pohjois-Savossa, suvun mukaan periytyneiden nimien osuus oli suurempi, sillä etenkin 1700-luvulla kaikkien sukuihin avioituneiden puolisoiden omasta suvusta, kuten vanhemmista ja sisaruksista, ei löytynyt aina tietoja.

Kuten kuvioista näkyy, sukutraditio oli vahva Pohjanmaalla. Monet lapset on nimetty vanhempien tai isovanhempien mukaan. Tapa oli hieman muita voimakkaampi talollisten poikalasten keskuudessa, jotka nähtiin kenties tilan ja suvun mahdollisina jatkajina. Usein nimi valittiin kaikissa ryhmissä useimmiten vanhemmilta tai isovanhemmilta, jos lapsi haluttiin nimetä sukunsa mukaan. Myös jommankumman vanhemman sisaret ovat saaneet kaimoja talollisten tyttövauvoista. Kuten Hämäläinen-Forslund toteaa, etenkin talolliset ottivat tavakseen kastaa lapset vanhempien ja isovanhempien kaimoiksi. Vanhin poika sai usein isänsän ja seuraava äidin isän nimen. Yleistä oli myös kastaa esikoispoika isän ja joku tyttäristä äidin kaimaksi.¹⁶²

Eri sosiaaliryhmien keskuudessa ei näytä olleen suuria eroja etunimien perinnöllisyydessä, ja tässä yhteydessä Pohjanmaan osalta kerätty tilattomien ja torppareiden joukko on niin pieni, ettei sen perusteella voi tehdä yleisempiä päätelmiä. Usein talolliset, torpparit ja tilattomat olivat sukulaisia keskenään ja he elivät saman kylän, suvun ja talon piirissä. Monissa tapauksissa torpparin tai tilattoman henkilön lapsella saattoivat olla talolliset isovanhemmat tai sedät, enot ja tädit. Pohjanmaalla rippikirjoista löytyy muutamia perheitä, joiden vanhemmat olivat talossa renkeinä tai piikoina. Tosin palvelijat olivat tällöin usein sukua talon isäntäväelle, ja palvelijoiden lapset saivat nimensä esimerkiksi suvun mukaan. Muutamilla piioilla oli tosin myös aviottomia lapsia.

Kyläläisten elinpiiri oli melko yhtenäinen, sillä kaikki saivat leipänsä edelleen maataloudesta. Kylät siis elivät ja toimivat melko yhtenäisesti.¹⁶³ Paikalliset kontaktit liittyivät sulavasti toisiinsa, ja niin samojen henkilöiden, ruokakuntien kuin sukujen välille muodostui usein monenkirjava taloudellissosiaalisten suhteiden vyyhti.¹⁶⁴ Tämä näkyi myös nimenvälinnassa. Koska talolliset, torpparit ja tilattomat olivat saman maalaisyhteisön jäseniä, heidän nimenvälintaansa sanelivat yleiset mallit eikä välttämättä sosiaalinen status. Etenkin Pohjanmaalla talolliset ja torpparit usein syntyivät, kasvoivat ja tekivät elämäntyönsä saman kylän ja jopa saman talon alueella. Tällöin nimeämismallitkin olivat melko yhtenäisiä, eikä suvun mukaan nimeäminen tuntenut sosiaalisia

¹⁶² Hämäläinen-Forslund 1987, 56.

¹⁶³ Heino 1983, 41.

¹⁶⁴ Piilahti 2007, 266.

raja-aitoja. Toisaalta myös nimivarasto jäi myös melko suppeaksi, eikä montaa uutta nimeä tullut mukaan ennen 1800-luvun viimeisiä vuosikymmeniä.

Pohjanmaalla oli tasaista nimistöllistä kehitystä ja nimivalikoima jäi koko talonpoikaisväestön osalta perinteiseksi. Koska elinpiiri oli yleensä yhtenäinen ja paikallisyhteisö suhteellisen staattinen ja liikkumaton, on luonnollista, että nimetkin olivat samoja. Etunimivalinnoissa ei ollut eroja henkilöiden sosiaalisen statuksen perusteella, sillä tyttöjen yleisimmät nimet olivat Anna, Maria, Susanna ja Liisa ja pojilla Jaakko, Matti, Mikko ja Juho. Riippumatta perheiden sosiaalisesta statuksesta suvun tai lähipiirin mukaan nimeäminen oli vallitseva käytäntö koko tutkimusajanjakson ajan. Jos talonpoikaisväestön eri kerrosten välillä olikin eroavaisuuksia, se ei näkynyt etunimissä. Yleinen sosiaalisesta asemasta riippumaton tapa oli, että perheen vanhemmat lapset on nimetty useimmiten isovanhempien tai vanhempien mukaan ja nuoremmat lapset vanhempien sisarusten mukaan.

1870-luvulta lähtien uudet nimet alkavat näkyä osassa sekä talollisten että tilattomien perheiden lapsia. Tällöinkin käytäntö näyttää olleen valita lapselle toinen etunimi suvun mukaan perinteisestä valikoimasta. Etenkin Pohjanmaalla sukusiteet olivat melko vahvat. Vanhat perinteet ja oman suvun merkitys näyttävät olleen alueella tärkeitä sosiaalisesta asemasta riippumatta, ja näiden perinteiden rikkominen oli harvinaista ainakaan lasten nimenvallinnan suhteen. Enemmistön oli helppoa, turvallista ja sosiaalisesti hyväksyttyä valita suvun piiristä aikaisemmin tuttu nimi. Toisaalta lapselle oli valittava käytännössä nimi melko suppeasta nimivarastosta, ja lapsiluvun ollessa suuri suvun parissa olevia nimiä tuskin pystyttiin tai haluttiin välttämään perheen sosiaalisesta asemasta riippumatta.

5.5 Aviottomat lapset ja hätäkasteet

Puhdasoppisen kirkon ja keskitetyn valtion lujittaessa otetaan väestöstä 1500–1600-luvuilla tiukentuivat myös kansan moraalille asetetut vaatimukset. Virallinen kulttuuri tahtoi kitkeä pois syntinä pidetyt esiaviolliset ja avioliiton ulkopuoliset suhteet.¹⁶⁵ Avioliiton ulkopuolinen syntyvyys on ollut useimmiten epätoivottava ilmiö. Kyläyhteisön moraaliset velvoitukset ja käytännön elinehdot pitivät aviottoman syntyvyyden jokseenkin vähäisenä 1700-luvun puoliväliin saakka,

¹⁶⁵ Pulma 1987, 48.

jonka jälkeen aviottomien lasten määrä alkoi kasvaa. Aviottomien lasten kasvavat syntyvyysluvut liittyvät koko väestöön, mutta erityisesti köyhän kansanosan lisääntymiseen. Lapsen synnyttäminen avioliiton ulkopuolella oli pahin kohtalo, mikä naisen osaksi saattoi tulla. 1800-luvun puoliväliin tultaessa aviottoman äidit lapsineen elivät edelleen yhteiskunnan laitamilla. Aviottomuuden häpeä koski myös lasta, eikä lapsella ollut 1700-luvulta periytyneen lainsäädännön mukaan täyttä perintöoikeutta edes äitinsä omaisuuteen.¹⁶⁶

Kuitenkin lapsella oli ehkä molemmat vanhemmat, jotka elivät yhdessä vihkimättä, tai vanhemmat menivät naimisiin keskenään lapsen synnyttyä, jolloin tästä tuli aviolapsi. Mahdollisesti äiti meni naimisiin jonkun muun miehen kanssa ja piti lapsen luonaan, jolloin tämä kasvoi yhtenä sisarussarjassa. Myös sukulaiset tai naapurit saattoivat ottaa lapsen luokseen. Vaihtoehtoja oli monia, joista huonoin oli lapsen jääminen naimattoman äitinsä hoiviin. Pari vuosisataa sitten naisella ei ollut paljonkaan mahdollisuuksia elättää ja kasvattaa lapsiaan. Lapsen isä onnistui yleensä välttämään vastuun halutessaan.¹⁶⁷ Useissa tapauksissa tapauksessa 1700-luvulla lapsen isä tai isäksi väitetty oli merkitty kastettujen luetteloon, mutta käytäntö häviää 1800-luvun kuluessa, jolloin aviottomien lasten määrä kasvaa.

Aviottomien lasten osuus koko tutkimusaineistosta oli melko alhainen sekä Pohjanmaalla että Pohjois-Savossa, joskin ilmiö oli yleisempi Pohjois-Savossa etenkin 1800-luvulla tilattoman väestön keskuudessa. Suurin osa aviottomana syntyneistä lapsista sai melko tavallisen nimen, mikä ei juuri poikennut tavallisista nimenantomalleista. Perinteiset ja suositut etunimet kuten Anna Liisa, Maria, Johanna, Antti sekä Pekka näyttävät olleen yleisiä myös aviottomilla lapsilla. Pohjanmaalla aviottomat lapset ovat saaneet muutenkin tavalliset nimet kuten Mikko ja Susanna. Pohjois-Savossa lapsi sai yleensä äitinsä sukunimen, joten se ei erotu kirkonkirjoista niin selkeästi kuin pohjalaiset matronyymit. Toisaalta äiti saattoi myös avioitua uudelleen ja avioton lapsi kasvaa muun sisarussarjan mukana saaden uuden isänsä sukunimen tai patronyymin.

Aviottomia lapsia voitiin nimetä suvun mukaan. Pohjois-Savossa löytyi äidin sisarusten mukaan nimettyjä lapsia, joille voitiin valita ainakin toinen lähipiiristä tuttu nimi. Esimerkiksi Tiina Auvisen poika Kalle Kustaa on mahdollisesti saanut toisen nimensä äidin Kustaa-veljen mukaan ja Maria Auvinen sai mahdollisesti nimensä äitinsä sisaren mukaan. Kuitenkin Kaisa Flygaren ja Kustaa Fredrik Rantosen 25.8.1774 syntyneestä pojasta on nimetty Fredrik eli Reittu isänsä mukaan. Sen

¹⁶⁶ Jousimaa 1983, 12, 15-16, 162; Lindgren 2000, 21.

¹⁶⁷ Jousimaa 1983, 16-17, 164.

sijaan Kaisa Flygaren toinen avioton poika on saanut erikoisemman Hiob-nimen.¹⁶⁸ Useamman etunimen käyttö näyttää olleen Pohjois-Savossa yhtä yleistä kaikilla lapsilla. Pohjanmaalla ne olivat todennäköisesti harvinaisempia 1800-luvun lopulle saakka myös aviottomilla lapsilla. Muotiniimet, kuten Inka Miina, yleistyivät kummallakin paikkakunnalla 1800-luvun jälkimmäisellä puoliskolla kaikilla lapsilla.

Erikoinen piirre oli nimenannon kannalta se, että aviottomat äidit ovat ottaneet melko rohkeasti käyttöön uusia nimiä. Joissain tapauksissa tyttö oli ollut palveluksessa, kun hänelle kävi ”huonosti”. Lapsen isä oli joskus sotilas tai jopa virkatalon isäntä. Myös kahden nimen käytössä aviottomat äidit ovat olleet edelläkävijöitä. Kirkkoherrat joutuivat tilastoimaan erikseen aviottomat lapset, ja sitä varten he merkitsivät aviottoman lapsen kohdalla ”oakta” eli avioton ja äidin kohdalle ajoittain ”qvinnperson” eli löyhätapainen.¹⁶⁹ Aviottomat äidit sysättiin kenties tavallaan yhteisön ulkopuolelle, jolloin he tunsivat olevansa vapaita perinteisestä nimenannosta. Siksi he omaksuivat hienoksi kokemiaan nimiä ja nimiyhdistelmiä.¹⁷⁰ Tällainen saattoi olla esimerkiksi Liisa Eerikintytär Seppälän 30.11.1841 kastettu tytär Amanda Liisantytär Seppälä. Muotiniimenä Amanda yleistyivät vasta myöhemmin, eikä se silti ollut ainakaan Vähässäkyrössä kovinkaan yleinen.¹⁷¹ Myös itsellisen Anna Riitta Auvinen on kastanut vanhimman aviottoman tyttärensä Emilia Wilhelmiinaksi, josta lyhentyi lapselle myöhemmin melko harvinainen kutsumanimi Eveliina.¹⁷² Lapsi saattoi saada myös yhden nimen äitinsä mukaan. Esimerkiksi Maria Mikontytär Seppälän 27.1.1896 syntynyt avioton tytär sai nimekseen Jenny Maria¹⁷³, ja Anna Liisa Auvinen kastoi 16.4.1875 tyttärensä Anna Adolfinaksi¹⁷⁴.

Kuitenkaan äidit eivät olleet fyysisesti yksin, sillä yhteisöllisyys ja ihmisten läheisyys saattoivat kompensoida sosiaalisesta aliarvostuksesta tai suorastaan konkreettisesta elinehtojen niukkuudesta johtuvaa elämän kovuutta. Pääsääntöisesti elämää leimasi yhteisöllisyys niin hyvässä kuin pahassakin, vaikka löytyi myös äitejä, jotka asuivat yksin lapsen tai lapsiensa kanssa.¹⁷⁵ Yleisesti ottaen aviottomien lasten nimet eivät poikkeavat huomattavasti muista nimistä, joten avioton äiti ja hänen lapsensa olivat saman yhteisön jäseniä kuin muutkin.

¹⁶⁸ Taulu B49/1/III.

¹⁶⁹ Pohjanmaalla oli lisäksi käytössä lyhenne dej. eli erotettu seurakunnan toiminnasta.

¹⁷⁰ Arjava 2005, 67, 140.

¹⁷¹ Taulu D6/5/V.

¹⁷² Taulu C29/26/VI.

¹⁷³ Taulu D29/24/VII.

¹⁷⁴ Taulu C23/19/VII.

¹⁷⁵ Pohjola-Vilkuna 1995, 88.

Aikana, jolloin lapsikuolleisuus oli suuri ja nimettömäksi jäämisen uskottiin olevan esteenä jopa lasten autuaiden joukkoon pääsulle, lapset pyrittiin kastamaan mahdollisimman pian¹⁷⁶. Niin sanotun hätäkasteen saattoi suorittaa kuka tahansa, jos näytti siltä, ettei lapsi jäänyt henkiin syntymänsä jälkeen. Usein rippi- tai lastenkirjoista näkyy, että hätäkastetut lapset kuolivatkin pian syntymänsä jälkeen, vaikka osa heistä jäi eloon. Kastettujen luetteloon on jossain tapauksissa merkitty sen henkilön nimi, joka hätäkasteen oli suorittanut, ja tieto vietiin vasta myöhemmin kirkonkirjaan. Hätäkasteessa annetut nimet eivät poikkeakaan juuri muusta etunimistöstä kummallakaan paikkakunnalla. Todennäköisesti lapselle on valittu nopeasti tuttu nimi tai kastamishetkellä mielessä ollut nimi.

6. SUKUJEN ETUNIMISTÖ PAIKALLISYHTEISÖN JA MAAILMANKUVAN KUVAAJINA

6.1 Nimeämismallit osana paikallisyhteisöä

1800-luvun alkuun saakka Suomea on yleistäen kutsuttu staattisen sääty-yhteiskunnan kaudeksi, joka rajasi ihmisen säätyinsä mukaiseksi ja pakotti hyväksymään paikkansa, jota määrätti ennen kaikkea syntyperä. Ihmiset määrittyivät siis säätyinsä kautta, ja sosiaalinen liikkuvuus oli vähäistä. Elämäntapa oli vanhaluterilaisen patriarkaalinen: isäntä oli herra talossaan ja perheenjäsenet ja palvelijat hänen valtansa alaisia.¹⁷⁷ Vanhassa maatalousvaltaisessa sääty-yhteiskunnassa, joka Suomessa hajosi 1800-luvun lopulla, maailmaa leimasi elämän yhteisöllisyys ja isäntävaltaisuus. Lasten toimeentulosta ja kasvatuksesta piti huolta maatilalla muodostama patriarkaalinen yhteisö, jossa isän tai isännän auktoriteetti oli ehdoton. Myös kirkkolakien mukaan lasten kasvattaminen kristillisyyteen oli kodin tehtävä ja isännän vastuulla.¹⁷⁸ Sääty-yhteiskunta ei perheen näkökulmastaan tarkoittanut muuttumattomuutta. Perheen ihanteita ja elämäntapaa leimasi kuitenkin tietty järkkymättömyys ja itsestäänselvyyksien suuri määrä.¹⁷⁹

Niin kaupungeissa kuin maaseudun kylissä ihmiset muodostivat yhteisön, jonka arvot, tavat, käsitykset ja tottumukset rajasivat yksilön olemista. Kaikissa yhteiskuntaryhmissä oli edelleen

¹⁷⁶ Kiviniemi 1982, 127.

¹⁷⁷ Elomaa 1996, 18; Moilanen ja Sulkunen 2006, 10.

¹⁷⁸ Pulma 1987, 12.

¹⁷⁹ Häggman 1994, 26.

tärkeää ihmisen määrittäminen ensisijaisesti oman yhteisönsä jäsenenä. Sen käsitykset kunniallisesta tai kunniamattomasta käytöksestä ja olemisesta olivat ohittamattomia. Yhteisölliset mentaliteetit ja toimintatavat sitoivat yksilöt yhteisöön ja vahvistivat kuulumista siihen. Yksilön ja yhteiskunnan välille muodostuu aina vuorovaikutusta. Kukaan ei elä tyhjiössä, vaan jokainen on jonkun yhteisön ja yhteiskunnan jäsen ja käy läpi sosiaalistumisprosessin. Sen kuluessa hän oppii ja ainakin jossain määrin omaksuu ympäröivän yhteiskunnan normit ja säännöt vähitellen, niitä yleensä tietoisesti pohtimatta. Normit ja säännöt ovat itsestäänselvyyksiä, jotka ilmenevät jotka ilmenevät jokapäiväisessä elämässä ja toimintatavoissa.¹⁸⁰ Yksilön tuli olla säätyasemansa yhtä nuhteeton ja samanlainen edustaja kuin muutkin, sillä traditionaalisessa yhteisössä ihminen oli ihminen vain yhteisönsä jäsenenä. Yhteisö ilmaisee tahtonsa sosiaalisen kontrollin avulla, ja yhteisö asettaa omat ehtonsa yksittäisille jäsenilleen ja säätelee heidän käyttäytymistään.¹⁸¹

Yhteisölliset mentaliteetit ja toimintatavat sanelivat myös nimeämismallit ja etunimivalikoiman, sillä lapselle pyrittiin usein valitsemaan nimi omasta lähipiiristä. Pohjois-Savossa tutkimuspaikkakunnilla Iisalmen maalaiskunnassa ja Kiuruvedellä noudatettiin samantyyppisiä kyseiselle alueelle tyypillisiä nimeämismalleja ja Pohjanmaalla Laihialla ja Vähässäkyrössä puolestaan omanlaisia. Alueelliset erot Pohjanmaan ja Pohjois-Savon välillä olivat etunimistöllisesti selkeitä, joten voidaan olettaa, että sukujen nimeämismallit noudattivat omien paikallisyhteisöjen normeja ja malleja. Koska suurin osa kastetuista lapsista sai melko tavallisen nimen, yhteisölliset toimintamallit vaikuttivat myös nimenvallintaan.

Elämän perustan muodosti maalaisyhteisössä se paikallisyhteisö, jossa elettiin, ja tutkitut suvut edustivat jokainen omaa paikallisyhteisöään. Pohjanmaalla yhteisö oli paikallaan pysyvä ja staattinen ja Pohjois-Savossa liikkuvampi. Kuitenkin kummastakin paikallisyhteisöstä löytyivät tietyt normit, arvot ja asenteet, joiden mukaan elettiin. Elämän perusta ja arkiset toimintamallit muodostuivat asuinkylästä ja talosta sekä niiden parissa työskentelystä. Pohjanmaalla vahva yhteisöllisyys ja perinteiden jatkuvuus näkyi tutkittujen sukujen yhtenäisessä ja melko suppeassa etunimiperinteessä, mikä säilyi suhteellisen muuttumattomana 1800-luvun viimeisille vuosikymmenille saakka. Pohjois-Savossa sukujen väestön ollessa liikkuvampaa käytäntö oli kirjavampaa jo 1700-luvun puolella, ja paikallisyhteisön kontrolli oli ehkä löysempää kuin Pohjanmaalla. Liikkuvalla väestöosalla sidokset tiettyyn taloon tai kylään olivat kenties

¹⁸⁰ Moilanen ja Sulkunen 2006, 11, 14-15; Jokiaho 2002, 205; Ollila 1996, 9.

¹⁸¹ Moilanen ja Sulkunen 2006, 15; Pohjola-Vilkuna 1995, 132; Holmila 2001, 17.

heikommat kuin koko elämänsä samoilla asuinsijoilla pysyneellä väestöllä. Lisäksi Pohjanmaalla yhteisön sosiaalinen kontrolli oli myös nimistöllisesti tiukempaa kuin Pohjois-Savossa.

Esi-industrialistista ajan kyläyhteisöä on luonnehdittu staattiseksi ja rakenteeltaan homogeeniseksi. Asukkaan syntyivät ja kuolivat kotiseudullaan ja muodostivat elämäntavoiltaan, ajatuksiltaan ja arvostuksiltaan yhtenäisen massan. Pienessä yhteisössä kaikki tunsivat toisena, talot olivat lähellä toisiaan ja asukkaiden keskinäinen valvontaverkosto oli tiivis. Osa väestöstä liikkui kuitenkin vilkkaasti paikasta ja kylästä toiseen. Liikkuva väestö oli aluksi pääasiassa nuorta palvelusväkeä, mutta väestönkasvu lisäsi tilattoman ja liikkuvan väestön osuutta.¹⁸²

Yhteisöt ovat aina myös sosiaalisten verkostojä, joilla on yhteisiä merkityssisältöjä ja arvoja. Sosiaalinen säätely on mekanismi, jolla yhteisö pyrkii ylläpitämään jatkuvuuttaan.¹⁸³ Sekä säätyläisten että kansan parissa painotettiin taloa yhtenä taloudellisena ja sosiaalisena kokonaisuutena. Myös kylä on usein mielletty yhteisöksi. Kylän asukkaiden välinen toiminta ja vuorovaikutus ovat pitäneet yllä yhteisöllisyyttä, mutta samalla se on tuottanut niin yksityisenkin kuin julkisen elämän normeja sekä naapureiden välistä kontrollia. Kylään, yhteisöön ja sen vuorovaikutuspiiriin kuulumisen saa erilaisia muotoja myös sen mukaan, millaisia ja miten kiinteitä sidoksia kullakin henkilöllä on asuinpaikkaansa tai sen ulkopuolelle.¹⁸⁴

Tässä yhteydessä tutkitut pohjalaiset talot olivat vahvasti sukutaloja. Varsinaisia sukunimiä ei käytetty, vaan tilan nimi oli asiakirjoissa sen asukkaita yhdistävä tekijä. Yhteenkuuluvuuden tunnetta vahvisti yhteisen elinympäristön lisäksi myös varsin yhtenäinen etunimistö. Toisaalta yhteisön sisäinen kontrolli korosti vanhoja perinteitä ja sukupolvien jatkuvuutta myös etunimien valinnassa. Pohjois-Savossa väestö liikkui enemmän paikasta toiseen, eikä tästä aineistosta löytynyt yhtään varsinaista sukutilaa, vaan rippikirjojen perusteella suuri osa väestöstä liikkui talosta toiseen. Pohjois-Savossa etunimistö oli runsaampaa ja monimuotoisempaa, mutta kristillistä. Yhteisön sisäinen kontrolli, mikä näkyi Pohjanmaalla etunimien valinnassa, oli tuskin Pohjois-Savossa yhtä voimakas. Henkilöt olivat alueella ehkä itsenäisempiä ja liikkuvampia, ja nimi voitiin valita lapselle vapaammin, mutta elämä, asuinpaikka ja toimeentulo olivat epävarmempia.

¹⁸² Heino 1983, 41; Holmila 2001, 145.

¹⁸³ Holmila 2001, 139.

¹⁸⁴ Häggman 1994, 135; Kirveennummi ja Räsänen 2000, 8, 14.

Talonpoikaistalouden eli talon ideologisena päämääränä on pidetty toisaalta talouden kokonaisuuden säilymistä ja toisaalta sitä, että saadaan pidettyä yllä sen sisäistä solidaarisuutta, yhteisyyttä. Sukulaisnimistö yhdessä henkilönimien kanssa tekee asutusta tilasta ajallisesti monikerroksisen. Henkilönnimien periytyminen suvussa liittyy aikaisemmat polvet nykyisiin ja tuleviin. Perheen perustarkoitus, suvun biologinen jatkuvuus toteutui perheeseen vuosittain syntyvistä lapsista. Voimakas yhteenkuuluvuuden tunne voimisti myös velvollisuuksien ja yhteisvastuun tunnetta, ja herkeämättömänä toimivasta sisäisestä kontrollista tuli perheen ja koko suvun perinne. Nimet tekevät tilasta erityisen paikan, talon, sukutalon. Talonpoikaistalossa maaomaisuus oli yksi tärkeimmistä välineistä, jolla suvun horisontaalista jatkuvuutta varjellaan, mutta myös talon nimi ja sen käyttö sukunimenä kuvasti maatalouden ja sukutilan merkitystä.¹⁸⁵

Itä- ja Länsi-Suomen kulttuuriset erot ja siihen liittyvät ero hierarkkisen länsisuomalaisen talonpoikaisyhteiskunnan ja itäisen haja-asutuksen välillä, ero jo varhain taloudellisesti ja kulttuurisesti kehittyneiden keskusmaakuntien ja vasta myöhemmin kehittyneiden periferian välillä. Lännän uskonnollisen elämän voimakas kirkollisuus on liitetty vanhan talonpoikaisyhteiskunnan rakenteeseen. Läntisen Suomen vanhalla kulttuurialueella ryhmäkylä ja siihen kuuluva kyläyhteisyys olivat keskeisiä. Vanhaluterilainen kirkonelämä oli oikeastaan vanhan pohjoismaisen talonpoikaisyhteiskunnan kirkollista elämää, ja kylän elämää säänneltiin paljon kirkollisesti. Idässä asutus oli haja-asutusta, jossa kyläyhteisöllä ei ollut keskeistä merkitystä eikä niin muodoin myöskään uskonnolla voinut olla samaa merkitystä kyläyhteisön sisäisten hierarkkisten suhteiden ilmaisemisena.¹⁸⁶

Pohjanmaalla nimi satoi lapsen osaksi paikallisyhteisöä, jossa samat nimet kiersivät. Tällöin nimi viittasi ensisijassa sukuun, perheeseen ja pienyhteisöön. Myös Pohjois-Savon nimet, nimeämismallit ja sukunimet olivat osa paikallista yhteisöä. Pohjois-Savossa vanhemmat saattoivat valita lapselleen nimen runsaammasta valikoimasta kuin Pohjanmaalla, missä nimivalikoima oli melko suppea vielä 1800-luvun jälkimmäiselle puoliskolle tultaessa. Toisaalta Pohjois-Savon väestö oli liikkuvampaa, joten uudet vaikutteet myös etunimistöissä levisivät alueella ehkä helpommin kuin Pohjanmaan melko perinteisessä ja staattisessa talonpoikaisyhteisössä. Todennäköisesti Pohjanmaalla uusien nimimallien omaksuminen oli vaikeampaa kuin Pohjois-Savossa, jossa väestön runsas alueellinen ja sosiaalinen liikkuvuus sallivat ehkä vapaampia nimeämismalleja.

¹⁸⁵ Kirveennummi ja Räsänen 2000, 124; Vuorela 1975, 606; Holmila 2001, 55-56.

¹⁸⁶ Alapuro 1977, 124-123.

Kristilliset nimet olivat kummallakin alueella tutkittujen sukujen nimien perusvalikoimaa. Ainakin etunimistön perusteella kumpikin yhteisö oli ainakin periaatteessa kristillinen ja uskonnosta saatiin paljon vaikutteita muun muassa etunimistöön. Esimerkiksi Johannes, Anna ja Maria olivat yleisiä nimiä, ja lähes jokainen lapsi sai tavalla tai toisella kristillisperäisen nimen 1800-luvun lopulle saakka. Pohjois-Savossa oli käytössä paljon raamatullisia nimiä etenkin miesten nimissä, joista osa oli hieman tavallista harvinaisempia kuten Israel, Job tai Joosua. Pohjanmaalla käytetyt nimet olivat useimmiten yleisiä ja tavallisia kuten Jaakko tai Matti. Kuitenkin kristillisuus ja uskonnolliset nimeämismallit olivat etunimistöä yhdistävä tekijä kummassakin yhteisössä.

Suomalaisen yhtenäiskulttuurilla oli kirkollinen luonne 1800-luvun alkupuoliskolle saakka. Kirkollinen yhtenäiskulttuuri ja sen taustalla ollut vanhaluterilainen yhteisökäsitys olivat merkinneet sitä, että koko kansa ylimmästä säädystä alempaan noudatti uskollisesti kirkollisen tavan ulkonaisia muotoja ja oli tämän tavan noudattamiseen yhteisöllisesti sidottu. Tähän velvoitti niin maallinen ja hengellinen esivalta kuin huoneenhallitus, ruokakunnan päämies.¹⁸⁷ Tosin Pohjanmaalla uskonto oli keskeinen myös kyläyhteisön sisäisten suhteiden ilmaisussa¹⁸⁸.

Käytetyn etunimivaraston suppeus ja samannimisyyden yleisyys osoittavat, että etunimi ei ollut 1800-luvun alussa ollut niinkään yksilöllisyyden symboli kuin merkki yhteisöön kuulumisesta. Elämästä selviämisen kannalta keskeiset lähiyhteisöt olivat perhe ja kylä. Perhe oli kollektiivinen ruokakunta eli talous. Lapsi sidottiin osaksi sukupolvien ketjua nimeämällä hänet vanhempien tai isovanhempien mukaan ja lapsen nähtiin tavallaan uudintavan menneiden sukupolvien elämää, sillä perheessä ja kylässä korostui yhteisöllisyys. Maan alkava teollistuminen, maatalouden tuotantosuunnan ja menetelmien muuttuminen, peltotöiden koneistuminen ja liikenneyhteyksien parantaminen muutti elämää 1800-luvun lopulla. Muutokset heijastuivat selvästi kylien arkiseen elämään ja niiden väestöryhmien välisiin suhteisiin. Vanhat kiinteät suhteet höllönivät, eikä ajatus kotikylän ja suvun vaikutuspiirin ulkopuolelle jäämisestä tuntunut enää oudolta tai vieroksuttavalta. Myös konservatiivinen nimenantoperinne muuttui 1800-luvulla, vaikka aluksi uusilla nimillä oli vain muutama nimenkantaja. 1800-luvun puolivälissä nimenantoperinne muuttui todella jolloin luovuttiin osittain perinteisestä nimenannosta ja lapsi saatettiin yksilöidä uudella nimellä. Kuitenkin aikakaudelle on tyypillistä vanhojen perinteiden häviäminen ja uusien kylän ulkopuolelta tulevien

¹⁸⁷ Murtorinne 1992, 56, 102.

¹⁸⁸ Alapuro 1977, 144.

tapojen ja arvojen tuleminen tilalle.¹⁸⁹ Myös henkilönnimet ovat muutoksille alttiita. On luotu uutta ja omaperäistä nimistöä ja mielellään myös omaksuttu ulkopuolisia vaikutteita. Alttius niille on vaihdellut eri aikoina ja kanssakäymisen intensiteetti heilahdellut. Toiset yhteiskunnat ovat toisia sulkeutuneempia, mutta pääsääntöisesti nimistö muuttuu jatkuvasti.¹⁹⁰

Nimistö kertoo aina paljon omasta ajastaan, vaikka uudet vaikutteet ovat levinneet myös etunimiin kautta aikojen. Vaikka etunimistö laajeni ja muuttui osittain, vanha kristillinen perinne säilyi 1900-luvun puolelle, ja samat vanhat suosikkinimet pitivät pintansa ulkoisista muutoksista huolimatta. Pohjanmaalla yhteisön muutokset näkyivät etunimistössä voimakkaammin 1800-luvun viimeisinä vuosikymmeninä, sillä Pohjois-Savossa etunimistö oli ollut monimuotoisempaa jo 1700-luvulla. Pohjalainen maalaisyhteisö oli ainakin etunimistöllisesti suljetumpi ja staattisempi 1800-luvun lopulle saakka. Pohjois-Savossa uudet vaikutteet pääsivät juurtumaan helpommin. Vanhat etunimet olivat silti käytössä kummallakin alueella ainakin toisina etuniminä, ja niiden suosio oli kaikesta huolimatta tasainen.

Tyypillistä Pohjois-Savon alueelle oli nimien määrällinen runsaus, mutta useita nimiä löytyi kastettujen luettelosta kokeiluluontoisesti vain muutamia kappaleita. Pohjanmaalla nimivalikoima oli pienempi ja yhteisöllisempi, mutta valinta oli ehkä helpompaa suppeasta nimivarastosta 1800-luvun lopulle saakka. 1800-luvun lopulla alueelliset erot etunimistössä alkavat kadota Pohjanmaan ja Pohjois-Savon väliltä, sillä kummallakin alueella yleistyvät uudet etunimet. Säätyläiset olivat kummallakin paikkakunnalla edelläkävijöitä uusien nimimallien omaksumisessa, ja he tahtoivat todennäköisesti erottua tavallisesta kansasta ainakin etunimien kautta.

Etunimet kuvaavat aina sitä yhteisöä, jonka keskuudessa ne esiintyvät. Pohjanmaalla etunimistö korosti omalta osaltaan vanhoja perinteitä, sukujen ja sukutilojen jatkuvuutta ja oman yhteisön paikallaan pysyvyyttä. 1800-luvun lopun nimistölliset muutokset kertovat myös yhteisöllisestä muutoksesta, sillä uusia vaikutteita tuli melko perinteiseen yhteisöön aluksi kokeiluluotoisesti. Elinpiiri rajautui oman kotitalon ja kylän ulkopuolelle esimerkiksi kasvavan siirtolaisuuden kautta. Samalla uudet etunimet ja nimeämismallit, kuten toisen etunimen käyttöönotto, alkavat näkyä lasten nimenvallinnassa. Pohjois-Savossa erilaisia etunimiä oli käytössä runsaammin, ja liikkuva väestönosa omaksui ja kuljetti etunimiä laajemmallekin alueelle. Yhteisö oli nimistöllisesti melko

¹⁸⁹ Tokola 1997, 117-119; Heino 1983, 43-48.

¹⁹⁰ Lempiäinen 2004, 22.

vastaanottavaa: uudet nimet ja nimeämismallit näyttävät saaneen jalansijaa jo 1700-luvulla, mikä näkyi muun muassa hallitsijoiden kaimanimissä, useampien etunimien käyttöönotossa ja myöhemmin uusissa muotanimissä 1800-luvun lopulla. Kummallakin alueella nimistö oli suurimmalta osin kristillistä 1800-luvun lopulle saakka, ja kristinuskon perinne leimasi yhteisöjen elämää ainakin nimenvallinnassa. Yhteinen piirre kummallakin alueella oli poikien nimeäminen perinteisemmin, sillä tyttöjen nimissä näkyi enemmän muodikkuutta ja uutuuksia. Kenties pojat nähtiin enemmän yhteisön perinteiden jatkajina ainakin etunimensä suhteen.

6.2 Yksilö osana sukupolvien ketjua ja kollektiivista maailmankuvaa

Maailmankuvan voi suurpiirteisesti määritellä käsitykseksi maailmasta kokonaisuutena, johon perustuvat yksilön tai yhteisön elämää ohjaavat arvot ja tavoitteet. Tutkimalla, millaisia etunimiä kulloinkin annetaan, voidaan selvittää laajemmin miten nimenantaja suhtautuu yksilöön, yhteisöön ja perheeseen sekä yhteisössä kulloinkin vallitseviin arvoihin.¹⁹¹ Kollektiivisen maailmankuvan mukaan ihmisiä ei ymmärretty yksilöiksi, vaan kuuluviksi yhteiseen kokonaisuuteen, esimerkiksi perheeseen, jonka yhden osan voi korvata toisella. Tällaisen ajattelumallin omaavassa traditionaalisessa yhteiskunnassa keskeistä oli perheen ja muiden yhteisöjen korostaminen, sillä ihminen oli ihminen vain yhteisön jäsenenä. Ihmiskäsitys oli holistinen, ja hänen persoonansa ja sosiaalinen asemansa muodostivat ykseyden.¹⁹² Kollektiivisen maailmankuvan keskeisiä piireiteitä olivat harmonian tavoittelu sekä kunniaan ja maineeseen perustunut luottamus. Yhteisö asetti rajat, joissa yksilö saattoi liikkua ja määritellä omaa toimintaansa. Vanhan yhteiskunnan hallitseva moraalit ja etiikka pohjautuvat ensisijaisesti luterilaisen kristillisyyden ideologiseen systeemiin, joka läpäisi koko kulttuuria ja velvoitti myös hallitsevia luokkia.¹⁹³

Kollektiivisen maailmankuvan ajanjakso näkyi myös etunimistössä. Se voidaan ajoittaa melko selvästi pohjalaisissa suvuissa 1860–70-luvuille saakka, mutta Pohjois-Savon sukujen osalta kollektiivisen maailmankuvan hahmottaminen on vaikeampaa. Alueen väestö liikkui paikasta toiseen jo 1700-luvulla, ja erilaisia etunimiä oli alueella käytössä runsaasti. Pohjanmaalla alueena oli selvä yhteisöllinen identiteetti, mikä näkyi hyvin etunimistössä 1800-luvun lopulle saakka, ja silloinkin kollektiivinen maailmankuva näkyi edelleen jossain määrin nimenvallinnassa. Pohjois-

¹⁹¹ Puhakka 1977, 50; Tokola 1997, 7.

¹⁹² Lehtonen 1994, 48, 60-65; katso myös Tokola 1997, 78.

¹⁹³ Jokiaho 2002, 205; Knuutila 1989, 208.

Savo oli alueena hajanaisempi, eikä liikkuvalla väestölle muodostanut välttämättä yhteistä ja yhdistävää maailmankuvaa, mikä olisi näkynyt selvästi esimerkiksi yhteisissä nimeämismalleissa. Pohjanmaalla väestö oli selvästi yhtenäisempää, sillä lähes kaikki olivat talollisväestöä, joiden suvut asuivat samassa kylässä ja talossa jopa vuosisatoja. Kirkonkirjojen perusteella näkyy myös sukujen ja naapuritilojen välistä keskinäistä vuorovaikutusta esimerkiksi avioliittojen ja kummiperinteen kautta, joten yhteisöllinen identiteetti ja yhteinen oman paikallisyhteisön maailmankuva näkyvät vastaavasti yhteisessä nimiperinteessä. Alueella toimintamallit ja ajattelumaailma rajoittuivat omaan lähipiiriin. Pohjois-Savossa yhteisöllisyyttä korostivat samat suositut etunimet, mutta jo 1700-luvun loppupuolella nimistöön alkaa tulla ulkopuolisia vaikutteita ja uusia etunimiä.

Esimodernissa yhteisössä yksilöillä on vähemmän sosiaalista tilaa, sillä sääty, sukupuoli, sukulaisuus ja syntyperä muodostivat selkeitä sosiaalisesti rajattuja tiloja, jotka muokkasivat yksilön omakuvaa. Vahvasti identiteettiin vaikuttanut tekijä oli vielä 1600-luvulla kollektiivisuus, sillä yksilöllisen identiteetin katsotaan syntyneen Suomessa ja Ruotsissa vasta 1700-luvun jälkipuoliskolla. Identiteetti rakentui ennen tätä muutosta ennemmin erilaisten ryhmien ja sosiaalisen statuksen kautta. Hierarkkinen yhteiskunta perustui eriasteisille sosiaalisille statuksille, jotka määrittivät yksilön paikan yhteiskunnassa. Identiteettiä muovasi se, mihin säätyyn tai niiden ulkopuolelle henkilö kuului ja jokaisen säädyn sisällä jakauduttiin edelleen uusien arvonormien mukaisesti eriarvoisiin asemiin, jotka rakensivat yksilön identiteetin perustan. Erilaisten ryhmien lisäksi identiteettiä muokkasivat erilaiset organisaatiot ja instituutiot. Kuuluminen Ruotsin valtakuntaan ja kuninkaan tai kuningattaren alamaisuuteen rakensi identiteettiä, vaikka ei voi vielä puhua kansallisidentiteetistä. Tosin ihmisellä ei tarvinnut olla ”ruotsalaisen” identiteettiä käyttäytyäkseen kunnan kristityn tavoin.¹⁹⁴

Yhteinen kirkkokunta, maatalousyhteisö ja kuuluminen Ruotsin valtakuntaan näkyivät kirkonkirjoissa, ruotsinkielisissä kirjoitusasuissa, papiston toiminnassa ja yhtenäisenä ruotsalaisen mallin mukaisena etunimistöönä. Uskonto ja valtakunta vaikuttivat etunimistöön, sillä sekä Pohjois-Savo että Pohjanmaata yhdistivät 1700-luvulla ja 1800-luvun alussa samat suositut kristilliset nimet kuten Johannes, Anna, Liisa ja Maria. Pohjois-Savon alueella tosin suosittiin enemmän hallitsijoiden nimiä, mutta niitä näkyy myös yksittäisinä Pohjanmaalla. Vaikka tapa oli yleisempi Pohjois-Savossa, nimet kuvastivat kuitenkin yhteistä valtakunnallista identiteettiä.

¹⁹⁴ Hakanen 2006, 98-99.

Yksittäisiä uutuusnimiä näkyy välillä kastettujen luetteloissa. Usein näitä olivat hallitsijanimet kuten Lovisa, Sofia, Ulrika, Kristina, Sofia, Kustaa ja Fredrik. Poliittiset ja uskonnolliset saarnat ja tekstit kirkossa toivat todennäköisesti vaikutteita etunimistöön ja yhdistivät koko kansan maailmankuvaa. Kuitenkin uusien etunimien omaksuminen oli selvästi avoimempaa pohjoissavolaisissa suvuissa, sillä Pohjanmaalla yhteisöllisyys ja oman lähipiirin vaikutus olivat valtakunnan politiikkaa voimakkaampia ainakin etunimistön suhteen. Kansan maailmankuvan kollektiivisia piirteitä olivat kummallakin alueella etunimien valinta kristinuskon pohjalta. Lisäksi lapsi sai tavallisesti yhden etunimen, mikä tuli usein suvusta tai omasta lähipiiristä. Kollektiivinen maailmankuva ilmenee talonpoikaislasten samantyyppisinä nimeämismalleina, sillä säätyläisten lapset erottuvat kastettujen luetteloista selkeästi.

Vielä 1700-luvun alussa kunkin valtion virallisella kirkkokunnalla oli merkittävä rooli kansakunnan ja isänmaan käsitteiden konstruoinnissa. Uskonnon ja politiikan kielet sekoittuivat 1700-luvulla, ja esimerkiksi kansallisten seremonioiden yhteydessä pidettiin myös poliittisia saarnoja. Uskonnolliset rituaalit vetosivat syviin tunteisiin ja tarjosivat yleisölle mahdollisuuden kokea yhteisyyttä ja saada yksilöt identifioitumaan yhteisöön¹⁹⁵. Ne heikensivät ja muokkasivat yksilön omia identiteettejä. Uskonnon rooli kansallisten yhteisöjen määrittelyissä oli keskeisempi kuin 1800-luvun nationalismissa, joka puolestaan tuli kiinnittämään enemmän huomiota kansallisen yhteisön jäsenten yhteiseen etnisyyteen, kieleen ja kulttuuriin.¹⁹⁶ Maaseutuyhteisössä kollektiivin osuus korostui, sillä yksilön koko sosiaalinen kenttä muodostui suhteellisen pienestä joukosta ihmisiä. Kansanomaista maailmankuvaa on usein pidetty hidasliikkeisenä, jopa muutosvihamielisenä, jolloin perinne on nähty kehityksen jarruna. Kun ihminen oli vain kollektiivin harmaa, vähäpätöinen osanen, hänellä ei ollut paljoa sanomista elämänsä käännteisiin.¹⁹⁷

Jotta voidaan taata, että kansallisen yhteisön jäsenten keskuudessa vallitsevat yhteisyyden ja samuuden tunteet pysyvät voimissaan, yhä uudet sukupolvet on saatava omaksumaan yhteisön viralliset ja kollektiivisena pidetyt arvot aina siinä määrin, että ne ymmärretään osaksi kunkin yksilön identiteettiä. Yhteisölliset siteet kytkeytyivät monin tavoin yksilön pyrkimykseen turvata oma jatkuvuutensa, ja yksi sukulaisuuden tärkeimmistä tunnusmerkeistä oli kysymys vertikaalisesta

¹⁹⁵ On vaikea arvioida tämän aineiston valossa esiintykö sukujen jäsenten keskuudessa esimerkiksi uskonnollista herännäisyyttä ja vaikuttiko se etunimistöön. Siltalan (1992, 27) mukaan spontaania herätysvalmiutta esiintyi kaikkialla Suomessa 1770-luvulta lähtien. Liike alkoi kaskenpolttomahdollisuutensa menettäneestä nälkäräjällä elävästä Savosta. Naiset ja köyhät alkoivat levittää vahakristillistä herätysperintöä saatuaan vaikutteita savolaisilta markkinavierailta. Talonpoikien summittainen herääminen tapahtui vasta köyhtyneen papiston ottaessa liikkeen ohjat käsiinsä.

¹⁹⁶ Ihalainen 2006, 172-179.

¹⁹⁷ Holmila 2001, 14-16; Knuutila 1989, 198; Hämäläinen-Forslund 1987, 271.

jatkuvuudesta. Suvun jäsenenä yksilöillä oli mahdollisuus jatkaa oman elinkaarensa yli.¹⁹⁸ Ihmiset luovat symbolisia ilmaisuja yhteisöllisille suhteilleen, määrittävät yhteisönsä sääntöjä ja hallinnan muotoja, tapoja ja tottumuksia, jotka välittyvät eteenpäin yhteisön rakenteellisina ominaisuuksina. Paikallisyhteisöt olivat tiiviiksi punoutuneita kokonaisuuksia sosiaalisia siteitä, joiden pohjalla oli yhteinen historia, sukulaisuus, kulttuuri, ymmärrys ja arvomaailma. Silti niistä löytyi myös erilaisia alayhteisöjä.¹⁹⁹

Pohjanmaalla yhteinen elinpiiri ja ajattelumallin perinteisyys muodostivat kollektiivisen maailmankuvan, eikä paikallaan pysyvä viljelijäväestö tarttunut helposti uuteen nimistöön, sillä väestö eli suhteellisen paikallaan 1800-luvun lopulle saakka. Pohjanmaalla nimervalinnalla oli yhteys tiettyyn paikkaan ja sukuun, eikä etunimellä tavoiteltu välttämättä yksilöllisyyttä. Samassa kylässä ja pihapiirissä asui monta samannimistä henkilöä, ja yksilöiden sosiaaliset kanssakäymisen verkostot rajoittuivat lähipiiriin. Yksilö oli osa sukua ja kotitaloa, eikä häntä pyritty tai haluttu erottaa muista tai esimerkiksi liian poikkeavalla nimellä. Kollektiivinen maailmankuva näkyi myös siinä, että suvun mukaan nimeäminen oli vahvaa, eikä sukupolvien välillä nähty olevan suuria eroja. Vanhemmat ja isovanhemmat saivat kaimoja syntyneistä lapsista. Pohjanmaalla nimi vahvisti kollektiivista maailmankuvaa sekä oman maailmankuvan perinnettä ja jatkuvuutta. Ihmisten oli helppo ymmärtää nimensä avulla oma paikkansa yhteisössä ja oma säätyasemansa.

Samannimisyys on ositus yhteisöllisyydestä, jota seurasi se, että poikkeavan nimenantomallin nähtiin rikkovan yhteisöllisyyttä, mutta mitä enemmän yksilöillä on vapautta, sitä enemmän hänellä on myös valinnanvaraa ja vastaavasti sosiaalisen kontrollin ote on heikompaa²⁰⁰. Kun yksilö nähtiin kollektiivin osana, yksilöllisyyden osoittaminen perinteisestä poikkeavalla nimenannolla oli tarpeetonta ja rikkomus yhteisöä vastaan. Kyläyhteisön käyttämien etunimien suppeus osoittaa myös kulttuurista sukeutuneisuutta. Uusia nimiä ei hyväksytty käyttöön, koska ne nähtiin omalle yhteisölle vieraaksi.²⁰¹

Pohjois-Savossa kollektiivisuus näkyi alueelle tyypillisissä suosikkinimissä kuten Johanneksessa tai Annassa. Myös suvun mukaan nimeäminen loi jatkuvuutta. Kuitenkin alueella oli tyypillisesti etenkin poikien keskuudessa paljon yksittäisiä erikoisempia tai harvinaisempia nimiä, jotka valittiin uskonnon perusteella tai hallitsijoiden mukaan kuten Ulrika, Severina, Abraham, August, Samuel,

¹⁹⁸ Ihalainen 2006, 171; Holmila 2001, 12, 49.

¹⁹⁹ Holmila 2001, 12, 140.

²⁰⁰ Tokola 1997, 30; Holmila 2001, 146.

²⁰¹ Tokola 1997, 118.

Hiob, Clemens tai Ananias. Nimet voivat kertoa kollektiivisesta raamatullisesta maailmankuvasta, mutta myös varhaisista pyrkimyksistä yksilöidä lapsi uudella nimellä erottuakseen muista.

Pohjois-Savoon tuli 1700-luvulta lähtien uusia nimistöllisiä vaikutteita, joista osa jäi kuitenkin yksittäisiksi. Jos maailmankuva olisi pysähtynyt, samat nimet kiertäisivät henkilöltä toiselle, kuten Pohjanmaalla useimmiten tapahtui. Maailmankuva oli edelleen kollektiivinen siinä mielessä, että uskonnon vaikutus oli nimistöllisesti vahva ja uudetkin nimet tulivat useimmiten Raamatusta. Naisten raamatullisten nimien valikoima oli suppeampaa, mikä selittää miesten etunimien suuremman määrän. Pohjois-Savoon alkoi tulla jo 1800-luvun alussa mukaan myös useampia etunimiä, mutta kollektiivinen maailmankuva näkyi vielä siinä, että ensimmäinen nimi oli usein tavallinen ja todennäköisesti kutsumanimi tai molemmat olivat nimet tavallisia. Pohjois-Savossa vanhemmilla oli kuitenkin hieman enemmän vaikutusvaltaa lastensa nimien suhteen. Alue oli suurempi ja hajanaisempi väestön ollessa liikkuvampaa, ja esimerkiksi seurakuntien rajojen ylitse solmitut avioliitot saattoivat laajentaa maailmankuvaa.

6.3 Kohti individualistista maailmankuvaa ja yhteiskunnallisia muutoksia

Kollektiivisen subjektin muuttuminen yksilölliseksi tietoisuudeksi on koko modernisaation keskeisimpiä osa-alueita, ja oikeastaan yksi modernisaation selittäjiä. Muutos kollektiivisesta ihmiskäsityksestä individualistiseen ei tapahdu hetkessä sen jälkeen, kun yksilöllinen tietoisuus on syntynyt, eikä mitään taitekohtaa ole olemassakaan, vaan erilaiset käsitykset elävät rinnakkain samassa yhteiskunnassa pitkän aikaa. Koska uusi kulttuurinen ajattelutapa syntyy vanhan pohjalta, muutos ei merkitse katkosta vanhaan, vaan muutoksessa on mukana myös vanhoja aineksia.²⁰² Modernistinen ajattelu edusti uutta maailmankuvaa, ja vaikka sen vaikutukset ulottuivat pian kaikkiin kansanosiin, maailmankuva muuttui hitaasti²⁰³. Sivilisoituminen ja moderni projekti muuttivat ihmiskuvaa yksilöllisempään suuntaan johon kuului, että ihmisen syntyperän ei enää ajateltu automaattisesti määrävän hänen elämänkaartaan. Yksilöllä saattoi olla oma, taustastaan poikkeava historia.²⁰⁴

Moderni projekti hajotti vähitellen perinteiset yhteisöt, jotka perustuivat välittömiin inhimillisiin siteisiin ja kanssakäymiseen. Kirkon tilalle tuli kansallisvaltio sekä moderni kansakunta ja ihmisistä

²⁰² Vilkuna 1996, 71; Lehtonen 1994, 24; katso myös Tokola 1997, 80.

²⁰³ Kolbe ja Kervanto Nevanlinna 2003, 23.

²⁰⁴ Pohjola-Vilkuna 1995, 133.

sen subjekteja. Yksilö kuului yhteiskuntaan suoraan yksilönä eikä säätynsä, sukunsa, ammattikuntansa tai muun vastaavan jäsenenä. Kristillisyys läpäisi edelleen kattavasti suomalaista yhteiskuntaa ja kulttuuria, vaikka merkkejä muutoksesta ilmeni edelleen kaikilla elämänalueilla. Kansallisuusaate voimistui 1800-luvun loppua kohti, ja nationalismiin kuului olennaisena osana kansan herättäminen alun perin akateemisen eliitin omaksumaan kansallisuusaatteeseen. Myös Suomen kielitilanne muuttui sadan vuoden aikana perusteellisesti. Yhteiskunnan monikielisyys oli ollut vielä 1800-luvun alussa hierarkkista, sillä eri ryhmät puhuivat eri kieliä ja eri yhteyksissä käytettiin myös eri kieliä.²⁰⁵ Toisaalta yhteiskunnallinen muutos pakotti ihmiset lunastamaan olemassaolon oikeutuksen yksilöllisesti, kun se oli aikaisemmin saavutettu tai menetetty yhteisön, suvun, seurakunnan tai säädyn jäsenenä.²⁰⁶

Miten suomalainen maaseutuväestö koki modernisaation ensimmäiset vuosikymmenet, ja kuinka kansa suhtautui modernisoivan yhteiskunnan uusiin mahdollisuuksiin²⁰⁷? Kollektiivinen maailmankuva nimenannossa hajosi Pohjois-Savossa viimeistään 1800-luvun puolivälissä ja Pohjanmaalla 1880-luvulta lähtien. Yhteiskunnalliset muutokset näkyivät myös etunimistössä ja nimeämismalleissa, jolloin lapsi pyrittiin yksilöimään omalla nimellään. Erilaisten etunimien määrä alkaa kasvaa, nimiasut suomalaistuvat ja niiden kirjoitusasut uudistuvat. Yhtä useampien etunimien määrä alkaa kasvaa, eikä nimervalinta enää rajoittunut ainoastaan oman paikallisyhteisön tarjoamiin puitteisiin. Yksilönvapaus kasvaa myös siinä, että vanhemmat pystyivät valitsemaan lapselleen nimen entistä enemmän omien mieltymystensä mukaisesti. Individualismi, maailmankuvan laajeneminen sekä yhteisölliset ja nimistölliset muutokset olivat dramaattisempia Pohjanmaalla, jossa erilaisia etunimiä oli käytössä niukemmin, suvun mukaan nimeäminen oli yleistä ja uudetkaan nimet eivät päässeet juurtumaan sukujen keskuuteen helposti. Pohjois-Savossa oli ollut koko ajan käytössä melko runsas etunimistö, ja alueelle tuli uusia vaikutteita koko ajan, ja todennäköisesti väestön maailmankuva oli laajempi.

Erityisesti 1860-luvulla ja sen jälkeen elämäntavat alkoivat muuttua yhä nopeammin, ja sosioekonomiselta asemaltaan varsin staattinen yhteiskunta joutui liikkeeseen. Tähän oli vaikuttamassa taloudellinen liberalismi ja maan alkava teollistuminen. Talouselämän vilkastuminen johti liikenneyhteyksien merkittävään paranemiseen sekä väestön liikkuvuuden lisääntymiseen. Samalla aikaisempi oman pitäjän tai lähiympäristön puitteissa tapahtunut muuttoliike vaihtui

²⁰⁵ Pohjola-Vilkuna 1995, 123; Heikkilä 2003, 41; Fewster 2003, 58; Lindgren ja Lindgren 2006, 379.

²⁰⁶ Siltala 1992, 11.

²⁰⁷ Stark 2006b, 47.

useissa tapauksissa etäämmäksi tapahtuneeseen kaukomuuttoon. Yhteiskunnalliset muutokset ja liikkuvuuden lisääminen koskettivat samalla niiden piiriin joutuneen väestön yleistä arvomaailmaa ja johtivat henkisen epä tietoisuuden lisääntymiseen. Ihmisistä oli tulossa yksilöitä ja kansalaisia, ja perhe oli irtautumassa lähiyhteisöstä erilliseksi yksiköksi. Varsinkin perinteinen uskonnollinen tapa menetti muutoksen ja liikkuvuuden myötä sille aikaisemmin itsestään kuuluneen aseman. Samalla yhteiskunnallinen muutos loi edellytyksiä uuden, tämänpuolueisuutta korostavan elämäkatsomuksen leviämiseksi laajempien väestöryhmien keskuuteen. 1800-luvun viimeisten vuosikymmenien mukanaan tuoma elämäkatsomuksellinen ja sosioekonominen murros johti kulttuurielämän ja kristillisen tradition välisen yhteyden näkyvään ohenemiseen.²⁰⁸

Sivistys ja julkisuusprojektit sekä kansallisen julkisen elämän kasvu antoivat mahdollisuuden tutustua uusiin ideoihin. Innoittajina toimivat esimerkiksi valistuskirjallisuus ja -kirjoitukset, joita muun muassa kansankirjailijat laativat. Toisaalta muutokseen vaikuttivat myös tavallisten ihmisten omat päämäärät, jotka olivat muotoutuneet heidän omien elinolosuhteidensa pohjalta. Aluksi ihmisiä luonnehti heidän paikkansa säätyhierarkiassa, mutta myöhemmin oikeudet ja velvollisuudet suhteessa kansakuntaan. Kansakunta perustui ideologisesti yksilöiden teoille ja valinnoille. Maaseudun asukkaat olivat edelleen tietoisia siitä, missä säätyrajat kulkivat, mutta kouluttamattoman maalaisväestön näkökulmasta uuden yksilöllisyyden käsitteen teki houkuttelevaksi se, että uusi kriteeri rajan vetämiselle perustui muuhun kuin vanhaan säätyjakoon. Ensimmäistä kertaa suomenkieliset maaseudun asukkaat saattoivat kuulua parempaan tai ”valistuneempaan” yhteiskunnan osaan, ja moni toivotti fennomaanismieliseen sivistykseen perustuvan arvojärjestelmän tervetulleeksi, sillä se oli ensimmäinen kokonaisvaltainen ideologinen ohjelma, joka antoi heille toivoa nousta sosiaalisessa arvoasteikossa yksilöinä itse ponnistellen.²⁰⁹

1800-luvulla kiteytyi myös ajatus perheestä yhteiskunnan moraalisen perustana. Ihanteet ja ajatukset kulkivat ylhäältä alaspäin, ja rahvaan tuli omaksua uudet tapansa ja ihanteensa sivistyneistöltä. Väljärajainen sosiaalinen yksikkö, talo, joka oli ensisijassa tuotantoyksikkö, alkoi väistyä selvärajaisemmin perheen tieltä. Talonpoikainen perhe oli silti ennen muuta tuotantoyksikkö ja varsinainen ydinperhe vielä melko kaukainen idea tai kangastus ainakin rahvaan keskuudessa.²¹⁰ Kuitenkin perheen muuttumisessa 1800-luvulla oli myös kyse monitasoisesta kollektiivisen yhteisön ja maailmankuvan muutoksesta. 1800-luvulla suomalaisessa yhteiskunnassa yksityinen ja

²⁰⁸ Elomaa 1996, 18; Murtorinne 1992, 303-304, 345.

²⁰⁹ Stark 2006b, 52-55, 65, 74.

²¹⁰ Häggman 2003, 224; Pohjola-Vilkuna 1995, 89; Elomaa 1996, 19-20.

julkinen alkoivat selvemmin eriytyä sääty-yhteiskunnan murenemisen mukana. Sääty-yhteiskunnan hierarkioiden vähittäinen purkaminen kohti sopimuksenvapautta ja elinkeinovapautta tarkoitti samalla sitä, että yksityinen kansalainen alkoi irtautua perinteisistä syntyperän, säädyn, työyhteisön ja talon valmiiksi tarjoamista kehyksistä. Ydinperheellistymisessä oli kyse myös aikuisten ihmisten pyrkimyksestä irrottautua hyvin henkilökohtaiselle tasolle menevästä holhouksesta ja valvonnasta.

211

Uudet yhteiskunnalliset vaikutteet näkyivät myös etunimistössä. Pohjoissavolaisissa suvuissa oli yksilöllistä nimistöä jo 1800-luvun alussa, mutta nimistöllistä muutosta alkoi näkyä jo 1850–60-luvuilta lähtien. Pohjanmaaltakin löytyi muutamia erilaisuuksia jo 1830-luvulta, mutta nimistössä säilyi voimakas yhteisöllisyys 1880-luvulle saakka. Kummallakin alueelle olivat tyypillisiä samojen vanhojen suosittujen nimien tasainen suosio 1800-luvun lopulle saakka, mutta lapsen yksilöiminen tapahtui yhtä useamman etunimen valinnalla. Tyttöillä nimeäminen oli monimuotoisempaa kummallakin alueella, sillä tyttöjen nimissä näkyivät ensimmäisenä erilaiset nimistölliset uutuudet. Pojilla Raamatusta peräisin olevat nimet olivat edelleen suosittuja, ja kumpikin yhteisö näki pojat ehkä enemmän vanhojen perinteiden jatkajina. Suomalaiskansalliset nimet loivat kuitenkin tiettyä yhteisöllisyyttä, ja selvät säätyerot alkoivat vähitellen kadota nimenvaivannassa. Etunimi voitiin valita yhä yksilöllisemmin ja vapaammin, mutta esimerkiksi suomalaiskansallisuus etunimissä yhdisti kaikkia väestönosia ja sosiaaliryhmiä. Mukaan tuli paljon yksittäisiä nimiä, joita ei ollut käytössä aiemmin, kuten Hilma, Lyyti, Rauha tai Alma. Myös poikien vanha perinteinen raamatullinen nimilinja sai lisäväriä muun muassa Taunosta, Yrjöstä, Fransista tai Oscarista, ja usein erilaisissa nimiyhdistelmissä menneisyys ja nykyisyys sekä uusi ja vanha kohtasivat toisensa.

Erilaisiin uutuuksiin suhtauduttiin eri tavoin eri puolilla maata. Sellaiset uutuudet, mitkä koettiin uhkaksi omalle asemalle ja ihanteille torjuttiin, mutta muihin uutuuksiin suhtauduttiin myötämielisemmin ja innostuneemmin.²¹² Tapakulttuuri ei muuttunut hetkessä, vaan kirkolla oli vielä pitkään kontrollivalta seurakuntalaisiinsa. 1800–1900-luvun vaihteessa oli menossa vähittäinen vallanvaihdos kirkon menettäessä hegemonia-asemaansa, mutta yleisesti ottaen kansan maailmankuva oli vielä 1800-luvun lopulla kristinuskon muokkaama.²¹³ Ensimmäisten etunimien vapautumista tuki omakielisen etunimistön synty suomalaisuusaatteen pohjalta. Etenkin 1800-luvun lopussa ja 1900-luvun alussa luotiin uusia nimiä, joilla ilmaistiin lapselle toivottuja luonteenpiirteitä

²¹¹ Häggman 1994, 197, 215, 217.

²¹² Mikkola 2006, 202.

²¹³ Pohjola-Vilkuna 1995; Mikkola 2006, 202.

tai muita ominaisuuksia. Oli yhtä hyväksyttävää osoittaa aatteellista mieltään omakielisten nimien valinnoilla kuin noudattaa vanhoja perinteitä, sillä ihmiset tuntevat epävarmuutta suurten yhteiskunnallisten muutosten keskellä ja etsivät jatkuvuuden turvaa menneisyydestä.²¹⁴ Sitä mukaa kun uusia nimiä ilmestyi käytettäväksi, perinteiset nimet yleensä vähenevät, mutta suosituimmat pysyttelevät sitkeästi suhteellisen korkeissa osuuksissa verrattuna koko nimistöön. Naisten puolella nimiyhdistelmien käyttö nostaa muutamien nimien suosion entistä suuremmaksi.²¹⁵

Vaikka maailmankuva laajeni ja muuttui, vanhat vuosisatojen perinteet näkyivät edelleen nimenvälinnassa. Pohjoissavolaisten sukujen keskuudessa näkyi jo 1800-luvun puolivälissä erilaisia etunimiä sekä toisia etunimiä, ja ne alkavat yleistyä myös pohjalaisissa suvuissa 1800-luvun jälkimmäisellä puoliskolla. Pohjanmaalla suvun mukaan nimeäminen säilyi 1800-luvun lopulle saakka, ja lapselle pyrittiin usein valitsemaan ainakin toinen etunimi suvusta. Usein lapselle valittiin toinen nimi perinteisestä nimivalikoimasta ja toinen muodikkaammin tai vanhempien mieltymysten mukaan, sillä erilaisten yhdistelmänimien kautta voitiin yhdistellä uutta ja vanhaa. Tällaisia nimiä olivat esimerkiksi Anna Adolfiina, Maria Lyydia tai Juho Ferdinand. Useamman etunimen valinnalla lapsi voitiin yksilöidä muista, vaikka molemmat etunimet olisi valittu perinteisestä valikoimasta kuten Juho Pekka tai Anna Maria.

Jälkimmäisten etunimien tehtävä henkilönimijärjestelmässä on useimmiten toinen kuin käyttönimiksi ajateltujen ensimmäisten nimien: ne voivat olla yksilöllisyyttä tarkentavia ilmauksia ja perheen näkökulmasta ne useimmiten kytkevät lapset sukuun tai eri tavoin samaan perheyhteisöön²¹⁶. Etunimen yhteisöllinen luonne oli heikentynyt ja nimenantajien individuaalisuus lisääntynyt, mutta vanhat nimenantoperiaatteet eivät olleet kokonaan hävinneet. Etunimivarasto osoittaa muutosta, mutta myös perinteisten arvojen pysyvyyttä. Perinteen vahvuus näkyy siinä, että suuri osa kastetuista lapsista sai edelleen perinteisen ensimmäisen etunimen, jolloin nimivarasto laajeni toisten ja kolmansien nimien kautta.²¹⁷

1800-luvun lopulla elämäntavat muuttuivat, maailmankuva laajeni oman yhteisön ulkopuolelle, väestön liikkuvuus ja yksilöllisyys kasvoi ja jokainen alkoi vastata entistä enemmän omasta itsestään. Vaikutteita saatiin oman yhteisön ulkopuolelta esimerkiksi kirjallisuudesta ja kulkuyhteyksien paranemisen myötä. Muuttuva yhteisö ja maailmankuva näkyivät selvästi etunimistössä, ja yhä useampi lapsi sai toisen etunimen tai kokonaan uuden suomalaiskansallisen

²¹⁴ Knuutila 1998, 206; Saarikalle ja Suomalainen 2007, 10; Kiviniemi 2006, 270-277.

²¹⁵ Arjava 2005, 113.

²¹⁶ Kiviniemi 2006, 100-101.

²¹⁷ Tokola 1997, 65.

nimen. Yksi taustatekijä maailmankuvan ja sitä kautta nimistön laajenemiseen on ollut vilkastunut muuttoliike, jolloin entiset paikallaan pysyneet suvut hajaantuivat, ja nuoret lähtivät palvelukseen jopa toiseen pitäjään. Todennäköisesti jotkut etunimet ovat ilmaantuneet tätä kautta ja väestön liikkuvuus hajotti perinteistä yhteisöllisyyttä.

Pohjois-Savossa yksilöllisyys oli kenties voimakkaampaa, sillä alenevan säätykierron yhteisössä yhä useampi henkilö joutui vastaamaan itse omasta elämästään. Alueella nähtiin ihmiset ehkä enemmän yksilöinä, sillä ainakaan tilattoman väestön perheet eivät asuneet yhdessä, vaan lapset lähetettiin muualle palvelukseen jo nuorina, ja liikkuva elämäntapa oli itsenäisempää. Pohjanmaalla perinteinen maailmankuva laajeni siirtolaisuuden kautta jopa oman maan rajojen ulkopuolelle, ja myös alueella ilmeni myös sosiaalista ja paikallista liikkuvuutta. Pohjois-Savossa väki oli koko ajan liikkeessä omaksuen uusia nimiä. Kuitenkin kummallakin alueella vanhat perinteiset etunimet säilyttivät suosionsa koko tutkimusajanjakson ajan.

Vaikka maailmankuva muuttui 1800-luvun viimeisinä vuosikymmeninä selvästi yksilöllisempään suuntaan, vanhat etunimet säilyttivät edelleen suosionsa. Lapsesta tehtiin oma persoonansa nimiyhdistelmällä, sillä yhä useampi lapsi sai myös toisen etunimen. Useimmiten nimiyhdistelmissä valittiin toinen nimi perinteisestä valikoimasta ja toinen uudemmasta, mutta edelleen monet vanhemmat valitsivat kummankin etunimen perinteisestä nimivarastosta. Maailmankuva muuttui kummallakin alueella etunimistön osalta 1800-luvun viimeisinä vuosikymmeninä myös selvästi maallisempaan ja suomalaiskansalliseen suuntaan. Vaikka etunimistöä välittyikin uudenaikaisuutta ja muodikkouden tavoittelua, menneisyyden perinne ja yhteisöllisyys olivat vahvoja. Lapsi nähtiin kenties omana yksilönä, mutta edelleen myös osana yhteisöä.

Vaikka nimistöllinen muutos tapahtui Pohjois-Savossa Pohjanmaata aikaisemmin, etunimistölliset erot näiden paikkakuntien välillä alkoivat kadota 1800-luvun loppua kohti. Sukujen keskuudessa alueellisen identiteetin tilalle tuli suomalaiskansallisuus ja tietty nimistöllinen yhtenäisyys. Nimistöön tuli myös ulkopuolisia vaikutteita, ja uudet nimet ovat saattaneet yleistyä nopeastikin tietyn suvun tai yhteisön parissa. Maailmankuvan muutos maallisempaan suuntaan, ihmisten näkeminen enemmän yksilöinä kuin kollektiivin osina, väestön suurempi liikkuvuus sekä uudet aatteet kuten nationalismi ja ydinperheen ihanne vaikuttivat myös etunimistöön. Siirtyminen sääty-yhteiskunnasta kansalaisyhteiskuntaan korosti myös henkilöiden välistä tasa-arvon ihannetta. Käytännössä 1800-luvun lopulla yhä useampi kohtasi alenevaa säätykiertoa, toimeentulon epävarmuutta ja sosiaalista eriarvoisuutta esimerkiksi tilallisten ja tilattomien välillä, mutta uusi

etunimistö ei tuntenut säätyrajoja ja elämän epävarmuus kenties rohkaisi yksilöllisempään ajatteluun.

7. YHTEENVETO

Tutkimustehtäväni oli selvittää, kuinka etunimi periytyi lapselle pohjoissavolaisten Oksasen, Flygaren, Auvisen sekä pohjanmaalaisten Seppälän, Suortin, Wiikin, Potkan/Lyyskin ja Naskalin sukujen piirissä 1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun ja millaisia etunimiä ja nimeämismalleja kummallakin alueella oli käytössä näiden sukujen perusteella. Tutkimukseeni valikoitui kaksi toisistaan erilaisesta paikkakuntaa niin nimistöllisesti kuin alueellisesti, elintavoiltaan kuin sosiaalisestikin, eikä kahden erilaisen alueen vertailu ollut aina yksinkertaista tai selkeää. Kummallakin alueella olivat omat nimistölliset käytäntönsä. Pohjois-Savossa etunimistö oli koko tutkimusajanjakson ajan monimuotoisempaa, väestö hajanaisempaa ja liikkuvampaa, ja alueelta oli paikoin vaikea löytää yhteisiä nimistöllisiä piirteitä. Pohjanmaalla taas suurin osa väestöstä asui samassa kylässä ja talossa sukupolvesta toiseen, nimistö oli suppeaa ja yhtenäistä, ja alueelta oli paikoin vaikea löytää puolestaan nimistöllisiä eroavaisuuksia. Lisäksi nimistölliset muutokset, kuten useamman etunimen käyttöönotto tai 1800-luvun lopulla tapahtunut uusien suomalaiskansallisten nimien omaksuminen tapahtuivat eri aikaan kummallakin alueella.

Tutkimuksessani kävi selvästi ilmi, että nimenanto on ollut sosiaalinen prosessi, jota säätelivät paikallisyhteisön ja suvun tavat, tottumukset sekä normit. Pohjalaisten tai pohjoissavolaisten sukujen sisäisissä nimeämismalleissa ei ollut merkittäviä eroja, mutta sen sijaan alueelliset erot olivat huomattavia. Pohjanmaalla suosittiin melko perinteistä nimenantoa, ja vanhat nimenantomallit muuttuivat vasta 1880-luvulta lähtien. Pohjois-Savossa muutos tapahtui huomattavasti aikaisemmin, viimeistään 1800-luvun puolivälissä, mikä johtuu ehkä osittain liikkuvasta väestöstä, jonka keskuudessa uudet nimeämismallit olivat helpommin omaksuttavia kuin paikallaan pysyvän väestön keskuudessa. Toisaalta nimistö oli myös vähemmän konservatiivista ja vanhoihin perinteisiin liittyvää kuin Pohjanmaalla. Jokaisessa tutkimassani suvussa suosittiin pääosin melko yleisiä nimiä. Pohjois-Savossa etunimistö oli huomattavasti runsaampaa ja värikkäämpää sukujen parissa, mutta Pohjanmaalla suosittiin samoja nimiä sukupolvesta toiseen. Nämä nimet eivät kuitenkaan kerro välttämättä erityisesti tutkittavista

suvuista, sillä etenkin Pohjanmaalla nimet olivat yleisiä ja tunnettuja myös omana aikanaan. Tällöin on luonnollista, että ne olivat yleisiä ja perinnöllisiä myös tietyn suvun piirissä.

1700-luvulla nimistö suosi kummallakin alueella perinteisiä, vanhoja tuttuja nimiä kristillisiä nimiä ja suvun mukaan nimeäminen oli tavallista. Suurin osa talonpoikaislapsista sai tavallisen kristillisen nimen, ja hienommat nimiyhdistelmät näkyivät lähinnä säätyläisten nimissä. Pohjois-Savossa oli Pohjanmaata enemmän nimivalikoimaa etenkin poikien nimissä, sillä Raamatun miesten nimien valikoima oli suurempi. Tyttöillä suosittiin muun muassa Liisaa, Annaa, Mariaa ja Katariinaa, pojilla Juhoa, Heikkiä ja Pekkaa. Pohjanmaalla suosittiin yksinkertaisia ja selkeitä nimiä ja lähes jokainen lapsi sai nimensä alueen perusnimivalikoimasta, johon kuuluivat tyttöjen suosikit Maria, Anna, Liisa ja Susanna sekä poikien suosikit Jaakko, Juho, Matti ja Mikko. Pohjois-Savossa olivat tavallisempia myös hieman erikoisemmat raamatulliset nimet kuten Samuel tai Abraham.

1700-luvun lopulla hallitsijoiden kaimanimet, kuten Ulrika ja Loviisa, saivat suosiota etenkin Pohjois-Savossa, mutta säätyläisten piirissä vaikuttanutta ranskalaisen kulttuurin ihannointia ei näkynyt juurikaan talonpoikaisväestön nimien keskuudessa. Pohjalaisten sukujen nimeämismallit olivat samantyyppisiä ja niin myös vastaavasti pohjoissavolaisten. Alueellisia eroja näkyi muun muassa tiettyjen nimien suosiossa. Pohjanmaalla suosittua naisennimeä Susannaa ei käytetty juurikaan Pohjois-Savossa, mutta vastaavasti Kristiina, Margareetta ja Katariina olivat harvinaisempia Pohjanmaalla. Poikien nimistä esimerkiksi Jaakko oli yleinen Pohjanmaalla ja Pekka Pohjois-Savossa.

1700-luvun perinteinen ja konservatiivinen vanhoihin uskonnollisiin nimiin perustuva nimivalikoima alkoi muuttua 1800-luvun kuluessa. Muutos ei ollut kuitenkaan raju, vaan yleisesti ottaen sukujen nimen periytyminen oli melko konservatiivista ja perinteistä perustuen vanhoihin ja yleisiin tapoihin. 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla Pohjois-Savossa miesten nimet olivat edelleen melko perinteisiä, mutta naisten nimistössä näkyy myös uusia nimiä 1830-luvulta lähtien, joiden suosio alkoi kasvaa. Tällaisia nimiä olivat esimerkiksi Johanna, Wilhelmiina ja Henriikka, mitä ei esiinny aineistossa aikaisemmin. Pojilla suosittiin vastaavasti edelleen raamatullista nimivalikoimaa kuten Abraham, August tai Samuel. Edelleen myös vanhat Annat, Mariat, Pekat ja Johannekset säilyttivät suosionsa. Pohjois-Savossa ruotsalaiset hovinimet olivat edelleen käytössä, mutta mukaan tuli myös Venäjän tsaariperheen kaimoja kuten Olga, Aleksanteri ja Nikolai.

Vaikka Pohjois-Savossa etunimien määrä alkoi kasvaa, Pohjanmaalla 1800-luvun alku oli nimistöllisesti kaikista yhtenäisintä aikakautta. Alueella kastettujen luetteloista jäivät pois 1600- ja 1700-luvulla käytetyt nimet kuten Beata tai Valpuri, mutta vastaavasti uutta nimistöä alkoi tulla yksittäisenä ja kokeiluluontoisesti vasta 1830–40 -luvulta lähtien. Tällaisia nimiä olivat esimerkiksi Pohjois-Savossa käytössä ollut Abraham sekä Justiina ja Amanda. Myös Pohjanmaalla vanhat suosikit, kuten Susanna, Jaakko, Maria ja Mikael säilyttivät suosionsa. Vaikka Suomesta oli tullut osa Venäjää 1809, nimistö säilyi edelleen ruotsalaisen mallin mukaisena lukuun ottamatta muutamia edellä mainittuja tsaariperheen kaimanimiä.

1860-luvulta lähtien nimien määrä kasvaa jälleen. Nimissä näkyy asteittainen siirtyminen suomenkieleen, sillä kirjoitusasut alkavat suomalaistua ja myös uutta, kokonaan suomenkielistä etunimistöä alkaa tulla mukaan. Nationalistinen perinne vaikutti ainakin etunimistöön ja vanhastaan ruotsinkielisiksi kirjatut etunimet alkoivat suomalaistua myös virallisissa lähteissä, ja vanhojen kantanimien kotoisimmat suomennokset lisäsivät erilaisten etunimien määrää. Vanhojen etunimien suosio säilyi edelleen, mutta kastettujen luetteloissa alkaa näkyä sekaisin uutta ja vanhaa nimistöä. Pohjois-Savossa etunimistö alkoi muuttua suunnilleen 1860-luvulta lähtien ja Pohjanmaalla hieman myöhemmin, 1870–1880 -luvulta lähtien. Uusia nimiä olivat esimerkiksi Iida, Hilma, Lyyli, Yrjö, Tauno, Väinö, Saima, Vilho, Lempi ja Eino. 1800-luvun lopun uudet muotoinimet kuvastivat kansallisromantiikkaa, kansallisuusaatetta ja yhteiskunnallista aktiivisuutta esimerkiksi venäläistämistä vastaan, ja ne olivat tytöillä tavallisempia. Pojat nähtiin ehkä enemmän vielä vanhojen perinteiden jatkajina.

Vanhastaan talonpoikasyhteisössä lapsi sai ainoastaan yhden etunimen ja säätyläislapset useita. Toinen etunimi oli harvinainen kaikissa suvuissa kummallakin alueella vielä 1700-luvulla. Pohjois-Savossa useampi etunimi annettiin ainoastaan muutamalle tyttölapselle. Pohjanmaalla tapa alkaa näkyä vasta 1700–1800 -lukujen vaihteessa tytöillä, tosin harvinaisena. Aluksi toinen etunimi oli lähinnä koriste, sillä se jäi usein pois esimerkiksi kuolleiden tai vihittyjen luetteloista. Tapa alkaa yleistyä Pohjois-Savossa tyttöjen nimissä 1700-luvun lopulla ja 1800-luvun alussa perinteisillä nimiyhdistelmillä kuten Maria Liisalla, Anna Marialla tai Anna Kaisalla ja poikien nimissä Juho Heikillä ja Juho Pekalla. Tapa oli edelleen yleisempi tyttöjen nimissä. Pohjanmaalla toisen etunimen sai ainoastaan muutama tyttö 1800-luvun ensimmäisellä puolikkaalla myös perinteisillä nimiyhdistelmillä kuten Maria Liisa tai Anna Liisa. Ylivoimaisesti suosituin tyttöjen kaksoisnimi oli kummallakin alueella Anna Liisa. Toisten etunimien suosio alkaa kasvaa 1800-luvun loppua kohti kummallakin alueella tytöillä edelleen suosituimpana. Uusien muotoinimien yleistyessä yleinen

tapa oli valita lapselle toinen nimi perinteisestä valikoimasta ja toinen uudemmassa kuten Tyyne Mariassa, Anna Adolfinassa tai Tauno Mikaelissa, mutta edelleen myös perinteiset nimiyhdistelmät olivat suosittuja.

Miksi nimiperinne muuttuu vai muuttuuko se välttämättä? Kiistatta vanha nimeämistapatapa alkoi muuttua 1800-luvulle tultaessa, jolloin esimerkiksi syntyi uusia suomalaiskansallisia nimiä vanhojen raamatullisten nimien sijaan. Edelleenkin nimiperinne oli suurelta osin melko perinteinen, eikä siinä näy kovinkaan suuria muutoksia ainakaan poikien nimissä. Kuitenkin nimistössä etenkin tietyn suvun piirissä säilyivät vanhat perinteiset nimikäytännöt ja nimervalinta, vaikka uudenlainen nimivalikoima täydensikin vanhoja malleja. Nimiperinne ja nimet oman aikansa kuvaajina ovat usean tekijän summa, mutta nimistö heijastaa myös omaa aikaansa. Eniten nimistöllisiä muutoksia ilmeni kummallakin alueella 1800-luvun loppuun tultaessa, mutta samalla alueelliset erot alkoivat kadota Pohjanmaan ja Pohjois-Savon väliltä.

Pohjois-Savon nimiperinne näyttää nojautuvan pitkälle yleiseen hallitsijoiden sekä pyhimysten nimistöön, mutta Pohjanmaalla hallitsijanimet olivat harvinaisempia, ja alue oli koko tutkimusajanjakson ajan nimistöllisesti varsin yhtenäistä aluetta, jossa samat nimet kiersivät sukupolvelta toiselle. Kumpaakin aluetta yhdisti etunimistön kristillinen perinne ja nimistön säilyminen ensin ruotsalaisen mallin mukaisena ja 1800-luvun lopussa suomalaisuutta korostaen. Osa nimistöstä voi olla myös sattumaa, sillä pappi on saattanut kastetilaisuudessa valita lapselle nimen, ja kastettujen luetteloista löytyy välillä merkkejä ryhmäkasteesta, joissa esimerkiksi samana päivänä kastetuille poikavauvoille annettiin sama nimi Jaakko.

Vuosisatoja vanha perinne oli ollut valita lapselle etunimi, mikä kuuluu sukuun. Lapselle voitiin valita yhtä usein nimi joko isän tai äidin suvusta. Vanhan tavan mukaan ensimmäinen lapsi nimettiin isän vanhempien mukaan, toinen lapsi äidin vanhempien mukaan, seuraavat lapset vanhempien kaimoiksi ja nuorimmat vanhempien sisarusten mukaan. Kuitenkaan tapaa ei noudatettu kirjaimellisesti eikä lapsia nimetty välttämättä tietyssä ikäjärjestyksessä. Pohjanmaalla sukutraditio oli voimakkaampi, ja lapsia nimettiin Pohjois-Savoa enemmän vanhempiensa ja isovanhempiensa mukaan. Kummallakin alueella oli myös suhteellisen yleinen tapa nimetä lapsia vanhempien sisarusten mukaan. Suvun mukaan nimeäminen oli usein perhekohtaista, sillä osa vanhemmista nimesi lapsiaan omilla nimillään, osa suosi isovanhempien etunimiä ja osa lapsista sai nimensä muilla perusteilla.

Pohjanmaalla oli tavallisempaa nimetä sisarusarjan vanhimmat lapset isovanhempien tai vanhempien mukaan ja muut lapset vanhempien sisarusten perusteella. Tosin joskus isovanhempien nimiä valittiin myös perheen nuoremmille lapsille, jolloin vanhemmat lapset saivat vanhempien ja näiden sisarusten nimiä. Pohjois-Savossa kaikille lapsille ei valittu nimeä suvun parista, vaan osa sai myös muuten suosittuja tai muodikkaita nimiä. Pohjanmaalla suvun mukaan nimeäminen oli tavallista, mutta alueen nimivarasto oli myös melko suppea, joten oli luonnollista valita lapselle tuttu nimi lähipiiristä. Kun yhtä useampi etunimi yleistyi, suvun vanha nimitraditio jäi toisen etunimen varaan ja ensimmäinen etunimi voitiin valita vapaammin. Suvun mukaan nimeäminen oli käytössä Pohjanmaalla koko ajanjakson ajan, mutta se oli Pohjois-Savossa suositumpaa 1700-luvulla ja 1800-luvun alkupuolella. Etunimen periytyminen ei ole kuitenkaan staattinen järjestelmä, sillä nimistö muuttuu ajan, paikan sekä kulttuuristen tai yhteiskunnallisten muutosten perusteella. Perinteisen suvun nimenantoperinteen muutokset näkyivät sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla lähinnä 1800-luvulla, jolloin yhtä useammat etunimet alkoivat yleistyä ja mukaan tuli myös uutta nimistöä.

Kummit valittiin lapselle tavallisesti vanhempien lähipiiristä. He olivat usein vanhempien naapureita, sukulaisia tai mahdollisesti ystäviä. Tässä aineistossa säätyläiskummeja oli vähän. Kummeja valittiin usein sama määrä kumpaakin sukupuolta, ja heidän joukossa oli tavallisesti ainakin yksi aviopari. Pohjois-Savossa kummeja oli tavallisesti kahdesta neljään, Pohjanmaalla jopa kuudesta kahdeksaan. Kummien mukaan nimeäminen oli harvinaista 1700-luvulla Pohjois-Savossa, mutta tapa alkoi yleistyä 1800-luvun kuluessa. Pohjanmaalla kummien mukaan nimeäminen oli tavallista, mutta alueella oli suppea etunimistö ja samat nimet kiersivät henkilöiltä toiselle. Kummien kaimanimiä on voinut omalta osaltaan kasvattaa tapa valita vanhempien sisaruksia lapselle kummeiksi.

Vastoin ennakko-odotuksia nimet eivät olleet sidoksissa tiettyihin sosiaalisiin ryhmiin kuten talollisiin, torppareihin tai tilattomiin ainakaan tämän aineiston valossa. Sekä Pohjois-Savossa että Pohjanmaalla kaikki talonpoikaislapset saivat samanlaisia ja samantyyppisiä etunimiä. Pohjois-Savossa yhä useampi talollisen ja torpparin jälkeläinen kohtasi alenevaa säätykiertoa ja joutui tilattomien yhä kasvavaan joukkoon. Pohjanmaalla suurin osa väestöstä oli ainakin tämän aineiston perusteella talollisia, sillä tilojen jakaminen perillisten kesken oli tavallista. Etunimen periytyminen ja sukutraditiot olivat vahvimpia talollisilla kummallakin alueella. Kuitenkin tilattomat ja talolliset olivat lähes aina sukua toisilleen, ja tilattomien lapsilla saattoivat olla esimerkiksi talolliset isovanhemmat, joten nimien perinnöllisyys ei riippunut henkilöiden sosiaalisesta asemasta.

Toisaalta etenkin Pohjois-Savossa tilattomien perheet eivät asuneet välttämättä yhdessä tai lähekkäin ja lapset joutuivat lähtemään kerjuulle tai palvelukseen nuorina. Tämä saattoi omalta osaltaan heikentää suvun mukaan nimeämisen perinnettä. Mahdolliset erot eri sosiaaliryhmien välillä katoavat viimeistään 1800-luvun lopulla, jolloin lähes kaikki vanhemmat omaksuivat uusia suomalaiskansallisia etunimiä. Pohjanmaalla nimistöllisiä eroavaisuuksia oli vielä vähemmän. Sukutraditio oli melko vahva kaikilla väestöryhmillä, ja usein esimerkiksi torpparit olivat sukua kantatalon väelle. Väestöllä oli yhteinen elinpiiri, ja perinteet olivat vahvoja sosiaalisesta asemasta riippumatta, sillä lapselle täytyi valita nimi suppeammasta valikoimasta kuin Pohjois-Savossa.

Useassa yhteydessä on korostettu aviottomien äitien joutumista yhteisön ulkopuolelle, mutta nämä olivat toisaalta vapaampia valitsemaan lapselleen muita erikoisemman tai hienomman nimen. Tässä aineistossa aviottomien lasten nimet eivät poikkea suuresti muiden lasten nimistä kummallakaan alueella. Myös aviottomalle lapselle voitiin valita halutessa nimi suvun parista. Aviottoman lapset erottuvat kirkonkirjoista lähinnä papin merkinnällä ”avioton” ja Pohjanmaalla matronyymillä, sillä Pohjois-Savossa avioton lapsi peri äitinsä sukunimen. Edes hätäkasteen saaneiden lasten nimet eivät poikkea suuresti muista nimistä, vaan kasteen toimittaneella henkilöllä näyttää olleen mielessään tuttu ja yleinen nimi. Talonpoikaisväestö oli nimistöllisesti melko yhtenäistä sekä Pohjanmaan alueella että vastaavasti Pohjois-Savon alueella.

Sukujen nimet toimivat paikallisyhteisöjen kuvaajina. Ihminen määräytyi oman yhteisönsä jäseneksi, ja lapselle valittiin usein nimi omasta lähipiiristä. Kummallakin alueella olivat omanlaisensa nimeämismallit, sillä tutkimuskohteena oli kaksi keskenään erilaista yhteisöä. Pohjanmaalla vahva yhteisöllisyys näkyi yhtenäisessä ja suppeassa etunimistössä 1800-luvun lopulle saakka, mutta Pohjois-Savossa etunimistö ja nimeämismallit olivat kirjavampia jo 1700-luvun puolella. Pohjanmaalla etunimet sitoivat yksilön osaksi yhteistä elinpiiriä, kotitaloa ja –kylää, ja nimet korostivat toisaalta yhteisön jatkuvuutta. Pohjois-Savossa väestö oli liikkuvampaa ja paikallisyhteisön sosiaalinen kontrolli heikompaa ainakin nimien suhteen. Etunimi oli merkki yhteisöön kuulumisesta vielä 1800-luvun alussa. Uusia nimiä alkoi ilmestyä kokeiluluontoisesti kummallakin alueella 1800-luvun kuluessa, ja vanha etunimistö alkoi muuttua viimeistään 1800-luvun lopussa. Pohjanmaa oli melko perinteinen ja staattinen talonpoikaisyhteisö, joten yhteisön ulkopuolelta tulevat nimistölliset vaikutukset olivat aina mullistavampia. Sen sijaan pohjoissavolainen paikallisyhteisö oli koko tutkimusajanjakson nimistöllisesti melko vastaanottavaa aluetta. Kumpaakin aluetta yhdisti etunimistön kristillinen perinne, joka säilyi koko tutkimusajanjakson.

Kollektiivisen maailmankuvan mukaan ihmisiä ei ymmärretty yksilöiksi, vaan kuuluviksi yhteiseen kokonaisuuteen, esimerkiksi perheeseen, sukuun tai pienyhteisöön. Ihminen oli ihminen ainoastaan yhteisön jäsenenä. Kollektiivisen maailmankuvan ajanjakso voidaan ajoittaa Pohjanmaalla 1860–70-luvuille saakka, mutta Pohjois-Savon osalta kollektiivisen maailmankuvan hahmottaminen on vaikeampaa. Alueen väestö liikkui paikasta toiseen jo 1700-luvulla, ja erilaisia etunimiä oli alueella käytössä runsaasti. Pohjois-Savossa yhteisöllisyyttä korostivat samat suositut etunimet, mutta jo 1700-luvun loppupuolella nimistöön alkaa tulla ulkopuolisia vaikutteita ja uusia etunimiä. Sekä Pohjois-Savo että Pohjanmaata yhdistivät 1700-luvulla ja 1800-luvun alussa samat suositut kristilliset nimet kuten Johannes, Anna, Liisa ja Maria. Pohjois-Savon alueella tosin suosittiin enemmän hallitsijoiden nimiä, mutta niitä näkyy myös yksittäisinä Pohjanmaalla.

Pohjanmaalla yhteinen elinpiiri ja ajattelumallin perinteisyys muodostivat kollektiivisen maailmankuvan 1800-luvun lopulle saakka. Paikallaan pysyvä viljelijäväestö ei tarttunut helposti uuteen nimistöön, eikä siihen ollut tarvettakaan, sillä yksilö nähtiin osaksi sukua, kotikylää ja taloa, eikä etunimellä tavoiteltu välttämättä yksilöllisyyttä. Pohjois-Savossa kollektiivisuus näkyi alueelle tyypillisissä suosikkimissä. Kuitenkin alueella oli koko tutkimusajanjakson etenkin poikien keskuudessa paljon yksittäisiä erikoisempia tai harvinaisempia nimiä, jotka valittiin esimerkiksi uskonnon perusteella tai hallitsijoiden mukaan. Nimet voivat kertoa kollektiivisesta raamatullisesta maailmankuvasta, mutta kenties myös pyrkimyksistä yksilöidä lapsi erilaisella nimellä. Pohjois-Savoon alkoi tulla jo 1800-luvun alussa mukaan myös useampia etunimiä, mutta kollektiivinen maailmankuva näkyi vielä vanhojen nimien suosiossa. Vaikka nimenanto noudatteli useimmiten kummallakin alueella tiettyä kaavaa ja nojasi esimerkiksi sukuun tai pienyhteisöön, nimeämismallit saattoivat olla myös tiedostamattomia. Nimi oli helppo valita yleisestä ja tutusta nimivalikoimasta, ja tietty nimistö oli suosittua sekä suvun piirissä että yleisemminkin.

1800-luvun loppupuolella yhteiskunnalliset muutokset kohti modernia kansakuntaa ja siihen liittyvät kansallisuusaatte ja suomenkielisyys tekivät ihmisestä enemmän kansallisvaltion subjekteja. Uudet aatteet vaikuttivat yhä enemmän siihen, että ihminen alettiin nähdä yksilönä kollektiivin osan sijaan. Kollektiivinen maailmankuva nimenannossa alkoi hajota Pohjois-Savossa 1800-luvun puolivälissä ja Pohjanmaalla 1870–1880-luvuilla, ja yhteiskunnalliset muutokset ja individualistinen maailmankuva alkoivat näkyä myös nimenvallinnassa. Lapsi pyrittiin yksilöimään omalla nimellään. 1800-luvun lopulla erilaisten etunimien määrä alkaa kasvaa, yhtä useammat etunimet alkavat lisääntyä ja vanhemmat saattoivat valita lapselleen nimen myös omien

mieltymystensä mukaan. Tapakulttuuri ei muuttunut hetkessä, mutta ensimmäisten etunimien vapautumista tuki omakielisen etunimistön synty kansallisuusaatteen pohjalta. Maalaisväestön näkökulmasta uuden yksilöllisyyden teki houkuttelevaksi se, että uusia nimiä valitsemalla myös he saattoivat kuulua ”valistuneempaan” yhteiskunnan osaan, ja toisaalta omakieliset nimet houkuttelivat suomenkielistä väestöä. Oli yhtä hyväksytyä osoittaa aatteellista mieltään omakielisten nimien valinnalla kuin noudattaa perinteitä, mutta jatkuvuuden turvaa voitiin hakea edelleen menneisyydestä. Monet vanhemmat valitsivat kummallakin alueella lapselleen toisen etunimen perinteisestä valikoimasta ja toisen uudemmassa, jolloin lapsi voitiin yksilöidä sekä uudella että vanhalla nimellä.

LÄHTEET JA KIRJALLISUUS

Painamattomat lähteet

Suomen Kansallisarkisto (KA), Helsinki

Laihian seurakunta

Lastenkirjat 1750-1760 (1K); 1770-1800 (2K) (mf UK 102)

Rippikirjat 1723-32 (IAa:1); 1732-1747 (IAa:2); 1748-1761 (IAa:3); 1762-1781 (IAa:6); 1788-1793 (IAa:7); 1794-1799 (IAa:8); 1800-1806 (IAa:9); 1807-1813 (IAa:10); 1814-1820 (IAa:11); 1822-1829 (IAa:12); 1830-1836 (IAa:13); 1837-1843

(IAa:14); 1844-1850 (IAa:15); 1851-1858 (IAa:16); 1859-1866 (IAa:17); 1867-1874 (IAa:18)

Syntyneiden ja kastettujen luettelot 1690-1720 (IC:1); 1734-1747 (IBa:1); 1724-1734 (IC:1a); 1747-1780 (IC:2); 1781-1807 (IC:3); 1808-1830 (IC:4); 1831-1845 (IC:5); 1846-1876 (IC:6); 1877-1889 (IC:7); 1890-1900 (IC:8)

Kirkonkirja 1875-1885 (IAa:19); I 1885-1894 (IAa:20); II 1885-1894 (IAa:21)

Rippikirjan lisäluettelo kristinopin taidosta 1736-1754 (IAa:4)

Vähänkyrön seurakunta

Pääkirja (ikäkirja) 1750-1773 (IAa3); 1786-1810 (IAa6)

Rippikirjat 1728-1746 (IAa 1); 1745-1766 (IAa2); 1766-1783 (IAa4); 1784-1797 (IAa5); 1749-1809 (IAa7); 1810-1817 (IAa8); 1818-1825 (IAa9); 1825-1833 (IAa10); 1833-1840 (IAa11), 1841-1850 (IAa12); 1851-1857 (IAa13); 1858-1864 (IAa14); 1865-1872 (IAa15); 1873-79 (IAa16), 1880-1892 (IAa17)

Syntyneiden ja kastettujen luettelot 1703-1707 (IC1); 1723-1744 (IC2); 1744-1786 (IC3); 1787-1803 (IC4); 1803-1838 (IC5)

Kastekirjat 1839-1861 (IC6); 1862-1884 (IC7); 1885-1895 (IC8)

Joensuun maakunta-arkisto (JoMa), Joensuu:

Iisalmen maaseurakunta

Lastenkirjat 1764-87 (Ab3); 1790-1826 (Ab5); 1827-1839 (Ab6); 1839-49 (Ab9); 1850-1870 (Ab 10-11); 1871-1880 (Ab12); 1881-1890 (Ab17)

Rippikirjat 1732-1763 (Aa1); 1734-1740 (Aa2); 1759-65 (Aa3); 1768-1773 (Aa4); 1774-1779 (Aa6); 1778-1785 (Aa7); 1787-93 (Aa8); 1805-1815 (Aa9); 1807-1815 (Aa10); 1816-1827 (Aa11); 1827-1837 (Aa13, Aa14); 1839-1849 (Aa15-17); 1851-1860 (Aa18-19); 1861-1870 (Aa21-23); 1871-1880 (Aa25-26)

Syntyneiden ja kastettujen luettelot 1732-1749 CI(F); 1772-1787 (C1 (Eb, F)); 1805-1832 (C3 (Eb,F)); 1834-1852 (C4 (Eb, F));1853-1872 (C5 (Eb, F)); 1873-1886 (C1); 1892-1903 (C2); 1904 (C3)

Kiuruveden seurakunta

Lastenkirjat 1768-87 (Ab1); 1787-1800 (Ab2); 1800-1819 (Ab3); 1819-1841 (Ab4); 1842-1852 (Ab5); 1862-1880 (Ab7)

Rippikirjat 1791-1798 (Aa1); 1799-1809 (Aa2); 1810-1818 (Aa3); 1819-1829 (Aa4); 1830-1841 (Aa5); 1842-1852 (Aa6); 1852-1861 (Aa7); 1862-1871 (Aa8-9); 1873-1881 (Aa10-11); 1881-1890 (Aa12-15); 1891-1900 (Aa16-19)

Syntyneiden ja kastettujen luettelot 1768-1803 (C1); 1804-1827 (C2); 1828-1847 (C3); 1848-1856 (C4); 1857-1874 (C5); 1875-1885 (C6); 1885-1894 (C7); 1895-1899 (C8)

Maaningan seurakunta

Lastenkirjat 1789-1842 (mf TK 1206); 1843-1853 (mf TK 1207)

Rippikirjat 1809-1821 (mf TK 1201); 1832-1842 (mf TK 1203)

Syntyneiden ja kastettujen luettelot 1799-1852 (mf TK 1208)

Pielaveden seurakunta

Lastenkirjat 1835-1845 (mf TK 1264)

Rippikirjat 1846-1855 (mf TK 1260); 1846-1855 (mf TK 1260)

Syntyneiden ja kastettujen luettelot 1827-1845, 1849 (mf TK 1267);

1839-1848 (mf TK 1268)

Internet-lähde

Suomen Sukututkimusseuran historiakirjahakuohjelma HisKi. www.genealogia.fi/hiski/.

Tutkimuskirjallisuus

Alanen, Aulis J. 1948. Etelä-Pohjanmaan historia IV 1. Isosta vihasta Suomen sotaan. Etelä-Pohjanmaan historiatoimikunta. Näköispainos 1987. Ilkka Oy:n kirjapaino. Vaasa.

Alapuro, Risto 1977. Uskonto ja poliittinen mobilisoituminen maaseudulla. Teoksessa Maailmankuvan muutos tutkimuskohteena. Näkökulmia teollisuusajan Suomeen. (toim.) Kuusi, Matti, Alapuro, Risto ja Klinge, Matti. Otava. Keuruu. s. 121-147.

Alapuro, Risto 1983. Yhteiskuntaluokat ja sosiaaliset kerrostumat 1870-luvulta toiseen maailmansotaan. Teoksessa Suomalaiset. Yhteiskunnan rakenne teollistumisen aikana. (toim.) Valkonen; Tapani, Alapuro, Risto; Alestalo, Matti; Jallinoja, Riitta ja Sandlund, Tom. WSOY. Juva. Neljäs painos 1985. s. 36-100.

Arjava, Hellevi 2005. Alpiini ja Oteeljaana. Kangasniemeläisten etunimet 1684-1899. Suomi 190. SKS. Helsinki.

Bladh, Gabriel ja Kuvaja, Christer 2006. Yhdestä valtakunnasta kahdeksi kansallisvaltioksi. Teoksessa Kahden puolen Pohjanlahtea 1. Ihmisiä, yhteisöjä ja aatteita Ruotsissa ja Suomessa 1500-luvulta 1900-luvulle. (toim.) Bladh, Gabriel ja Kuvaja, Christer. SKS. Helsinki. s. 12-50.

Blomqvist, Marianne 1993. Peronnamsboken. Oy Finnlectura Ab. Loimaa.

Carlsson, Albert W 1986. Stora namnboken. Från Abel till Östern. LTs förlag. Borås.

Elomaa, Hanna 1996. Suomi 1800-luvun loppupuolella. Teoksessa Rakkautta, ihanteita ja todellisuutta. Retkiä suomalaiseen mikrohistoriaan. (toim.) Mäkinen, Kristiina ja Rossi, Leena. Turun yliopiston täydennyskoulutuksen julkaisuja A:42. Toinen, uudistettu painos. Turku. s. 15-21.

Fewster, Derek 2003. Muinaisuuden merkitys kansakunnan muodostamisessa. Teoksessa Suomen kulttuurihistoria 3. Oma maa ja maailma. (toim.) Kervanto Nevanlinna, Anja ja Kolbe, Laura. Tammi. Keuruu. s. 55-65.

Haatanen, Pekka 1968. Suomen maalaisköyhälistö tutkimuksen ja kaunokirjallisuuden valossa. WSOY. Porvoo.

Hakanen, Marko 2006. Klienttijärjestelmäroolit identiteettien muokkaajina 1600-luvun Ruotsin valtakunnassa. Teoksessa Aika ja identiteetti. Katsauksia yksilön ja yhteisön väliseen suhteeseen keskiajalta 2000-luvulle. (toim.) Moilanen, Laura-Kristiina ja Sulkunen, Susanna. Historiallinen Arkisto 123. SKS. Helsinki. s. 98-116.

Heikkilä, Markku 2003. Kristillinen perinne ja kansallisvaltio. Teoksessa Suomen kulttuurihistoria 3. Oma maa ja maailma. (toim.) Kervanto Nevanlinna, Anja ja Kolbe, Laura. Tammi. Keuruu. s. 41-51.

Heino, Ulla 1983. Kylä sosiaalisena yhteisönä. Teoksessa Historian päivät 1982. (toim.) Enden, Rauno. Historiallinen arkisto 81. Suomen historiallinen seura. s. 39-51.

Holmila, Marja 2001. Kylä kaupungistuvassa yhteiskunnassa. Yhteisöelämän muutos ja jatkuvuus. SKS. Hämeenlinna.

Häggman, Kai 1994. Perheen vuosisata. Perheen ihanne ja sivistyneistön elämäntapa 1800-luvun Suomessa. Historiallisia tutkimuksia 179. Suomen Historiallinen Seura. Helsinki.

Häggman, Kai 2003. Suurperhe, ydinperhe, pyhä perhe? Teoksessa Suomen kulttuurihistoria 3. Oma maa ja maailma. (toim.) Kervanto Nevanlinna, Anja ja Kolbe, Laura. Tammi. Keuruu. s. 219-224.

Hämäläinen-Forslund, Pirjo 1987. Maammon marjat. Entisaikain lasten elämää. WSOY. Juva.

Ihalainen, Pasi 2006. Modernisoituva kansallinen identiteetti käsitehistorian tutkimuskohteena. Teoksessa Aika ja identiteetti. Katsauksia yksilön ja yhteisön väliseen suhteeseen keskiajalta 2000-luvulle. (toim.) Moilanen, Laura-Kristiina ja Sulkunen, Susanna. Historiallinen Arkisto 123. SKS. Helsinki. s.171-191.

Jokiaho, Mika 2002. Miehen kunnia ja maine 1600-luvun pohjalaisessa maalaisyhteisössä. Teoksessa Arjen valta. Suomalaisen yhteiskunnan patriarkalisesta järjestyksestä myöhäiskeskiajalta teollistumisen kynnykselle. (toim.) Einonen, Piia ja Karonen, Petri. Historiallinen arkisto 116. SKS. Helsinki. s. 203-220.

Jousimaa, Kaarina 1983. Jokainen lapsi on pelastettava elämälle. Avioton äiti ja lapsi suomalaisessa yhteiskunnassa. Ensi Kotien liiton julkaisu 3. KK laakapaino. Helsinki.

Jussila, Osmo 1987. Maakunnasta valtioksi. WSOY. Juva.

Jussila, Osmo 2000. Suomi suurruhtinaskuntana 1809-1917. Teoksessa Suomen poliittinen historia 1809-1999. Jussila, Osmo, Hentilä, Seppo ja Nevakivi, Jukka. WSOY. Juva. s. 9-96.

Kankaanpää, Matti J., Kiiski, Tuula ja Uschanov Elisabeth 1999. Sukututkimus askel askeleelta. Gummerus, Jyväskylä.

Karskela, Sirkka 1987. Sukututkijan tietokirja. Gummerus, Jyväskylä.

Kirveennnummi, Anna ja Räsänen, Riitta 2000. Suomalainen kylä kuvattuna ja muisteltuna. SKS. Helsinki.

Kiviniemi, Eero 1982. Rakkaan lapsen monet nimet. Suomalaisten etunimet ja nimervalinta. Weilin Göös. Espoo.

Kiviniemi, Eero 1993. Iita Linta Maria. Etunimiopas vuosituhatosen vaihteeseen. SKS. Helsinki.

Kiviniemi, Eero 1996. Alkusanat. Teoksessa kolme näkökulmaa etunimiin. (toim.) Kiviniemi, Eero, ja Mustakallio, Sari. Helsingin yliopiston suomen kielen laitos. Kieli 11. Helsinki. s. 5-7.

Kiviniemi, Eero 2006. Suomalaisten etunimet. SKS. Helsinki.

Klintberg, Bengt af 2001. Namn i almanackan. Norstedts ordbok. P.A. Norstedt & Söner AB. Grovik. Norge.

Knuutila, Seppo 1989. Kansanomainen maailmankuva. Teoksessa Maailmankuva kulttuurin kokonaisuudessa. Aate- ja oppihistorian, kirjallisuustieteen ja kulttuuriantropologian näkökulmia. (toim.) Manninen, Juha; Envall, Markku ja Knuutila, Seppo. Kustannus Pohjoinen. Jyväskylä. s. 165-223.

Knuutila Seppo 1998. Paikan synty suomalaisena ilmiönä. Teoksessa Elävänä Euroopassa. Muuttuva suomalainen identiteetti. (toim.) Alasuutari, Pertti ja Ruuska, Petri. Vastapaino. Tampere. 191-214.

Kolbe, Laura 2003. Eurooppa, Itämeri ja Suomi. Teoksessa Suomen kulttuurihistoria 3. Oma maa ja maailma. (toim.) Kervanto Nevanlinna, Anja ja Kolbe, Laura. Tammi. Keuruu. s 28-40.

Kolbe, Laura ja Kervanto Nevanlinna Anja 2003. Eurooppalainen Suomi. Teoksessa Suomen kulttuurihistoria 3. Oma maa ja maailma. (toim.) Kervanto Nevanlinna, Anja ja Kolbe, Laura. Tammi. Keuruu. s. 12-25.

Korhonen, Teppo 2002. Kansankulttuuri monipuolistuu. Teoksessa Suomen kulttuurihistoria 2. Tunne ja tieto. (toim.) Knapas, Raines ja Forsgård, Nils Erik. Tammi. Helsinki. s. 140-167.

Laasonen, Pentti 1991. Suomen kirkon historia 2. Vuodet 1593-1808. WSOY. Porvoo.

Lehtonen, Mikko 1994. Kyklooppi ja kojootti. Subjekti 1600-1900-lukujen kulttuuri- ja kirjallisuusteorioissa. Vastapaino. Tampere.

Leino-Kaukiainen, Pirkko 1989. Suomen kielen käytön yleistymisen. Teoksessa Herää Suomi. Suomalaisuusliikkeen historia. (toim.) Tommila, Päiviö ja Pohls, Maritta. Kustannuskiila Oy. Jyväskylä. s. 329-346.

Lempiäinen, Pertti 2004. Suuri etunimikirja. WSOY. Juva.

Lindgren, Klaus 2000. Lapsikronikka. Mannerheimin lastensuojeluliitto. Oy Edita Ab. Helsinki.

Lindgren Klaus ja Lindgren Marjo-Riitta 2006. Suomen suuriruhtinaanmaan säätyläisten kirjeenvaihto. Teoksessa Kahden puolen Pohjanlahtea 1. Ihmisiä, yhteisöjä ja aatteita Ruotsissa ja Suomessa 1500-luvulta 1900-luvulle. (toim.) Bladh, Gabriel ja Kuvaja, Christer. SKS. Helsinki. s. 326- 396.

Luukko, Armas 1945. Etelä-Pohjanmaan historia III. Nuijasodasta isoonvihaan. Etelä-Pohjanmaan historiatoimikunta. Näköispainos 1987. Ilkka Oy:n kirjapaino. Vaasa.

Maliniemi, Aarno 1947. Henkilönnimet esikristillisenä ja katolisena aikana. Teoksessa Etunimikirja (toim.) Teppo, Hannes ja Vilkuna, Kustaa. SKS. Tietolipas No 5. Helsinki. s. 40-57.

Mikkola, Kati 2006. Modernisaation vastavirrassa. Teoksessa Modernisaatio ja kansan kokemus Suomessa 1860-1960. (toim.) Helsti, Hilikka, Stark, Laura ja Tuomaala, Saara. SKS:n toimituksia 1101. Tampere. s. 169-212.

Moilanen, Laura-Kristiina ja Sulkunen, Susanna 2006. Johdanto: Aika ja identiteetti. Teoksessa Aika ja identiteetti. Katsauksia yksilön ja yhteisön väliseen suhteeseen keskiajalta 2000-luvulle. (toim.) Moilanen, Laura-Kristiina ja Sulkunen, Susanna. Historiallinen arkisto 123. SKS. Helsinki. s. 7-34.

Murtorinne, Eino 1992. Suomen kirkon historia 3. Autonomian kausi 1809-1899. WSOY. Porvoo.

Mäkelä, Anneli ja Karskela, Sirkka 1992. Sukututkimus on elämän rikkautta. Teoksessa Selvitä sukusi. Tietoa sukututkijalle (toim.) Putkonen, Marja-Liisa. Sukuseurojen Keskusliitto Ry. Pieksämäki. s. 9-74.

Ollila, Anne 1996. Mitä mikrohistoria on? Teoksessa Rakkautta, ihanteita ja todellisuutta. Retkiä suomalaiseen mikrohistoriaan. (toim.) Mäkinen, Kristiina ja Rossi, Leena. Turun yliopiston täydennyskoulutuksen julkaisuja A:42. Toinen, uudistettu painos. Turku. s. 7-14.

Otterbjörk, Roland 1970. Svenska förnamn. Kortfattad namnlexikon. Andra upplagan. Läromedelsförlagen. Svenska Bokförlaget. Stockholm.

Paikkala, Sirkka 2004. Se tavallinen Virtanen. Suomalaisen sukunimikäytännön modernisoituminen 1850-luvulta vuoteen 1921. SKS:n toimituksia 959. Tampere.

Peltonen, Matti 1992a. Matala katse. Kirjoituksia mentaliteettien historiasta. Hanki ja Jää. Tampere.

Peltonen, Matti 1992b. Talolliset ja torpparit. Vuosisadan vaihteen maatalouskysymys Suomessa. Suomen Historiallinen Seura. Historiallisia tutkimuksia 164. Vammala.

Piilahti, Kari-Matti 2007. Aineellista ja aineetonta turvaa. Ruokakunnat, ekologis-taloudelliset resurssit ja kontaktinmuodostus Valkealassa 1630-1750. Bibliotheca Historica 106. SKS. Helsinki.

Pohjola-Vilkuna, Kirsi 1995. Eros kylässä. Maaseudun luvaton seksuaalisuus vuosisadan vaihteessa. Suomi 127. SKS. Mikkeli.

Puhakka, Kaisa 1977. Maailmankuvien tutkimuksesta ja rakentamisesta. Teoksessa Maailmankuvan muutos tutkimuskohteena. Näkökulmia teollisuusajan Suomeen. (toim.) Kuusi, Matti, Alapuro, Risto ja Klinge, Matti. Otava. Keuruu. s. 49-70.

Pulma, Panu 1987. Kerjuulavasta perhekuntoutukseen. Lapsuuden yhteiskunnallistuminen ja lastensuojelun kehitys Suomessa. Teoksessa Suomen lastensuojelun historia. (toim.) Pulma, Panu ja Turpeinen, Oiva. Lastensuojelun keskusliitto. Kouvola. s. 7-266.

Ramsay, Alexandra 2003. Kansa ja sen kaksi kieltä. Teoksessa Suomen kulttuurihistoria 3. Oma maa ja maailma. (toim.) Kervanto Nevanlinna, Anja ja Kolbe, Laura. Tammi. Keuruu. s. s. 144-152.

Ranta, Raimo 1988. Talouselämä, asutus ja väestö Etelä-Pohjanmaalla 1809-1917. Teoksessa Etelä-Pohjanmaan historia V: Autonomian kausi 1809-1917. Etelä-Pohjanmaan maakuntaliitto. Seinäjoki. s. 423-959.

Rasila, Viljo 2003. Torpparijärjestelmä. Teoksessa Suomen maatalouden historia osa 1. Perinteisen maatalouden aika esihistoriasta 1870-luvulle. (toim.) Rasila, Vilho; Jutikkala, Eino ja Mäkelä-Alitalo, Anneli. SKS. Helsinki. s. 365-384.

Riihonen, Eeva 1992. Mikä lapselle nimeksi? Tammi. Hämeenlinna.

Saarikalle, Anna ja Suomalainen, Johanna 2007. Suomalaiset etunimet Aadasta Yrjöö. Gummerus. Jyväskylä.

Sampio, Seppo 1996. Sukututkimuksen perustieto. Atena Kustannus Oy Jyväskylä. WSOY:n graafiset laitokset. Juva.

Sampio, Seppo 2002. Sukututkimuksen avaimet. Suomen sukututkimustoimisto Oy. Saarijärvi.

Sihvola, Seija ja Kukkamaa, Tiina 2003. Lapsen saatavilla. Kirja kummeille ja kummeiksi haluaville. Ajatus Kirjat. Gummerus kustannus Oy. Jyväskylä.

Siltala, Juha 1992. Suomalainen ahdistus. Huoli sielun pelastumisesta. Otava. Keuruu.

Soininen, Arvo M. 1975. Vanha maataloutemme. Maatalous ja maatalousväestö Suomessa perinnäisen maatalouden loppukaudella 1720-luvulta 1870-luvulle. Historiallisia tutkimuksia 96. Suomen historiallinen seura. Forssan kirjapaino Oy. Forssa.

Stark, Laura 2006a. Johdanto. Pitkospuita modernisaation suolle. Teoksessa Modernisaatio ja kansan kokemus Suomessa 1860-1960. (toim.) Helsti, Hilikka, Stark, Laura ja Tuomaala, Saara. SKS:n toimituksia 1101. Tampere. s. 9-46.

Stark, Laura 2006b. Kansallinen herääminen ja sosiaalinen nousu maaseudulla. Tuskaa ja toivoa varhaisissa elämänkerroissa. Teoksessa Modernisaatio ja kansan kokemus Suomessa 1860-1960. (toim.) Helsti, Hilikka, Stark, Laura ja Tuomaala, Saara. SKS:n toimituksia 1101. Tampere. s. 47-109.

Tokola, Jaana 1997. Etunimi – merkki yhteisöllisyydestä vai yksilöllisyydestä? Etunimi maatalousväestön maailmankuvan ja perhekäsityksen heijastajana 1800-luvun Kalajoella. Suomen historian pro gradu- tutkielma. Jyväskylän yliopisto.

Vilkuna, Kustaa 1947. Uudempien suomalaisten etunimien historiaa. Teoksessa Etunimikirja (toim.) Teppo, Hannes ja Vilkuna, Kustaa. SKS. Tietolipas No 5. Helsinki. s. 58-92.

Vilkuna, Kustaa 1969. Suuri nimipäiväkalenteri. Otava. Helsinki.

Vilkuna, Kustaa H.J. 1996. Jumala elä rankaise minua. Yksilöllisen subjektin synty. Teoksessa Siperiasta siirtoväkeen. Murrosaikoja ja käännekohtia Suomen historiassa. (toim.) Roiko-Jokela, Heikki. Kopi-Jyvä Oy. Jyväskylä. s. 71-93.

Vilkuna, Kustaa 1997. Etunimet. Otava. Keuruu.

Vuorela, Toivo 1975. Suomalainen kansankulttuuri. WSOY. Porvoo.

Wirilader, Kauko 1960. Savo kaskisavujen kautena 1721-1870. Savon historia III. Savon säätiö. Kuopio.

Wallersteen, Ivar 1993. Våra namn. Tusen namn från A till Ö, namens betydelse, tradition kring dop och namngiving, de nya namsdagarna från 1993. ICA Bokförlag AB. Värnamo.

Wilmi, Jorma 2003. Palkolliset ja tilaton väestö. Teoksessa Suomen maatalouden historia osa 1. Perinteisen maatalouden aika esihistoriasta 1870-luvulle. (toim.) Rasila, Vilho; Jutikkala, Eino ja Mäkelä-Alitalo, Anneli. SKS. Helsinki. s. 223-238.

Östman, Ann-Catrin 2004. Mekanisoinnin ensimmäinen aalto. Teoksessa Suomen maatalouden historia osa 2. Kasvun ja kriisien aika 1870-luvulta 1950-luvulle. (toim.) Peltonen, Matti. SKS. Helsinki. s. 19-76.

Liite 1. Sukutaulut

Jokainen perhe, jossa on vanhemmat ja lapset, on saanut oman sukutaulunsa. Jos henkilöllä ei ole omia lapsia, hänet on kirjattu vanhempiensa sukutauluun. Sukutauluihin on merkitty ensin se henkilö, joka ensisijassa kuuluu sukuun ja tämän jälkeen hänen puolisonsa, puolison vanhemmat ja sisarukset, mikäli tietoja oli saatavissa. Tämän jälkeen tulevat perheen lapset ikäjärjestyksessä. Alkuperältään ruotsinkieliset nimet on suomennettu ja kirkonkirjoissa oleva nimi on suluissa. Nimen jälkeen tulevat henkilön syntymätiedot. Sukuun naitujen puolisoitten perheet on tarkistettu niiltä osin kuin tietoja on saatavissa Suomen Sukututkimusseuran HisKi-Kirkonkirjoista (www.genealogia.fi). Pääsääntöisesti sukutaulut etenevät ikäjärjestyksessä siten, että niihin on ensimmäiseksi koottu perheen vanhimman lapsen lapset ja edelleen näiden lapset, seuraavaksi toisiksi vanhimman lapsen lapset jne. Kuitenkin kaikista henkilöistä ja sukuhaaroista mahdollisesti ei ole löydetty tietoja, joten muutamat yksittäiset perheet on koottu sukutaulujen viimeisiksi, jotta aikaisemmat perheet muodostaisivat mahdollisimman ehjiä kokonaisuuksia.

Jokainen tutkimani suku on saanut omat sukutaulunsa. Eri suvut on erotettu toisistaan aakkosten kirjaimilla, ja ne alkavat suvun vanhimmasta tunnetusta jäsenestä. Jokainen perhe on saanut oman sukutaulunumeronsa. Seuraava luku kertoo mihin tauluun uusi sukutaulu on jatkoa. Roomalainen numero ilmaisee, kuinka mones sukupolvi on kyseessä kantavanhemmista katsottuna. Esimerkiksi taulu A4/3/IV kuuluu Oksasen sukuun, se on järjestyksessä neljäs perhetaulu, mikä on jatkoa tauluun numero kolme ja kyseessä on neljäs sukupolvi kantavanhemmista. Myös perheen tyttäret jälkeläisineen ovat saaneet omat sukutaulunsa, mutta pääosin vain ensimmäisessä polvessa, koska tyttärien jälkeläiset perheineen ovat kantaneet eri sukunimeä. Poikkeuksena ovat aviottomat lapset, jotka ovat saaneet usein äitinsä sukunimen.

Suvut:

Pohjois-Savo

A Oksanen
B Flygare
C Auvinen

Pohjanmaa

D Seppälä
E Wiik
F Suortti
G Naskali
H Lyyski/Kuusisto/Potka

Käytetyt lyhenteet:

s. : syntynyt
k. tai (+): kuollut, todennäköisesti lapsena
p. : puoliso

POHJOIS-SAVO**A OKSASEN SUKU IISALMEN MAASEURAKUNNASSA, KIURUVEDELLÄ, PIELAVEDELLÄ JA MAANINGALLA****Taulu A1/I**

Torppari Heikki (Henrik) Oksanen (Oxain) s. 1734 k. 1779

p. Reeta (Margareta) Sörman s. 1734 Iisalmi

(vanhemmat Måns Sörman, Margareta Huittinen, sisarukset Samuel s. 2.11.1736 ja Christina s. 19.6.1739)

Lapset:

1. Susanna s. 1762 k. 1844
2. Heikki (Henrik) 1764
3. Samuel s. 1765
4. Juho (Johannes) 1767
5. Pekka (Petrus) 1773

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1764-87 Ab3)

Taulu A2/1/II

Itsellinen Heikki Oksanen (Oxain) s. 1764

p. Anna Faltin s. 1755/58

Lapset:

1. Anna Reeta (Margareta) 10.1.1784 (*synt CI (Eb, F) 1782*)
2. Aku (August) 17.9.1786
3. Helena 25.10.1788
4. Samuli (Samuel) 1792
5. Lovisa 1797
6. Juho (Johannes) s. 1802

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-26 Ab5, 1827-39 Ab6; rippikirjat 1816-26 Aa11)

Taulu A3/2/III

Anna Reeta (Margareta) Oksanen s. 1784

p. torppari Elias Komulainen s. 1784

(vanhemmat Elias Komulainen, puoliso Elisabeth Rönkkö, sisarukset: Maria s. 14.5.1781, Elisabeth 24.2.1787, 5.12.1788 Margareta)

Lapset:

1. Matleena (Magdalena) 27.1.1806 Iisalmi?
2. Aapo Heikki (Abraham Henrik) 22.10.1810, Maaninka (*synt 1799-1821 mf TK 1208*)
3. Johannes 5.2.1813 Maaninka (*sama*)
4. Anna Lovisa s. 15.2.1815 Maaninka (*sama*)

(Kiuruveden srk: lastenkirjat 1819-41 Ab4; Maaningan srk: lastenkirjat 1789-1812 mf TK 1206, 1813-1821 mf TK 1206; rippikirjat 1809-1821 mf TK 1201)

Taulu A4/2/III

Torppari Aku (August) Oksanen (Oxain) s. 1786
 p. Riitta (Brita) Isakintytär Honkanen s. 28.1.1782 k.1853
 (vanhemmat: Isak Honkanen, Christina Ruotsalainen)

Lapset:

1. Samuli (Samuel) 1811 k.1834
2. Heikki (Henrik) 15.2.1814 (*synt (Eb, F) 1812*) k. 1855
3. Anna 15.2.1814 (*sama*)
4. Aaprami (Abraham) 14.1.1817 (*synt (Eb, F) 1816*)
5. Kustaa (Gustaf) 1.12.1819 (*synt (Eb, F) 1818*)

(Iisamen msrk: rippikirjat 1816-26 Aa11, 1851-60 Aa18, 1861-70 Aa2; lastenkirjat 1790-26 Ab5, 1827-39 Ab6, 1871-80 Ab12)

Taulu A5/4/IV

Lampuoti Aaprami (Abraham) Oksanen s. 1817
 p. Anna Pehkonen s. 20.12.1819 Iisalmi
 (vanhemmat: Nils Pehkonen, Maria Rytkönen, sisarukset: Nils 30.3.1824, Elias 15.2.1828, Maria Elisabeth s. 21.10.1840)

Lapset:

1. Sofia s. 11.2 1845 (*synt (Eb, F)1845*)k.?
2. Maria 27.1.1846 (*sama*)
3. Matleena (Magdalena) 18.3.1848 (*synt (Eb, F)1850*)
4. Riitta (Brita) 3.8.1851 (*sama*)
5. Juho (Johan) 22.1.1854 (*synt (Eb, F)1853*)
6. Lovisa 12.3.1856 (*synt (Eb, F)1854*)
7. Maria Liisa (Maria Elisabeth) 19.12.1858 (*synt (Eb, F)1858*)
8. Pekka Kustaa (Petter Gustaf) s. 6.8.1861 k. 1861 (*synt (Eb, F)1860*)
9. Heikki (Henrik) 23.12.1862 k.1863 (*synt (Eb, F)1861*)

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1850-70 Ab10, 1871-1880 Ab 12)

Taulu A6/5/V

Matleena Oksanen s. 1848
p. itsellinen Olli Laukkanen

Lapset:

1. Juha 31.3.1874 (*synt CI 1874*)
2. Johanna Josefiina 15.1.1876 (*synt CI 1875*)
3. Maria Loviisa 18.6.1878 (*synt CI 1877*)
4. Aku Aleksanteri 18.1.1880 (*synt CI 1879*)

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab12)

Taulu A7/5/V

Itsellinen Juho Oksanen s. 1854
p. Akveliina Tysk s. 1853

Lapset:

1. Jussi 4.10.1881 (*synt CI 1881*)
2. Anna Matleena 28.11.1883 (*synt CI 1882*)
3. Heikki 19.7.1886 (*synt CI 1885*)
4. Kaisa Maria 16.2.1888

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab18)

Taulu A8/5/V

Lovisa Oksanen s. 1856
p. itsellinen Juho Timonen

Lapset:

1. Jooseppi 7.3.1883 (*synt CI 1881*)
2. Anna Maria 25.5.1887
3. Paavo Heikki 13.12.1890
4. Juho Aleksanteri 19.10.1895 (*synt C2 1895*) k. 1896

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab 18)

Taulu A9/4/IV

Anna Oksanen s. 1814
p. itsellinen Matti (Matts) Niemi

Lapset:

1. Pekka (Petter) 6.8.1839 Pielavesi (avioton?) k. 24.8.1839 (*syntyneet 1839 mf TK 1267*)
2. Samuli (Samuel) 6.8.1839 (avioton?) Pielavesi (*sama*)
3. Juho (Johan) Mauri (Mauritz) 29.9.1843 Pielavesi (*synt 1843 mf TK 1268*)
4. Matti (Matts) 20.9.1848 Pielavesi (*synt 1848 mf TK 1268*)

(*Pielaveden srk: rippikirjat mf TK 1258; lastenkirjat 1835-45 mf TK 1264*)

Taulu A10/2/III

Helena Oksanen s. 1788
p. torppari/renki Olli (Olof) Pehkonen s. 6.4.1786
(Vanhemmat Henric Pehkonen ja Elisabeth Kaarakkainen; sisarukset Margareta 20.6.1775, Matthias 7.7.1777, Petrus 24.12.1779, Anna Christina 11.3.1782, Henric 8.3.1784, Nils 12.7.1788)

Lapsi:

Anna 3.9.1822 (*Iisalmen msrk (synt (Eb, F)1822*)

Taulu A11/2/III

Renki/itsellinen/torppari Samuli (Samuel) Oksanen s. 1792
p. piika Anna Lisa Martikainen s. 1806
(Vanhemmat torppari Johan Martikainen ja Lisa Martikainen)

Lapset:

1. Juho Heikki (Johan Henrik) 25.9.1827 (*synt (Eb, F)1825*)
2. Pekka (Petter) 17.5.1829 (*synt (Eb, F) 1827*)
3. Reeta (Margareta) 27.3.1833 (*synt (Eb, F) 1831*)
4. Lovisa 18.11.1835 (*synt (Eb, F) 1834*)
5. Leena (Magdalena) 23.5.1838 (*synt (Eb, F) 1836*)
6. Samuli (Samuel) 14.4.1840 (*synt (Eb, F)1838*)
7. Johanna 20.1.1847(*synt (Eb, F)1847*)

(*Iisalmen msrk: rippikirjat 1816-26 Aa11*)

Taulu A12/11/IV

Itsellinen Samuli (Samuel) Oksanen s. 1840

p. Henrika Flygt s. 1844 (kts. taulu B46/41/V)

(vanhemmat: Torppari/itsellinen Jonas Flygare ja Anna Greta Rautaparta/Partanen; sisarukset Johan 4.2.1835, Johanna 4.2.1835, Aleksanteri 11.12.1838, Aatu 26.4.1841, Elias 7.11.1848)

Lapset:

1. Johanna 29.9.1868
2. Louisa 8.2.1872
3. Anna Lisa 20.12.1875 k.1892

2.p. Sohvi Partanen

Lapset:

1. Viliina (Akviliina) 26.12.1880
2. Maria 5.1.1884
3. Johan Heikki 11.11.1887
4. Miina (Wilhelmiina) 28.12.1889

(Iisalmen maaseurakunta: lastenkirjat 1850-70 Ab 10, 1871-1880 Ab12, 1881-1890 Ab18)

Taulu A13/12/V

Johanna Oksanen s. 1868

p. Ioinen Juho Timonen

Lapsi:

Anna Sohvi 27.11.1890 (*synt CI 1890*)

(Iisalmen maaseurakunta: Lastenkirjat 1891-1890 Ab 20)

Taulu A14/2/III

Lovisa Oksanen (Oxanen) s. 1797

p. renki/itsellinen Aapeli (Abel) Wäisänen s. 13.6.1807

(Vanhemmat talollinen Johan Wäisänen ja Valborg Hyvönen; sisarukset Petrus 28.5.1798, Johannes 24.5.1799, Pähl 4.2.1802, Josua 11.5.1803)

Lapset:

1. Johanna 15.10.1829 (*synt C3 1828*)
2. Heikki (Henrik) 26.1. 1831 (*sama*)
3. Juho (Johan)14.9.1832 (*sama*)

4. Anna 15.4.1834 (*sama*)
5. Antti (Anders) 23.8.1836 (*synt C3 1828*)
6. Minna (Wilhelmina) 27.1.1841 (*synt C3 1840*)

(*Kiuruveden srk: lastenkirjat 1819-14 Ab5, 1842-52 Ab5, rippikirjat 1842-52 Aa6*)

Taulu A15/2/III

Itsellinen Juho Heikki (Johan Henrik) Oksanen s.18.6.1802
p. Anna Kaisa (Catharina) Kouvalainen

Lapset:

1. Aatu (Adam) 16.6.1824 (*synt (Eb, F)1823*) k. 1825
2. Anna Lisa 16.1.1826 (*synt (Eb, F)1825*)
3. Reeta (Greta) Lovisa 20.1.1828 (*synt (Eb, F)1827*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-26 Ab5, 1827-39 Ab6; rippikirjat 1816-1826 Aa11, 1827-37 Aa 13*)

Taulu A16/15/IV

Anna Liisa (Lisa) Oksanen s. 1826
p. torppari Anders Johan Kerrman s. 5.3.1828
(Vanhemmat itsellinen/torppari Anders Kerrman ja Maria Remes; sisarukset
Vilhelm 29.6.1826, Jafet 19.3.1830)

Lapset:

1. Juho (Johan) 13.4.1862 (*synt C5 (Eb,F)1861*)
2. Maria Lovisa 29.7.1866 (*synt C5 (Eb,F)1866*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab 14*)

Taulu A17/15/IV

Reeta (Greta) Lovisa Oksanen s. 1828
p. torppari Ville (Wilhelm) Kerrman s. 29.6.1826
(Vanhemmat kts. taulu A16/15/IV)

Lapset:

1. Aleksanteri (Alexander) 26.2.1867 (*synt C5 (Eb,F)1866*)
2. Anna Paulina 5.2.1870 (*synt C5 (Eb,F)1869*)

(*Iislmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab14, 1881-1890 Ab15*)

Taulu A18/1/II

Sotilas Juho (Johannes) Oksanen (Oxain) s. 1767

p. Anna Granat s. 1770/71 Iisalmi

Lapset:

1. Juho (Johan) Juhonpoika Oksanen (Oxain) 1794
2. Reeta (Margaretha) 1797 k. 1809
3. Pekka (Petter) 12.11.1799 (k?)
4. Olli (Olof) 24.6.1805

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-26 Ab5)

Taulu A/19/18/III

Torppari Juho (Johannes) Juhonpoika Oksanen (Oxanen) s. 1794

p. Liisa (Elisabeth, Lisa) Tikkanen (Tickanen) s.15.6.1788 Kuopio

(vanhemmat Matti (Matts)Tikkanen ja Elin (Helena) Niiranen, sisarukset Lauri (Lars)14.10.1784)

Lapset:

1. Matti Juho (Matts Johan) 24.6.1819 Kiuruvesi
2. Heikki (Henrik) 1821 Kiuruvesi
3. Pekka (Petter) 1825 Kiuruvesi
4. Aapo (Abraham) 18.12.1828 Kiuruvesi

(Kiuruveden srk: Lastenkirjat 1842-52 Ab5)

Taulu A20/19/IV

Itsellinen/torppari Heikki (Henrik) Oksanen (Oxanen) s. 1821

p. Anna Tikkanen 1816

Lapset:

1. Heikki Juho (Henrik Johan) 9.4.1849 Pielavesi, Waaranlax (*synt 1849 mf TK 1267*)
2. Helena 21.1.1852
3. Erika 16.7.1855
4. Maria Lovisa 25.11.1857
5. Anna Lovisa 12.11.1859

(Pielaveden srk: Rippikirjat 1846-55 mf TK 1260)

Taulu A21/19/IV

Torppari Pekka Oksanen s. 1825 k. 20.4.1894
p. Anna Flygare s. 8.10.1826 k. 31.5.1900

Lapset:

1. Taavetti (Daavid) Oksanen 20.4.1854 (*synt (Eb, F) 1853*)
2. Aku (August) Oksanen 11.8.1860 (*synt (Eb, F)1860*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1850-70 Ab11*)

Taulu A22/21/V

Mökkiläinen Taavetti Oksanen s. 1854
p. Alma Pauliina Raatikainen s.1861

(vanhemmat: Nils Raatikainen, Severina Hurskainen, sisarukset: Wilhelm s.11.7.1850, Petter s. 17.1.1852)

Lapset:

1. Juho Pekka 19.3.1883
2. Tauno Akusti 8.2.1885 (*synt C1 1884*)
3. Matti Heikki 20.3.1887 (*synt C1 1887*)
4. Edith Anna Maria 25.4.1889 (*synt C1 1889*)
5. Alma Lyyti Seliina 26.1.1891 (*synt C1 1890*)
6. Alna Johanna 20.5.1893, k. 23.12.1893 (*synt C2 1893*)
7. Hilta 29.10.1894, k. 30.10.1894 (*synt C2 1894*)
8. Väinö 25.3.1896, k. 23.6.1896 (*synt C2 1896*)
9. Petri Nikolai 10.9.1897, k. 14.12.1897 (*synt C2 1897*)

(*Iisalmi msrk: 1881-1890 Ab17*)

Taulu A23/21/V

Mökkiläinen Aku Oksanen s. 1860 k. 1944
p. Josefina Juntunen 15.12.1859 k. 1944

(Vanhemmat: Pekka Juntunen ja Tiina Pulkka, sisarukset: Kalle 17.7.1855, Anna Sofia 17.10.1865, Erika 4.2.1863, Paavo 9.7.1868)

Lapset:

1. Anni (Annastiina) 17.5.1885 (*C1 synt 1884*)
2. Maria Lovisa 9.9.1887 (*C1 synt 1887*)
3. Emil Heikki 3.9.1890 k. 7.12.1890 (*C1 synt 1890*)
4. Aku Ville (Aukusti Vilhelm) 20.10.1891, k. 9.2.1894 (*C1 synt 1891*)
5. Edith Sofia 16.2.1895 (*C2 synt 1894*)
6. Antti 4.8.1897 (*C2 synt 1897*)
7. Tahvo Nikolai 26.12.1899(*C2 synt 1899*)
8. Elna Augusta 18.4.1903 (*C2 synt 1903*)

(Iisalmen msrk: Lastenkirjat 1881-1890 Ab17)

Taulu A24/19/IV

Itsellinen Abraham Oksanen s. 1828
p. Stina Väisänen 1816

Lapset:

1. Ville (Wilhelm) 28.6.1856
2. Heikki (Henrik) 18.10.1859 (*synt C5 (Eb,F)1858*)

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab13)

Taulu A25/24/V

Itsellinen Wilhelm Oksanen 1856
p. Anna Lisa Auvinen

Lapset:

1. Heta (Hedvig) 14.2.1879 k. 1879
2. Johanna 14.2.1879 k. 1879

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab13)

Taulu A26/24/V

Itsellinen Heikki Oksanen 1859
p. Johanna Kääriäinen 1857

Lapset:

1. Aaprami 3.6.1887 (*synt C1 1887*)
2. Johanna 27.3.1890 (*synt C1 1889*)

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab16)

Taulu A27/18/III

Itsellinen Olli (Olof) Oksanen s. 1805

p. Kaisa (Catharina) Niskanen 8.12.1799

(Vanhemmat Ananias Niskanen ja Anna Kärkkäinen; sisarukset Mathias 11.3.1792, Anna 3.1.1795, Britha 22.2.1797)

Lapset:

1. Ulla (Ulrika) 18.5.1832 (*synt C3 1828*)
2. Olli (Olof) 24.6.1835 (*sama*)

(*Kiuruveden srk: lastenkirjat 1819-41 Ab4, 1842-52 Ab5; rippikirjat 1830-41 Aa5*)

Taulu A28/27/IV

Ulla (Ulrica) Oksanen s. 1832 Kiuruvesi k. 1885

p. renki Johan Auvinen s. 6.5.1830

Lapset:

1. Juho Heikki (Johan Henrik) 22.1.1853 (tod.näk. kuoli?) (*synt C4 1852*)
2. Niko (Nikolaus) 9.12.1854 (*sama*)
3. Alekski (Alexdander) 18.12.1856 (tod.näk. kuoli?) (*synt C4 1856*)
4. Olga Vilhelmiina 21.12.1861 (*synt C5 1857*)
5. Alma Kristiina 15.1.1864 (*sama*)
6. Juho Heikki (Johan Henrik) 12.6.1866 (*synt C5 1864*)
7. Pauli (Påhl) 1.4.1869, k.(hätäkaste) 9.5.1896 (*sama*)
8. Alekski (Alexander) 17.3.1870, k.24.3.1870 (*synt C5 1869*)
9. Kustaa Aatu (Gustaf Aadolf) 5.11.1870, k.11.11.1870 (*sama*)
10. Emil Oskari (Oscar) 13.11.1872, k. 6.11.1873 (*sama*)
11. Ida Maria 20.5.1874 (*synt C5 1874*)

(*Kiuruveden srk: lastenkirjat 1862-80 Ab; rippikirjat 1881-90 Aa12*)

Taulu A29/27/IV

Itsellinen Olli Oksanen 1835

p. Anna Kaisa Väisänen s. 20/29.11 1847

(vanhemmat Johan Väisänen ja Albertina Piippo, sisarukset: Maria Lisa 21.5.1850, Robert 24.3.1853, Elias 30.11.1855, Abraham Henrik 1.6.1853, Kristiina 20.12.1860, Albert 15.6.1865)

Lapset:

1. Maria Anna 11.4.1869
2. Pertti (Robert) 8.11.1871 (*synt C5 1869*)
3. Kaisa 23.5.1874
4. Kalle Juho (Karl Johannes) 7.7.1877 (*synt C6 1875*)

5. Anna 27.8.1882 (*synt C6 1881*)
6. Reeta (Margareta) 11.12.1884 (*synt C6 1886*)

(*Kiuruveden srk: rippikirjat 1862-1871 Aa8; lastenkirjat 1862-80 Ab7*)

Taulu A30/29/V

Itsellinen Pertti Oksanen s. 1871
p. Reeta (Greta) Kärkkäinen s. 1868

Lapset:

1. Reeta (Greta) Kaisa 1.6.1893 Kiuruvesi (*synt C7 1892*)
2. Alli Augusta 28.7.1895 Kiuruvesi (*synt C8 1895*)
3. Maria 17.4.1898 Kiuruvesi (*synt C8 1897*)

Taulu A31/1/II

Itsellinen Pekka (Petrus) Oksanen s. 1773 k. 1809
p. Elisabet Ruotsalainen s. 1781

Lapsi:

Samuel 3.9.1807 Haapajärvi (*Iisalmen msrk: synt (Eb, F) 1809*)

Taulu A32/31/III

Lampuoti Samuel Oksanen (Oxanen) s. 1807
p. Maria Helkanen s. 1810?

Lapset:

1. Anna Lisa 23.4.1835 (*synt 1833-46, mf TK 1208*)
2. Johanna Karoliina (Carolina) 8.1.1838
3. Maria 18.6.1840
4. Minna (Wilhemiina) 10.6. 1845 (*synt 1833-46 mf TK 1208*)
5. Amalia Sofia 17.5.1848 (*synt 1847-52, mf TK 1208*)
6. Kalle Kustaa (Carl Gustaf) 6.12.1849
7. Fiina (Josefina) 27.2.1851 (*synt 1847-52 mf TK 1208*)

(*Maaningan srk: Lastenkirjat 1832-42 mf TK 1206, 1843-53 mf TK 1207; rippikirjat 1832-42 mf TK 1203*)

Taulu A33/32/IV

Maria Oksanen s. 1840
p. itsellinen Johan Henrik Klima

Lapset:

1. Agatha Maria 5.4.1868
2. Frans Oskar 4.12.1870 (*synt C5 (Eb,F) 1870*)
3. Hilma 5.4.1873

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-80 Ab13)

B FLYGAREN SUKU IISALMEN MAALAIKUNNASSA**Taulu B 1/I**

Joroinen:

Torppari Klaus (Claes) Flygare s. 1718
p. Tiina (Christina) Brun s. 1728

Lapset:

1. Torsti (Torsten) 6.4.1743
2. Maria Liisa (Maria Elisabeth) 19.4.1746
3. Claudius 26.1.1748
4. Staphan 29.5.1750
5. Antti (Anders) 24.3.1752
6. Anna Kaisa (Catharina) 11.4.1755
7. Johan 1758?
8. Ulla (Ulrica) 1.5.1760
9. Maria Liisa (Elisabeth) 29.4.1763

(www.genealogia.fi/hiski)

Iisalmen maaseurakunta:**Taulu B2/1/II**

Torppari Torsti (Torsten) Flygare 1743 k.15.6.1806

p. Helena Mähönen s. 1747

(Vanhemmat talollinen Thomas Thomasson Mähöinen ja Anna Kaikkonen; veli Thomas 18.10.1746)

Lapset:

1. Antti (Andreas) 30.9.1773 (*synt C1 Eb, F*) 1772)
2. Kaisa (Catharina) 8.4.1776 (*synt C1 (Eb, F)*1775)
3. Juho (Johan) 16.3.1778 (*synt C1 (Eb, F)* 1775)
4. Staphan 1.7.1780 (*synt C1 (Eb, F)* 1779)
5. Aaprami (Abraham) 31.9.1782 (*synt C1 (Eb, F)* 1782)
6. Aku (Augustus) 8.10.1786 (*synt C1(Eb, F)*1785)

(*Lastenkirjat 1764-87 Ab3; Rippikirjat 1774-79 Aa6, 1778-85 Aa7, 1787-93 Aa8*)

Taulu B3/2/III

Sotilas Antti (Anders) Flygare s.1773

Pieta (Beata) Eskelinen s. 16.6.1773

(Vanhemmat David Eskelinen ja Helena Komulainen, sisarukset Anna s. 16.6.1773, Petter s. 15.4.1776)

Lapsi:

Antti (Anders) 2.2.1813 (*synt C2 (Eb, F)* 1812) k.1813

Taulu B4/2/III

Torppari Tahvo (Staffan) Flygare s.1780

p. Leena (Helena) Skön s. 1780

Lapset:

1. Anna 22.10.1813 (*synt C2 (Eb, F)* 1812) k. 1814
2. Heta (Hedvig) 16.6.1816 (*synt C2 (Eb, F)* 1814)
3. Anna Helena 17.10.1823 (*synt C3 (Eb, F)* 1822)

(*Rippikirjat 1839-49 Aa15, 1851-60 Aa18*)

Taulu B5/4/IV

Heta (Hedvig) Flygare s. 1816
 p. torppari/talonpoika Job Karvonen s. 11.5.1814
 (Vanhemmat Simon Karvonen ja Catharina Haapalainen)

Lapset:

1. Anna Liisa (Lisa) 23.3.1839 (*synt C4 (Eb, F) 1838*)
2. Reittu (Fredrik) 7.11.1840 (*synt C4 (Eb, F) 1838*)
3. Maria 6.2.1843 (*synt C4 (Eb, F) 1843*)
4. Tahvo (Staffan) 18.3.1846
5. Anna 1.6.1849 (*synt C4 (Eb, F) 1845*)
6. Tiina (Christina) s. 23.5.1853

(Lastenkirjat 1850-70 Ab10; rippikirjat 1839-49 Aa15, 1851-60 Aa18)

Taulu B6/4/IV

Anna Lena Flygare 1823
 p. torppari Aaprami (Abraham) Bovellan s. 20.4.1821
 (Vanhemmat Anders Johan Bovellan ja Elisabeth Kumpulainen, sisarukset Johan Henrik 3.10.1817,
 Fredrik 15.2.1820, Adam 16.9.1823, Sara Elisabeth 26.8.1826, Vilhelm 2.9.1829)

Lapset:

1. Maria Liisa (Lisa) 13.1.1848 (*synt C4 (Eb, F) 1847*)
2. Aaprami (Abraham) s. 4.11.1850 + (*synt C4 (Eb, f) 1850*)
3. Anna Sohvi (Sofia) 7.3.1853 k. 1856 (*synt C5 1853*)
4. Ville (Wilhelm) 31.1.1856 k. 1856 (*synt C5 (Eb, F) 1854*)
5. Johanna 4.1.1861 (*synt C5 (Eb, F) 1860*)
6. Aapeli (Abel) 14.10.1861 ?
7. Aaprami (Abraham) 24.3.1864 (*synt C5 (Eb, F) 1863*)

(Lastenkirjat 1850-70 Ab11)

Taulu B7/2/III

Torppari/itsellinen Aaprami (Abraham) Flygare s.1782

p. Severina Martikainen 4.11.1781

(Vanhemmat Krister Martikainen ja Catharina Kettunen, sisarukset Catharina 1780, Ulrica 18.4.1784, Juliana 26.12.1805)

Lapset:

1. Heta (Hedvig) 2.9.1806
2. Lovisa 28.8.1808 k. 19.9.1809

2. p. Stina Kauppinen

Lapset:

1. Riitta (Brita) Tiina (Stina) 1.1.1812 (*synt C2 (Eb,F) 1810*)
2. Ulrika 27.4.1814 (*synt C2 (Eb, F)1812*)
3. Anna 25.9.1816
4. Aaprami (Abraham) 6.5.1821 (*synt C2 (Eb, F)1820*)

(*Rippikirjat 1816-26 Aa11, 1839-49 Aa15*)

Taulu B8/7/IV

Riitta (Brita) Tiina (Stina) Flygare s. 1812

p. talollinen Ville (Wilhelm) Mikaelinpoika Repo

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) 2.2.1833 (*synt C4 (Eb, F) 1831*)
2. Anna Lovisa 4.2.1836 (*synt C4 (Eb, F) 1834*)
3. Tiina (Stina) Maria 30.8.1839 (*synt C4 (Eb, F)1838*)
4. Anna Lovisa 25.3.1843 (*synt C4 (Eb, F)1843*)
5. Ulla (Ulrika) 30.9.1850 (*synt C4 (Eb, F) 1850*) k.1850

(*Lastenkirjat 1839-49 Ab9; rippikirjat 1839-49 Aa15*)

Taulu B9/7/IV

Ulla (Ulrika) Flygare s. 1814
p. talollinen Tuomas (Thomas) Mikaelinpoika Repo

Lapset:

1. Ville (Vilhelm) s. 14.3.1836 (*synt C4 (Eb, F) 1845*)
2. Tuomas (Thomas) s. 4.4.1843 (*synt C4 (Eb, F) 1847*)
3. Anna Liisa (Lisa) s. 2.12.1846 (*synt C4 (Eb, F) 1845*)
4. Johanna 8.2.1856

(*Lastenkirjat 1839-49 Ab9, 1850-1870 Ab11; rippikirjat 1839-49 Ab19*)

Taulu B10/7/IV

Anna Flygare s. 1816
p. torppari Niilo (Nils) Lappalainen

Lapsi:

Aaprami (Abraham) 11.9.1842 (*synt C4 (Eb,F) 1841*)

(*Lastenkirjat 1850-1870 Ab 11*)

Taulu B11/7/IV

Talollinen Aaprami (Abraham) Aapraminpoika (Abrahamsson) Flygare s. 1821
p. Heta (Hedda) Lovisa Partanen s. 1836
(Vanhemmat talollinen Johan Partanen ja Hedvig Kaarakkainen, sisarukset David 14.4.1825, Anna Stina 16.10.1828, Elisabeth 25.1.1831, Margreta 28.3.1832, Christina 15.5.1834, Maria Elisabeth) 7.2.1844

Lapset:

1. Aaprami (Abraham) 12.8.1860 k.
2. Pekka (Petter) Juho (Johan) 20.2.1862
3. Aaprami (Abraham) 1864 k.
4. Heta (Hedda) Lovisa 19.12.1865 (*synt C5 (Eb,F) 1864*)

(*Lastenkirjat 1850-1870 Ab11*)

Taulu B12/11/V

Heta (Hedda) Lovisa Flygare s. 1865
p. itsellinen Rooperti Reivanen

Lapset:

1. Anna Lyyti 28.10.1894 (*synt C2 1894*)
2. Julius 21.5.1897 k. 1897 (*synt C2 1896*)
3. Hanna Vilhelmiina 3.7.1898 (*synt C2 1898*)

(*Lastenkirjat 1891-1900 Ab21*)

Taulu B13/2/III

Talollinen Aku (Augustus) Flygare s. 1786
p. Anna Liisa (Lisa) Backman s. 1792

Lapset:

1. Simo (Simon) 23.3.1812 (*synt C2 (Eb, F) 1810*)
2. Heikki (Henrik) 3.8.1814 (*synt C2 (Eb, F) 1816*)
3. Aaprami (Abraham) 31.12.1816 (*synt C2 (Eb, F) 1816*)
4. Kaisa (Catharina) 14.5.1819
5. Aku (August) 16.9.1821 (*synt C2 (Eb, F)1820*)
6. Liisa (Lisa) 14.11.1823 (*synt C3 (Eb, F)1822*)
7. Anna 28.10.1826 (*synt C3 (Eb, F)1825*)
8. Jaakko (Jacob) 6.3.1829 (*synt C3 (Eb, F) 1827*)
9. Israel 4.3.1833 (*synt C3 (Eb, F)1831*)
10. Maria 28.8.1835

(*Rippikirjat 1816-26 Aa11, 1839-49 Aa15*)

Taulu B14/13/IV

Talollinen Heikki (Henrik) Flygare s. 1814

p. Reeta (Margareta/Greta Rönkkö) s. 16.9.1819

(Vanhemmat Matts Rönkkö ja Margareta Lappalainen, sisarukset Anna Maria 16.3.1810, Britha Catharina 24.9.1813, Samuel 20.9.1814, Matts 22.12.1817, Petter 16.9.1819, Johannes 19.7.1823, Paul 19.7.1823, Carl 2.6.1826, Lisa Sofia 18.5.1829)

Lapset:

1. Anna Lovisa 24.8.1842
2. Reeta (Margaretha) 15.12.1844 (*synt C4 (Eb, F) 1843*)
3. Maria Liisa (Lisa) 19.11.1847 (*synt C4 (Eb, F)1847*)
4. Heikki (Henrik) 14.9.1850 (*synt C4 (Eb, F)1850*)

5. Riikka (Henrika) 10.5.1854

(Lastenkirjat 1850-70 Ab11, rippikirjat 1851-60 Aa18)

Taulu B15/14/V

Reeta Flygare s. 1844

p. itsellinen Ville Rytönen

Lapset:

1. Aku 21.7.1873 *(synt CI 1873)*
2. Henrik (Heikki) Ville (Wilhelm) 11.2.1876 *(synt CI 1875)*
3. Anni 20.11.1885 *(synt CI 1884)*
4. Maria Reeta (Margareta) 4.9.1889 k. 1895 *(synt CI 1889)*
5. Yrjö 22.1.1892 *(synt CI 1891)*

(Lastenkirjat 1881-1890 Ab 17, 1891-1900 Ab 20)

Taulu B16/14/V

Itsellinen Maria Liisa Flygare s. 1847

Lapset:

1. Paavali 17.2.1873 k. 1873 ?
2. Antti 1878
3. Matti 1884

(Lastenkirjat 1871-1880 Ab14, 1881-1890 Ab21)

Taulu B17/14/V

Loinen Heikki Flygare s. 1850

p. Heta Loviisa Laukkanens s. 2.1.1840

(Vanhemmat torppari Staffan Laukkanen ja Hedvig Ahl; sisarukset Anders 29.1.1838, Albertina 5.12.1841, Vilhelm 12.9.1846, Henrik 19.9.1849)

Lapset:

1. Johanna 20.5.1874
2. Anna Sohvi 28.4.1876

(Lastenkirjat 1881-1890 Ab18)

Taulu B18/17/VI

Johanna Flygare s. 1874
p. itsellinen Oskari (Oskar) Partanen

Lapset:

1. Juho Ernesti 17.1.1898 (*synt C2 1897*)
2. Siiri Johanna 2.5.1900 (*synt C2 1900*)

(*Lastenkirjat 1891-00 Ab21*)

Taulu B19/17/VI

Anna Sohvi Flygere s. 1876
p. itsellinen Kalle Reittu Partanen

Lapsi:

Petter Nikolai 7.12.1898 (*synt C2 1898*)

(*Lastenkirjat 1891-00 Ab21*)

Taulu B20/14/V

Henrika Flygare s. 1854
p. itsellinen Pekka Fihl s. 25.11.1850
(Vanhemmat torppari Elgazar Fihl ja Anna Ruotsalainen; veli Johan 11.2.1847)

Lapset:

1. Juho Heikki 1878
2. Tiina Liisa 23.4.1881 k. 1882
3. Anna Maria 4.3.1883 k. 1884 (*synt C1 1882*)
4. Kalle 1886 k. 1893
5. Matti Pekka 4.5.1888 k. 1890 (*synt C1 1888*)
6. Johanna Henriikka 28.10.1890 (*synt C1 1890*)
7. Taavetti 30.12.1894 (*synt C2 1894*)
8. Aukusti 23.4.1897 k. 1898

(*Lastenkirjat 1881-90 Ab18, 1891-1900 Ab21*)

Taulu B21/13/IV

Talollinen Abraham Flygare s. 1816

p. Riitta (Brita) Tiina (Stina) Kumpulainen/Kemppainen 12.9.1820 s. Kiuruvesi
(Vanhemmat talollinen Vincentius Kumbulain ja Anna Kämäräin; sisarukset Johan Henrik
18.6.1818, 18.6.1822 Sara, 31.10.1824 Anna Kaisa, 23.3.1827 Wincentius, 9.2.1830 Petter,
19.3.1835 Johanna)

Lapset:

1. Anna Riitta (Brita) 8.9.1845 (*synt C4 (Eb, F) 1845*)
2. Johanna 22.9.1848 (*synt C4 (Eb, F) 1847*)
3. Aaprami (Abraham) 13.1.1851 k. 1851 (*synt C4 (Eb, F) 1850*)
4. Maria 30.7.1853
5. Juho (Johan) 5.4.1856

(*Rippikirjat 1851-60 Aa18, lastenkirjat 1850-70 Ab11*)

Taulu B22/21/V

Anna Riitta Flygare s. 1845

p. itsellinen Olli Hartikainen

Lapset:

1. Matti 17.6.1868 (*synt C5 (Eb,F) 1867*)
2. Juhana 10.2.1870 (*syntC5 (Eb,F) 1869*)
3. Stina Tiina Maria 20.3.1877 (*synt C1 1876*)
4. Kalle Heikki 12.2.1880 (*synt C1 1879*)
5. Paavo 26.6.1883 k. 1883 (*synt C1 1883*)

(*Lastenkirjat 1881-1890 Ab18*)

Taulu B23/21/V

Johanna Flygare s. 1848

p. itsellinen Pekka Juhana Kauppinen

Lapset:

1. Anna Maria 27.5.1876 (*synt C1 1875*)
2. Riitta Liisa 22.3.1879 (*synt C1 1878*)
3. Kaisa Maria 8.3.1881 (*synt C1 1880*)
4. Johanna 1.12.1882 (*synt C1 1882*)
5. Loviisa 17.5.1886 (*synt C1 1885*)
6. Iita (Iida) Sohvi 15.5.1890 (*synt C1 1889*)

(*Lastenkirjat 1881-1890 Ab18*)

Taulu B24/13/IV

Kaisa (Caisa) Flygare s. 1819

p. torppari Sylvester Ruotsalainen s. 13.3.1826

(Vanhemmat Thomas Ruotsalainen ja Hedvig Häll; sisarukset Brita Kaisa 23.6.1813, Paul 4.11.1814, Carl 30.8.1816, Staffan 14.12.1817, Maria 29.2.1820, Hedvig 30.3.1823, Lovisa 5.2.1828, Israel 5.4.1831, Ulrika 23.9.1832)

Lapset:

1. Maria 20.10.1854 (*synt C5 (Eb,F) 1854*)
2. Heta (Hedvig) Liisa (Elisabeth) 16.3.1858 (*synt C5 (Eb,F) 1857*)

(*Lastenkirjat 1871-1880 Ab14*)

Taulu B25/13/IV

Talollinen Aku (August) Flygare s. 1821

p. Matleena (Magdalena) Kauppinen s. 14.2.1824

(Vanhemmat talollinen Matts Kauppinen ja Magdalena Kaarakkainen

Johan 24.8.1815, Elisabeth 4.1.1817, Anna Margaret 20.11.1818, Hedvig 24.2.1822, Matts 17.1.1827, Johan 27.3.1829, Ulrika 28.4.1833, Brita Maria 27.8.1836, Anders Wilhelm 11.4.1839)

Lapset:

1. Juho (Johan) Heikki (Henrik) 26.9.1848 (*synt C4 (Eb,F) 1847*) k. 1866
2. Anna Liisa (Elisabeth) 3.1.1852 (*synt C4 (Eb,F) 1850*) k. 1866
3. Matleena (Magdalena) 2.4.1855 (*synt C5 (Eb,F) 1854*)
4. Henriikka (Henrika) 12.9.1859 (*synt C5 (Eb,F) 1858*)
5. Aku (August) 19.12.1863 (*synt C5 (Eb,F) 1863*)

(*Lastenkirjat 1850-1870 Ab11*)

Taulu B26/25/V

Matleena Flygare s. 1855

p. vävy Juhana Kääriäinen 1.4.1850

(Vanhemmat Joel Kääriäinen ja Fredrica Kettunen; sisarukset Wilhelm 13.3.1848, August 17.4.1852)

Lapset:

1. Juhana 17.3.1876 (*synt CI 1875*)
2. Aku 15.10.1878 (*synt CI 1878*)
3. Ristiina 20.7.1881 (*synt CI 1880*)
4. Paavali 24.2.1884 (*synt CI 1883*)

(*Lastenkirjat 1881-90 Ab15*)

Taulu B27/25/V

Talollinen/torppari Aku Flygare s. 1863

p. Ulriikka Heikkinen s. 1866

Lapset:

1. Aku 5.2.1890 k. 1891 (*synt CI 1889*)
2. Kalle 29.12.1891 (*synt CI 1892*)
3. Lyyti Maria 24.4.1894 (*synt C2 1894*)
4. Johan Reetrikki 2.5.1897 (*synt C2 1896*)
5. Anna Johanna 3.5.1900

(*Lastenkirjat 1891-1900 Ab19*)

Taulu B28/13/IV

Liisa (Elisabeth) Flygare s. 1823

p. itsellinen Heikki (Henrik) Blek s. 22.4.1819

(Vanhemmat Elias Blek ja Greta Hynninen)

Lapset:

1. Kalle (Carl) 16.10.1853 k. 1860 (*synt C5 (Eb,F) 1853*)
2. Pekka (Petter) 25.4.1858
3. Liisa (Lisa) 24.1.1862 (*synt C5 (Eb,F) 1861*) k. 1863
4. Juho (Johan) Heikki (Henrik) 22.4.1865 (*synt C5 (Eb,F) 1864*)

(*Lastenkirjat 1850-1870 Ab10*)

Taulu B29/13/IV

Anna Flygare s. 1826

p. vävy Pekka Oksanen s. 1825 (katso myös taulu A18/16/IV)

Lapset:

1. Taavetti (Daavid) Oksanen 20.4.1854 (*synt C5 (Eb, F)1853*)
2. Aku (August) Oksanen 11.8.1860 (*synt C5 (Eb, F)1860*)

(Lastenkirjat 1850-70 Ab11)

Taulu B30/13/IV

Talollinen/torppari Israel Flygare s. 1833

p. Anna Riitta (Brita) Eskelinen s. 22.2.1837

(Vanhemmat talollinen Anders Johan Eskelinen ja Brita Catharina Kettunen; sisarukset Margreta 24.10.1839, Pehr 13.6.1841)

Lapset:

1. Heta (Hedda) 28.4.1861 (*synt C5 (Eb,F) 1860*)
2. Erkki (Erik) 4.1.1863 (*synt C5 (Eb,F) 1861*) k. 1863
3. Hermann (Herman) 23.11.1863 (*synt C5 (Eb,F) 1863*)
4. Riitta (Brita) Maria 10.9.1866 (*synt (Eb,F) C5 1866*) k.1868

(Lastenkirjat 1850-1870 Ab 11)

Taulu B31/30/V

Heta Flygare s. 1861

p. itsellinen Johan Kettunen

Lapset:

1. Johan Petter 18.8.1892 (*synt C2 1892*)
2. Reetastiina 24.12.1895 (*synt C2 1895*)

(Lastenkirjat 1881-1890 Ab21)

Taulu B32/30/V

Itsellinen Hermanni Flygare s. 1863
p. Heta Turunen s. 1860

Lapset:

1. Kaisa Maria 4.3.1884 (*synt CI 1883*)
2. Juhana Reetrikki 2.11.1886 (*synt CI 1885*)
3. Hermanni 13.10.1888 k. 1888 (*synt CI 1888*)
4. Wille 13.10.1888 k.1889 (*sama*)
5. Kalle Henrikki 28.2.1892 (*synt CI 1891*)
6. Iita 17.12.1885
7. Hermanni 11.7.1900 (*synt C2 1900*)

(*Lastenkirjat 1881-1890 Ab18, 1891-1900 Ab21*)

Taulu B33/13/IV

Maria Flygare s. 1835
p. itsellinen (?) Vilhelm Korhonen

Lapset:

1. Antti (Anders) 16.4.1864 (*synt C5 (Eb,F) 1863*)
2. Pauli (Paul) 20.11.1866 k.1868

(*Lastenkirjat 1850-1870 Ab11*)

Taulu B34/1/II

Sotilas Staphan Flygare s. 1750

p. Anna Ulmanen (Ulmain) s. 14.3.1745

(Vanhemmat Hemming Ulmanen ja Catharina Väisänen, sisarukset Catharina 27.5.1738, Johannes 1.5.1740, Sophia 21.6.1749)

Lapset:

1. Anna 1771
2. Staphan 27.7.1774 k. 9.8.1778 (*synt C1 (Eb,F) 1772*)
3. Maria Liisa (Elisabeth) 29.4.1776 (*synt C1 (Eb,F) 1775*)
4. Loviisa (Louisa) 22.6.1778 (*sama*)
5. Antti (Anders) Juho (Johan) s. 30.5.1780 (*sama*) k. 23.7.1780
6. Kaisa (Catharina) 24.2.1781
7. Juho (Johan) 9.1.1788

Taulu B35/34/III

Anna Flygare s. 1771

Lapset:

1. Antti (Anders) 1795
2. Joonas (Jonas) 1805

(*Lastenkirjat 1790-1826 Ab5, rippikirjat 1816-1826 Ab11*)

Taulu B36/35/IV

Itsellinen/torppari Antti (Anders) Flygare (Flygt) s. 1795

p. Kaisa (Catharina) Pehkonen

Lapset:

1. Eeva (Eva) Reetta (Margareta) s. 28.10.1828 (*synt C3 (Eb, F) 1827*)
2. Juho (Johan) s. 12.6.1832 (*synt C3 (Eb, F)1831*) k.1832
3. Antti (Andreas) s. 25.3.1834 (*synt C4 (Eb, F)1834*)

(*Lastenkirjat 1827-39 Ab6; rippikirjat 1827-37 Aa13*)

Taulu B37/36/V

Eeva (Eva) Reetta (Greta) Flygt s. 1828

p. itsellinen Johan Petter Piippo s. 27.6.1830

(Vanhemmat Eskel Piippo ja Juliana Lämsä, sisarukset Brita Stina s. 14.6.1813, Juliana s. 28.11.1820 Simon s. 13.11.1827)

Lapset:

1. Elias 25.8.1852 (*synt C4 (Eb, F) 1852*)
2. Riikka (Henrika) 1.12.1854 (*synt C5 (Eb,F) 1854*) k. 1855
3. Liisa (Elisabeth) 3.12.1857 (*synt C5 (Eb,F) 1856*)
4. (tytärpuoli, avioton) Henrika Flygt 24.11.1867 (*synt C5 (Eb,F) 1867*)
5. Juho (Johannes) 4.8.1864 k.1868 (*synt C5 (Eb,F) 1863*)

(*Lastenkirjat 1850-1870 Ab10*)

Taulu B38/36/V

Itsellinen Antti (Anders) Flygt s. 1834

p. Johanna Savolainen s. 9.9.1827

(Vanhemmat renki/itsellinen Henrik Savolainen ja Catharina Hattunen; sisarukset Wilhelm 20.2.1825, Henrika 31.1.1829, Ismael 10.4.1832, Jafet 15.9.1834, Johan ja Hiskias 14.2.1838, Anna Paulina ja Briitha Caisa 20.8.1840, Aqvilina 27.6.1844, Samuel 1.10.1847)

Lapset:

1. Anna Pauliina (Paulina) 29.9.1861 (*synt C5 (Eb,F) 1860*)
2. Liisa (Lisa) 29.4.1867 (*synt C5 (Eb,F) 1866*)
3. Hermann (Herman) 13.10.1870 (*synt C5 (Eb,F) 1870*)

(*Lastenkirjat 1871-1880 Ab12, 1881-90 Ab18*)

Taulu B39/38/VI

Pauliina Flygt 1861

p. itsellinen Topias Vatanen

Lapset:

1. Ida Johanna 10.3.1891 (*synt C1 1891*) k. 1893
2. Sohvi 9.1.1893 (*synt C1 1892*)
3. Iita Johanna 20.2.1896

(*Lastenkirjat 1881-1890 Ab21*)

Taulu B40/38/VI

Liisa Flygt 1867

p. itsellinen Heikki Husso

Lapset:

1. Antti Wille 8.1.1887
2. Anna Henriikka 24.2.1890 (*synt C1 1889*)
3. Petter Heikki 29.3.1895
4. Aliina 15.11.1898 (*synt C2 1898*)

(*Lastenkirjat 1881-1890 Ab21*)

Taulu B41/35/IV

Torppari/itsellinen Jonas Flygare 1805

p. Anna Greta Rautaparta/Partanen 11.11.1808

(vanhemmat torppari Johan Partanen ja Margareta Eskelinen)

Lapset:

1. Johan 4.2.1835 (*synt C4 (Eb,F) 1834*) (k.?)
2. Johanna 4.2.1835 (*sama*)
3. Aleksanteri (Alexander) 11.12.1838 (*synt C4 (Eb,F) 1838*)
4. Aatu (Adam) 26.4.1841
5. Riikka (Henrika) 11.8.1844 (*synt C4 (Eb,F) 1844*)
6. Elias 7.11.1848 (*synt C4 (Eb,F) 1848*)

(*Lastenkirjat 1850-1870 Ab10*)

Taulu B42/41/V

Itsellinen Alexander Flygt 1838

p. Anna Serafia Heikkinen 15.12.1845

(Vanhemmat itsellinen Lars Heikkinen ja Anna Maria Karet; sisarukset Johan 7.3.1847, Lars 21.4.1849, Fredrik 14.4.1852)

Lapset:

1. Johanna 14.1.1870 (*synt C5 (Eb,F) 1869*) k. 1877
2. Riikka (Henrika) 22.6.1872 k. 1872 (*synt C5 (Eb,F) 1872*)
3. Anna Maria 8.11.1873 k. 1878 ?
4. Saara (Sara) 24.10.1876 k. 1876 ?
5. Aatu (Adam) 24.10.1876 k. 1878 ?

Taulu B43/41/V

Itsellinen Aatu Flygt s. 1841

p. Heta (Hedvig) Rähä s. 18.9.1837

(Vanhemmat Zacris Rähä ja Johanna Rautiainen; sisarukset Wilhelm ja Henrik 14.4.1839, Fredrika 20.6.1841, Lisa 17.9.1843, Petter Johan 16.6.1846, Anna 18.12.1848, Greta 5.5.1851)

Lapset:

1. Maria 19.5.1859 (*synt C5 (Eb,F) 1858*)
2. Riikka (Henrika) 26.3.1864 (*synt C5 (Eb,F) 1863*)
3. Johanna 27.7.1869 (*synt C5 (Eb,F) 1869*) k. 1869
4. Johanna 17.6.1871 ?
5. Anna Lisa 8.10.1874 (*synt C1 1874*)
6. Aatu (Adam) 3.6.1877 (*synt C1 1877*)
7. Atsiviina 5.3.1883 (*synt C1 1883*)

(*Lastenkirja 1871-1880 Ab 14, 1881-90 Ab 21*)

Taulu B44/43/VI

Henrika Flygare s. 1864

p. itsellinen Pekka Huttunen

Lapset:

1. Ada (Adolfiina) 5.12.1886 (*synt C1 1887*)
2. Anna-Liisa 1889
3. Tyyne Maria 3.10.1896 (*synt C2 1896*)

(*Lastenkirja 1881-1890 Ab 21*)

Taulu B45/43/VI

Johanna Flygare s. 1871

p. itsellinen Juho Heikki Mykkänen

Lapset:

1. Anna Liisa 16.7.1892 (*kast C2 1892*)
2. Juho (Johan) Heikki 29.3.1894 (*kast C2 1894*)

(*Lastenkirjat 1881-1890 Ab 21*)

Taulu B46/41/V

Henrika Flygt s. 1844

p. Ioinen Samuli (Samuel) Oksanen s. 1840

Lapset:

1. Johanna 29.9.1868
2. Louisa 8.2.1872
3. Anna Lisa 20.12.1875 k.1892

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab13)

Taulu B47/2/III

Kaisa (Catharina) Flygare s. 1781

p. renki/torppari Matts Mattson Piippo

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) 31.4.1808 k. 22.12.1808
2. Matti (Maths) 29.1.1810 (*synt C2 (Eb, F) 1807*) k. 7.5.1823
3. Antti (Anders) 21.6.1812 k. (1814) (*synt C2 (Eb, F) 1812*) k. 18.8.1814
4. Anna Matleena (Magdalena) 22.12.1814 (*synt C2 (Eb, F) 1814*)

(Lastenkirjat 1790-26 Ab5, Rippikirjat 1805-15 Aa19)

Taulu B48/47/IV

Anna Lena Piippo s. 1814

p. lampuoti Pauli (Påhl) Auvinen s. 19.11.1810

(Vanhemmat Samuel Auvinen ja Stina Niskanen, sisarukset Regina 10.12.1812, Anna Lisa 3.5.1814, Gustaf 14.12.1816, Lars Johan 16.6.1819, Samuel 16.11.1821, Wilhelm 24.1.1825, Christina 9.6.1829)

Lapset:

1. Sohvi (Sofia) Vilhelmiina 7.11.1836 (*synt C4 (Eb, F) 1836*)
2. Samuli (Samuel) 22.12.1839 (*synt C4 (Eb, F)1838*)
3. Leena (Helena) Kaisa (Caisa) 11.1.1842 (*synt C4 (Eb, F)1841*)
4. Anna Lisa (Liisa) 9.2.1845 (*synt C4 (Eb,F) 1845*)
5. Heikki (Henrik) Juho (Johan) 15.11.1847
6. Johanna 13.1.1851
7. Ville (Vilhelm) 2.6.1856 k. 1858

(Lastenkirjat 1850-70 Ab10, Rippikirjat 1839-49 Aa15, 1851-60 Aa18)

Taulu B49/1/III

Kaisa (Catharina) Flygare s. 1755

Lapsi:

1. Reittu (Friedrich) s. 25.8.1774 (isä Gustaf Fredrik Randoin)
 2. Hiob s. 7.12.1779 (isä Carl Vendell) (*synt C1 (Eb,F) 1779*)
-

Taulu B50/1/III

Talollinen Juho (Johan) Flygare s. 1758
p. Liisa (Elisabeth) Olofintytär Huttuin 1755

Lapset:

1. Niilo (Nils) 12.11.1781
 2. Juho (Johan) 19.5.1784
 3. Israel 13.3.1787 k. 11.2.1812
-

C AUISET IISALMEN MAALAIKUNNASSA JA KIURUVEDELLÄ**Taulu C1/I**

Anna Lajunen s. 1655
p. ? Auvinen

Lapsi:

Erik Auvinen 1687

Taulu C2/1/II

Korpraali Erkki (Erich) Auvinen 1687
p. Maria Mikkonen (Mickoinen) n. 1690?

Lapset:

1. Anna n. 1719 ?
2. Klemetti (Clemens) 1724
3. Pekka (Petrus 23.2.1734 (*synt C1(F)1732*) k.
4. Samuli (Samuel) 21.2.1736 (*sama*)
5. Juho (Johannes) 2.6.1738 (*sama*)

(*Iisalmen msrk: rippikirjat 1734–40 Aa2, 1759–65 Aa3*)

Taulu C3/2/III

Talollinen Samuel Auvinen s. 1736
p. Anna Kaikkonen s. 1734

Lapset:

1. Maria 1757
2. Erkki (Eric) 1760
3. Pauli (Paul) 1762
4. Tiina (Christina) 1769

(*Iisalmen msrk: rippikirjat 1768-1773 Aa5, 1805-1815 Aa9*)

Taulu C4/3/IV

Talollinen Eric Auvinen s. 1760
p. Katarina Tikkanen s. 18.1.1761 Kiuruvesi

Lapset:

1. Samuli (Samuel) 28.2.1782
2. Anna Reeta (Gretha) 16.6.1784
3. Katariina (Catharina) 18.3.1786
4. Juho (Johannes) 6.7.1787
5. Maria 1790 (+)
6. Martta (Martha) 1794
7. Erkki (Erik) 1796
8. Ulla (Ulrika) 1798
9. Maria 1807

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-1826 Ab5)

Taulu C5/4/V

Talollinen Samuel Ericsson Auvinen s. 1782
p. Lisa Ambrosiusdotter Pardain s. 1784

Lapset:

1. Anna Tiina (Stina) 7.12.1807
2. Ulla (Ulrika) 11.9.1810 (*synt C2 (Eb,F)1810*)
3. Maria 14.11.1812 (*synt C2 (Eb,F)1812*)
4. Heta (Hedvig) 14.11.1812 (*sama*)
5. Antti (Anders) 5.2.1816 (*synt C2 (Eb,F)1814*)
6. Taneli (Daniel) 27.10.1818 (*synt C2 (Eb,F)1818*)
7. Leena (Lena) Kaisa 20.6.1822 (*synt C3 (Eb,F)1822*)

(Iisalmen mrsk: lastenkirjat 1790-1826 Ab5; rippikirjat 1816-1826 Aa12)

Taulu C6/5/VI

Itsellinen Taneli (Daniel) Auvinen s. 1818
p. Reeta (Greta) Ulmanen s. 19.2.1817
(Talollinen Lars Ulmanen ja Kaisa Partanen; sisarukset Abraham 30.6.1822; Anna Lena 7.3.1822, Paul 25.5.1827, Daniel 19.12.1829, Elisabeth 10.1.1832, Claes 24.7.1834)

Lapset:

1. Leena (Helena) Kaisa (Caisa) 3.5.1850 (*synt C4 (Eb,F)1848*)
2. Samuli (Samuel) 26.1.1852 (*synt C4 (Eb,F)1850*)

Taulu C7/6/VII

Leena Kaisa Auvinen s. 1850

p. itsellinen Heikki Kettunen s. 10.7.1851

(Vanhemmat torppari/itsellinen Anders Kettunen ja Anna Greta Martikainen; sisar Karolina 16.4.1849)

Lapset:

1. Ville (Wille) 1.6.1872 (*synt C5 (Eb,F)1872*)
2. Maria 15.7.1889
3. Juho 24.8.1885

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab18*)

Taulu C8/6/VII

Itsellinen Samuli Auvinen 1852

p. Henriikka Rönkkö 1858

Lapsi:

Anna Karoliina 27.7.1889 (*synt C1 1889*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab 17*)

Taulu C9/4/V

Talollinen Erik Auvinen 1796

p. Stina Lappalainen

Lapset:

1. Samuli (Samuel) 13.5.1818
2. Pauli (Paul) 21.11.1819
3. Juho (Johan) 3.2.1822 (*synt C3 (Eb,F) 1822*)
4. Erkki (Eric) 15.4.1824 (*synt C3 (Eb,F) 1823*)
5. Riitta (Brita) Kaisa (Catharina) 30.12.1826 (*synt C3 (Eb,F) 1825*)
6. Maria 18.3.1829 (*synt C3 (Eb,F) 1827*)
7. Heta (Hedvig) 15.4.1832 (*synt C3 (Eb,F) 1831*)
8. Ulla (Ulrika) 15.6.1836 (*synt C4 (Eb,F) 1836*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-1826 Ab5*)

Taulu C10/9/VI

Ulriikka Auvinen 1836

p. itsellinen Martti (Mårten) Mårteninpoika Asikainen

Lapset:

1. Riikka (Henrika) 12.7.1857 (*kast C5 (Eb,F) 1856*)
2. Martti (Mårten) Juho (Johan) 18.11.1859 (*kast (Eb,F) 1858*)
3. Kasper (Kasper) 10.7.1867 (*kast C5 (Eb,F) 1866*)
4. Pauli (Påhl) 2.12.1869 (*kast C5 (Eb,F) 1869*)
5. Heikki (Henrik) 10.6.1872 k. 1877 (*kast C5 (Eb,F)1872*)
6. Aaron (Aron) 7.6.1875
7. Reeta (Greta) Tiina (Stina) 15.6.1876

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab12, 1881-1890 Ab18*)

Taulu C11/4/V

Ulrika Auvinen 1798

p. talollinen Lauri (Lars) Tanelinpoika Niskanen

Lapset:

1. Maria Liisa (Elisabeth) 31.12.1816
2. Taneli (Daniel) 20.3.1818 k.
3. Kaarina (Carin) 12.2.1820
4. Kalle (Carl) Otto 8.1.1822 (*synt C3 (Eb,F) 1822*)
5. Anna Lovisa 11.1.1824 (*synt C3 (Eb,F) 1823*)
6. Lauri (Lars) 8.2.1826 (*synt C3 (Eb,F) 1825*)
7. Kustaa (Gustaf) Taneli (Daniel) 17.1.1828 (*synt C3 (Eb,F) 1827*)
8. Pekka (Petter) 18.4.1830 (*synt C3 (Eb,F) 1829*)
9. Miina (Vilhelmina) 25.8.1834 (*synt C4 (Eb,F) 1834*)
10. Taavetti (David) 26.1.1837 (*synt C4 (Eb,F) 1836*)
11. Ville (Wilhelm) 29.8.1839 (*synt C4 Eb,F) 1838*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1850-1870 Ab11*)

Taulu C12/3/IV

Talollinen Paul Auvinen s. 1762
p. Regina Tapaninen s. 1765

Lapset:

1. Samuli (Samuel) 5.3.1787 Kiuruvesi
2. Anna 7.9.1788 Kiuruvesi
3. Tapani (Staffan) n. 1790
4. Ville (Wilhelm) 1800 k.1814 Iisalmi
5. Pekka (Pehr) Matti (Matts) 1802 Iisalmi
6. Juho (Johan) 17.1.1807 Iisalmi

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-1826 Ab5)

Taulu C13/12/V

Talollinen Samuel Auvinen s. 1787
p. Kristina Sophia Niskanen s. 17.2.1787
(vanhemmat talollinen Gustaf Niskanen ja Elisabeth Lappalainen; sisarukset Elisabeth 3.4.1782,
Anna 21.2.1787, Rebecca 23.1.1786)

Lapset:

1. Pauli (Paul) 19.11.1810 (*C2 (Eb,F)1810*)
2. Rikiina (Regina) 10.12.1812 k.1813 (*kast C2 (Eb, F)1812*)
3. Anna Lisa (Elisabeth) 3.5.1814 k. 14.4.1818 (*sama*)
4. Kustaa (Gustaf) 14.12.1816 (*kast C2 1816 (Eb,F)*)
5. Lauri (Lars) Juho (Johan)16.6.1819 (*kast C2 (Eb,F)1818*)
6. Samuli (Samuel) 16.11.1821 (*kast C2 (Eb,F)1820*)
7. Ville (Wilhelm) 24.1.1825 (*kast C3 (Eb,F)1823*)
8. Tiina (Christina) 9.6.1829 (*kast C3 (Eb,F)1827*)

(Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-1826 Ab5)

Taulu C14/13/VI

Torppari Paul Auvinen s. 1810

p. Anna Magdalena Piippo s. 22.12.1814 (kts. taulu B48/47/IV)

Lapset:

1. Sohvi (Sofia) Vilhelmiina 7.11.1836 (*synt C4 (Eb, F) 1836*)
2. Samuli (Samuel) 22.12.1839 (*synt C4 (Eb, F)1838*)
3. Leena (Helena) Kaisa (Caisa) 11.1.1842 (*synt C4 (Eb, F)1841*)
4. Anna Lisa (Liisa) 9.2.1845 (*synt C4 (Eb,F) 1845*)
5. Heikki (Henrik) Juho (Johan) 15.11.1847
6. Johanna 13.1.1851
7. Ville (Vilhelm) 2.6.1856 k.1858

(*Lastenkirjat 1850-70 Ab10; rippikirjat 1839-49 Aa15, 1851-60 Aa18*)

Taulu C15/14/VII

Loinen Samuli Auvinen s. 1839

p. Retriikka Hukkanen s. 15.12.1848

(vanhemmat Paul Hukkanen ja Maria Leskinen; sisarukset Maria 9.1.1831, Lisa Caisa 26.2.1829, Johan 28.3.1832, Johanna 12.1.1836, Catharina Maria 11.4.1840, Anna Kristina 7.3.1845)

Lapset:

1. Wille Retrikki 20.2.1874
2. Heikki Alfrid 20.2.1874
3. Taavetti 15.1.1877 k. 1877 (*kast C1 1876*)
4. Antti 17.12.1878 (*kast C1 1878*)
5. Aleksanteri 14.5.1881 k. 1881 (*kast C1 1880*)
6. Anna Sohvia 3.3.1884 k. 1884 (*kast C1 1883*)
7. Aukusti 6.12.1885 (*kast C1 1885*)
8. Aatami 21.4.1889 k. 1890 (*kast C1 1889*)

(*Iisamen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab 18*)

Taulu C16/14/VII

Leena Kaisa Auvinen 1842
p. torppari Matti (Mattis) Sarpola

Lapset:

1. Mikko (Michel) 29.9.1863
2. Hilma Maria 25.12.1866 k. 1869 (*kast C5 (Eb,F)1866*)
3. Henrika 30.9.1864 (*kast C5 (Eb,F)1863*)
4. Anna Stina 3.4.1866
5. Johanna 6.2.1870
6. Juho (Johan) Heikki (Henrik) 10.12.1873
7. Ville (Wilhelm) Reittu (Fredrik) 21.12.1876 (*kast C1 1876*)
8. Taneli (Daniel) 23.1.1880 (*kast C1 1879*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1850-1870 Ab10, 1871-1880 Ab 12, 1881-1890 Ab 18*)

Taulu C17/14/VII

Itsellinen Anna Liisa Auvinen s. 1845

Lapset:

1. Inka Miina 23.4.1879 (*kast C1 1879*)
2. Juho Heikki 25.3.1887 (*kast C1 1887*)

(*Lastenkirjat 1881-1890 Ab 18*)

Taulu C18/14/VII

Itsellinen Heikki Juho Auvinen s. 1847
p. Anna Lovisa Kaarakkainen s. 1850

Lapset:

1. Aappo (Abraham) 29.6.1878 (*synt C1 1887*)
2. Antti Aukusti 17.12.1880 (*synt C1 1880*)
3. Juho Heikki 29.3.1886
4. Wille 8.11.1889
5. Ferdinand 13.2.1889 k. 1895 (*kast C1 1888*)
6. Paavali 8.2.1892 (*kast C1 1891*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab 18, 1891-1900 Ab21*)

Taulu C19/13/VI

Itsellinen Kustaa (Gustaf) Auvinen s. 1816

p. Helena Hämäläinen s. 28.7.1816

(Vanhemmat torppari Fredrik Hämäläinen ja Liisa Toppinen; sisarukset Matts 16.3.1811, Petter 25.8.1813, Staffan 14.3.1819, Job 28.8.1821)

Lapset:

1. Lauri (Lars) Juho (Johan) 4.3.1844 (*kast C4 (Eb,F)1843*)
2. Tiina (Christina) 14.5.1848 (*kast C4 (Eb,F)1847*)
3. Anna Liisa (Lisa) 6.2.1851 (*kast C4 (Eb,F)1850*)
4. Pekka (Petter) 12.6.1853 k. 3.11.1855 (*kast C5 (Eb,F)1853*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1850-1870 Ab10*)

Taulu C20/19/VII

Itsellinen Lassi Juho Auvinen s. 1844

p. Kaisa (Katrina) Kumpulainen s. 7.1.1848

(Vanhemmat itsellinen Anders Kumpulainen ja Ulrika Partanen; sisarukset Jakob 4.8.1834, Vilhelmiina 30.10.1835, Maria 13.6.1841, Samuel 19.9.1844, Anders 29.4.1850)

Lapset:

1. Johanna 3.6.1870 (*kast C5 (Eb,F)1869*)
2. Kalle Kusti Samuli 1.2.1873 (*kast C1 1873*)
3. Teodor Jaakko 1876 k. 1895
4. Eljas 6.5.1879 (*kast C1 1878*)
5. Anna Liisa 23.6.1882 (*kast C1 1881*)
6. Antti 22.1.1888 (*kast C1 1887*)
7. Iita Kaisa 14.9.1890 k.1894 (*kast C1 1890*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab18, 1891-1900 Ab21*)

Taulu C21/20/VIII

Johanna Auvinen s. 1870

p. itsellinen Aappo Lappalainen

Lapset:

1. Lyyli Rispiina 23.3.1893 (*kast C2 1893*)
2. Mooses 4.9.1895 (*kast C2 1897*)
3. Wilhelmiina 16.11.1897 (*kast C2 1897*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1891-1900 Ab21*)

Taulu C22/19/VII

Itsellinen Tiina Auvinen s. 1848

Lapset:

1. Anna Liisa (Elisabeth) 30.4.1884 k. 1894 (*kast CI 1883*)
2. Olka Maria 23.7.1887

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab12, 1881-1890 Ab18, 1891-1900 Ab21*)

Taulu C23/19/VII

Itsellinen Anna Liisa Auvinen s. 1851

Lapsi:

Anna Adolffiina 16.4.1875 (*synt CI 1874*)

p. itsellinen Heikki Partanen

Lapset:

1. Helena 4.1.1881 k. 1881 (*kast CI 1880*)
2. Matti 24.2.1882 k. 1882 (*kast CI 1881*)
3. Rispiina 27.4.1885
4. Heikki (Henrik) 3.10.1887 (*kast CI 1887*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1881-1890 Ab 18*)

Taulu C24/13/VI

Itsellinen Christina Auvinen s. 1829

Lapsi:

Kalle (Carl) Kustaa (Gustaf) 28.6.1853 (*kast C5 1853*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1850-1870 Ab10*)

Taulu C25/24/VII

Itsellinen Kalle (Carl) Kustaa (Gustaf) Auvinen s. 1853

p. Liisa (Lisa) Ulla (Ulrika) Lappalainen s. 26.7.1851

(Vanhemmat itsellinen Job Lappalainen ja Dorothea Kärkkäinen; sisarukset: 9.10.1841
Wilhelmina, Samuel 16.6.1843, Johanna Valborg 6.1.1846, Maria 11.11.1848)

Lapset:

1. Taneli (Daniel) 5.4.1875 k. 1875 (*synt C1 1874*)
2. Anna Lisa 8.4.1877
3. Taneli (Daniel) 26.12.1879 (*synt C1 1881*)
4. Jopi Juho 27.2.1882 (*sama*)
5. Hilma Johanna 19.2.1884 (*synt C1 1883*)
6. Maria 2.8.1886 k. 1893 (*synt C1 1885*)
7. Taavetti 24.6.1889
8. Inka Miina 22.5.1881 k. 1891
9. Iida 28.9.1896 (*synt C2 1896*)

(*Lastenkirjat 1871-1880 Ab12, 1881-1890 Ab18, 1891-1900 Ab21*)

Taulu C26/12/V

Torppari/lampuoti Tapani (Staffan) Auvinen s. n. 1790

p. Kaisa (Catharina) Suomalainen

Lapset:

1. Rikiina (Regina) 29.9.1813 (*kast C2 (Eb,F)1812*)
2. Anna Riitta (Brita) 21.3.1817 (*kast C2 (Eb,F)1816*)
3. Pauli (Paul) 18.3.1820 (*kast C2 (Eb,F) 1820*)
4. Maria Lovisa 25.3.1825 (*kast C2 (Eb,F)1823*) k. 1825
5. Aleksanteri (Alexander) 19.6.1827 (*kast C2 (Eb,F) 1825*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1790-1826 Ab5*)

Taulu C27/26/VI

Itsellinen Rikiina (Regina) Auvinen 1813

Lapsi:

Pekka (Petter) 4.8.1843 (*synt C4 (Eb,F) 1843*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab11*)

Taulu C28/27/VII

Mökkiläinen/torppari Petter Auvinen s. 1843

p. Riikka (Fredrika) Lipens s. 3.6.1847

(Vanhemmat talollinen Henrik Lipén ja Greta Caisa Hukkanen, veli Wilhelm 9.7.1842)

Lapset:

1. Johanna 17.12.1872 (*kast C5 (Eb,F)1872*)
2. Ville (Wilhem) 10.4.1875 (*kast C1 1874*)
3. Fiina (Josefina) 1.4.1877 (*kast C1 1876*)
4. Olga Maria 10.7.1879 (*kast C1 1878*)
5. Aukusta 26.10.1882 (*kast C1 1881*)

(*Iisalmen maaseurakunta: lastenkirjat 1871-1880 Ab14, 1881-90 Ab17-18; rippikirjat 1871-1880 Aa27*)

Taulu C29/26/VI

Itsellinen Anna Riitta (Brita) Auvinen s. 1817

Lapset:

1. Emilia Miina (Wilhelmiina) 14.3.1841 (*kast C4 (Eb,F) 1841*)
2. Maria 8.12.1844 (*kast C4 (Eb,F) 1843*)
3. Johanna 8.8.1847 (*kast C4 (Eb,F) 1847*)
4. Anna Liisa (Lisa) 25.12.1856 (*kast C5 (Eb,F) 1856*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab11*)

Taulu C30/29/VII

Emilia Wilhelmiina/Eveliina Auvinen s. 1841

p. Kivenhakkaaja/itsellinen Olli (Olof) God s. 31.10.1839

(Vanhemmat: lampuoti Petter God ja Hedvig Sahlström/Saastamoinen, sisarukset;

Maria 1.12.1828, Vilhelmina 22.9.1833, Petter 22.9.1833, Brita Stina 5.12.1837, Anders 10.6.1842)

Lapset:

1. Maria 3.3.1863 (*kast C5 (Eb,F) 1861*)
2. Anna Johanna 17.5.1865 (*kast C5 (Eb,F) 1864*)
3. Pekka (Petter) 24.12.1866 k. 1872 (*kast C5 (Eb,F) 1866*)
4. Ida Miina (Wilhelmiina) 20.9.1870 k. 1872 (*kast C5 (Eb,F) 1869*)
5. Olli (Olof) Reittu (Fredrik) 11.12.1872
6. Antti (Anders) 20.10.1875
7. Juho (Johan) Pekka (Petter) 9.11.1877 k. 1877
8. Riitta (Britaa) 10.2.1879 k. 1879 (*kast C1 1878*)

9. Miina (Wilhelmiina) 10.2.1879 k. 1879 (*sama*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab 13, 1881-1890 Ab 18*)

Taulu C31/26/VI

Itsellinen Aleksanteri (Alexander) Auvinen s. 1827

p. Anna Kaisa (Caisa) Pietikäinen s. 21.8.1824

(Vanhemmat torppari Pehr Pietikäinen ja Anna Väisänen; sisarukset Matts 8.5.1822, Hedvig 22.4.1827, Petter 16.6.1829, Maria 1.8.1833)

Lapset:

1. Anna Liisa (Lisa) 5.1.1855 (*synt C5 (Eb,F)1861*)
2. Maria 2.4.1857 (*synt C5 (Eb,F) 1856*)

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1871-1880 Ab13*)

Taulu C32/31/VII

Liisa Auvinen s. 1855

p. itsellinen Pekka Savolainen

Lapset:

1. Edvard Aleksanteri 21.12.1878 (*synt C1 1878*)
2. Anna Maria 3.4.1882 (*synt C1 1881*)
3. Hilta Johanna 14.5.1888 (*synt C1 1887*)
4. Paavali 19.6.1892 k. 1898 (*synt C1 1892*)
5. Olka Katri 2.8.1894 k. 1896 (*synt C2 1894*)
6. Alma Viliina 14.2.1896

(*Iisalmen msrk: lastenkirjat 1891-1900 Ab21*)

Taulu C33/12/V

Itsellinen Juho (Johan) Auvinen s. 1807

p. Margareta Suomalainen

Lapset:

1. Juho (Johan) 22.5.1830 (*Kiuruveden srk: kast C3 1828*)
2. Maria 27.1.1833 k. 21.6.1833 (*sama*)
3. Niko (Nikolaus) 3.10.1834 (*sama*)
4. Antti (Anders) Aku (August) 29.4.1838 (*Kiuruveden srk: kast C3 1836*)
5. Inkeri (Ingeborg) Liisa (Elisabeth) 3.3.1841 k. 10.4.1842 (*Kiuruveden srk: kast C3 1840*)
6. Inka (Ingeborg) 21.2.1845 (*sama*)

7. Heikki (Henrik) 11.2.1850 (*Kiuruveden srk: kast C4 1848*)

Taulu C34/33/VI

Renki Juho (Johan) Auvinen s. 1830
p. Ulrika Oksanen s. 1832 (kts. taulu A25/24/IV)

Lapset:

1. Juho Heikki (Johan Henrik) 22.1.1853 (tod.näk. kuoli?) (*synt C4 1852*)
2. Niko (Nikolaus) 9.12.1854 (*sama*)
3. Aleks (Alexdander) 18.12.1856 (tod.näk. kuoli?) (*synt C4 1856*)
4. Olga Vilhelmiina 21.12.1861 (*synt C5 1857*)
5. Alma Kristiina 15.1.1864 (*sama*)
6. Juho Heikki (Johan Henrik) 12.6.1866 (*synt C5 1864*)
7. Pauli (Påhl) 1.4.1869, k.(hätäkaste) 9.5.1896 (*sama*)
8. Aleks (Alexander) 17.3.1870, k.24.3.1870 (*synt C5 1869*)
9. Kustaa Aatu (Gustaf Aadolf) 5.11.1870, k.11.11.1870 (*sama*)
10. Emil Oskari (Oscar) 13.11.1872, k. 6.11.1873 (*sama*)
11. Ida Maria 20.5.1874 (*synt C5 1874*)

(*Kiuruveden srk: Lastenkirjat 1862-80 Ab; rippikirjat 1881-90 Aa12*)

Taulu C35/33/VI

Renki/itsellinen Anders Auvinen s. 1838
p. Maria Vilhemina Nykänen 14.3.1842
(Vanhemmat itsellinen Josua Nykänen ja Lovisa Ruotsalainen; sisarukset: Johan Henric 10.11.1844, Anna 25.6.1848)

Lapset:

1. Augusta 4.8.1863 (*Kiuruveden srk: synt C5 1860*)
2. Anna Greta 16.12.1865 (*Kiuruveden srk: synt C5 1864*)
3. Kaisa Lovisa 10.3.1868 (*sama*)
4. Samuel Henrik 26.3.1870 (*Kiuruveden srk: synt C5 1869*)
5. Inga Vilhelmiina 12.9.1873 (*sama*)
6. Margareta Sofia 17.2.1876 (*Kiuruveden srk: synt C5 1875*)

Taulu C36/33/VI

Inka (Ingeborg) Auvinen s. 1845
p. itsellinen Johan Kärkkäinen

Lapset:

1. Kristiina 25.4.1868 (*synt C5 1864*)

2. Johan Henrik s. 6.2.1870 k. 1871 (*synt C5 1869*)
3. Greta Stina s. 14.9.1872 (*synt C5 1869*)
4. Anna Kaisa s. 18.12.1874 (*synt C5 1874*)
5. Olga Liisa (Elisabeth) 24.5.1877 (*synt C6 1875*)

(*Kiuruveden srk: lastenkirja 1862-1880 Ab7*)

Taulu C37/3/IV

Tiina (Christina) Auvinen 1769

p. itsellinen Olof Pardain

Lapset:

1. Juho (Johan) 20.5.1805 (*Iisalmen msrk: synt C2 (Eb,F)1805*)
2. Inka (Ingeborg) 10.5.1809 (*Iisalmen msrk: synt C2 (Eb,F)1807*)

Taulu C38/4/V

Anna Auvinen s. 1788/84

p. talollinen Johan Tenhunen

Lapset:

1. Katarina 1805 Iisalmi
2. Anna 26.1.1807 (*Iisalmen msrk: kast C2 (Eb,F)1805*)

Taulu C39/38/VI

Katarina Tenhunen s. 1805

p. torppari Johan Juntunen

Kristian (Christian) 13.9.1835 (*Iisalmen msrk: kast C2 (Eb,F)1805*)

Taulu C40/38/VI

Anna Tenhunen s. 1807

p. talollinen Kustaa (Gustaf) Heinonen

Lapset:

1. Lovisa 12.1.1829 (*Iisalmen msrk: kast C3 (Eb,F) 1827*)
 2. Juho (Johan) Kustaa (Gustaf) 13.4.1831 (*Iisalmen msrk: synt C3 (Eb,F) 1829*)
-

Taulu C41/2/III

Talollinen Klemetti (Clemens) Auvinen s. n. 1726
 p. Margareta Kärkkäinen (Kerckainen) s. 1722

Lapset:

1. Maria 17.2.1746 (*Iisalmen msrk: synt C1(F) 1745*)
2. Erkki (Ericus) 10.7.1749 (*sama*)

Taulu C42/41/IV

Talollinen Erkki (Eric) Auvinen 1749
 p. Margareta Kokkonen 1746
 (vanhemmat Johan Kokkonen ja Elin Nousiainen)

Lapset:

1. Marketta (Margeta) 1.9.1769 (*Kiuruveden srk: synt C1 1768*)
2. Elin 7.1.1773 (*sama*)
3. Reittu (Fredric) 21.12.1774 (*sama*)
4. Anna 9.12.1776 (*sama*)
5. Riitta (Brita) 10.1.1780 (*sama*)
6. Ananias 13.1.1782 (*sama*)
7. Tiina (Christina) 16.4. 1786 (*Kiuruveden srk: synt C1 1784*)
8. Martta (Martha)s 2.1.1789 (*sama*)
9. Maria 18.2.1792 (*sama*)

Taulu C43/42/V

Talollinen Ananias Auvinen s. 1782
 p. Lovisa Kononen s. 1795

Lapset:

1. Tiina (Christina) 7.11.1818 (*Kiuruveden srk: synt C2 1817*)
2. Anna (Kaisa) Caisa 4.9.1820 (*sama*)
3. Matti (Matts) 30.4.1822 (*sama*)
4. Reittu (Fredric) 4.7.1824 (*Kiuruveden srk: synt C2 1824*)
5. Antti (Andreas) 12.4.1826 (*sama*)
6. Amalia 25.1.1828 (*Kiuruveden srk: synt C3 1828*)
7. Saara (Sara) 22.8.1830 (*sama*)
8. Anna Lovisa 6.5.1833 (*sama*)
9. Kaisa (Catharina) 20.4.1835 (*sama*)

Taulu C44/43/VI

Talollinen Matti (Matts) Auvinen s. 1822
p. Riikka (Fredrica) Kumpulainen s. 1838

Lapset:

1. Reittu (Fredric) 1860
2. Heikki (Henrik) 20.9.1862 (*synt C5 1860*)
3. Johannes Ferdinand 22.12.1864 (*synt C5 1864*)
4. Anna Kaisa 20.10.1866 (*sama*)
5. Kalle (Karl) 20.10.1869 (*sama*)
6. Matti (Matts) 24.9.1872 (*synt C5 1869*)

(*Kiuruveden lastenkirjat 1862-1880 Ab7-Ab8*)

Taulu C45/43/VI

Sara Auvinen s. 1830
p. torppari Anders Johan Kumpulainen

Lapsi:

Anna Lovisa 19.3.1876 (*Kiuruveden srk: synt C6 1875*)

Taulu C46/43/VI

Kaisa (Katriina) Auvinen 1835
p. talollinen Henrik Kämäräinen

Lapset:

1. Matti 24.2.1868 (*synt C5 1864*)
2. Kaisa Sofia 23.11.1873 k. 1875 (*synt C5 1869*)
3. Heikki (Henrik) 26.11.1875 (*synt C6 1875*)
4. Juho (Johannes) 13.7.1878 (*sama*)
5. Jahvetti (Jafet) 5.2.1881
6. Pertti (Albert) 19.6.1882 (*synt C6 1881*)
7. Miina (Wilhelmiina) 21.10.1885 (*synt C7 1887*)
8. Anna Kaisa 1.2.1889 (*synt C7 1888*)

(*Kiuruveden lastenkirjat 1862-1880 Ab 7-8*)

POHJANMAA**D SEPPÄLÄN SUKU VÄHÄNKYRÖN MERIKAAARROSSA****Taulu D1/I**

Talollinen Jaakko (Jakob) Ericsson Seppälä n. 1690?
p. Maria Simonsdotter n. 1690?

Lapset:

1. Jaakko (Jakob) Jakobsson n.1720?
2. Erkki (Erik) Jakobsson 30.6.1724

(Rippikirjat 1728-46 IAa1)

Taulu D2/1/II

Talollinen Erkki (Eric) Jakobsson 30.6.1724
p. Susanna Mattsdotter 18.2.1723

Lapset:

1. Juha (Johan) Ericsson 9.11.1749 (+) *(synt IC3 1744-51)*
2. Tuomas (Thomas) Ericsson 1.12.1750 *(sama)*
3. Maria Ericsson 22.6.1753 *(synt IC3 1751-55)*
4. Liisa (Elisabeth) Ericsson 17.7.1754 *(sama)*
5. Anna Ericsson 28.12.1755 *(synt IC3 1760-64)*
6. Matti (Matts) Ericsson 13.2.1757 *(sama)*
7. Jaakko (Jakob) Ericsson 27.3.1758 *(sama)*
8. Riitta (Brita) Ericsson 16.8.1760 *(sama)*
9. Simo (Simon) Ericsson 1.10.1761 *(sama)*
10. Juha (Johan(nes)) Ericsson 3.11.1762 k. 11.7.1763 *(sama)*
11. Sanna (Susanna) Ericsson 3.5.1764 k.14.7.1767 *(sama)*
12. Liisa (Lisa) Ericsson 24.8.1766 k.1767*(synt IC3 1765-70)*
13. Anna Ericsson 22.11.1767 *(sama)*

(Rippikirjat 1745-66 IAa2, 1750-73 IAa3, 1766-83 IAa4)

Taulu D3/2/III

Talollinen Matti (Matts) Eriksson 1754
p. Liisa (Lisa) Eriksson 1759

Lapset:

1. Anna Mattsdotter 13.4.1779 (*synt IC3 1776-81*)
2. Matias (Mathias) Mattsson 22.1.1781 (*synt IC3 1781-86*)
3. Maria Mattsdotter 25.4.1783 (*sama*)
4. Susanna Mattsdotter 11.9.1786 (*synt IC3 1786*)
5. Juho (Johannes) Mattson 22.12.1788 (*synt IC4 1791-98*)
6. Liisa (Lisa) Mattsdotter 6.7.1792 (*synt IC4 1791-98*)

Taulu D4/3/IV

Talollinen Matti (Matts) Mattson Seppälä s. 1781
 p. Riitta (Britha) Mattsdotter Skarra 19.9.1778
 (Vanhemmat Matts Johansson, Lisa Thomasdotter)

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Mattsdotter 28.4.1805 (*synt IC5 1809-15*)
2. Jaakko (Jakob) Mattson 12.1.1810 k. 29.10.1810 (*sama*)
3. Matti (Matts) Mattson 1.7.1811 (*sama*)
4. Anna Mattsdotter 20.9.1813 (*sama*)
5. Riitta (Britha) Mattsdotter 10.3.1814 (*sama*)
6. Ulla (Ulrica) Mattsdotter 11.8.1817 (*synt IC5 1816-21*)
7. Maria Mattsdotter 2.11.1819 (*sama*)

(*Rippikirjat 1810-17 IAa8, 1818-25 IAa9*)

Taulu D5/3/IV

Maria Mattsdotter 1783
 p. torppari Erkki (Eric) Andersson Sundqvist

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Ericsson 7.1.1816 (*synt IC 1809-15*)
2. Maria Ericsson 17.1.1818 (*synt IC5 1816-21*)

(*Rippikirjat 1865-72 IAa15*)

Taulu D6/5/V

Liisa (Lisa) Ericsson 1816

Lapsi:

Amanda Lisadotter 30.11.1841

Taulu D7/4/V

Ulrika Mattsdotter Seppälä 1817 k.1897

p. itsellinen Ville (Wilhelm) Johansson Grönroos 3.5.1811 k. 1854

Lapset:

1. Jaakko (Jakob) Ulrikasson 18.7.1834 (*synt IC5 1832-37*) k.1856
2. Tuomas (Thomas) Wilhelmsson 14.11.1838 (*synt IC5 1837-38*)
3. Liisa (Lisa) Wilhelmsdotter 25.9.1841 (*synt IC6 1839-44*)
4. Juha (Johan) Wilhelmsson 5.11.1845 (*synt IC6 1844-48*)
5. Maria Sofia (+)
6. Sanna (Susanna) Wilhelmsdotter 21.5.1848 (*sama*)
7. Fiia (Serafia) Wilhelmsdotter 29.5.1849 (*synt IC6 1848-52*)
8. Iisakki (Isaak) Wihelmsson 22.12.1852 k. 1866
9. Mikki (Michael) Wilhelmsson 5.12.1855 k.1868

(*Rippikirjat 1858-64 IAa14, 1865-72 IAa15*)

Taulu D8/7/VI

Torppari Tuomas (Thomas) Williamsson Grönroos s. 1838

p. Maija (Maja) Reeta (Greta) Johansdotter s. 15.2.1833

Lapset:

1. Juha (Johan) Thomasson 20.8.1868 k.25.3.1869 (*synt IC7 1864-69*)
2. Liisa (Lisa) Thomasdotter 29.11.1870 (*synt IC7 1869-72*)
3. Maria 7.10.1872 Thomasdotter (*synt IC7 1872-74*)

(*Rippikirjat 1865-72 IAa15, 1880-92 IAa17*)

Taulu D9/3/IV

Susanna Mattsdotter Seppälä s. 1786

p. Talollinen Mikael (Michael) Johansson Saarenpää/Mäntä

Lapset:

1. Juho (Johan) Michaelsson 31.1.1813 (*synt IC5 1809-15*)
2. Maria Micaelsdotter 21.3.1814 (*sama*)
3. Liisa (Lisa) Michaelsdotter 25.12.1815 ?
4. Anna Michaelsdotter 16.3.1818 (*synt IC5 1816-21*)
5. Susanna Michaelsdotter 24.6.1820 (*sama*)
6. Maria Michaelsdotter 5.2.1829 (*synt IC5 1828-1832*)

Taulu D10/3/IV

Liisa (Lisa) Mattsdotter Seppälä s. 1792
p. Talollinen Mikko (Mickel) Andersson Stor Hålti Simola

Lapset:

1. Maria Mickelsdotter 12.12.1813 (*synt IC5 1809-15*)
2. Liisa (Lisa) Mickelsdotter 1.4.1818 (*synt IC5 1816-21*)
3. Jaakko (Jakob) Mickelsson 22.3.1821 (*sama*)
4. Mikko (Michel) Mickelsson 13.7.1827 (*synt IC5 1825-28*)
5. Susanna Mickelsdotter 19.8.1831 (*synt IC5 1828-32*)

Taulu D11/I

Talollinen Heikki (Henrik) Johansson s. 17.11.1722
p. Anna Mattsdotter s. 2.1.1721

Lapset:

1. Matti (Matts) Henriksson 27.11.1738 (*synt IC2 1736-40*)
2. Jaakko (Jakob) Henriksson 25.12.1742 (*synt IC2 1741-44*)
3. Kaisa (Caisa) Henriksdotter 1743
4. Kaarina (Carin) Henriksdotter 6.9.1744
5. Riitta (Brita) Henriksdotter 28.4.1754
6. Anna Henriksdotter 1749
7. Heikki (Henric) Henriksson 23.7.1757 k.
8. Maria Hebriksdotter 22.3.1761 (*synt IC3 1760-64*)
9. Lisa Henriksdotter 2.12.1762 k. 6.7.1763 (*sama*)
10. Henrik Henriksson 24.12.1763 (*sama*)

(*Rippikirjat V-kyrö 1745-66 IAa2, 1750-73 IAa3, 1766-83 IAa4*)

Taulu D12/11/II

Talollinen Matti (Matts) Henriksson Seppälä 27.11.1738
p. Maria Larsdotter Seppälä 18.12.1737

1. Anna Mattsdotter 22.2.1759 k. 20.8.1759 (*synt IC3 1755-59*)
2. Liisa (Elisabeth) Mattsdotter 10.7.1760 k. 27.3.1761 (*synt IC31760-64*)
3. Matti (Mathias) Mattsson 16.1.1762 (*sama*)
4. Erkki (Erik) Mattsson 7.7.1764 k. 7.7.1764 (*sama*)
5. Mikko (Mickel) Mattsson 7.7.1764 k. 7.7.1764 (*sama*)
6. Riitta (Brita) Mattsdotter 4.7.1766 k. 1.8.1766 (*synt IC3 1765-70*)
7. Mikael (Michael) 10.8.1767 k. 11.9.1767 (*sama*)
8. Anna Mattsdotter 7.8.1768 (*sama*)
9. Maria Mattsdotter 20.6.1770 (*sama*)

10. Jaakko (Jakob) Mattsson 24.7.1771 k. 28.7.1771 (*synt IC3 1770-76*)
11. Juha (Johan) Mattsson 21.1.1773 k. 6.7.1773 (*sama*)
12. Jaakko (Jakob) Mattsson 13.4.1774 (*sama*)
13. Priitta (Brita) Mattsdotter 26.9.1776 k. 20.7.1776
14. Liisa (Elisabeth) Mattsdotter 12.8.1777 (*synt IC3 1776-81*)
15. Priitta (Brita) Mattsdotter 7.5.1779 (*sama*)

(*Rippikirjat 1749-1809 IAa7*)

Taulu D13/12/III

Talollinen Matti (Matts) Mattson Seppälä s. 1762
p. Anna Heriksdotter Stor Kucko

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Mattsdotter 2.5.1788 (*synt IC4 1789-91*)
2. Jaakko (Jacob) Mattson 17.7.1789 (*sama*)
3. Mikki (Mickel) Mattsson 10.3.1791 k. (*synt IC4 1781-98*)
4. Anna Mattsdotter 15.5.1793 k. (*synt*)

2. p. Susanna Simonsdotter Luiko s. 1774

Lapset:

1. Maria Mattsdotter 8.11.1795 (*synt IC4 1791-98*)
2. Anna Mattsdotter 8.1.1799 (+)
3. Matti (Mats) Mattson 4.8.1800 (+)
4. Matti (Matts) Mattsson 26.3.1803 (+) (*synt IC5 1803-09*)
6. Juha (Johannes) Mattson 2.4.1806 (*sama*)
7. Tuomas (Thomas) Mattson 8.3.1812 (*synt IC5 1809-15*)

(*Rippikirjat 1810-17 IAa8, 1818-25 IAa9*)

Taulu D14/13/IV

Talollinen Jaakko (Jakob) Mattsson Seppälä s. 1789
p. Anna Jöransdotter Heikkiselä, Tervajoki

1. Anna Jakobsdotter 1.12.1813 (*synt IC5 1809-15*)
2. Matti (Matts) Jakobsson 22.6.1815 (*sama*)
3. Jaakko (Jakob) Jakobsson 12.11.1816 (*synt IC5 1816-21*)
4. Hermann (Herman) Jakobsson 6.5.1818 (*sama*)
5. Juho (Johan) Jakobsson 30.7.1819 (+) (*sama*)
6. Mikko (Michel) Jakobsson 5.3.1821 (*sama*)
7. Maria Jakobsdotter 3.5.1822 (+) (*synt IC5 1821-24*)
8. Susanna Jakobsdotter 1.7.1823 (*sama*)
9. Iisakki (Isac) Jakobsson 24.9.1824 (*sama*)

10. Maria Jakobsdotter 8.2.1826 (*synt IC5 1825-28*)
11. Liisa (Elisabeth) Jakobsdotter 8.2.1826 (+) (*sama*)
12. Tuomas (Thomas) Jakobsson 2.8.1828 (*synt IC5 1828-32*)
13. Juho (Johan) Jakobsson 15.9.1831 (*sama*)
14. Riitta (Britha) Jakobsdotter 25.4.1834 (*synt IC5 1832-37*)
15. Liisa (Lisa) Jakobsdotter 7.7.1837 (*synt 37-38 IC5*)

Taulu 15/13/IV

Maria Mattsdotter Seppälä s. 1795

p. talollinen Jaakko (Jakob) Johansson Heikkiselä

Lapset:

1. Juho (Johan) Jakobsson 10.10.1814 (*synt IC5 1809-15*)
2. Matti (Matts) Jakobsson 11.12.1816 (*synt IC5 1816-21*)
3. Jaakko (Jacob) Jakobsson 21.12.1819 (*sama*)
4. Iisakki (Isaac) Jakobsson 19.12.1822 (*synt IC5 1821-24*)
5. Tuomas (Thomas) Jakobsson 11.3.1824 (*sama*)
6. Mikko (Michell) Jakobsson 31.8.1827 (*synt IC5 1825-28*)
7. Susanna Jakobsdotter 19.8.1828 (*synt 1828-32 IC5*)

Taulu D16/13/IV

Talollinen Matti (Matts) Mattson Seppälä 1803

p. Liisa (Lisa) Jacobsdotter 4.9.1789

Lapsi:

Susanna 21.7.1823 (*synt IC5 1821-24*)

(*Rippikirjat 1818-25 IAa9*)

Taulu D17/13/IV

Talollinen Juho (Johan) Mattson Seppälä 1806

p. Liisa (Lisa) Johansdotter 3.10.1799

1. Sanna (Susanna) Johansdotter 17.5.1825 (*synt IC5 1825-28*)
2. Matti (Matts) Johansson 4.11.1826 (*sama*)
3. Liisa (Lisa) Johansdotter 3.11.1829 + (*synt IC5 1828-32*)
4. Juha (Johan) Johansson 12.2.1831 (*sama*)
5. Jaakko (Jacob) Johansson 16.7.1832 (*synt IC5 1832-37*)

(*Rippikirjat 1825-33 IAa10*)

Taulu D18/17/V

Talollinen Matti (Matts) Johansson 1826
p. Maria Sofia Gustafsdotter 24.4.1827

Lapsi:

Maria Mattsdotter 24.4.1851 (*synt IC6 1848-52*)

(*Rippikirjat 1851-57 IAa13*)

Taulu D19/14/V

Talollinen Tuomas (Thomas) Mattson Seppälä 1812
p. Susanna Michelsdotter 24.4.1812

1. Mikko (Michel) Thomasson 3.5.1832 (*synt IC5 1828-32*)
2. Tuomas (Thomas) Thomasson 24.11.1833 (*synt IC5 1832-37*)
3. Susanna Thomasdotter 5.9.1835 (*sama*)

(*Rippikirjat 1825-33 IAa10, 1833-40 IAa11*)

Taulu D20/12/III

Anna Mattsdotter Seppälä 1768
p. talollinen Mikael (Michael) Henriksson Stor Kucko

1. Liisa (Lisa) Michaelsdotter 20.9.1794 (+) (*synt IC4 1791-98*)
2. Matti (Matts) Michaelsson 17.8.1797 (+) (*sama*)
3. Jaakko (Jacob) Michaelsson 15.4.1800 (*synt IC4 1798-03*)
4. Mikael (Michael) Michaelsson 1.6.1806 (*synt IC5 1803-09*)

Taulu D21/12/III

Maria Mattsdotter Seppälä 1770
p. vävy Tuomas (Thomas) Mickelsson 2.2.1774

Lapsi:

Mikko (Mickel) Thomasson 28.4.1800 (*synt IC4 1787-1803*)

(*Rippikirjat 1810-17 IAa8*)

Taulu D22/21/IV

Talollinen Mikko (Michel) Thomasson Seppälä s. 1800 k. 22.12.1845

p. Liisa Thomasdotter Parkkari (Barekar) s. 26.10.1799 k.2.4.1876

(Vanhemmat Thomas Barckar, Maria Jaakontytär, sisarukset: Anna 6.6.1794, Jakob 6.8.1795, Liisa 1799, Jakob 28.2.1802, Tuomas 17.11.1804, Johan 1.12.1807)

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) Michelsson 13.8.1819
2. Maria Michelsdotter 31.10.1820
3. Lisa Michelsdotter 14.10.1823 (+)
4. Susanna Mickelsdotter 17.8.1828 (*synt IC5 1828-32*)
5. Mikko (Mickel) Michelsson 10.8.1831 (*sama*)
6. Jaakko (Jakob) Michelsson 28.6.1834 (*synt IC5 1832-1837*)
7. Riikka (Fredrika) Michelsdotter 16.9.1836 (*sama*)
8. Juho (Johan) Michelsson 22.6.1836 k. 1844
9. Simo (Simon) Michelsson 15.3.1840 (*synt IC6 1839-44*)
10. Matti (Matts) Michelsson 27.6.1843 k. 20.5.1855 (*sama*)

(*Rippikirjat 1818-25 IAa9, 1825-33 IAa10, 1841-50 IAa12, 1851-57 IAa13, 1865-72 IAa15*)

Taulu D23/22/V

Talollinen Tuomas (Thomas) Mikonpoika Seppälä s. 1819 k. 22.12.1899

p. Susanna Matintytär Laurila s. 3.10.1818 k 7.7.1847

(vanhemmat Matti Matinpöika Laurila s. 19.2.1795 k. 25.3.1849 ja Maria Mikontytär Piittari s 5.9.1795)

Lapset:

1. Mikko (Mickel) Thomasson s. 24.6.1841 k. 4.7.1888 (*synt IC6 1839-44*)
2. Maria Thomasdotter 4.12.1842 k. 28.5.1843 (*sama*)
3. Matti (Matts) Thomasson s. 4.12.1842 k. 4.7.1844 (*sama*)
4. Tuomas (Thomas) Thomasson 21.7.1845 k. 24.8.1912 (*sama*)

2.p. Reeta (Greta) Sohvi (Sofia) Niilontytär Erikslund s. 24.7.1817 k. 6.3.1892

Taulu D24/23/VI

Talollinen Mikko (Mikael) Seppälä s. 1841

p. Susanna Israelintytär Maamies s. 1840

(Vanhemmat Israel Israelsson ja Lisa Johansdotter, sisarukset Lisa s. 5.3.1843, Matias s. 14.1.1849, Sofia s. 10.2.1850)

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) Mickelsson 30.4.1868 (*synt IC7 1864-69*)
2. Susanna Mickelsdotter 12.8.1870 (*sama*)
3. Liisa (Lisa) Mickelsdotter 13.11.1872 (*synt IC7 1872-74*)
4. Maria Mickelsdotter 10.10.1874 (*sama*)
5. Mikko (Mickel) Mickelsson 30.9.1876 (*synt IC7 1872-74*)
6. Sofia Mickelsdotter 9.9.1879 (*synt IC7 1879-82*)
7. Juha (Johan) Mickelsson 21.1.1882 (*sama*)

(*Rippikirjat 1841-50 IAa12, 1851-57 IAa13, 1865-72 IAa15, 1880-92 IAa17*)

Taulu D25/24/VII

Talollinen Tuomas Mikonpoika Seppälä eli Koskela s. 1868 k. 5.11.1927

p. Susanna Iisakintytär Kukko s. 4.8.1866 k.16.1.1940

Lapset:

1. Lempi Susanna Tuomaantytär 18.9.1892
2. Tuomas Tuomaanpoika 19.10.1894 k. 28.10.1894 (*synt IC8 1892-95*)
3. Mikael Tuomaanpoika 19.10.1894 k. 27.7.1895 (*sama*)
4. Maria Lyydia Tuomaantytär 18.2.1896 (*synt IC9 1869-97*)
5. Alina Elisa Tuomaantytär 24.5.1898 k. 9.4.1906 (*synt IC9 1879-98*)
6. Sanni Tuomaantytär 1900?
7. Elsa Irene Tuomaantytär 10.2.1902 (*synt IC9 1901-04*)

(*Rippikirjat 1880-92 IAa17*)

Taulu D26/23/VI

Talollinen Tuomas Mikonpoika Seppälä s. 1845 k. 24.8.1912

p. Anna Riitta (Brita) Iisakintytär s. 23.3.1851 Koivulahti k.31.12.1889

Lapset:

1. Jaakko (Jakob) Thomasson 9.8.1873 k. 23.7.1876 (*synt IC7 1872-74*)
2. Maria Riikka (Fredrika) Thomasdotter 10.1.1875 (*sama*)
3. Venla (Vendla) Thomasdotter 3.6.1876 k.15.6.1876 (*synt IC7 1875-76*)
4. Mikael Thomasson 3.6.1876 k. 23.7.1876 (*sama*)
5. Iisakki (Isak) Thomasson 28.4.1877 (Kanadassa?) (*synt IC7 1876-79*)
6. Jaakko (Jakob) Thomasson 24.5.1879 (*sama*)

7. Susanna Thomasdotter 7.5.1881 (*synt IC7 1879-82*)
8. Mikko Tuomaanpoika 29.9.1883 k. 6.10.1883 (*synt IC7 1876-79*)
9. Elisa Tuomaantytär 29.9.1883 (*sama*)
10. Tuomas Wilhelm Tuomaanpoika 14.7.1886 k. 18.7.1886 (*synt IC5 1885-87*)

2.p. Susanna Mikontytär Seppälä s. 8.4.1855 k. 1.10.1907

Lapsi: Hilma Aliina synt. 19.8.1899 (Cosmopolis Washington)

Taulu D27/26/VII

Maria Riikka (Fredrika) Tuomaantytär Seppälä 1875 k.21.12.1932
p. talollinen Jaakko Jaakonpoika Suomi s. 20.2.1877 kuoli Amerikassa

Lapset:

1. Johannes Jaakonpoika 21.9.1893
2. Maria Aliina Jaakontytär 3.5.1900 (*synt IC9 1899-00*)

Taulu D28/24/VII

Liisa Mikontytär Seppälä/Akkola s. 1872 k. 5.8.1953
p. talollinen Mikko Akkola s. 14.4.1875 k. 11.5.1905

Lapset:

1. Lempi Susanna Mikontytär 1.8.1895 (*synt IC8 1895*)
2. Vilho Mikael Mikonpoika 25.7.1900 (*synt IC9 1899-00*)

Taulu D29/24/VII

Maria Mikontytär Seppälä s. 1874

Lapsi:

Jenny Maria 27.1.1896 (*synt IC9 1896-97*)

Taulu D30/24/VII

Talollinen Mikko Mikonpoika Seppälä/Hakola s. 1876 k. 29.9.1950
p. Susanna Iisakintytär Niukkala s. 30.8.1876 Ilmajoki k. 22.8.1958

Lapset:

1. Laine Mikael Mikonpoika 26.5.1899 k. 1969 (*kast IC9 1898-99*)
2. Sanni Aliina Mikontytär 15.3.1901 (*kast IC9 1900-01*)

3. Eino Johannes 3.8.1905
 4. (Lauri Eemil 18.8.1906
 5. Oiva Einari 20.2.1911
 6. Eero Ilmari 20.5.1913)
-

Taulu D31/23/VII

Talollinen Jaakko Seppälä eli Jokela s. 24.5.1879 k. 7.5.1940
p. Sanna Jaakontytär Patron. s. 20.4.1879 k.16.11.1945

Lapset:

1. Impi Maria Jaakontytär 25.1.1905 k. 27.6.1905
2. (Helmi Aurora 12.1.1906
3. Lyydi Johanna 20.8.1909 k. 19.9.1909
4. Vilho Verner 17.8.1910
5. Tyyne Aliina 29.8.1912 k. 14.1.1914
6. Artturi Jaakoppi 23.5.1914 k. 21.8.1944
7. Otto Mikael 31.12.1915 k. 24.10.1915
8. Ilmari Johannes 17.1.1918
9. Toini Eliina 25.7.1920 k. 19.10.1937)

Taulu D32/26/VII

Susanna Seppälä Kuivinen s. 1881 k. Hoquian Washington
p. Juha Kuivinen s. Ylistarossa k. ?

Lapsi:

Urho Kennedy

Taulu D32/22/V

Maria Mickelsdotter Seppälä 1820
p. talollinen Mikko (Mickel) Gabrielsson 29.3.1818

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Mickelsdotter 17.9.1839 (*synt IC6 1839-44*)
2. Maria Eerika (Erica) Mickelsdotter 7.8.1842 (*sama*)

(*Rippikirjat 1841-50 IAa12*)

Taulu D33/22/V

Talollinen Jaakko Mikonpoika Seppälä s. 1834
p. Anna Johansdotter Blad s. 14.9.1836 k. 12.1.1914

Lapset:

1. Mikko (Mickel) Jakobsson 13.1.1868 k. Amerikassa
2. Tuomas (Thomas) Jakobsson 26.4.1875
3. Jaakko (Jakob) Jakobsson 14.1.1872

Taulu D34/33/VI

Itsellinen/räättäli Jaakko Seppälä s. 1872 k. 3.3.1900
p. Liisa Mikontytär Jukkara s. 31.3.1870 k. 3.9.1949

Lapset:

1. Väinö Mikael Jaakonpoika 17.6.1896 (*synt IC9 1896-97*)
2. Hanna Eliisa Jaakontytär 20.12.1898 (*synt IC9 1898-99*)

Taulu D35/22/V

Riikka Mikontytär Seppälä/Lehtinen s. 1835 k.22.1.1907
p. talollinen Jaakko Juhanpoika (Blad) Lehtinen s. 19.9.1835 k. 28.12.1898

Lapsi:

Juha Jaakonpoika 27.12.1879 (*synt IC7 1879-82*)

Taulu D36/35/VI

Talollisen poika Juha Lehtinen s. 1879
p. Elina Mikontytär Trasti s.23.2.1881 k.22.7.1923

Lapset:

1. Aleks Mikael Juhanpoika 27.9.1905
2. (Johannes Juhanpoika 20.4.1907
3. Aarne Ilmari Juhanpoika 18.6.1911
4. Sulo Simeon Juhanpoika 17.3.1913
5. Ilmi Julia Juhantytär 13.10.1914
6. Elvi Eliina Juhantytär 29.2.1921)

Taulu D37/22/V

Talollinen Simo (Simon) Michelsson Seppälä 15.3.1840
 p. Liisa (Lisa) Israelsdotter 5.3.1843

Lapset:

1. Simo (Simon) Simonsson 14.8.1869 (*synt IC7 1869-72*)
2. Liisa (Lisa) Simonsdotter 14.10.1871 (*sama*)
3. Maria Simonsdotter 8.3.1874 (*synt IC7 1872-74*)
4. Juha (Johan) Simonsson 4.12.1876 (*synt IC7 1867-79*)
5. Sanna (Susanna) Simonsdotter 19.10.1879 k. 27.9.1883 (*synt IC7 1879-82*)
6. Riikka (Fredrika) Simonsdotter 21.11.1882 (*synt IC7 1882-84*)
7. Jaakko Simonpoika 1.1.1886 (*synt IC8 1885-87*)

(*Rippikirjat 1873-79 IAa16*)

Taulu D38/11/II

Talollinen Jaakko (Jakob) Henriksson s. 1742
 p. Sohvi (Sophia) Henriksdotter s. 1733

Lapset:

1. Riitta (Brita) Jakobsdotter 19.7.1772 k. 2.8.1772 (*synt IC3 1770-76*)
2. Jaakko (Jakob) Jakobsson 22.7.1773 k. 22.7.1773 (*sama*)
3. Maria Jakobsdotter s. 23.12.1775 k. 23.12.1775 (*sama*)

Taulu D39/11/II

Kaisa (Caisa) Heriksdotter Seppälä s. 1743
 Jaakko (Jakob) Jakobsson Muklanen

Lapsi:

Susanna Caisasdotter 1.5.1771 (*synt IC3 1770-76*)

p. itsellinen Juho (Johan) Adleri

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) Johansson 4.12.1774 (Tervajoki)
2. Anna Johansdotter 7.7.1776 (Tervajoki)

Taulu D40/11/II

Maria Henriksdotter Seppälä 1761
p. täydennysmies Antti (Anders) Andersson Liuko

Liisa (Lisa) Mariasdotter 1780

Lapset:

1. Anna Andersdotter 20.7.1786 (*synt IC3 1781-86*)
 2. Maria Andersdotter 20.7.1786 (*sama*)
 3. Juha (Johan) Andersson 2.8.1787 (*synt IC4 1787-91*)
-

Taulu D41/I

Simon Seppälä n. 1680?
p ?

Lapset:

1. Matti (Matts) Simonsson
2. Riitta (Brita) Simonsdotter
3. Lauri (Lars) Simonsson 1713
4. Liisa (Lisa) Simonsdotter
5. Juha (Johan) Simonsson
6. Kalle (Carl) Simonsson
7. Anna Simonsdotter

Taulu D42/41/II

Talollinen Lauri (Lars) Simonsson s. 1713
p. Pieta (Beata) Johansdotter s. 1708 k. 1774

Lapset:

1. Jaakko (Jakob) Larsson 21.3.1738
2. Juha (Johan) Larsson 14.12.1743
3. Mikko (Michael) Larsson 27.8.1748 (*synt IC3 1744-51*)
4. Maria Larsdotter 18.12.1737
5. Vappu (Wallborg) Larsdotter 25.3.1749
6. Pieta (Beata) Larsdotter 20.8.1751

(*Rippikirjat 1728-46 IAa1, 1745-66 IAa2*)

Taulu D43/42/III

Talollinen Matti (Matts) Henriksson Seppälä 27.11.1738 (kts. taulu D12/11/II)
p. Maria Larsdotter Seppälä 18.12.1737

Lapset:

1. Anna Mattsdotter 22.2.1759 k. 20.8.1759 (*synt IC3 1755-59*)
2. Liisa (Elisabeth) Mattsdotter 10.7.1760 k. 27.3.1761 (*synt IC31760-64*)
3. Matti (Mathias) Mattsson 16.1.1762 (*sama*)
4. Erkki (Erik) Mattsson 7.7.1764 k. 7.7.1764 (*sama*)
5. Mikki (Mickel) Mattsson 7.7.1764 k. 7.7.1764 (*sama*)
6. Riitta (Brita) Mattsdotter 4.7.1766 k. 1.8.1766 (*sama IC3 1765-70*)
7. Mikko (Michael) 10.8.1767 k. 11.9.1767 (*sama*)
8. Anna Mattsdotter 7.8.1768 (*sama*)
9. Maria Mattsdotter 20.6.1770 (*sama*)
10. Jaakko (Jakob) Mattsson 24.7.1771 k. 28.7.1771 (*sama IC3 1770-76*)
11. Juha (Johan) Mattsson 21.1.1773 k. 6.7.1773 (*sama*)
12. Jaakko (Jakob) Mattsson 13.4.1774 (*sama*)
13. Priitta (Brita) Mattsdotter 26.9.1776 k. 20.7.1776
14. Liisa (Elisabeth) Mattsdotter 12.8.1777 (*sama IC3 1776-81*)
15. Priitta (Brita) Mattsdotter 7.5.1779 (*sama*)

(*Rippikirjat 1749-1809 IAa7*)

Taulu D44/42/III

Renki Jaakko (Jakob) Larsson s. 1738
p. Anna Simons/Samuelsdotter Simmala s. 1743 vihitty 26.5.1760

Lapset:

1. Riitta (Brita) Jakobsdotter 5.9.1761 (*synt 1760-64 IC3*)
 2. Heikki (Henrik) Jakobsson 24.12.1763 (*sama*)
 3. Jaakko (Jakob) Jakobsson 30.6.1771 (*synt IC3 1770-76*)
 4. Maria Jakobsdotter 10.5.1776 (*synt IC3 1776-81*)
-

Waali/Seppälä**Taulu D45/I**

Vävy/torppari Martti (Mårten) Eskilsson Wali 1727 k. 1801
p. Maria Thomasdotter n. 1737 k. 1801

Lapset:

1. Liisa (Elisabeth) Mårtensdotter 31.10.1757 (+)
2. Mikael (Mickael) Mårtensson 14.9.1758
3. Maria Mårtensdotter 15.8.1760 (+)
4. Tuomas (Thomas) Mårtensson 2.11.1761
5. Susanna Mårtensdotter 1765 k.
6. Jaakko (Jakob) Mårtensson 14.5.1767 k. 17.6.1767
7. Jaakko (Jakob) Mårtensson 5.6.1768
8. Liisa (Elisabet) Mårtensdotter 31.2.1770 k. 14.3.1770
9. Maria Mårtensdotter 15.5.1773 k. 20.9.1775
10. Simo (Simon) Mårtensson 7.10.1774 k. 21.8.1776
11. Matias (Mathias) Mårtensson 22.3.1779

Taulu D46/45/II

Torppari Tuomas (Thomas) Mårtensson s. 1761
p. Susanna Jacobsdotter s. 21.1.1770

Lapset:

1. Jaakko (Jakob) Thomason 1.1.1793 (*synt IC4 1791-98*)
2. Maria Thomasdotter 1.1.1795 (*sama*)
3. Tuomas (Thomas) Thomasson 10.10.1797 (*sama*)
4. Mikko (Mickel) Thomasson 24.12.1802
5. Sanna (Susanna) Thomasdotter 11.1.1809 (*synt IC5 1803-1809*)
6. Juha (Johan) Thomasson 30.12.1813 (*synt IC5 1809-15*)

(*Rippikirjat 1810-17 IAa8, 1818-25 IAa9, 1825-33 IAa10*)

Taulu D47/46/III

Talollinen Jaakko (Jakob) Thomasson Seppälä/Pukki 1.1.1793
p. Maria Mattsdotter Pukkila 7.12.1796

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) Jakobsson 10.5.1818 (*synt IC5 1816-21*)
2. Maria Jakobsdotter 17.4.1821 (*synt IC5 1821-24*)
3. Juha (Johan) Jakobsson 21.11.1826 (*synt IC5 1825-28*)
4. Jaakko (Jacob) Jakobsson 10.1.1829 (*synt IC5 1828-32*)

Taulu D48/46/III

Maria Thomasdotter Seppälä s. 1795
p. talollinen Juho (Johan) Jacobsson Mäkkylä

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Johansdotter 9.8.1816 (*synt IC5 1816-21*)
2. Jaakko (Jacob) Johansson 25.2.1818 (*sama*)
3. Maria 11.1.1820 Johansdotter (+) (*sama*)
4. Susanna Johansdotter 1.11.1821 (*synt IC5 1821-25*)
5. Tuomas (Thomas) Johansson 25.9.1823 (*synt IC5 1821-24*)
6. Anna Johansdotter 24.2.1826 (*synt IC5 1825-28*)
7. Justina Johansdotter 22.3.1828 (+)(*synt IC5 1828-32*)
8. Heta (Hedvig) Johansdotter 8.10.1830 (*sama*)
9. Riitta (Britha) Johansdotter 27.3.1832 (*sama*)
10. Sakari (Zacharias) Johansson 30.6.1833
11. Mikko (Michel) Johansson 26.11.1835 (*synt IC5 1832-37*)

Taulu D49/46/III

Talollinen Tuomas (Thomas) Thomasson Seppälä s. 1797
p. Liisa (Lisa) Erichdotter Pitzar s. 1.4.1797

Lapset:

1. Maria Thomasdotter 2.1.1819 (*synt IC5 1816-21*)
2. Jaakko (Jacob) Thomasson 1.6.1820 (*sama*)
3. Liisa (Lisa) Thomasson 10.6.1823 (*synt IC5 1821-24*)
4. Sanna (Susanna) Thomasdotter 9.2.1826 (*synt IC5 1825-28*)
5. Tuomas (Thomas) Thomasson 16.9.1829 (*synt IC5 1828-32*)
6. Maria Thomasdotter 6.11.1832 (*synt IC5 1832-37*)
7. Mikki (Michel) Thomasson 13.11.1835 (*sama*)
8. Anna Thomasdotter 8.10.1838 (*synt IC5 1837-38*)

(*Rippikirjat 1825-33 IAa10, 1841-50 IAa12, 1851-57 IAa13*)

Taulu D50/49/IV

Talollinen Jaakko (Jakob) Thomasson s. 1820 k. 4.6.1893
p. Liisa (Lisa) Thomasdotter 21.11.1818 k. 7.9.1892

Lapset:

1. Maria Jakobsdotter 3.2.1841 (*synt IC6 1839-44*)
2. Liisa (Lisa) Jakobsdotter 26.2.1843 (+) (*sama*)
3. Sanna (Susanna) Jakobsdotter 28.9.1844 (+) (*synt IC6 1844-48*)

4. Mikko (Michel) Jakobsson 30.9.1854 (*synt IC6 1852-56*)
5. Liisa (Lisa) Jakobsdotter 7.1.1846 (*synt IC6 1844-48*)
6. Sanna (Susanna) Jakobsdotter 14.4.1850 (*synt IC6 1848-52*)

(*Rippikirjat 1841-50 IAa12, 1851-57 IAa13*)

Taulu D51/50/V

Talollinen Mikko Jaakonpoika s. 1854 k.1889
p. Liisa (Lisa) Mikontytär

Lapset:

1. Hilma Lyydia Mikontytär 13.5.1885 (*synt IC8 1885-87*)
2. Elsa Elisabeth Mikontytär 10.1.1886
3. Otto Mikael Mikonpoika 1.9.1888

(*Rippikirjat 1880-92 IAa17*)

Taulu D52/49/IV

Talollinen Tuomas (Thomas) Thomasson 1829
p. Anna Riitta (Brita) Johansdotter 15.8.1846

Lapset:

1. Elisa Thomasdotter 15.9.1864 (*synt IC7 1862-64*)
2. Maria Thomasdotter 8.9.1866 (*synt IC7 1864-69*)
3. Jaakko (Jakob) Thomasson 21.5.1870 (*synt IC7 1869-72*)
4. Sanna (Susanna) Thomasdotter 7.10.1872 (*synt IC7 1872-74*)
5. Anna Thomasdotter 28.4.1875 k. 27.11.1882 (*synt IC7 1875-76*)

(*Rippikirjat 1865-72 IAa15, 1873-79 IAa16, 1880-92 IAa17*)

Taulu D53/49/IV

Maria Thomasdotter s. 1832
p. torppari Jaakko (Jakob) Johanssen Liukko s. 19.9.1839
(Vanhemmat Johan Åkerman ja Lisa Eriksdotter)

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Jakobsdotter 19.4.1862 (*synt IC7 1862-64*)
2. Jaakko Akseli (Jakob Axel) Jakobsson 21.3.1864 (*synt IC7 1862-64*)
3. Anna Maria Jakobsdotter 28.1.1866 k. 19.2.1866 (*synt IC7 1864-69*)
4. Maria Jakobsdotter 20.1.1867 (*synt IC7 1864-69*)

5. Juha (Johan) Jakobsson 11.12.1870 (*synt IC7 1869-72*)
6. Sanna (Susanna) Jakobsdotter 9.7.1873 (*synt IC7 1872-74*)

(*Rippikirjat 1865-72 IAa15, 1873-79 IAa16, 1880-92 IAa17*)

Taulu D54/53/V

Liisa (Lisa) Jaakontytär s. 1862
p. talonpoika Juha Juhonpoika Back s. 2.8.1853

Lapset:

1. Maria Juhantytär 23.1.1883 (*synt IC7 1882-84*)
2. Juha Viktor Juhanpoika 4.9.1884 (*sama*)
3. Saima Alina Juhantytär 7.5.1889 (*synt IC8 1887-90*)

Taulu D55/49/IV

Talollinen Mikael (Michael) Thomasson Seppälä s. 1835
p. Anna Jacobsdotter s. 12.2.1845

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Michaelsdotter 17.2.1871 k. 24.4.1875
2. Jaakko (Jakob) Michaelsson 3.6.1876 k. 10.5.1879
3. Juha (Johan) 19.6.1877 k. 18.10.1878 (*synt IC7 1876-79*)
4. Mikko 12.10.1879 (*synt IC7 1879-82*)

(*Rippikirjat 1873-79 IAa16, 1880-92 IAa17*)

Taulu D56/46/III

Talollisen veli Mikael (Michael) Thomasson s. 1802
p. Liisa (Lisa) Johansdotter s. 11.10.1817

Lapset:

1. Juha (Johan) Michelsson 14.1.1851 (*synt IC6 1848-52*)
2. Sanna (Susanna) Michelsdotter 8.4.1855 (*synt IC6 1852-56*)

(*Rippikirjat 1851-57 IAa13, 1858-64 IAa14*)

Taulu D57/56/IV

Talollinen Juho (Johan) Michelsson Seppälä s. 1851
p. Liisa (Lisa) Johansdotter Storm s. 18.6.1850 k. 2.5.1880

Lapset:

1. Liisa (Elisabeth) Johansdotter 26.11.1875 (*synt IC7 1875-76*)
2. Mikko (Mickel) Johansson 25.11.1877
3. Juha (Johan) Johansson 15.1.1880 k. 7.2.1880 (*synt IC7 1879-82*)

(*Rippikirjat 1873-79 IAa16*)

E WIIKIN SUKU LAIHIAN PERÄLÄN KYLÄSSÄ**Taulu E1/I**

Talollinen Matti (Matts) Wiik s. 1690
p. Susanna Tyki s. 1694

Lapset:

1. Susanna Mattsdotter 28.11.1715
2. Marja Mattsdotter 1716 (+)
3. Liisa (Lijsa) Mattsdotter 4.7.1718 (+)
4. Valpuri (Walborg) Matssdotter 6.3.1720
5. Matts (Matti) Mattsson 5.1.1724/27?
6. Liisa (Lijsa) Mattsdotter 25.8.1735
7. Maria Mattsdotter n. 1739

(*Lastenkirjat 1750-1760 mf 1K, rippikirjat 1748-1761*)

Taulu E2/1/II

Talollinen Matti (Matts) Wiik s. 1724
p. Valpuri (Walborg) Thomasdotter s. 25.4.1729

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Mattsdotter 17.8.1748 (*synt 1747-53*)
2. Susanna Mattsdotter 22.11.1749 (*sama*)
3. Jaakko (Jacob) Mattsson 14.3.1751 (+) (*sama*)
4. Antti (Anders) Mattsson 22.3.1753 (*sama*)
5. Mickael 18.8.1754 (*synt 1753-60*)
6. Maria Mattsdotter 24.3.1757 (*sama*)
7. Matti (Mats) Mattsson 10.7.1758 (*sama*)

Taulu E3/1/II

Maria Mattsdotter Wiik s. 1739
 p. talollinen Henrik Thomasson Kumara s. 1738 k. 1790
 (Vanhemmat Thomas ja Gertrud Kumara)

Lapset:

1. Anna Heriksdotter 10.8.1763 (*synt 1760-67*)
2. Heikki (Henrik) Henriksson 26.5.1767 (*sama*)
3. Mikko (Michel) Henriksson 24.9.1769 (*synt 1767-74*)
4. Susanna Heriksdotter 1.10.1772 (*sama*)
5. Matti (Matts) Henriksson 26.4.1778 (*synt 1774-78*)
6. Tuomas (Thomas) Henriksson 20.12.1781 (*synt 1781-85*)

(*Lastenkirjat 1750-1760, 1770-1780, rippikirjat 1781-87, 1788-93*)

Taulu E4/3/III

Talollinen Heikki (Henrik) Henriksson Wiik s. 1767
 p. Susanna Jacobsdotter Javi s. 1767

Lapset:

1. Maria Heriksdotter 6.3.1792
2. Susanna Heriksdotter 1804

(*Rippikirjat 1800-1806*)

Taulu E5/3/III

Talollinen Mikko (Mickel) Henriksson Wiik s. 1769
 p. Maria Mårtensdotter 1.9.1773 k. 1833

Lapset:

1. Heikki (Henrik) Michelsson 2.12.1798
2. Jaakko (Jacob) Michelsson 13.12.1804 (*synt 1803-07*)
3. Mikko (Michel) Michelsson 22.8.07 (*synt 1807*)
4. Tuomas (Thomas) Michelsson 4.8.1811 (+)

(*Rippikirjat 1807-13, 1814-1820*)

Taulu E6/5/IV

Talollinen Heikki (Henrik) Michlsson Wiik s. 1798
 p. Maria Josephsdotter s. 4.8.1804

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Henriksdotter 1826
2. Mikko (Michel) Henriksson 12.1.1829 (*synt 1826-30*)
3. Hermann (Herman) Henriksson 25.12.1831 (*synt 1831-33*)
4. Heikki (Henric) Henriksson 1.10.1835 (*synt 1835-37*)
5. Matti (Matts) Henriksson 22.8.1839 (*synt 1837-39*)
6. Jaakko (Jacob) 19.10.1844 (*synt 1841-45*)

(*Ripikirjat 1822-29, 1830-36*)

Taulu E7/6/V

Talollinen Mikko (Michel) Henriksson Wiik s. 1829
p. Maria Mattsdotter s. 16.9.1833

Lapset:

1. Maria Michelsdotter 1.1.1852 (*synt 1851-53*)
2. Susanna Michelsdotter 25.1.1854 (*synt 1853-55*)

Taulu E 8/5/IV

Talollinen Jaakko (Jakob) Michelsson Wiik s. 1804
p. Liisa (Lisa) Mattsdotter Finni s. 25.6.1811

Lapset:

1. Susanna Jakobsdotter 20.9.1830 (*synt 1830*)
2. Liisa (Lisa) Jakobsdotter 14.9.1833 (*synt 1833-35*)
3. Maria Jakobsdotter 27.10.1836 (*synt 1835-1837*)
4. Anna Jakobsdotter 22.2.1839 (*synt 1837-39*)
5. Reeta (Margareta) Jakobsdotter 2.9.1841 (*synt 1839-41*)
6. Matti (Matts) Jakobsson 8.2.1844 (*synt 1841-45*)
7. Mikko (Mickel) Jakobsson 24.9.1846 (*synt 1846-49*)
8. Fiia (Serafia) Jakobsdotter 1849
8. Miina (Wilhelmiina) Jakobsdotter 6.10.1852 (*synt 1851-53*)

(*Rippikirjat 1830-36, 1844-50, 1851-1858, 1859-1866*)

Taulu E9/8/V

Talollinen Matti (Matts) Jakobsson Wiik s. 1844
p. Liisa (Lisa) Jacobdotter Suortti s. 11.12.1846

Lapset:

1. Anna Liisa Mattsdotter 22.4.1871 k. 1877
2. Maria Mattsdotter 6.10.1872 (*synt 1871-73*) k. 1876
3. Susanna Alina Mattsdotter 26.9.1875 (*synt 1873-75*)
4. Matti (Matts) Mattsson 7.6.1878 (*synt 1877-78*) k. 1.5.1880
5. Anna Liisa Matintytär 7.12.1881 (*synt 1880-82*) k. 26.6.1884
6. Jaakko Aukusti Matinpoika 13.2.1884 (*synt 1882-84*) k.24.9.1884
7. Maria Matilta Matintytär 19.8.1888 (*synt 1887-89*) k. 28.8.1888
8. Jaakoppi William Matinpoika 27.12.1890 (*synt 1890-91*) k. 9.2.1892

(*Rippikirjat 1875-85, 1885-94*)

Taulu E10/9/VI

Susanna Alina Wiik s. 1875 k. 24.6.1933

p. talollinen Matti Juhonpoika Potka/Alavainio s. 16.2.1872 k. 23.9.1936

Lapset:

1. Lempi Maria Matintytär 31.3.1896
2. Lauri Matti Matinpoika 30.7.1898 k. 11.10.1915
3. Senja Susanna Matintytär 23.8.1901
4. Anni Vieno 1.3.1904 k. 18.9.1914
- (5. Eino Johannes Matinpoika s. 5.9.1906
6. Väinö Veikko Matinpoika s. 16.2.1909
7. Maila Elsa Matintytär 14.10.1911
8. Aleksantero Antero Matinpoika 10.10.1914
9. Tauno Mattias Matinpoika 11.12.1916
10. Kauno Mikael Matinpoika 21.4.1920)

Taulu E11/8/V

Torppari/itsellinen Mikki (Mickel) Jakobsson Wiik s. 1846

p. Anna Liisa Andersdotter

Lapset:

1. Antti Aleksanteri Mikinpoika 17.5.1873 (*synt 1871-73*)
2. Anna Liisa Mikintytär 3.6.1874 (*synt 1873-75*)
3. Maria Matilda Mikintytär 16.2.1877 (*synt 1877-78*)
4. Mikki Mikinpoika 25.10.1878 ?
5. Elina Mikintytär 27.7.1881 ?

(*Rippikirjat 1875-85*)

Taulu E12/3/III

Talollinen Matti (Matts) Henriksson Wiik s. 26.4.1778
 p. Liisa (Lisa) Reeta (Greta) Ahlberg s. 5.9.1781

Lapset:

1. Heikki (Henrik) Mattson ?
2. Maria Mattsdotter ?

(Rippikirjat 1800-06)

Taulu E13/I

Talollinen Thomas Luoma
 p. Susanna Jacobsdotter

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Thomasdotter 29.8.1757 *(synt 1753-60)*
2. Jaakko (Jacob) Thomasson 20.6.1760
3. Tuomas (Thomas) Thomasson 21.2.1762 *(synt 1760-67)*

Taulu E14/13/II

Lisa Thomasdotter Luoma s. 19.2.1757
 p. renki Johan Michelsson s. 1755

Lapset:

1. Simo (Simon) Johansson 10.6.1782 ?
2. Susanna Johansdotter 6.10.1784 *(synt 1881-85)*
3. Liisa (Lisa) Johansdotter 2.5.1791 *(synt 1791-95)*
4. Jaakko (Jacob) Johansson 2.6.1801

(Rippikirjat 1800-06)

Taulu E15/14/III

Lisa Johansdotter Luoma s. 2.5.1791
 p. itsellinen Jonas Mickelsson Björqvist/Wiik s. 15.9.1795

Lapset:

1. Hermanni (Herman) Jonasson Wiik 2.12.1825 *(synt 1823-26)*

2. Maria Lovisa Jonasdotter Wiik 16.3.1829 (*synt 1826-30*)

Taulu E16/15/IV

Maria Lovisa Wiik s. 1829

p. torppari Henrik Matsson Laigren s. 15.1.1832

Lapset:

1. Anna Lisa Henriksdotter 7.8.1852 ?
2. Matti (Matts) Henriksson 10.4.1856 (*synt 1855-58*)
3. Susanna Henriksdotter 11.2.1858 (*synt 1855-58*)
4. Jaakko (Jacob) Henriksson 16.12.1859 (*synt 58-61*)
5. Hermanni (Herman) Henriksson 1861 k. 1862
6. Juho (Johan) Henriksson 24.6.1863 (*synt 1861-63*) k. 1864
7. Juho (Johan) Henriksson 26.6.1865 (*synt 1863-66*)
8. Heikki (Henrik) Henriksson 1.4.1869 ?

(*Rippikirjat 1859-66, 1867-74*)

Taulu E17/I

Talollinen Mickel Somppi

p. Maria Simonsdotter

Lapset:

1. Mikko (Michael) Michelsson 28.6.1734
2. Simo (Simon) Michelsson 1.8.1735
3. Elias Michelsson 2.2.1737 (*synt 1737-42*)
4. Susanna Michelsdotter 31.1.1738 (*sama*)
5. Liisa (Elisabet) Michelsdotter 2.9.1742 (*synt 1741-46*)
6. Martti (Mårten) Michelsson 7.9.1743 (*sama*)
7. Samuli (Samuel) Michelsson 21.11.1745 (+) (*sama*)
8. Riitta (Brita) Michelsdotter 13.9.1747 (*synt 1747-53*)

Taulu E18/17/II

Talollinen Martti (Mårten) Mickelsson Somppi/Wiik s. 7.9.1743 k. 1813

p. Agneta Johansdotter Skinnar s. 7.3.1744 k.1790

Lapset:

1. Liisa (Lisa) Mårtensdotter 1766
2. Mikko (Michel) Mårtensson 20.4.1768 (*synt 96-74*) k.1790

3. Susanna Mårtensdotter 24.2.1772 (*sama*)
4. Antti (Anders) Mårtensson 12.1.1774 ?
5. Aaprami (Abraham) Mårtensson 18.2.1781 (*synt 1781-85*)
6. Jaakko (Jacob) Mårtensson 24.4.1783 (*synt 1781-85*)
7. Saara (Zara) Mårtensdotter 4.6.1786 (*synt 1785-91*) k. 1809

2.p. Valpuri (Walborg) Davisdotter Hietanen s. 31.3.1734 k. 1808

(*Lastenkirjat 1750-1760, 1770-1800; rippikirjat 1781-87, 1788-93, 1794-1799, 1800-1806*)

Taulu E19/18/III

Talollinen Antti (Anders) Mårtensson s. 1774
p. Sara Andersotter Potka s. 22.9.1786

Lapset:

1. Jaakko (Jacob) Andersson 18.3.1811
2. Liisa (Lisa) Andersdotter 4.9.1815 (*synt 1815-18*)
3. Susanna Andersotter 11.11.1820
4. Matti (Matts) Andersson 1826

(*Rippikirjat 1807-1313, 1814-1820, 1822-29*)

Taulu E20/19/IV

Torppari Jacob Andersson Wiik s. 1811
p. Maria Henriksdotter s. 23.3.1815

Lapset:

1. Maria Jacobsdotter 27.10.1836 (*synt 1835-37*)
2. Liisa (Lisa) Jacobsdotter 5.10.1844 ?
3. Susanna Jacobsdotter 13.1.1855 (*synt 53-55*)

(*Rippikirjat 1830-36, 1859-66*)

Taulu E21/20/V

Maria Jacobsdotter Wiik s. 1836

Lapsi:

Michel Mariasdotter 1862

(*Rippikirjat 1859-66*)

Taulu E22/19/IV

Susanna Andersdotter Wiik s. 1820
p. talollinen Jakob Michelsson Skarf/Wiik 1818

Lapset:

1. Matti (Matts) Jakobsson 6.8.1844 (*synt 1841-45*)
2. Jaakko (Jakob) Jakobsson 9.3.1847 (*synt 1846-49*)
3. Hermanni (Herman) Jakobsson 16.6.1849 (*synt 1846-51*) k. 1861
4. Mikko (Michel) Jakobsson 1.12.1851 (*synt 1851-53*)
5. Antti (Anders) Jakobsson 15.2.1854 k. 1858 ?
6. Sanna Liisa (Lisa) Jakobsdotter 28.2.1863 (*synt 1861-63*) k. 1864

(*Rippikirjat 1851-58, 1859-66*)

Taulu E23/19/IV

Talollinen Matti (Matts) Andersson Wiik s. 1826
p. Maria Henriksdotter 1826

Lapsi:

Anders Mattsson 4.12.1851

(*Rippikirjat 1851-58*)

Taulu E24/18/III

Talollinen Aaprami (Abraham) Mårtensson Wiik s. 1781
p. Anna Andersdotter s. 1.12.1786 k. 1822

Lapset:

1. Aaprami (Abraham) Abrahamsson 12.11.1811 (+) (*synt 1811-15*)
2. Liisa (Lisa) Abrahamsdotter 23.9.1814 (*synt 1811-15*)
3. Mikko (Michel) Abrahamsson 5.1.1817 (*synt 1816-17*)
4. Jaakko (Jacob) Abrahamsson 27.10.1819 (*synt 1818-21*)
5. Maria Abrahamsdotter 18.4.1822 k. 1825 ?

2. p. Maria Mattsdotter s. 1792 k. 1829

Lapset:

1. Juho (Johan) Abrahamsson 14.6.1824 (+) (*synt 1823-26*)

(*Rippikirjat 1814-1820, 1822-29*)

Taulu E25/24/IV

Talollinen Jakob Abrahamsson Wiik s. 1819
 p. Maija (Maria) Jacobsdotter s. 5.12.1820

Lapset:

1. Anna Liisa (Lisa) Jacobsdotter 17.2.1844 (*synt 1841-45*)
2. Susanna Jacobsdotter 29.7.1847 (*synt 1846-49*)
3. Mikko (Michel) Jacobsson 24.9.1849 (*synt 1849-51*)
4. Jaakko (Jacob) Jacobsson 27.9.1852 (*synt 1852-54*)
5. Maria Jacobsdotter 24.10.1856 (*synt 1855-58*)

(*Rippikirjat 1855-50, 1851-58, 1867-74*)

Taulu E26/25/V

Talollinen Mikki Jaakonpoika Wiik s. 1849
 p. Susanna Antintytär s. 20.4.1851

Lapset:

1. Alina Mikintytär 12.11.1871
2. Hilma Mikintytär 20.2.1880
3. Jaakko Mikinpoika 11.12.1884 (*synt 1884-86*)
4. Mikki Mikinpoika 19.7.1887 k. 1895
5. Matias Mikinpoika 24.11.1887 (*synt 1886-87*) k. 1889
6. Erhard Mikinpoika 8.1.1890 k. 1895

(*Rippikirjat 1875-1885*)

F SUORTIN SUKU LAIHIAN SUORTTILAN KYLÄSSÄ**Taulu F1/I**

Talollinen Antti (Anders) Suortti s. noin 1690
 p. Maria Kahra s. noin 1690

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) Andersson 10.8.1715
2. Matti (Matts) Andersson 10.5.1719
3. Susanna Andersdotter 12.1721
4. Anna Andersdotter 25.7.1737

5. Valpuri (Walborg) Andersdotter 20.12.1738

(Rippikirjat 1723-32, 1736-1754)

Taulu F2/1/II

Talollinen Tuomas (Thomas) Andersson Suortti s. 1715
p. Maria Thomasdotter Hinka s. 24.6.1724

Lapset:

1. Mikko (Mickael) Thomasson 28.8. 1740
2. Maria Thomasdotter 30.1.1742 *(synt 1741-46)*
3. Susanna Thomasdotter 21.12.1743 *(sama)*
4. Philip Thomasson 27.4.1745 *(sama)*
5. Jaakko (Jakob) Thomasson 27.4.1745 *(sama)*
6. Liisa (Lijsa) Thomasdotter 5.3.1746 *(sama)*
7. Reeta (Margareta) Thomasdotter 2.11.1749 *(synt 1747-53)*
8. Anna Thomasdotter 26.6.1751 *(sama)*
9. Kaarina (Carin) Thomasdotter 6.8.1752 *(sama)*
10. Valpuri (Walborg) Thomasdotter 6.1.1754 *(synt 1753-60)*
11. Jaakko (Jacob) Thomasson 22.7.1755 (+) *(sama)*
12. Anna Thomadotter 8.4.1757 *(sama)*
13. Juho (Johan) Thomasson 18.3.1759 *(sama)*
14. Heikki (Henrik) Thomasson 16.1.1761 *(synt 1760-67)*

(Lastenkirja 1750-1760 (1K); rippikirja 1736-1754 (IAa4), 1762-81 (IAa6))

Taulu F3/2/III

Maria Thomasdotter Suortti s. 1742
p. vävy Juho (Johan) Thomasson Brännas s. 1733 k. 1791
(Isoisoäiti Agneta, isoäiti Liisa, vanhemmat: Matts ja Maria Brännas, siarukset Jakob 1731, Abraham 1736, Maria 1735)

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) Johansson Brännäs 26.10.1761 *(synt 1760-67)*
2. Maria Johansdotter Brännäs 26.3.1764 *(sama)*
3. Matti (Matts) Johansson Brännäs 4.8.1766 *(sama)*
4. Jaakko (Jacob) Johansson 13.7.1768 Brännäs *(synt 1767-74)*
5. Juho (Johan) Johansson 22.5.1771 Brännäs *(synt 1764-74)*
6. Heikki (Henrik) Johansson 20.12.1778 Brännäs *(synt 1774-80)*

(Rippikirjat 1781-87)

Taulu F4/2/III

Talollinen Heikki (Henrik) Thomasson Suortti s. 16.1.1761
 p. Maria Kumarla s. 20.4.1760
 (Vanhemmat Tuomas Kumarla ja Susanna Thomasdotter)

Lapset:

1. Heikki (Henrik) Henriksson 23.11.1780 (+)
2. Maria Henriksdotter 21.12.1784
3. Tuomas (Thomas) Henriksson 19.6.1788
4. Jaakko (Jacob) Henriksson 24.7.1791 (*synt 1791-95*)
5. Heikki (Henrik) Henriksson 12.5.1794
6. Susanna Henriksdotter 23.3.1798 (*synt 1795-00*)

(*Lastenkirjat 1770-1800 (2K); rippikirjat 1794-99 (IAa:8)*)

Taulu F5/3/IV

Talollinen Jaakko (Jakob) Johansson Brännas/Suortti s. 1768
 p. Maria Mattsdotter s. 4.6.1771

Lapset:

1. Juho (Johan) Jakobsson Suortti 28.2.1792
2. Johanna Liisa (Lisa) Jakobsdotter Suortti 12.11.1796
3. Jaakko (Jakob) Jakobsson Suortti 11.6.1803
4. Susanna Lovisa Jakobsdotter Suortti 11.6.1803
5. Maria Jakobsdotter Suortti 31.12.1807
6. Tuomas (Thomas) Jakobsson Suortti 16.6.1810 (*synt 1808-1811*)
7. Heikki (Henrik) Jakobsson Suortti 29.11.1813

(*Rippikirjat 1800-1806, 1807-1813, 1814-1820, 1822-29, 1830-1836*)

Taulu F6/5/V

Talollinen Juho (Johan) Jacobsson Suortti s. 28.2.1792
 p. Anna Simonsdotter s. 1799

Lapsi:

Maria Johansdotter 3.2.1820 (*synt 1818-21*)

Taulu F7/5/V

Talollinen Jaakko (Jacob) Jacobsson Laine/Suortti 11.6.1803 k. 8.10.1879
p. Johanna Israelintytär s. 1.1.1811 k. 26.9.1886

Lapset:

1. Tuomas (Thomas) Jakobsson 6.6.1829 (*synt 1826-30*)
2. Maria Liisa (Lisa) Jakobsdotter 8.2.1832 (*synt 1831-33*) k. 1838
3. Susanna Jakobsdotter 21.9.1833 (*synt 1833-35*)
4. Jaakko (Jacob) Jakobsson 28.8.1835 (*synt 1835-37*) k. 12.4.1868
5. Hermann (Herman) Jacobsson 12.8.1837 (*synt 1837-39*)
6. Matti (Matts) Jakobsson 31.7.1839 (*synt 1837-39*)
7. Maria Jakobsdotter 18.4.1841 (*synt 1839-41*) k. 19.11.1868
8. Mikko (Mickel) Jakobsson 15.4.1843 (*synt 1841-45*) k. 7.2.1923
9. Liisa (Lisa) Jakobsdotter 11.12.1846 (*synt 1846-49*)
10. Heikki (Henrik) Jakobsson 5.3.1850 (*synt 1849-51*) k. 15.4.1886
11. Juho (Johan) Jakobsson 18.2.1852 (*synt 1851-53*) k. 14.7.1852
12. Juho (Johan) Jakobsson 23.9.1853 (*sama*) k. 28.9.1853

(*Rippikirjat 1837-43, 1844-50, 1851-58*)

Taulu F8/7/VI

Liisa (Lisa) Jakobsdotter Suortti s. 11.12.1846
p. talollinen Matti (Matts) Jakobsson Wiik s. 1844

Lapset:

1. Anna Liisa Mattsdotter 22.4.1871 k. 1877
2. Maria Mattsdotter 6.10.1872 (*synt 1871-73*) k. 1876
3. Susanna Alina Mattsdotter 26.9.1875 (*synt 1873-75*)
4. Matti (Matts) Mattsson 7.6.1878 (*synt 1877-78*) k. 1.5.1880
5. Anna Liisa Matintytär 7.12.1881 (*synt 1880-82*) k. 26.6.1884
6. Jaakko Aukusti Matinpoika 13.2.1884 (*synt 1882-84*) k.24.9.1884
7. Maria Matilta Matintytär 19.8.1888 (*synt 1887-89*) k. 28.8.1888
8. Jaakoppi William Matinpoika 27.12.1890 (*synt 1890-91*) k. 9.2.1892

(*Rippikirjat 1875-85, 1885-94*)

Taulu F9/3/IV

Juho (Johan) Johansson Suortti/Brännas s. 1771
p. Reeta (Margareta) Simonsdotter s. 1781

Lapset:

1. Mikko (Michel) Johansson 3.10.1795

2. Jaakko (Jakob) Johansson 20.8.1800
3. Liisa (Lisa) Johansdotter 3.11.1811

(Rippikirjat 1800-1806 (IAa:9), 1807-1813 (IAa:10), 1814-1820 (IAa:11), 1822-1829 (IAa:12))

Taulu F10/9/V

Talollinen Mikko (Michel) Johansson Suortti s. 1795
p. Liisa (Lisa) Henriksdotter Pukka s. 1.11.1799

Lapset:

1. Reeta (Greta) Michelsdotter 31.8.1821(*synt 1821-23*)
2. Maria Michelsdotter 11.3.1825 (*synt 1823-26*)
3. Heikki (Henrik) Michelsson 1828
4. Jaakko (Jakob) Michelsson 7.5.1830 (*synt 1826-30*)
5. Hermann (Herman) Michelsson 12.11.1833 (*synt 1833-35*)
6. Anna Liisa (Lisa) Michelsdotter 7.3.1837 (*synt 1836-40*)
7. Susanna Michelsdotter 6.10.1844 (*synt 1841-45*)

(Rippikirja 1822-1829 (IAa:12), 1837-1843 (IAa:14), 1844-1850 (IAa:15))

Taulu F11/10/VI

Talollinen Heikki (Henrik) Michelsson Suortti 1828
p. Lisa Michelsdotter Finni 14.11.1829

Lapsi:

Liisa (Lisa) Henriksdotter 27.1.1852 (*synt 1851-53*)

Taulu F12/2/III

Talollinen Heikki (Henric) Thomasson Suortti s. 1761
p. Maria Thomasdotter s. 1761

Lapset:

1. Maria Henriksdotter 1784
2. Juho (Johannes) Henriksson 1788
3. Jaakko (Jacob) Henriksson 1791
4. Heikki (Henrik) Henriksson 1794
5. Susanna Henriksdotter 1798
6. Liisa (Elisabeth) Henriksdotter 1801
7. Anna Henriksdotter 1801

(Rippikirjat 1800-06)

G NASKALIN SUKUA LAIHIAN SUORTTILAN KYLÄSTÄ**Taulu G1/I**

Talollinen Esaias Naskali s. 1680?

p. Maria Jacobsdotter Naskali

Lapset:

1. Heikki (Henrik) Esaiasson 18.1.1717 (*synt 1715-20*)
2. Jaakko (Jakob) Esaiasson 20.3.1718 (*synt 1715-20*)
3. Marja Esaiassdotter 20.1.1720 (*sama*)
4. Samuli (Samuel) Esaiasson 1.1.1737 ?
5. Liisa (Lijsa) Esaiassdotter 8.3.1739 (*synt 1737-41*)

Taulu G2/1/II

Talollinen Jacob Esaiasson Naskali s. 1718

p. Margareta Henriksdotter s. 1711?

Lapset:

1. Susanna Jacobsdotter 11.11.1744 (*synt 1741-46*)
2. Heikki (Henrik) Jacobsson 28.10.1745 (*synt 1741-46*)
3. Maria Jacobsdotter 20.10.1748 (*synt 1747-53*)
4. Jaakko (Jakob) Jacobsson 3.10.1750 (*sama*)
5. Juho (Johan) Jacobsson 6.5.1753 (*synt 1747-53*)

2.p. Susanna Perä 1733

Lapset:

1. Susanna Jakobsdotter 25.11.1769 (*synt 1767-74*)
2. Liisa (Lisa) Jakobsdotter 4.4.1773 (*synt 1767-74*)

(*Rippikirjat 1781-87; 1788-93*)

Taulu G3/2/III

Talonpoika Heikki (Henric) Jacobsson Naskali 28.10.1745

p. Liisa (Lisa) Mattsdotter Ipponen 26.3.1746

(Vanhemmat Matti ja Maria Ipponen)

Lapset:

1. Heikki (Henric) Henriksson 16.2.1769 (*synt 1767-74*)
2. Matti (Matts) Henriksson 8.4.1770

3. Jaakko (Jacob) Henriksson 15.5.1779 (*synt 1774-80*)
4. Maria Henriksdotter 22.1.1782 (*synt 1781-85*)
5. Reeta (Margareta) Henriksdotter 17.9.1784 (*synt 1781-85*)
6. Anna Henriksdotter 12.8.1787 ?

(*Rippikirjat 1794-99, 1800-1806, 1807-13*)

Taulu G4/3/IV

Talollinen Matti (Matts) Henriksson Naskali s. 8.4.1770
p. Maria Michelsdotter Karhu s. 1771

Lapset:

1. Heikki (Henrik) Mattson 1795
2. Mattias Mattson 19.2.1796 (*synt 1795-00*)
3. Liisa (Lisa) Mattsdotter 4.10.1797 (*sama*)
4. Mikko (Michel) Mattson 8.12.1801(*synt 1800-03*)
5. Tuomas (Thomas) Mattson 6.2.1804 (*synt 1803-1807*)
6. Jaakko (Jacob) Mattson 10.10.1808 (*synt 1808-11*)
7. Antti (Anders) Mattsson 27.11.1814 (*synt 1811-1815*)

(*Rippikirjat 1814-1820*)

Taulu G5/4/V

Talollinen Antti (Anders) Mattsson Naskali s. 27.11.1814 k. 6.2.1852
p. Maria Thomasdotter Tyki s. 24.9.1813 k. 27.8.1881

Lapset:

1. Matti (Mattias) Andersson 30.7.1838 (*synt 1837-39*)
2. Maria Andersdotter 1.6.1841 (*synt 1839-41*)
3. Liisa (Lisa) Andersdotter 10.9.1843 (*synt 1841-45*) k. 11.3.1850
4. Anna Andersdotter 19.12.1845 ?
5. Susanna Andersdotter 21.4.1847 (*synt 1846-49*) k. 11.4.1850
6. Susanna Andersdotter 20.4.1851 (*synt 1849-51*)

Taulu G6/5/VI

Talollinen Matti Andersson Naskali 1838 k. 8.11.1911
p. Sanna Liisa (Lisa) Michelsdotter s. 3.7.1836 k. 1.2.1866

Lapset:

1. Maria Mattsdotter 12.1.1862 (*synt 58-61*)
2. Mikko (Mickel) Mattsson 29.1.1866 (*synt 63-66*)

2.p. Maria Mattsdotter s. 16.7.1848 k.30.7.1934

Lapset:

1. Matti (Matts) Mattsson 14.1.1870 (*synt 1869-71*)
2. Anna Liisa (Lisa) Mattsdotter 3.8.1871 (*sama*)
3. Aleksanteri (Aleksander) Mattsson 22.2.1873 (*synt 1871-73*) k. 30.6.1873
4. Aku (August) Mattson 6.5.1875 (*synt 1873-75*) k. 2.11 1875
5. Alina Mattsdotter 16.1.1877 (*synt 1877-78*)
6. Susanna Mattsdotter 8.7.1879 (*synt 1878-80*) k. 15.10.1887
7. Hilma Matintytär 19.1.1882 (*synt 1880-82*) k. 9.10.1883
8. Sanni Amanda Matintytär 29.9.1887 (*synt 1886-87*) k. 8.10.1887
9. Hilma Josefiina Matintytär 3.9.1884 (*synt 1884-86*) k. 28.7.1886
10. Juho Emil Matinpoika 17.4.1889 (*synt 1887-86*)

Taulu G7/6/VII

Maria Matintytär Naskali s. 1862

p. talonpoika Mikki Mikinpoika Loukko s. 4.10.1862

Lapset:

1. Matti Mikinpoika 13.8.1881 (*synt 1880-82*) k. 1885
2. Mikki Mikinpoika 27.8.1885 (*synt 1885-86*)

Taulu G8/6/VII

Talollinen Mikko Matinpoika Suortti s. 1866

p. Eliisa Hermannintytär Granbäck s. 25.9.1867

Lapset:

1. Johan Aaron Mikonpoika 8.11.1893
2. (Hilja Elisabeth Mikontytär 29.9.1895
3. Matti Hjalmar Mikonpoika 25.12.1898
4. Helga Maria Mikontytär 10.1.1901
5. Rauha Eliina Mikontytär 24.4.1903)

(*Rippikirjat 1885-1894*)

Taulu G9/5/VI

Maria Andersdotter Naskali s. 1841

p. talollinen Mikki (Mickel) Jakobsson Wiik s. 10.9.1847

Lapset:

1. Maria Michelsdotter 20.3.1873 (*synt 1871-73*)
2. Fiia (Serafia) Michelsdotter 27.3.1875 (*synt 1873-75*)
3. Liisa (Lisa) Michelsdotter 7.9.1877 (*synt 1877-78*)
4. Mikko Mikinpoika 6.1.1880 (*synt 1878-80*)

Taulu G10/5/VI

Anna Andersdotter Naskali s. 1845 k.19.2.1919

p. talollinen Mikki Jaakonpoika Suortti eli Laine s. 15.4.1843 k. 7.2.1923

Lapset:

1. Mikki Mikinpoika 1.1.1869
2. Sanna Liisa Mikintytär 29.11.1872 k. 1873 (*synt 1871-73*)
3. Maria Mikintytär 17.9.1874 (*synt 1873-75*)
4. Sanna Liisa Mikontytär 21.7.1876
5. Matti Mikonpoika 31.10.1880
6. Aukusti Mikinpoika 7.7.1885 (*synt 1884-86*)

Taulu G11/5/VI

Susanna Andersdotter Naskali s. 1851 k.19.3.1932

p. talollinen Mikki Jaakonpoika Wiiki 24.9.1849 k 5.3.1914

Lapset:

1. Alina Mikintytär 12.11.1871
2. Hilma Mikintytär 20.2.1880
3. Jaakko Mikinpoika 11.12.1884 (*synt 1884-86*)
4. Mikki Mikinpoika 19.7.1887 k. 1895
5. Matias Mikinpoika 24.11.1887 (*synt 1886-87*) k. 1889
6. Erhard Mikinpoika 8.1.1890 k. 1895

(*Rippikirjat 1875-1885*)

H LYYSKIN/KUUSISTON/POTKAN SUKUA LAIHIALLA

Taulu H1/I

Talollinen Elias Lyyski n. 1690?

p. Maria Jacobsdotter

Lapset:

1. Juho (Johan) Eliasson Lyyski 1720
2. Susanna Eliasdatter Lyyski 1722
3. Samuel Eliasson Lyyski 29.12.1726
4. Jaakko (Jacob) Eliasson Lyyski
5. Reeta (Margareta) Eliasdatter Lyyski
6. Anna Eliasdatter Lyyski

(Rippikirjat 1723-32)

Taulu H2/1/II

Talollinen Samuel Eliasson Lyyski s. 1726
p. Maria Mickelsdotter 30.1.1727

Lapset:

1. Antti (Andeas) Samuelsson 22.11.1747
2. Maria Samuelsdatter 14.12.1749 (*synt 1747-53*)
3. Elias Samuelsson 24.4.1752 (*synt 1747-53*)
4. Samuli (Samuel) Samuelsson 6.2.1755 (*synt 1753-60*)
5. Juho (Johan) Samuelsson 28.5.1758 (*sama*)
6. Matti (Matts) Samuelsson 28.1.1761 (*synt 1760-67*)
7. Kaarina (Carin) Samuelsdatter 17.11.1763 (*sama*)
8. Tuomas (Thomas) Samuelsson 6.12.1766 (*sama*)

(Rippikirjat 1762-81; 1781-87)

Taulu H3/2/III

Maanviljelijä/vävy Matti (Matts) Samuelsson Lyyski/Kuusisto s. 1761
p. Susanna Johansdotter Kuusisto s. 1754

Lapset:

1. Juho (Johan) Mattson Kuusisto 24.4.1788 (*synt 1785-91*)
2. Samuel Mattson Kuusisto 11.4.1794 ?
3. Antti (Anders) Mattson Kuusisto 19.10.1795 ?
4. Matti (Matts) Mattson Kuusisto 25.3.1798 (*synt 1795-00*)
5. Tuomas (Thomas) Mattson Kuusisto 21.10.1799 (*synt 1795-00*)

(Rippikirjat 1800-1806)

Taulu H4/3/IV

Talollinen Anders Mattson Kuusisto/Rinta s.19.10.1795 k. 1842
p. Maria Michelsdotter s. 4.11.1799

Lapset

1. Mikko (Mickel) Andersson Kuusisto 19.8.1834 (*synt 1833-35*)
2. Juho (Johan) Andersson Kuusisto 12.11.1837 (*synt 1837-39*)

Maria Michelsdotterin 2. p. Anders Andersson s. 31.5.1818

Lapsi:

Susanna Andersdotter Kuusisto 7.8.1845 (*synt 1845*)

(*Rippikirjat 1837-43; 1844-1850*)

Taulu H5/4/V

Talollinen Juho Antinpoika Kuusisto/Potka s. 1837

p. Anna Jaakontytär Rinta 14.6.1839

(Anna Jaakontyttären aikaisempi avioliitto Matts Mattson Potkan (s. 10.5.1835) kanssa, avioliitosta tytär Liisa, syntynyt ja kuollut 1860?)

Lapset:

1. Maria Johansdotter Potka/Kuusisto 1.10.1863 (*synt 1863-66*)
2. Johan Johansson Potka 30.12.1869 (*synt 1869-71*)
3. Anna Liisa Johansdotter Potka 1867
5. Matti Juhonpoika Potka 16.2.1872 (*synt 1871-73*)
6. Aleksanteri Juhonpoika Potka 15.3.1873 (*sama*)
7. Mikko (Michel) Juhonpoika Potka 7.7.1875 (*sama*)
8. Eliina Juhontytär Potka 23.2.1885 (*synt 1884-86*)

(*Rippikirjat 1859-1866; 1867-74; 1885-94*)

Taulu H6/5/VI

Talollinen Juho Juhonpoika Potka/Lunti s. 1869

p. Susanna Thomasdotter Somppi s. 7.4.1870

Lapsi:

Jenny Inkeri Juhontytär Potka 15.5.1893

(*Rippikirjat 1885-1894*)

Taulu H7/5/VI

Talollinen Matti Juhonpoika Alavainio/Potka s. 1872
Susanna Aliina Wiik s. 1875

Lapset:

1. Lempi Maria Matintytär Alavainio 31.3.1896
2. Lauri Matti Matinpoika Alavainio 30.7.1898
3. Senja Susanna Matintytär Alavainio 23.8.1901
4. Anni Vieno Matintytär Alavainio 1.3.1904
- (5. Eino Johannes Matinpoika Alavainio 5.9.1906
6. Väinö Veikko Matinpoika Alavainio 16.2.1909
7. Maila Elsa Matintytär Alavainio 14.10.1911
8. Aleksantero Antero Matinpoika Alavainio 10.10.1914
9. Tauno Mattias Alavainio 11.12.1916
10. Kauno Mikael Matinpoika Alavainio 21.4.1920)

Liite 2. Nimitaulukot tutkimuspaikkakunnilta

Tähän liitteeseen on koottu tietoa paikkakuntaakohtaisesta etunimistöistä tutkimuskohteina olleista Iisalmen maaseurakunnasta sekä Kiuruveden, Vähänkyrön ja Laihian seurakunnista. Kustakin seurakunnasta on koottu nimitaulukot 1700-luvun alusta 1800–1900-lukujen vaihteeseen kymmenen vuoden välein kuten 1710, 1720, 1730 jne. Jokaisesta seurakunnasta taulukkojen keruu on aloitettu siitä vuodesta lähtien, jolloin ensimmäiset kastettujen luettelot olivat saatavilla. Laihian seurakunnasta tietoja oli saatavilla jo vuodelta 1700, Vähänkyröstä vuodesta 1723 ja Iisalmen maaseurakunnasta vuodesta 1734 lähtien. Kiuruveden seurakunta oli puolestaan osa Iisalmen maaseurakuntaa 1700-luvun alussa, joten paikkakunnalta löytyvät omat kastettujen luettelot vuodesta 1786 lähtien. Jos katettujen luettelot puuttuivat joltain vuodelta, taulukkoihin on koottu sitä seuraava tai edeltävä vuosi. Iisalmen maaseurakunnassa oli eniten puutteita etenkin 1700-luvun kohdalla, joten esimerkiksi vuosi 1750 on korvattu vuodella 1749 ja 1790 vuodella 1789.

Taulukkoihin on koottu tutkimusvuosien syntyneiden ja kastettujen luetteloiden perusteella sekä tyttöjen että poikien nimet siten, että suosituin tai yleisin nimi on ensimmäisenä, toiseksi suosituin toisena jne. Jokaisen nimen perässä on sen kappalemäärä ja prosenttiosuus kaikista kyseisenä vuotena kastetuista tytöistä tai pojista. Esimerkiksi Iisalmen maaseurakunnassa vuonna 1734 suosituin poikien nimi oli Lars, heitä löytyi kastettujen luettelosta yhteensä kuusi kappaletta, mikä tekee vastaavasti 22,2 prosenttia kaikista sinä vuonna kastetuista pojista. Taulukkoihin on laskettu myös kummallekin sukupuolelle annetut toiset ja kolmannet nimet samalla periaatteella. Nimet esiintyvät taulukoissa niissä kirjoitusmuodoissa, miten ne oli kirjoitettu kulloinkin kastettujen luetteloihin. Myös saman nimen erilaiset kirjoitusasut on laskettu samaksi nimeksi kuten Elisabet ja Liisa.

ETUNIMISTÖÄ POHJOIS-SAVOSTA**KASTETUT LAPSET IISALMEN MAASEURAKUNNASSA VUOSINA 1734–1900****VUOSI 1734**

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Brita	4	14,3	1. Lars	6	22,2
2. Carin	4	14,3	2. Johannes	4	14,8
3. Margareta	4	14,3	3. Jakob	2	7,4
4. Christina	3	10,7	4. Olaus	2	7,4
5. Maria	3	10,7	5. Petrus	2	7,4
6. Anna	2	7,1	6. Andreas	1	3,7
7. Ingeborg	2	7,1	7. Bertli	1	3,7
8. Alma	1	3,6	8. Carolus	1	3,7
9. Susanna	1	3,6	9. Daniel	1	3,7
10. Helena	1	3,6	10. Hemming	1	3,7
11. Gertrud	1	3,6	11. Marcus	1	3,7
12. Cecilia	1	3,6	12. Mattias	1	3,7
13. Scolastica	1	3,6	13. Martinus	1	3,7
		100	14. Nils	1	3,7
Yhteensä	28		Yhteensä	27	100

VUOSI 1740

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	14	18	1. Petrus	12	14,6
2. Catharina	12	15,4	2. Paul	9	11,0
3. Margareta	10	12,8	3. Johannes	8	9,8
4. Christina	7	9	4. Henrik	7	8,5
5. Maria	6	7,7	5. Anders	6	7,3
6. Helena	5	6,4	6. Carolus	4	4,9
7. Brita	4	5,1	7. Iwarus	4	4,9
8. Elin	4	5,1	8. Nicolaus	4	4,9
9. Susanna	4	5,1	9. Laurentius	3	3,7
10. Cecilia	2	2,6	10. Olaus	3	3,7
11. Elisabeth	2	2,6	11. Samuel	3	3,7
12. Ewa	2	2,6	12. Eric	2	2,4
13. Ingeborg	2	2,6	13. Hemming	2	2,4
14. Judith	1	1,3	14. Matias	2	2,4
15. Juliana	1	1,3	15. Abraham	1	1,2
16. Magdalena	1	1,3	16. Ambrosius	1	1,2
17. Walborg	1	1,3	17. Bartolomeus	1	1,2
		100	18. Christian	1	1,2
			19. David	1	1,2
Yhteensä	78		20. Elias	1	1,2
			21. Garbiel	1	1,2
			22. Hans	1	1,2
			23. Jacob	1	1,2
			24. Jeremias	1	1,2

25. Martinus	1	1,2
26. Philippus	1	1,2
27. Stefan	1	1,2
		100,0
Yhteensä	82	

VUOSI 1749

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Margareta	17	17,35	1. Petrus	15	15,00
2. Christina	15	15,31	2. Johannes	14	14,00
3. Anna	14	14,29	3. Mattias	8	8,00
4. Catharina	9	9,18	4. Paulus	8	8,00
5. Helena	7	7,14	5. Laurentius	7	7,00
6. Maria	6	6,12	6. Olaus	7	7,00
7. Brita	5	5,10	7. Henricus	6	6,00
8. Elisabetha	5	5,10	8. Jacobus	6	6,00
9. Elin	4	4,08	9. Christianus	5	5,00
10. Walborg	4	4,08	10. Stephanus	5	5,00
11. Ingeborg	3	3,06	11. Anderas	4	4,00
12. Beata	1	1,02	12. Mikael	2	2,00
13. Birgitta	1	1,02	13. Nicolaus	2	2,00
14. Cecilia	1	1,02	14. Adolphius	1	1,00
15. Eva	1	1,02	15. Batholomeus	1	1,00
16. Justina	1	1,02	16. Casparus	1	1,00
17. Martha	1	1,02	17. Ericus	1	1,00
18. Scolastica	1	1,02	18. Gabriel	1	1,00
19. Sophia	1	1,02	19. Gregorius	1	1,00
20. Susanna	1	1,02	20. Ignatius	1	1,00
		100,00	21. Iwarus	1	1,00
			22. Wincentius	1	1,00
Yhteensä	98		23. Wolfgang	1	1,00
			24. Zacharias	1	1
Toiset nimet	kpl	%			100,00
1. Catharina	1	50	Yhteensä	100	
2. Sophia	1	50			
		100	Toiset nimet	kpl	%
Yhteensä	2		1. Adolph	1	50
% kastetuista		2,05	2. Henrik	1	50
					100
			Yhteensä	2	
			% kastetuista		2

VUOSI 1772

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	14	17,28	1. Johan	12	14,46
2. Anna	13	16,05	2. Paul	10	12,05
3. Margareta	11	13,58	3. Pehr	9	10,84
4. Catharina	9	11,11	4. Henrik	8	9,64
5. Elisabeth	9	11,11	5. Andreas	4	4,82
6. Christina	7	8,64	6. Job	3	3,61
7. Brigitha	4	4,94	7. Lars	3	3,61
8. Elin	2	2,47	8. Philippus	3	3,61
9. Helena	2	2,47	9. Abraham	2	2,41
10. Ingeborg	2	2,47	10. David	2	2,41
11. Agneta	1	1,23	11. Elias	2	2,41
12. Albertina	1	1,23	12. Georg	2	2,41
13. Johanna	1	1,23	13. Gustaf	2	2,41
14. Louisa	1	1,23	14. Mattias	2	2,41
15. Magdalena	1	1,23	15. Nicolaus	2	2,41
16. Prudentia	1	1,23	16. Olaus	2	2,41
17. Sara	1	1,23	17. Staphan	2	2,41
18. Yuliana	1	1,23	18. Thomas	2	2,41
		100,00	19. Carolus	1	1,20
			20. Clemens	1	1,20
Yhteensä	81		21. Daniel	1	1,20
			22. Eric	1	1,20
Toiset nimet	kpl	%	23. Grels	1	1,20
			24. Hemming	1	1,20
1. Margareta	2	28,5714	25. Ivar	1	1,20
2. Maria	2	28,5714	26. Mikael	1	1,20
3. Beata	1	14,2857	27. Moses	1	1,20
4. Catharina	1	14,2857	28. Samuel	1	1,20
5. Charlotta	1	14,2857	29. Zacharias	1	1,20
		100			100,00
Yhteensä	7		Yhteensä	83	
% kastetuista		8,64			
			Toiset nimet	kpl	%
			1. Johan	3	30
			2. Henrik	2	20
			3. Eskil	1	10
			4. Fredrik	1	10
			5. Gustaf	1	10
			6. Jacob	1	10
			7. Wilhelm	1	10
					100
			Yhteensä	10	
			% kastetuista		12

VUOSI 1780

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	20	16,53	1. Johan	19	14,39
2. Catharina	19	15,70	2. Petter	15	11,36
3. Margareta	16	13,22	3. Anders	10	7,58
4. Maria	15	12,40	4. Olof	10	7,58
5. Elisabeth	11	9,09	5. Henrik	9	6,82
6. Christina	7	5,79	6. Paul	8	6,06
7. Helena	6	4,96	7. Staphan	5	3,79
8. Brigitta	5	4,13	8. Thomas	5	3,79
9. Elin	4	3,31	9. Christer	4	3,03
10. Louisa	4	3,31	10. Fredrik	4	3,03
11. Eva	3	2,48	11. Hiob	4	3,03
12. Ingeborg	2	1,65	12. Georg	3	2,27
13. Ulrica	2	1,65	13. Hemming	3	2,27
14. Beata	1	0,83	14. Ivar	3	2,27
15. Brita	1	0,83	15. Jakob	3	2,27
16. Cecilia	1	0,83	16. Lars	3	2,27
17. Sidonia	1	0,83	17. Mickael	3	2,27
18. Sophia	1	0,83	18. Samuel	3	2,27
19. Susanna	1	0,83	19. Gustaf	2	1,52
20. Walborg	1	0,83	20. Mattias	2	1,52
		100,00	21. Abraham	1	0,76
			22. Casper	1	0,76
Yhteensä	121		23. Clemens	1	0,76
			24. Elias	1	0,76
Toiset nimet	kpl	%	25. Enevald	1	0,76
			26. Eskel	1	0,76
1. Christina	4	28,57	27. Jopseh	1	0,76
2. Maria	3	21,43	28. Matts	1	0,76
3. Elisabeth	2	14,29	29. Moses	1	0,76
4. Louisa	2	14,29	30. Nils	1	0,76
5. Catharina	1	7,14	31. Sigfred	1	0,76
6. Charlotta	1	7,14	32. Simon	1	0,76
7. Severina	1	7,14	33. Tobias	1	0,76
		100	34. Zacharias	1	0,76
					100,00
Yhteensä	14		Yhteensä	132	
% kastetuista		11,57			
			Toiset nimet	kpl	%
			1. Johan	4	80
			2. Emmanuel	1	20
					100
			Yhteensä	5	
			% kastetuista		3,79

VUOSI 1789 (osa vuodesta puuttuu syntyneiden ja kastettujen luetteloista)

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	5	16,13	1. Johannes	6	23,08
2. Maria	4	12,90	2. Lars	2	7,69
3. Christina	3	9,68	3. Paul	2	7,69
4. Lovisa	3	9,68	4. Petter	2	7,69
5. Carin	2	6,45	5. Aron	1	3,85
6. Catharina	2	6,45	6. Carl	1	3,85
7. Elisabeth	2	6,45	7. Fredrik	1	3,85
8. Gustafva	2	6,45	8. Gustaf	1	3,85
9. Margareta	2	6,45	9. Hans	1	3,85
10. Brigitta	1	3,23	10. Joseph	1	3,85
11. Cecilia	1	3,23	11. Josua	1	3,85
12. Eva	1	3,23	12. Mattias	1	3,85
13. Ingeborg	1	3,23	13. Matts	1	3,85
14. Scolastica	1	3,23	14. Märten	1	3,85
15. Susanna	1	3,23	15. Simon	1	3,85
		100,00	16. Thomas	1	3,85
			17. Vincentius	1	3,85
Yhteensä	31		18. Zacharias	1	3,85
					100,00

Toiset nimet	kpl	%			
			Yhteensä		26
1. Elisabeth	2	40			
2. Benedicta	1	20	Toiset nimet	kpl	%
3. Johanna	1	20			
4. Margareta	1	20	1. Fredrik	1	50
		100	2. Petrus	1	50
					100
Yhteensä	5				
% kastetuista		16,13	Yhteensä	2	
			% kastetuista		7,7

VUOSI 1810

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	45	19,48	1. Johan	48	19,83
2. Maria	32	13,85	2. Petter	30	12,40
3. Christina	27	11,69	3. Henrik	25	10,33
4. Elisabeth	21	9,09	4. Paul	19	7,85
5. Catharina	19	8,23	5. David	12	4,96
6. Hedvig	15	6,49	6. Lars	9	3,72
7. Brita	13	5,63	7. Anders	8	3,31
8. Lovisa	13	5,63	8. Mickel	8	3,31
9. Margareta	12	5,19	9. Wilhelm	8	3,31
10. Ulrika	6	2,60	10. Krister	7	2,89
11. Johanna	5	2,16	11. Staffan	6	2,48
12. Ingeborg	4	1,73	12. Matts	5	2,07
13. Helena	3	1,30	13. Job	4	1,65
14. Carin	2	0,87	14. Nils	4	1,24
15. Eva	2	0,87	15. Abel	3	1,24

16. Magdalena	2	0,87	16. August	3	1,24
17. Walborg	2	0,87	17. Fredrik	3	1,24
18. Albetina	1	0,43	18. Olof	3	1,24
19. Brigitta	1	0,43	19. Simon	3	1,42
20. Elin	1	0,43	20. Carl	2	0,83
21. Klara	1	0,43	21. Gregorius	2	0,83
22. Krispina	1	0,43	22. Gustaf	2	0,83
23. Regina	1	0,43	23. Joseph	2	0,83
24. Sidonia	1	0,4329	24. Sylvester	2	0,83
25. Susanna	1	0,4329	25. Abraham	1	0,41

Yhteensä

231

Toiset nimet

kpl

%

1. Maria	13	27,08
2. Kaisa	8	16,67
3. Christina	7	14,58
4. Elisabeth	6	12,50
5. Margareta	5	10,42
6. Brita	3	6,25
7. Lovisa	3	6,25
8. Charlotta	1	2,08
9. Jacobina	1	2,08
10. Valborg	1	2,08

yhteensä

48

% kastetuista

20,78

26. Albert	1	0,41
27. Hans	1	0,41
28. Adam	1	0,41
29. Adolf	1	0,41
30. Albertin	1	0,41
31. Aron	1	0,41
32. Elias	1	0,41
33. Enoch	1	0,41
34. Ephraim	1	0,41
35. Gabriel	1	0,41
36. Hemming	1	0,41
37. Herman	1	0,41
38. Isak	1	0,41
39. Ivar	1	0,41
40. Jakob	1	0,41
41. Jonas	1	0,41
42. Josua	1	0,41
43. Karl	1	0,41
44. Knut	1	0,41
45. Mårten	1	0,41
46. Salomon	1	0,41
47. Samuel	1	0,41
48. Tomas	1	0,41
		100

Yhteensä

242

Toiset nimet

kpl

%

1. Henrik	4	30,77
2. Fredrik	2	15,38
3. Johan	2	15,38
4. Gabriel	1	7,69
5. Israel	1	7,69
6. Olof	1	7,69
7. Petter	1	7,69
8. Wilhelm	1	7,69
		100

Yhteensä

13

% kastetuista

5,37

VUOSI 1820

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	62	26,50	1. Johan	43	16,48
2. Maria	24	10,26	2. Petter	27	10,34
3. Margareta	19	8,12	3. Lars	15	5,75
4. Catarina	18	7,69	4. Paul	15	5,75
5. Lisa	15	6,41	5. Anders	13	4,98
6. Stina	12	5,13	6. Henrik	13	4,98
7. Brita	11	4,70	7. Matts	8	3,07
8. Lovisa	10	4,27	8. Abraham	7	2,68
9. Hedvig	9	3,85	9. Kristian	7	2,68
10. Ulrika	5	2,14	10. Wilhelm	7	2,68
11. Eva	4	1,71	11. David	6	2,23
12. Regina	4	1,71	12. Fredrik	6	2,23
13. Cecilia	3	1,28	13. Gustaf	6	2,23
14. Elin	3	1,28	14. Michel	5	1,92
15. Ingrid	3	1,28	15. Olof	5	1,92
16. Magdalena	3	1,28	16. Simon	5	1,92
17. Beata	2	0,85	17. Staffan	5	1,92
18. Helena	2	0,85	18. Adam	4	1,53
19. Johanna	2	0,85	19. August	4	1,53
20. Martha	2	0,85	20. Carl	4	1,53
21. Sara	2	0,85	21. Job	4	1,53
22. Susanna	2	0,85	22. Joseph	4	1,53
23. Valborg	2	0,85	23. Sylvester	4	1,53
24. Agatha	1	0,43	24. Elias	3	1,11
25. Albertina	1	0,43	25. Jakob	3	1,11
26. Amalia	1	0,43	26. Nils	3	1,11
27. Anastasia	1	0,43	27. Samuel	3	1,11
28. Apollonia	1	0,43	28. Tobias	3	1,11
29. Carin	1	0,43	29. Aron	2	0,77
30. Carolina	1	0,43	30. Eric	2	0,77
31. Chrispina	1	0,43	31. Isaac	2	0,77
32. Constantina	1	0,43	32. Mårten	2	0,77
33. Fredrica	1	0,43	33. Tomas	2	0,77
34. Judith	1	0,43	34. Abel	1	0,38
35. Justina	1	0,43	35. Ananias	1	0,38
36. Otteljana	1	0,43	36. Benedictus	1	0,38
37. Severina	1	0,43	37. Berndt	1	0,38
38. Sofia	1	0,43	38. Casper	1	0,38
		100,00	39. Filip	1	0,38
			40. Gabriel	1	0,38
Yhteensä	234		41. Georg	1	0,38
			42. Herman	1	0,38
Toiset nimet	kpl	%	43. Hiskias	1	0,38
			44. Israel	1	0,38
1. Kaisa	20	26,32	45. Ivar	1	0,38
2. Stina	13	17,11	46. Japhet	1	0,38
3. Lisa	10	13,16	47. Joakim	1	0,38
4. Greta	7	9,21	48. Joel	1	0,38
5. Maria	7	9,21	50. Josua	1	0,38
6. Lovisa	5	6,58	51. Moses	1	0,38
7. Brita	2	2,63	52. Zacharias	1	0,38

8. Helena	2	2,63	53. Zinovi	1	0,38
9. Apollonia	1	1,32			100,00
10. Charlotta	1	1,32			
11. Dorotea	1	1,32	Yhteensä	261	
12. Fredika	1	1,32			
13. Hedvig	1	1,32	Toiset nimet	kpl	%
14. Ingeborg	1	1,32			
15. Johanna	1	1,32	1. Johan	9	40,91
16. Magdalena	1	1,32	2. Fredrik	4	18,18
17. Sofia	1	1,32	3. Henrik	4	18,18
18. Renata	1	1,32	4. Gustaf	3	13,64
		100,00	5. Daniel	1	4,55
			6. Herman	1	4,55
Yhteensä	76				100
% kastetuista		32,48			
			Yhteensä	22	
			% kastetuista		8,43

VUOSI 1830

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	57	21,92	1. Johannes	38	15,02
2. Maria	35	13,46	2. Petter	27	10,67
3. Brita	21	8,08	3. David	13	5,14
4. Christina	17	6,54	4. Paul	13	5,14
5. Elisabeth	16	6,15	5. Vilhelm	13	5,14
6. Greta	12	4,62	6. Henrik	12	4,74
7. Caisa	11	4,23	7. Adam	11	4,35
8. Hedvig	11	4,23	8. Anders	10	3,95
9. Lovisa	10	3,85	9. Lars	10	3,95
10. Helena	9	3,46	10. Samuel	9	3,56
11. Ulrika	9	3,46	11. Olof	7	2,77
12. Fredrika	7	2,69	12. Fredrik	6	2,37
13. Cecilia	4	1,54	13. Jafet	6	2,37
14. Wilhelmiina	4	1,54	14. Abraham	5	1,98
15. Albertina	3	1,15	15. August	5	1,98
16. Eva	3	1,15	16. Jakob	5	1,98
17. Ingeborg	3	1,15	17. Matts	5	1,98
18. Johanna	3	1,15	18. Gustaf	4	1,58
19. Magdalena	3	1,15	19. Herman	4	1,58
20. Agatha	2	0,77	20. Staffan	4	1,58
21. Juliana	2	0,77	21. Carl	3	1,19
22. Saara	2	0,77	22. Christer	3	1,19
23. Sofia	2	0,77	23. Josef	3	1,19
24. Adolffiina	1	0,38	24. Sylvester	3	1,19
25. Amalia	1	0,38	25. Tobias	3	1,19
26. Amanda	1	0,38	26. Abel	2	0,79
27. Aquilinia	1	0,38	27. Daniel	2	0,79
28. Beata	1	0,38	28. Elias	2	0,79
29. Carin	1	0,38	29. Erik	2	0,79
30. Charlotta	1	0,38	30. Ivar	2	0,79
31. Erika	1	0,38	31. Michel	2	0,79

32. Henrika	1	0,38	32. Nils	2	0,79
33. Justina	1	0,38	33. Philip	2	0,79
34. Marta	1	0,38	34. Thomas	2	0,79
35. Regina	1	0,38	35. Aron	1	0,40
36. Sidonia	1	0,38	36. Elcazar	1	0,40
37. Valborg	1	0,38	37. Esaias	1	0,40
		100,00	38. Fabian	1	0,40
			39. Gregorius	1	0,40
Yhteensä	260		40. Grels	1	0,40
			41. Görän	1	0,40
Toiset nimet	kpl	%	42. Israel	1	0,40
			43. Jeremias	1	0,40
Naisten nimet			44. Nicolai	1	0,40
			45. Otto	1	0,40
1. Caisa	20	21,51	46. Sem	1	0,40
2. Lisa	16	17,20	47. Simon	1	0,40
3. Loviisa	16	17,20			100
4. Christina	10	10,75	Yhteensä	253	
5. Maria	10	10,75	Toiset nimet	kpl	%
6. Greta	7	7,53			
7. Brita	3	3,23	1. Johannes	9	36
8. Carolina	3	3,23	2. Fredrik	5	20
9. Helena	2	2,15	3. Henrik	4	16
10. Sofia	2	2,15	4. Petter	3	12
11. Charlotta	1	1,08	5. Adolf	1	4
12. Gustava	1	1,08	6. Jakob	1	4
13. Vilhelmiina	1	1,08	7. Samuel	1	4
14. Veronika	1	1,08	8. Wilhelm	1	4
		100,00			100
Yhteensä	93		Yhteensä	25	
% kastetuista		35,77	% kastetuista		9,9

VUOSI 1840

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	59	25,88	1. Johan	43	16
2. Maria	38	16,67	2. Petter	26	9,7
3. Christina	14	6,14	3. Henrik	21	7,84
4. Brita	13	5,70	4. David	20	7,46
5. Hedvig	13	5,70	5. Pähl	16	6
6. Johanna	12	5,26	6. Anders	13	4,9
7. Catharina	10	4,39	7. Fredric	8	3
8. Margareta	9	3,95	8. Samuel	8	3
9. Loviisa	9	3,95	9. Wilhelm	8	3
10. Fredrica	7	3,07	10. Carl	7	2,6
11. Henrika	5	2,19	11. Abraham	6	2,3
12. Wilhelmiina	5	2,19	12. Adam	6	2,3
13. Helena	4	1,75	13. Jafet	6	2,3
14. Magdalena	4	1,75	14. Lars	6	2,3
15. Sara	3	1,32	15. Aron	5	1,7
16. Sofia	3	1,32	16. Christer	4	1,5

17. Albertina	2	0,88	17. Gustag	4	1,5
18. Brigitta	2	0,88	18. Herman	4	1,5
19. Eva	2	0,88	19. Simon	4	1,5
20. Ulrika	2	0,88	20. Staffan	4	1,5
21. Agatha	1	0,44	21. Abel	3	1,12
22. Alvina	1	0,44	22. Axel	3	1,12
23. Amalia	1	0,44	23. Jakob	3	1,12
24. Aquilinia	1	0,44	24. Thomas	3	1,12
25. Augustina	1	0,44	25. Asarias	2	0,75
26. Carin	1	0,44	26. Elias	2	0,75
26. Carolina	1	0,44	27. Erik	2	0,75
27. Ingeborg	1	0,44	28. Hiskias	2	0,75
28. Justina	1	0,44	29. Job	2	0,75
29. Miriam	1	0,44	30. Joseph	2	0,75
30. Paulina	1	0,44	31. Mattias	2	0,75
31. Severina	1	0,44	32. Olof	2	0,75
		100,00	33. Sylvester	2	0,75
			34. Adolf	1	0,37
Yhteensä	228		35. Albin	1	0,37
			36. Ananias	1	0,37
Toiset nimet	kpl	%	37. August	1	0,37
			38. Blasius	1	0,37
1. Elisabeth	20	19,42	39. Clemens	1	0,37
2. Lovisa	17	16,50	40. Engelbrecht	1	0,37
3. Catharina	16	15,53	41. Esaias	1	0,37
4. Maria	16	15,53	42. Georg	1	0,37
5. Christina	9	8,74	43. Hemming	1	0,37
6. Brita	5	4,85	44. Ismael	1	0,37
7. Greta	5	4,85	45. Jonas	1	0,37
8. Carolina	2	1,94	46. Matts	1	0,37
9. Gustava	2	1,94	47. Michel	1	0,37
10. Helena	2	1,94	48. Märten	1	0,37
11. Henrika	2	1,94	49. Nicolaus	1	0,37
12. Charlotta	1	0,97	50. Tobias	1	0,37
13. Hedvig	1	0,97	51. Ulrik	1	0,37
14. Johanna	1	0,97	52. Zacheus	1	0,37
15. Severina	1	0,97			100
16. Sofia	1	0,97			
17. Paulina	1	0,97	Yhteensä	268	
18. Ulrika	1	0,97			
		100,00	Toiset nimet	kpl	%
Yhteensä	103		1. Johan	13	35,14
% kastetuista		45,18	2. Henrik	8	21,62
			3. Fredrik	4	10,81
			4. Axel	2	5,41
			5. Petter	2	5,41
			6. Augustus	1	2,70
			7. Emmanuel	1	2,70
			8. Eskil	1	2,70
			9. Gustaf	1	2,70
			10. Nicolaus	1	2,70
			11. Pehr	1	2,70
			12. Sylvester	1	2,70

13. Wilhelm	1	2,70
		100,00

Yhteensä	37	
% kastetuista		13,80

Kolmannet nimet kpl %

1. Constantin	1	100,00
---------------	---	--------

% kastetuista		0,37
---------------	--	------

VUOSI 1850

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	45	19,07	1. Johan	31	11,79
2. Maria	36	15,25	2. Petter	25	9,51
3. Johanna	20	8,47	3. Henrik	22	8,37
4. Wilhelmiina	17	7,20	4. Anders	16	6,08
5. Catharina	13	5,51	5. Wilhelm	15	5,70
6. Hedvig	12	5,08	6. David	14	5,32
7. Christina	10	4,24	7. Pähl	12	4,56
8. Elisabeth	9	3,81	8. Lars	11	4,18
9. Helena	8	3,39	9. Christer	8	3,04
10. Brita	7	2,97	10. Samuel	7	2,66
11. Henrika	7	2,97	11. Tobias	7	2,66
12. Aquilinia	6	2,54	12. Abraham	6	2,28
13. Eva	6	2,54	13. Herman	6	2,28
14. Fredrika	5	2,12	14. Olof	6	2,28
15. Magdalena	5	2,12	15. Tomas	6	2,28
16. Greta	3	1,27	16. Adam	5	1,90
17. Lovisa	3	1,27	17. August	5	1,90
18. Sofia	3	1,27	18. Erik	5	1,90
19. Carolina	2	0,85	19. Fredrik	5	1,90
20. Emma	2	0,85	20. Aron	4	1,52
21. Evelina	2	0,85	21. Josef	4	1,52
22. Olga	2	0,85	22. Abel	3	1,14
23. Agatha	1	0,42	23. Anselm	3	1,14
24. Amalia	1	0,42	24. Carl	3	1,14
24. Augustina	1	0,42	25. Gustaf	3	1,14
25. Albertina	1	0,42	26. Jafet	3	1,14
26. Dorotea	1	0,42	27. Staffan	3	1,14
27. Gustava	1	0,42	28. Daniel	2	0,76
28. Erika	1	0,42	29. Elias	2	0,76
29. Hulda	1	0,42	30. Jakob	2	0,76
30. Krispina	1	0,42	31. Robert	2	0,76
31. Matilda	1	0,42	32. Simon	2	0,76
32. Otteliana	1	0,42	33. Sylvester	2	0,76
33. Saara	1	0,42	34. Agatius	1	0,38
34. Ulrika	1	0,42	35. Alex	1	0,38
		100,00	36. Amos	1	0,38
			37. Asarius	1	0,38
Yhteensä	236		28. Emmanuel	1	0,38
			29. Esaias	1	0,38

Toiset nimet	kpl	%			
			30. Georg	1	0,38
			31. Job	1	0,38
1. Lisa	16	18,18	32. Josua	1	0,38
2. Lovisa	14	15,91	33. Matias	1	0,38
3. Maria	13	14,77	34. Nestor	1	0,38
4. Caisa	12	13,64	35. Nicodemus	1	0,38
5. Sofia	8	9,09	36. Otto	1	0,38
6. Helena	4	4,55			100
7. Stina	4	4,55			
8. Brita	3	3,41	Yhteensä	263	
9. Greta	3	3,41			
10. Gustava	2	2,27	Toiset nimet	kpl	%
11. Johanna	2	2,27			
12. Adolffiina	1	1,14	1. Johan	14	40
13. Carolina	1	1,14	2. Fredrik	7	20
14. Charlotta	1	1,14	3. Henrik	7	20
15. Fredrika	1	1,14	4. Petter	2	5,71
16. Henrika	1	1,14	5. Wilhelm	2	5,71
17. Susanna	1	1,14	6. Aadolf	1	2,86
18. Ulrika	1	1,14	7. August	1	2,86
		100,00	8. Victor	1	2,86
					100
Yhteensä	88				
% kastetuista		37,30	Yhteensä	35	
			% kastetuista		13,3

Kolmannet nimet kpl %

1. Ernest	1	100
% kastetuista		0,38

VUOSI 1860

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	47	22,07	1. Johan	35	16,28
2. Maria	20	9,39	2. Petter	22	10,23
3. Hedda	17	7,98	3. Wilhelm	13	6,1
4. Johanna	16	7,51	4. David	12	5,58
5. Henrika	11	5,16	5. Lars	10	4,65
6. Elisabeth	9	4,23	6. Herman	9	4,19
7. Kristina	8	3,76	7. Erik	8	3,72
8. Margareta	8	3,76	8. Paul	8	3,72
9. Mina	8	3,76	9. Anders	7	3,26
10. Eva	5	2,35	10. August	7	3,26
11. Henrika	5	2,35	11. Carl	7	3,26
12. Olga	5	2,35	12. Adam	5	2,33
13. Brita	4	1,88	13. Olof	5	2,33
14. Ulrika	4	1,88	14. Thomas	5	2,33
15. Alviina	3	1,41	15. Henrik	4	1,86
16. Carolina	3	1,41	16. Matts	4	1,86
17. Emilia	3	1,41	17. Abel	3	1,4
18. Katarina	3	1,41	18. Abraham	3	1,4
19. Lovisa	3	1,41	19. Alexander	3	1,4

20. Amanda	2	0,94	20. Ivar	3	1,4
21. Aquilinia	2	0,94	21. Jafet	3	1,4
22. Cecilia	2	0,94	22. Josef	3	1,4
23. Erika	2	0,94	23. Ananias	2	0,93
24. Fredrika	2	0,94	24. Fredrik	2	0,93
25. Gustava	2	0,94	25. Matias	2	0,93
26. Helena	2	0,94	26. Michael	2	0,93
27. Hilda	2	0,94	27. Robert	2	0,93
28. Josefiina	2	0,94	28. Albinus	1	0,47
29. Aina	1	0,47	29. Anselm	1	0,47
30. Albertina	1	0,47	30. Aron	1	0,47
31. Amalia	1	0,47	31. Axel	1	0,47
32. Charlotta	1	0,47	32. Benjamin	1	0,47
33. Ester	1	0,47	33. Bernhard	1	0,47
34. Helma	1	0,47	34. Christer	1	0,47
35. Ida	1	0,47	35. Claes	1	0,47
36. Ingeborg	1	0,47	36. Esaias	1	0,47
37. Matilda	1	0,47	37. Fabian	1	0,47
38. Nina	1	0,47	38. Fulgentius	1	0,47
39. Saara	1	0,47	39. Gustaf	1	0,47
40. Selma	1	0,47	40. Hemming	1	0,47
41. Sofia	1	0,47	41. Hiskiel	1	0,47
		100,00	42. Isak	1	0,47
			43. Joakim	1	0,47
Yhteensä	213		44. Joel	1	0,47
			45. Kasper	1	0,47
Toiset nimet	kpl	%	46. Magnus	1	0,47
			47. Marcus	1	0,47
1. Maria	20	21,74	48. Moses	1	0,47
2. Lisa	12	13,04	49. Nicolas	1	0,47
3. Kaisa	11	11,96	50. Nils	1	0,47
4. Christina	9	9,78	51. Otto	1	0,47
5. Sofia	8	8,70	52. Samuel	1	0,47
6. Lovisa	5	5,43	53. Zwor	1	0,47
7. Maria	5	5,43			100
8. Johanna	3	3,26			
9. Brita	2	2,17	Yhteensä	215	
10. Gustava	2	2,17			
11. Helena	2	2,17	Toiset nimet	kpl	%
12. Ulrika	2	2,17			
13. Wilhelmina	2	2,17	1. Johan	14	27,45
14. Carin	1	1,09	2. Fredrik	7	13,73
15. Carolina	1	1,09	3. Henrik	7	13,73
16. Greta	1	1,09	4. Petter	4	7,84
17. Josefiina	1	1,09	5. Wilhelm	3	5,88
18. Lotta	1	1,09	6. Aleksanteri	2	3,92
19. Olga	1	1,09	7. Adolf	2	3,92
20. Paulina	1	1,09	8. Adolf	1	1,96
21. Serafia	1	1,09	9. August	1	1,96
22. Siviä	1	1,09	10. Bernhard	1	1,96
		100,00	11. David	1	1,96
			12. Edvard	1	1,96
Yhteensä	92		13. Erik	1	1,96
% kastetuista		43,2	14. Nikolai	1	1,96

Kolmannet nimet	kpl	%			
			15. Olof	1	1,96
			16. Paul	1	1,96
			17. Robert	1	1,96
1. Ada	1	50	18. Tobias	1	1,96
2. Maria	1	50	19. Zachris	1	1,96
		100			100,00

VUOSI 1870

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	57	20,50	1. Johan	41	16,27
2. Maria	36	12,95	2. Petter	21	8,33
3. Johanna	27	9,71	3. David	12	4,76
4. Wilhelmiina	18	6,47	4. Karl	12	4,76
5. Stina	17	6,12	5. Lars	11	4,37
6. Lisa	13	4,68	6. Pahl	11	4,37
7. Kaisa	12	4,32	7. Adam	10	3,97
8. Hedvig	10	3,60	8. Henrik	10	3,97
9. Greta	9	3,24	9. Wilhelm	10	3,97
10. Henrika	9	3,24	10. Anders	7	2,77
11. Helena	8	2,88	11. Fredrik	7	2,77
12. Brita	7	2,52	12. Erik	6	2,38
13. Aquilinia	6	2,16	13. Gustaf	6	2,38
14. Eva	5	1,80	14. Otto	6	2,38
15. Augusta	3	1,08	15. Jakob	5	1,98
16. Erika	3	1,08	16. Oscar	5	1,98
17. Fredrika	3	1,08	17. Abel	4	1,59
18. Ida	3	1,08	18. August	4	1,59
19. Josefina	3	1,08	19. Herman	4	1,59
20. Karolina	3	1,08	20. Jafet	4	1,59
21. Alviina	2	0,72	21. Josef	4	1,59
22. Charlotta	2	0,72	22. Abraham	3	1,19
23. Hilda	2	0,72	23. Albanus	3	1,19
24. Lovisa	2	0,72	24. Alexander	3	1,19
25. Olga	2	0,72	25. Matts	3	1,19
26. Ulrika	2	0,72	26. Michel	3	1,19
27. Ada	1	0,36	27. Adolf	2	0,79
28. Adolffiina	1	0,36	28. Ananias	2	0,79
29. Alina	1	0,36	29. Aron	2	0,79
30. Cecilia	1	0,36	30. Elias	2	0,79
31. Ellen	1	0,36	31. Enok	2	0,79
32. Emelia	1	0,36	32. Eskil	2	0,79
33. Emma	1	0,36	33. Frans	2	0,79
34. Hellin	1	0,36	34. Joel	2	0,79
35. Hilma	1	0,36	35. Olof	2	0,79
36. Ingeborg	1	0,36	36. Thomas	2	0,79
37. Juliana	1	0,36	37. Tobias	2	0,79
38. Magdalena	1	0,36	38. Victor	2	0,79
39. Naima	1	0,36	39. Emil	1	0,4
40. Sofia	1	0,36	38. Evert	1	0,4
		100,00	39. Filip	1	0,4
			40. Georg	1	0,4
Yhteensä	278		41. Israel	1	0,4
			42. Job	1	0,4

Kolmannet nimet	kpl	%			
			43. Jonas	1	0,4
			44. Krister	1	0,4
1. Carolina	1	50	45. Lasarus	1	0,4
2. Charlotta	1	50	46. Nils	1	0,4
		100	47. Robert	1	0,4
			48. Samuel	1	0,4
Yhteensä	2		49. Simon	1	0,4
% kastetuista		0,72			100

Yhteensä 252

Toiset nimet kpl %

1. Johan	20	28,57
2. Henrik	16	22,86
3. Wilhelm	11	15,71
4. August	7	10,00
5. Bernhard	2	2,86
6. Erik	2	2,86
7. Gustaf	2	2,86
8. Patric	2	2,86
9. Petter	2	2,86
10. Adolf	1	1,43
11. Aleksander	1	1,43
12. Edvard	1	1,43
13. Ferninand	1	1,43
14. Hilarius	1	1,43
15. Oscar	1	1,43
		100,00

Yhteensä 70

% kastetuista 27,77

Kolmannet nimet kpl %

1. Leonard	1	100,00
% kastetuista		0,46

VUOSI 1880

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	62	20,33	1. Johan	45	17,11
2. Johanna	38	12,46	2. Petter	21	7,98
3. Maria	33	10,82	3. Kalle	19	7,22
4. Wilhelmiina	17	5,57	4. Paavo	14	5,32
5. Heta	11	3,61	5. Aukusti	13	4,94
6. Kaisa	10	3,28	6. Heikki	11	4,18
7. Riitta	9	2,95	7. Wilhelm	11	4,18
8. Hilma	8	2,62	8. Aatami	10	3,8
9. Tiina	8	2,62	9. Taavetti	10	3,8

10. Henriikka	7	2,3	10. Antti	9	3,42
11. Olga	7	2,3	11. Lassi	9	3,42
12. Alina	6	1,97	12. Aappo	7	2,66
13. Elisabeth	6	1,97	13. Eerikki	7	2,66
14. Helena	6	1,97	14. Matti	5	1,9
15. Iida	6	1,97	15. Reetrikki	4	1,52
16. Reeta	6	1,97	16. Eero	3	1,14
17. Hilta	5	1,64	17. Elias	3	1,14
18. Josefina	5	1,64	18. Enok	3	1,14
19. Matleena	5	1,64	19. Frans	3	1,14
20. Aquilinia	4	1,31	20. Hemanni	3	1,14
21. Augusta	4	1,31	21. Jooseppi	3	1,14
22. Lydia	3	0,98	22. Olli	3	1,14
23. Retriikka	3	0,98	23. Oscar	3	1,14
24. Silja	3	0,98	24. Otto	3	1,14
25. Sohvi	3	0,98	25. Viktor	3	1,14
26. Adolffiina	2	0,66	26. Wille	3	1,14
27. Aina	2	0,66	27. Ananias	2	0,76
28. Edla	2	0,66	28. Daniel	2	0,76
29. Eerika	2	0,66	29. Ferdinand	2	0,76
30. Juliana	2	0,66	30. Jahvetti	2	0,76
31. Selma	2	0,66	31. Kustaa	2	0,76
32. Agata	1	0,33	32. Salomo	2	0,76
33. Amalia	1	0,33	33. Samuel	2	0,76
34. Albertina	1	0,33	34. Teodor	2	0,76
35. Ada	1	0,33	35. Aaki	1	0,38
36. Aino	1	0,33	36. Aaro	1	0,38
37. Inka	1	0,33	37. Alfred	1	0,38
38. Jenny	1	0,33	38. Edvin	1	0,38
39. Loviisa	1	0,33	39. Emil	1	0,38
40. Engla	1	0,33	40. Esa	1	0,38
41. Elina	1	0,33	41. Evert	1	0,38
42. Eeva	1	0,33	42. Hjalmar	1	0,38
43. Ester	1	0,33	43. Jaakko	1	0,38
44. Karolina	1	0,33	44. Julius	1	0,38
45. Gustava	1	0,33	45. Mikko	1	0,38
45. Saara	1	0,33	46. Kasper	1	0,38
46. Serafia	1	0,33	47. Knut	1	0,38
47. Siviä	1	0,33	48. Nikolai	1	0,38
48. Sylvi	1	0,33	49. Klaes	1	0,38
		100	50. Nestor	1	0,38
			51. Tapio	1	0,38
Yhteensä		305	52. Tuomas	1	0,38
			53. Wäinö	1	0,38
Toiset nimet	kpl	%			100

1. Maria	34	23,29	Yhteensä		263
2. Johanna	13	8,90			
3. Sohvi	13	8,90	Toiset nimet	kpl	%
4. Loviisa	12	8,22			
5. Liisa	10	6,85	1. Heikki	19	22,09
6. Kaisa	9	6,16	2. Johannes	11	12,79
7. Helena	8	5,48	3. August	10	11,63
8. Aliina	6	4,11	4. Wille	10	11,63

9. Ulriikka	5	3,42	5. Petter	5	5,81
10. Aukusta	4	2,74	6. Aleksanteri	4	4,65
11. Henriikka	4	2,74	7. Viktor	4	4,65
12. Josefiina	4	2,74	8. David	2	2,33
13. Tiina	3	2,05	9. Fertinant	2	2,33
14. Wilhelmiina	3	2,05	10. Kaarle	2	2,33
15. Aleksantra	2	1,37	11. Reetrikki	2	2,33
16. Gustava	2	1,37	12. Teodor	2	2,33
17. Emilia	2	1,37	13. Aadolf	1	1,16
18. Adolfiina	1	0,68	14. Antti	1	1,16
19. Amanda	1	0,68	15. Edvard	1	1,16
20. Aquilinia	1	0,68	16. Eerik	1	1,16
21. Cecilia	1	0,68	17. Eero	1	1,16
22. Heta	1	0,68	18. Fabian	1	1,16
23. Karolina	1	0,68	19. Georg	1	1,16
24. Leena	1	0,68	20. Jaakoppi	1	1,16
25. Lyidia	1	0,68	21. Jafet	1	1,16
26. Pruliina	1	0,68	22. Kustaa	1	1,16
27. Reeta	1	0,68	23. Nikolai	1	1,16
28. Retriikka	1	0,68	24. Paavo	1	1,16
29. Riitta	1	0,68	25. Rikhard	1	1,16
		100,00			100,00

Yhteensä	146		Yhteensä	86	
% kastetuista		47,87	% kastetuista		32,7

Kolmannet nimet kpl %

1. Antero 1 100

% katetuista 0,38

VUOSI 1890

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	59	20,49	1. Juho	50	17,3
2. Maria	26	9,03	2. Aku	22	7,61
3. Lyidia	21	7,29	3. Kalle	19	6,57
4. Johanna	18	6,25	4. Paavali	16	5,53
5. Hilja	17	5,90	5. Pekka	15	5,19
6. Reeta	12	4,17	6. Wilhelm	14	4,84
7. Liisa	11	3,82	7. Antti	12	4,15
8. Wilhelmiina	10	3,47	8. Taavetti	11	3,81
9. Iita	9	3,13	9. Heikki	9	3,11
10. Kaisa	9	3,13	10. Lassi	8	2,77
11. Eeva	7	2,43	11. Eerikki	7	2,42
12. Olka	7	2,43	12. Joosepi	6	2,08
13. Akusta	6	2,08	13. Tuomas	6	2,08
14. Henriikka	6	2,08	14. Elias	5	1,73
15. Retriikka	5	1,74	15. Herman	5	1,73
16. Tiina	5	1,74	16. Lauri	5	1,73
17. Alina	4	1,39	17. Otto	5	1,73
18. Aina	4	1,39	18. Aapeli	4	1,38
19. Edith	4	1,39	19. Aaro	4	1,38

20. Hedvig	4	1,39	20. Aleksanteri	4	1,38
21. Selma	4	1,39	21. Frans	4	1,38
22. Alma	3	1,04	22. Kusti	4	1,38
23. Edith	3	1,04	23. Aatu	3	1,04
24. Helena	3	1,04	24. Artturi	3	1,04
25. Matleena	3	1,04	25. Eenokki	3	1,04
26. Bertta	2	0,69	26. Jahvetti	3	1,04
27. Edla	2	0,69	27. Olli	3	1,04
28. Riitta	2	0,69	28. Oscar	3	1,04
29. Silja	2	0,69	29. Retrikki	3	1,04
30. Sohvia	2	0,69	30. Wihtori	3	1,04
31. Aata	1	0,35	31. Wäinö	3	1,04
32. Aili	1	0,35	32. Adam	2	0,7
33. Akviliina	1	0,35	33. Ananias	2	0,7
34. Aleksantra	1	0,35	34. Jonas	2	0,7
35. Atolfiina	1	0,35	35. Roopertti	2	0,7
36. Birgitta	1	0,35	36. Teodor	2	0,7
37. Emilia	1	0,35	37. Yrjö	2	0,7
38. Eveliina	1	0,35	38. Benjamin	1	0,35
39. Fanny	1	0,35	39. Eeli	1	0,35
40. Inka	1	0,35	40. Edvin	1	0,35
41. Josefiina	1	0,35	41. Eero	1	0,35
42. Judith	1	0,35	42. Etvart	1	0,35
43. Karoliina	1	0,35	43. Fabian	1	0,35
44. Nanni	1	0,35	44. Iivari	1	0,35
45. Nelly	1	0,35	45. Kasper	1	0,35
46. Pauliina	1	0,35	46. Mooses	1	0,35
47. Raita	1	0,35	47. Patrik	1	0,35
48. Saara	1	0,35	48. Reinhold	1	0,35
		100	49. Ristian	1	0,35
			50. Taneli	1	0,35
Yhteensä	288		51. Walho	1	0,35
			52. Wincentius	1	0,35
Toiset nimet	kpl	%			100

1. Maria	36	21,95	Yhteensä	289	
2. Johanna	21	12,80			
3. Sohvi	14	8,54	Toiset nimet	kpl	%
4. Tiina	12	7,32			
5. Liisa	11	6,71	1. Heikki	26	22,81
6. Kaisa	9	5,49	2. Johannes	19	16,67
7. Loviisa	9	5,49	3. Petter	17	14,91
8. Aukusta	8	4,88	4. Wilhelm	14	12,28
9. Henriika	6	3,66	5. Teodor	9	7,89
10. Aliina	4	2,44	6. Reittu	6	5,26
11. Lydia	4	2,44	7. Eerikki	3	2,63
12. Karoliina	3	1,83	8. Aleksander	2	1,75
13. Elina	2	1,22	9. Taavetti	2	1,75
14. Elvira	2	1,22	10. Valho	2	1,75
15. Emilia	2	1,22	11. Aksel	1	0,88
16. Gustava	2	1,22	12. Alfred	1	0,88
17. Josefiina	2	1,22	13. Anselmi	1	0,88
18. Lyyti	2	1,22	14. Aukusti	1	0,88
19. Reeta	2	1,22	15. Edvard	1	0,88

20. Ulriikka	2	1,22	16. Evert	1	0,88
21. Alma	1	0,61	17. Herman	1	0,88
22. Alviina	1	0,61	18. Ignatius	1	0,88
23. Edit	1	0,61	19. Isak	1	0,88
24. Ihanelma	1	0,61	20. Jalmari	1	0,88
25. Jemiina	1	0,61	21. Lampo	1	0,88
26. Matilda	1	0,61	22. Patrik	1	0,88
27. Paulina	1	0,61	23. Sakari	1	0,88
28. Raita	1	0,61	24. Veikko	1	0,88
29. Seliina	1	0,61			100,00
30. Walpuri	1	0,61			
31. Wilhelmiina	1	0,61	Yhteensä	114	
		100,00			

Yhteensä 164

Kolmannet nimet kpl %

1. Maria 1 100

% kastetuista 0,35

Vuosi 1900

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	62	19,38	1. Johannes	37	10,45
2. Johanna	24	7,5	2. Kalle	26	7,34
3. Hillma/Hilda	21	6,56	3. Pekka	21	5,93
4. Maria	20	6,25	4. Aukusti	20	5,65
5. Lyyli	18	5,63	5. Antti	18	5,08
6. Iita	15	4,69	6. Lauri	14	3,95
7. Reeta	10	3,13	7. Taavetti	14	3,95
8. Eeti	9	2,81	8. Otto	13	3,67
9. (S)Tiina	9	2,81	9. Paavali	13	3,67
10. Eeva	7	2,19	10. Wilhelm	11	3,10
11. Ester	7	2,19	11. Heikki	10	2,82
12. Kaisa	7	2,19	12. Edvin	9	2,54
13. Olga	7	2,19	13. Eino	8	2,26
14. Aada	6	1,88	14. Viljo	7	1,98
15. Liisa	6	1,88	15. Eerikki	6	1,70
16. Wilhelmiina	6	1,88	16. Lassi	6	1,70
17. Aukusta	5	1,56	17. Jooseppi	5	1,41
18. Martta	5	1,56	18. Matti	5	1,41
19. Aina	4	1,25	19. Mikko	5	1,41
20. Elma	4	1,25	20. Oscar	5	1,41
21. Helmi	4	1,25	21. Samuli	5	1,41
22. Henriikka	4	1,25	22. Teodor	5	1,41
23. Heta	4	1,25	23. Väinö	5	1,41
24. Riitta	4	1,25	24. Yrjö	5	1,41
25. Tyyne	4	1,25	25. Aatami	4	1,13
26. Cecilia	3	0,94	26. Eemeli	4	1,13
27. Eeli	3	0,94	27. Elias	4	1,13
28. Elmiina	3	0,94	28. Herman	4	1,13
29. Siiri	3	0,94	29. Kusti	4	1,13

30. Alina	2	0,63	30. Aaron	3	0,85
31. Eliina	2	0,63	31. Abel	3	0,85
32. Emilia	2	0,63	32. Tuomas	3	0,85
33. Juliana	2	0,63	33. Vihtori	3	0,85
34. Susanna	2	0,63	34. Aatu	2	0,56
35. Selma	2	0,63	35. Artturi	2	0,56
36. Saimi	2	0,63	36. Arvo	2	0,56
37. Weera	2	0,63	37. Edvard	2	0,56
38. Aili	1	0,31	38. Eero	2	0,56
39. Aino	1	0,31	39. Ferdinand	2	0,56
40. Alma	1	0,31	40. Hjalmar	2	0,56
41. Angeliina	1	0,31	41. Salomon	2	0,56
42. Asta	1	0,31	42. Topi	2	0,56
43. Auno	1	0,31	43. Urho	2	0,56
44. Helena	1	0,31	44. Aleksanteri	1	0,28
45. Ingrid	1	0,31	45. Ananias	1	0,28
46. Jemina	1	0,31	46. Arvi	1	0,28
47. Jenny	1	0,31	47. Atte	1	0,28
48. Justina	1	0,31	48. Eetu	1	0,28
49. Lempi	1	0,31	49. Eliel	1	0,28
50. Matilda	1	0,31	50. Enok	1	0,28
51. Matleena	1	0,31	51. Hugo	1	0,28
52. Nanni	1	0,31	52. Jaakko	1	0,28
53. Rosa	1	0,31	53. Kauno	1	0,28
54. Saara	1	0,31	54. Krister	1	0,28
55. Seliina	1	0,31	55. Lemetti	1	0,28
56. Sofia	1	0,31	56. Martti	1	0,28
57. Ulriikka	1	0,31	57. Nestor	1	0,28
			58. Niilo	1	0,28
			59. Olavi	1	0,28
Yhteensä		320	60. Patrik	1	0,28
			61. Pentti	1	0,28
Toiset nimet	kpl	%	62. Ransu	1	0,28
			63. Reetrikki	1	0,28
1. Johanna	36	20,93	64. Reinhold	1	0,28
2. Maria	30	17,44	65. Roopertti	1	0,28
3. Liisa	13	7,56	66. Simon	1	0,28
4. Katri	8	4,65	67. Sten	1	0,28
5. Loviisa	8	4,65	68. Taneli	1	0,28
6. Sohvia	8	4,65	69. Tuure	1	0,28
7. Tiina	7	4,07	70. Vabian	1	0,28
8. Elina	5	2,91	71. Viktor	1	0,28
9. Emilia	5	2,91	72. Vilho	1	0,28
10. Leena	5	2,91			100,00
11. Wilhelmiina	5	2,91			
12. Reeta	4	2,33	Yhteensä	354	
13. Alma	3	1,74			
14. Elmiira	3	1,74	Toiset nimet	kpl	%
15. Henriikka	3	1,74			
16. Karoliina	3	1,74	1. Johannes	25	17,99
17. Lyyti	3	1,74	2. Heikki	19	13,67
18. Ulriikka	3	1,74	3. Wilhelm	18	12,95
19. Aukusta	2	1,16	4. Pekka	10	7,19
20. Ester	2	1,16	5. Aleksanteri	7	5,04

21. Lyidia	2	1,16	6. Teodor	7	5,04
22. Adolffiina	1	0,58	7. Reittu	5	3,60
23. Amalia	1	0,58	8. Hjalmari	4	2,88
24. Aquilinia	1	0,5814	9. Antero	3	2,16
25. Edla	1	0,5814	10. Aukusti	3	2,16
26. Eveliina	1	0,5814	11. Eemil	3	2,16
27. Hedvig	1	0,5814	12. Arvid	2	1,44
28. Helena	1	0,5814	13. Antti	2	1,44
29. Hilja	1	0,5814	14. Edvard	2	1,44
30. Josefiina	1	0,5814	15. Eerikki	2	1,44
31. Julia	1	0,5814	16. Einari	2	1,44
32. Kustava	1	0,5814	17. Ferdinand	2	1,44
33. Niina	1	0,5814	18. Gabriel	2	1,44
34. Pauliina	1	0,5814	19. Herman	2	1,44
35. Serafia	1	0,5814	20. Nikolai	2	1,44
		100,00	21. Artturi	1	0,72
			22. Bruno	1	0,72
Yhteensä	172		23. David	1	0,72
			24. Elias	1	0,72
Kolmannet nimet	kpl	%	25. Ihanti	1	0,72
			26. Iivari	1	0,72
1. Elmiina	1	50	27. Joel	1	0,72
2. Lotta	1	50	28. Joonas	1	0,72
		100	29. Jooseppi	1	0,72
			30. Leander	1	0,72
Yhteensä	2		31. Matti	1	0,72
% kastetuista		0,63	32. Mikko	1	0,72
			33. Olli	1	0,72
			34. Paavali	1	0,72
			35. Patric	1	0,72
			36. Robert	1	0,72
			37. Vladimir	1	0,72
					100,00
			Yhteensä	139	
			% kastetuista		39,27
			Kolmannet nimet	kpl	%
			1. Johannes	1	50
			2. Pekka	1	50
					100
			Yhteensä	2	
			% kastetuista		0,56

(Lähde: Joensuun maakunta-arkisto: Iisalmen maaseurakunnan syntyneiden ja kastettujen luettelot vuosilta 1734, 1740, 1749, 1772, 1780, 1789, 1810, 1820, 1830, 1840, 1850, 1860, 1870, 1880, 1890 ja 1900)

KASTETUT LAPSET KIRUVEDEN SEURAKUNNASSA VUOSINA 1768-1900**Vuosi 1786**

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	7	33,33	1. Paulus	3	25
2. Margareta	4	19,05	2. Petter	3	25
3. Brita	2	9,52	3. Matts	2	16,67
4. Elisabeth	2	9,52	4. Friedrik	1	8,33
5. Walborg	2	9,52	5. Jacob	1	8,33
6. Carin	1	4,76	6. Job	1	8,33
7. Elin	1	4,76	7. Laurentius	1	8,33
8. Maria	1	4,76			100
9. Martha	1	4,76			
		100	Yhteensä	12	
Yhteensä	21				

Toiset nimet	kpl	%
1. Caisa	1	33,3
2. Christina	1	33,3
3. Maria	1	33,3
		100
Yhteensä	3	
% kastetuista		14,3

VUOSI 1770

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	4	30,77	1. Johannes	3	16,67
2. Walborg	3	23,08	2. Anders	2	11,11
3. Catarina	2	15,38	3. Lars	2	11,11
4. Margareta	2	15,38	4. Petter	2	11,11
5. Elisabeth	1	7,69	5. Pål	2	11,11
6. Helena	1	7,69	6. Christian	1	5,56
		100	7. Gustaf	1	5,56
			8. Henric	1	5,56
Yhteensä	13		9. Matias	1	5,56
			10. Mårten	1	5,56
			11. Olaus	1	5,56
			12. Samuel	1	5,56
					100
			Yhteensä	18	
			Toiset nimet		
			1. Henrik	1	50
			2. Johan	1	50
					100
			Yhteensä	2	

% kastetuista 11,1

VUOSI 1780

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	11	28,95	1. Johannes	8	20,51
2. Catarina	6	15,79	2. Henric	6	15,38
3. Christina	5	13,16	3. Petrus	4	10,26
4. Margareta	4	10,53	4. Laurentius	3	7,69
5. Brita	3	7,89	5. Matias	3	7,69
6. Elin	2	5,26	6. Jacobus	2	5,13
7. Maria	2	5,26	7. Paul	2	5,13
8. Cecilia	1	2,63	8. Abraham	1	2,56
9. Charlotta	1	2,63	9. Adam	1	2,56
10. Elisabeth	1	2,63	10. Andreas	1	2,56
11. Eva	1	2,63	11. Casper	1	2,56
12. Walborg	1	2,63	12. Christian	1	2,56
		100	13. Daniel	1	2,56
			14. Herman	1	2,56
Yhteensä	38		15. Job	1	2,56
			16. Matias	1	2,56
Toiset nimet	kpl	%	17. Vilhelm	1	2,56
1. Catarina	2	22,22	18. Zacharias	1	2,56
2. Sophia	2	22,22			100
3. Christina	1	11,11	Yhteensä	39	
4. Elisabeth	1	11,11	Toiset nimet	kpl	%
5. Hedvig	1	11,11	Johan	3	100
6. Helena	1	11,11	% kastetuista		7,6
7. Margareta	1	11,11			
		100			
yhteensä	9				
% kastetuista		23,7			

VUOSI 1790

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	11	35,48	1. Laurentius	10	19,23
2. Margareta	7	22,58	2. Johannes	9	17,31
3. Brita	4	12,90	3. Petrus	9	17,31
4. Christina	4	12,90	4. Olaus	6	11,54
5. Elisabeth	2	6,45	5. Henrik	3	5,77
6. Catarina	1	3,23	6. Paul	3	5,77
7. Ingeborg	1	3,23	7. Matias	2	3,85
8. Walborg	1	3,23	8. Samuel	2	3,85
		100	9. Abell	1	1,92
			10. Anders	1	1,92
Yhteensä	31		11. Ananias	1	1,92
			12. Friedrich	1	1,92
Toiset nimet	kpl	%	13. Hiob	1	1,92
1. Catarina	3	30	14. Josua	1	1,92
			15. Mårten	1	1,92

2. Christina	2	20	16. Zacharias	1	1,92
3. Maria	2	20			100
4. Carin	1	10			
5. Lisa	1	10	Yhteensä	52	
6. Margareta	1	10			
		100	Toiset nimet		
Yhteensä	10				
% kastetuista		32,6	Wilhelm	1	100
			% kastetuista	1,9	

VUOSI 1801

Naisten nimet			Miesten nimet		
	kpl	%		kpl	%
1. Anna	10	28,57	1. Petter	7	20
2. Margareta	8	22,86	2. Henric	4	11,43
3. Brita	3	8,57	3. Johan	3	8,57
4. Christina	3	8,57	4. Paul	3	8,57
5. Elisabeth	3	8,57	5. Abel	2	5,71
6. Catarina	2	5,71	6. Anders	2	5,71
7. Johanna	2	5,71	7. Friedrich	2	5,71
8. Valborg	2	5,71	8. Matias	2	5,71
9. Maria	1	2,86	9. Samuel	2	5,71
10. Elin	1	2,86	10. Abraham	1	2,86
		100	11. Benjamin	1	2,86
			12. Eric	1	2,86
Yhteensä	35		13. Esaias	1	2,86
			14. Herman	1	2,86
Toiset nimet	kpl	%	15. Matts	1	2,86
			16. Michael	1	2,86
1. Catarina	3	50	17. Staffan	1	2,86
2. Christina	1	16,67			100
3. Elisabeth	1	16,67	Yhteensä	35	
4. Margareta	1	16,67			
		100	Toiset nimet	kpl	%
Yhteensä	6		1. Henrik	1	50
% kastetuista		17	2. Petter	1	50
					100
			Yhteensä	2	
			% kastetuista		5,7

VUOSI 1810

Naisten nimet			Miesten nimet		
	kpl	%		kpl	%
1. Anna	10	25,0	1. Petter	6	13,33
2. Margareta	5	12,5	2. Anders	5	11,11
3. Brita	3	7,5	3. Samuel	5	11,11
4. Sara	3	7,5	4. Johannes	4	8,89
5. Carin	2	5,0	5. Paul	3	6,67
6. Elisabeth	2	5,0	6. Henrik	2	4,44
7. Katarina	2	5,0	7. Herman	2	4,44
8. Kristina	2	5,0	8. Lars	2	4,44
9. Maria	2	5,0	9. Vilhelm	2	4,44

10. Agneta	1	2,5	10. Abraham	1	2,22
11. Apollonia	1	2,5	11. Abel	1	2,22
12. Fredrika	1	2,5	12. Carl	1	2,22
13. Johanna	1	2,5	13. Daniel	1	2,22
14. Paulina	1	2,5	14. Eric	1	2,22
15. Sophia	1	2,5	15. Friedrik	1	2,22
16. Susanna	1	2,5	16. Hiob	1	2,22
17. Valborg	1	2,5	17. Josua	1	2,22
18. Vilhelmiina	1	2,5	18. Matts	1	2,22
		100,0	19. Michel	1	2,22
			20. Mårten	1	2,22
Yhteensä	40		21. Olof	1	2,22
			22. Thimoteus	1	2,22
Toiset nimet	kpl	%	23. Tobias	1	2,22
					100
1. Christina	3	21,43			
2. Lisa	3	21,43	Yhteensä	45	
3. Greta	2	14,29	Toiset nimet	kpl	%
4. Kaisa	2	14,29			
5. Amalia	1	7,14	1. Henrik	2	40
6. Brita	1	7,14	2. Alexius	1	20
7. Gustava	1	7,14	3. Immanuel	1	20
8. Sophia	1	7,14	4. Wilhelm	1	20
		100			100
Yhteensä	14		Yhteensä	5	
% kastetuista		35	% kastetuista		11,11
			Kolmannet nimet	kpl	%
			Augustus	1	100
			% kastetuista		2,22

VUOSI 1820

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	16	23,19	1 Johan	7	11,67
2. Brita	7	10,14	2. Pähl	7	11,67
3. Maria	6	8,70	3. Henrik	6	10,00
4. Greta	4	5,80	4. Anders	5	8,33
5. Kristina	4	5,80	5. Alexander	4	6,67
6. Sara	4	5,80	6. Carl	4	6,67
7. Vilhelmiina	4	5,80	7. Petter	3	5,00
8. Johanna	3	4,35	8. Samuel	3	5,00
9. Amalia	2	2,90	9. Josua	2	3,33
10. Fredrika	2	2,90	10. Lars	2	3,33
11. Elisabath	2	2,90	11. Mårten	2	3,33
12. Magdalena	2	2,90	12. Abraham	1	1,67
13. Sophia	2	2,90	13. Achatius	1	1,67
14. Agatha	1	1,45	14. Axel	1	1,67
15. Carolina	1	1,45	15. Erik	1	1,67
16. Dorotea	1	1,45	16. Fredrik	1	1,67
17. Helena	1	1,45	17. Gustaf	1	1,67
18. Ingeborg	1	1,45	18. Herman	1	1,67

19. Juliana	1	1,45	19. Jafet	1	1,67
20. Lena	1	1,45	20. Matts	1	1,67
21. Lovisa	1	1,45	21. Niclas	1	1,67
22. Susanna	1	1,45	22. Polycarpus	1	1,67
23. Vendla	1	1,45	23. Salomon	1	1,67
22. Ulrika	1	1,45	24. Thomas	1	1,67
		100,00	25. Vilhelm	1	1,67
			26. Vincentius	1	1,67
Yhteensä	69				100

Toiset nimet	kpl	%	Yhteensä	kpl	%
1. Kaisa	9	30,00	Toiset nimet	6	35,29
2. Stina	7	23,33	2. Immanuel	2	11,76
3. Brita	2	6,67	3. Fredrik	2	11,76
4. Carolina	2	6,67	4. Alexius	1	5,88
5. Greta	2	6,67	5. Gustaf	1	5,88
6. Johanna	2	6,67	6. Jafet	1	5,88
7. Lovisa	2	6,67	7. Johan	1	5,88
8. Ulrika	2	6,67	8. Olof	1	5,88
9. Magdalena	1	3,33	9. Simon	1	5,88
10. Sophia	1	3,33	10. Wilhelm	1	5,88
		100			100
yhteensä	30		yhteensä	17	
% kastetuista		43,5	% kastetuista		28,33

VUOSI 1830

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	11	23,91	1. Andreas	8	12,90
2. Maria	5	10,87	2. Henrik	6	9,68
3. Wilhelmiina	5	10,87	3. Johan	6	9,68
4. Catarina	4	8,70	4. Jafet	5	8,06
5. Christina	4	8,70	5. Matts	4	6,45
6. Elisabeth	3	6,52	6. Petter	4	6,45
7. Johanna	3	6,52	7. Elias	3	4,84
8. Margareta	2	4,35	8. Eventius	2	3,23
9. Sara	2	4,35	9. Jacob	2	3,23
10. Elin	1	2,17	10. Olof	2	3,23
11. Emma	1	2,17	11. Alexander	1	1,61
12. Fredrika	1	2,17	12. Carl	1	1,61
13. Klara	1	2,17	13. Daniel	1	1,61
14. Serafiina	1	2,17	14. David	1	1,61
15. Sofia	1	2,17	15. Eric	1	1,61
16. Walborg	1	2,17	16. Evert	1	1,61
		100	17. Fredrik	1	1,61
			18. Josua	1	1,61
Yhteensä	46		19. Lars	1	1,61
			20. Malachias	1	1,61
Toiset nimet	kpl	%	21. Matias	1	1,61
			22. Michel	1	1,61

1. Catarina	4	23,53	23. Nils	1	1,61
2. Maria	3	17,65	24. Paul	1	1,61
3. Brita	2	11,76	25. Samuel	1	1,61
4. Lisa	2	11,76	26. Sylvester	1	1,61
5. Greta	1	5,88	27. Thomas	1	1,61
6. Magdalena	1	5,88	28. Walfrid	1	1,61
7. Otteliana	1	5,88	29. Wilhelm	1	1,61
8. Rakel	1	5,88	30. Zacharias	1	1,61
9. Stina	1	5,88			100
10. Wilhelmiina	1	5,88			
		100	Yhteensä	62	
yhteensä	17		Toiset nimet	kpl	%
% kastetuista		37			
			1. Johan	6	60
			2. Emmanuel	1	10
			3. Henrik	1	10
			4. Leander	1	10
			5. Petter	1	10
					100
			yhteensä	10	
			% kastetuista		16,13

VUOSI 1840

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	10	19,61	1. Henric	8	14,55
2. Wilhelmiina	9	17,65	2. Petter	7	12,73
3. Johanna	7	13,73	3. Anders	5	9,09
4. Stina	6	11,76	4. Johan	5	9,09
5. Brita	5	9,80	5. Carl	3	5,45
6. Margareta	5	9,80	6. Alexander	2	3,64
7. Elisabeth	2	3,92	7. Matts	2	3,64
8. Amalia	1	1,96	8. Olof	2	3,64
9. Carolina	1	1,96	9. Robert	2	3,64
10. Catarina	1	1,96	10. Abel	1	1,82
11. Erica	1	1,96	11. Achatius	1	1,82
12. Eva	1	1,96	12. Alexius	1	1,82
13. Hedvig	1	1,96	13. Daniel	1	1,82
14. Saara	1	1,96	14. Elias	1	1,82
			15. Friedrik	1	1,82
		100	16. Gerhard	1	1,82
			17. Herman	1	1,82
Yhteensä	51		18. Hilarius	1	1,82
			19. Hiskias	1	1,82
Toiset nimet	kpl	%	20. Jafet	1	1,82
			21. Lars	1	1,82
1. Catarina	3	14,29	22. Michel	1	1,82
2. Johanna	3	14,29	23. Nestor	1	1,82
3. Lisa	3	14,29	24. Paul	1	1,82
4. Stina	3	14,29	25. Salomon	1	1,82
5. Carolina	2	9,52	26. Samuel	1	1,82
6. Greta	2	9,52	27. Staffan	1	1,82

7. Sofia	2	9,52	28. Sylvester	1	1,82
8. Brita	1	4,76			100
9. Lena	1	4,76			
10. Ulrica	1	4,76	Yhteensä	55	
		100			
Yhteensä	21		Toiset nimet		
% kastetuista		41,18	1. Andreas	1	12,5
			2. Azarias	1	12,5
			3. Gustaf	1	12,5
			4. Henric	1	12,5
			5. Johan	1	12,5
			6. Julius	1	12,5
			7. Petter	1	12,5
			8. Valentin	1	12,5
					100
			Yhteensä	8	
			% kastetuista		14,55

VUOSI 1850

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	16	18,60	1. Johan	23	21,70
2. Kristiina	11	12,79	2. Henrik	10	9,43
3. Maria	11	12,79	3. Petter	8	7,55
4. Elisabeth	8	9,30	4. Anders	5	4,72
5. Margareta	6	6,98	5. Robert	5	4,72
6. Vilhelmiina	6	6,98	6. Carl	4	3,77
7. Johanna	5	5,81	7. Olof	4	3,77
8. Catarina	3	3,49	8. Agathius	3	2,83
9. Charlotta	3	3,49	9. Lars	3	2,83
10. Sara	3	3,49	10. Matts	3	2,83
11. Brita	2	2,33	11. Pähl	3	2,83
12. Henrika	2	2,33	12. Elias	2	1,89
13. Selma	2	2,33	13. Erik	2	1,89
14. Sofia	2	2,33	14. Emanuel	2	1,89
15. Aqvilinia	1	1,16	15. Fredrik	2	1,89
16. Erika	1	1,16	16. Jakob	2	1,89
17. Fredrika	1	1,16	17. Matias	2	1,89
18. Magdalena	1	1,16	18. Vilhelm	2	1,89
19. Martha	1	1,16	19. Adolf	1	0,94
20. Valborg	1	1,16	20. Alexander	1	0,94
		100	21. Anton	1	0,94
			22. August	1	0,94
Yhteensä	86		23. Eventius	1	0,94
			24. Evert	1	0,94
Toiset nimet	kpl	%	25. Herman	1	0,94
			26. Hesekiel	1	0,94
1. Johanna	7	21,21	27. Hiskias	1	0,94
2. Caisa	7	21,21	28. Jafet	1	0,94
3. Vilhelmiina	6	18,18	29. Job	1	0,94
4. Brita	2	6,06	30. Jonas	1	0,94

5. Lisa	2	6,06	31. Josua	1	0,94
6. Maria	2	6,06	32. Salomon	1	0,94
7. Sofia	2	6,06	33. Samuel	1	0,94
8. Stina	2	6,06	34. Sigfrid	1	0,94
9. Helena	1	3,03	35. Simon	1	0,94
10. Lena	1	3,03	36. Sylvester	1	0,94
11. Paulina	1	3,03	37. Theodor	1	0,94
		100	38. Thomas	1	0,94
			39. Zacheus	1	0,94
Yhteensä	33				100
% kastetuista		38,3			

Yhteensä 106

Kolmannet nimet	kpl	%	Toiset nimet	kpl	%
1. Vilhelmiina	1	100			
% kastetuista		1,16			
			1. Henrik	9	37,5
			2. Johan	6	25
			3. Petter	2	8,333
			4. Alexius	1	4,17
			5. Anders	1	4,17
			6. Fabian	1	4,17
			7. Fredrik	1	4,17
			8. Julius	1	4,17
			9. Napoleon	1	4,17
			10. Wilhelm	1	4,17
					100
			Yhteensä	24	
			% kastetuista		22,6

VUOSI 1860

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	24	21,43	1. Johannes	22	18,33
2. Kristina	11	9,82	2. Henrik	17	14,17
3. Wilhelmiina	10	8,93	3. Petter	11	9,17
4. Margareta	8	7,14	4. Anders	10	8,33
5. Katharina	7	6,25	5. Matts	8	6,67
6. Lisa	6	5,36	6. Jafet	5	4,17
7. Maria	5	4,46	7. Karl	4	3,33
8. Charlotta	4	3,57	8. Pähl	4	3,33
9. Gustava	4	3,57	9. Wilhelm	4	3,33
10. Brita	3	2,68	10. Elias	3	2,50
11. Sara	3	2,68	11. Robert	3	2,50
12. Fredrika	2	1,79	12. Adam	2	1,67
13. Erika	2	1,79	13. David	2	1,67
14. Johanna	2	1,79	14. Ernest	2	1,67
15. Olga	2	1,79	15. Fredrik	2	1,67
16. Paulina	2	1,79	16. Gustaf	2	1,67
17. Severina	2	1,79	17. Olof	2	1,67
18. Sofia	2	1,79	18. Abraham	1	0,83
19. Agneta	1	0,89	19. Alexander	1	0,83
20. Alma	1	0,89	20. Alfred	1	0,83
21. Alvina	1	0,89	21. Claes	1	0,83

22. Aquillina	1	0,89	22. Daniel	1	0,83
23. Emelie	1	0,89	23. Enoch	1	0,83
24. Hilda	1	0,89	24. Erik	1	0,83
25. Ida	1	0,89	25. Eventius	1	0,83
26. Ingeborg	1	0,89	26. Herman	1	0,83
27. Josefina	1	0,89	27. Immanuel	1	0,83
28. Magdalena	1	0,89	28. Julius	1	0,83
29. Walborg	1	0,89	29. Oscar	1	0,83
30. Wendla	1	0,89	30. Salomon	1	0,83
31. Zenobia	1	0,89	31. Samuel	1	0,83
		100,00	32. Sem	1	0,83
			33. Staffan	1	0,83
Yhteensä	112		34. Thomas	1	0,83
					100,00

Toiset nimet	kpl	%			
			Yhteensä	120	
1. Sofia	8	15,69			
2. Maria	7	13,73	Toiset nimet	kpl	%
3. Stina	7	13,73			
4. Kaisa	6	11,76	1. Henrik	9	29,03
5. Johanna	5	9,80	2. Fredrik	6	19,35
6. Greta	3	5,88	3. Pehr	4	12,90
7. Emelia	2	3,92	4. Johan	3	9,68
8. Paulina	2	3,92	5. Ferdinand	2	6,45
9. Adolfiina	1	1,96	6. Alexander	1	3,23
10. Brita	1	1,96	7. August	1	3,23
11. Carolina	1	1,96	8. Fabian	1	3,23
12. Charlotta	1	1,96	9. Immanuel	1	3,23
13. Erika	1	1,96	10. Knut	1	3,23
14. Lisa	1	1,96	11. Wilhelm	1	3,23
15. Lovisa	1	1,96	12. Zacharias	1	3,23
16. Matilda	1	1,96			100,00
17. Victoria	1	1,96	Yhteensä	31	
18. Wilhelmiina	1	1,96	% kastetuista		25,83
19. Ulrika	1	1,96			
		100,00			

Kolmannet nimet	kpl	%			
Yhteensä	51				
% kasetuista		45,54	1. Adolf	1	100,00
			% kastetuista		0,83

Kolmannet nimet	kpl	%
1. Henrika	1	33,33
2. Olivia	1	33,33
3. Paulina	1	33,33
		100
Yheensä	3	
% kastetuista		2,7

VUOSI 1870

Naisten nimet			Miesten nimet		
	kpl	%		kpl	%
1. Stina	14	11,02	1. Johan	37	24,83
2. Anna	13	10,24	2. Anders	18	12,08
3. Ida	12	9,45	3. Petter	10	6,71
4. Maria	11	8,66	4. Karl	7	4,70
5. Kaisa	10	7,87	5. Matts	6	4,03
6. Johanna	7	5,51	6. Abram	5	3,36
7. Wilhelmiina	7	5,51	7. Lars	5	3,36
8. Lisa	6	4,72	8. Alexander	4	2,68
9. Charlotta	5	3,94	9. Henrik	4	2,68
10. Olga	5	3,94	10. Robert	4	2,68
11. Augusta	4	3,15	11. Samuel	4	2,68
12. Margareta	4	3,15	12. Wilhelm	4	2,68
13. Henrika	3	2,36	13. Gustaf	3	2,01
14. Hilma	3	2,36	14. Herman	3	2,01
15. Brita	2	1,57	15. Pähl	3	2,01
16. Erika	2	1,57	16. August	2	1,34
17. Fredika	2	1,57	17. Elias	2	1,34
18. Gustava	2	1,57	18. Erik	2	1,34
19. Hilda	2	1,57	19. Fredrik	2	1,34
20. Matlena	2	1,57	20. Jafet	2	1,34
21. Sara	2	1,57	21. Nestor	2	1,34
22. Alexandra	1	0,79	22. Staffan	2	1,34
23. Amanda	1	0,79	23. Sylvester	1	0,67
24. Eva	1	0,79	24. Aaron	1	0,67
25. Lovisa	1	0,79	25. Adam	1	0,67
26. Lydia	1	0,79	26. Albert	1	0,67
27. Selma	1	0,79	27. Arvid	1	0,67
28. Selmiina	1	0,79	28. David	1	0,67
29. Rosa	1	0,79	29. Frans	1	0,67
30. Walborg	1	0,79	30. Hiskias	1	0,67
		100,00	31. Isak	1	0,67
			32. Ivar	1	0,67
Yhteensä	127		33. Josef	1	0,67
			34. Kristian	1	0,67
Toiset nimet	kpl	%	35. Olof	1	0,67
			36. Oscar	1	0,67
1. Maria	12	15,00	37. Otto	1	0,67
2. Lisa	11	13,75	38. Pähl	1	0,67
3. Sofia	8	10,00	39. Victor	1	0,67
4. Johanna	7	8,75	40. Zachris	1	0,67
5. Wilhelmiina	7	8,75			100,00
6. Kaisa	6	7,50			
7. Stina	6	7,50	Yhteensä	149	
8. Paulina	5	6,25	Toiset nimet	kpl	%
9. Charlotta	3	3,75			
10. Augusta	2	2,50	1. Henrik	17	25,37
11. Matilda	2	2,50	2. Johannes	11	16,42
12. Carolina	1	1,25	3. August	9	13,43
13. Elmina	1	1,25	4. Fredrik	8	11,94
14. Emelia	1	1,25	5. Petter	4	5,97
15. Greta	1	1,25			

16. Gustava	1	1,25	6. Wilhelm	3	4,48
17. Henrika	1	1,25	7. Alrik	1	1,49
18. Josefina	1	1,25	8. Arvid	1	1,49
19. Lovisa	1	1,25	9. Aurelius	1	1,49
20. Selina	1	1,25	10. Emil	1	1,49
21. Viola	1	1,25	11. Ernest	1	1,49
22. Walborg	1	1,25	12. Fabian	1	1,49
		100,00	13. Ferdinand	1	1,49
			13. Gabriel	1	1,49
Yhteensä	80		14. Gustaf	1	1,49
% kastetuista		63	16. Israel	1	1,49
			17. Jakob	1	1,49
			18. Nicolaus	1	1,49
			19. Oscar	1	1,49
			20. Paul	1	1,49
			21. Thure	1	1,49
					100,00

Yhteensä 67
% kastetuista 44,96

Kolmannet nimet kpl %

1. Arvid 1 100
% kastetuista 0,67

VUOSI 1880

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	17	13,60	1. Johan	28	20,00
2. Katri	12	9,60	2. Anders	13	9,29
3. Kristiina	12	9,60	3. Paavali	12	8,57
4. Iida	11	8,80	4. Henrik	10	7,14
5. Olga	11	8,80	5. Pekka	8	5,71
6. Maria	8	6,40	6. Alfred	7	5,00
7. Elisabeth	5	4,00	7. Karl	7	5,00
8. Greta	5	4,00	8. August	5	3,57
9. Johanna	5	4,00	9. Matts	5	3,57
10. Wilhelmiina	5	4,00	10. Samuli	4	2,86
11. Ewa	5	4,00	11. Fredrik	3	2,14
12. Alma	3	2,40	12. Olof	3	2,14
13. Hilma	3	2,40	13. Wilhelm	3	2,14
14. Augusta	2	1,60	14. Abram	2	1,43
15. Charlotta	2	1,60	15. Fridolf	2	1,43
16. Erika	2	1,60	16. Herman	2	1,43
17. Ellen	2	1,60	17. Jafet	2	1,43
18. Hedvig	2	1,60	18. Lars	2	1,43
19. Riikka	2	1,60	19. Oscar	2	1,43
20. Angeliina	1	0,80	20. Pietari	2	1,43
21. Aina	1	0,80	21. Wiktori	2	1,43
22. Alina	1	0,80	22. Aleksanteri	1	0,71
23. Helena	1	0,80	23. Anselm	1	0,71
24. Hilda	1	0,8	24. Akatius	1	0,71
25. Hilja	1	0,8	25. Arvid	1	0,71

26. Ingeborg	1	0,8	26. Gustaf	1	0,71
27. Lydia	1	0,8	27. Elias	1	0,71
28. Roosa	1	0,8	28. Ernest	1	0,71
29. Saara	1	0,8	29. Eventius	1	0,71
30. Sofia	1	0,8	30. Fabian	1	0,71
		100,00	31. Franz	1	0,71
			32. Mauritz	1	0,71
Yhteensä	125		33. Olof	1	0,71
			34. Simon	1	0,71
Toiset nimet	kpl	%	35. Sion	1	0,71
			36. Sylvester	1	0,71
1. Wilhelmiina	12	14,81	37. Tuomas	1	0,71
2. Liisa	11	13,58			100,00
3. Johanna	9	11,11			
4. Maria	9	11,11	Yhteensä	140	
5. Kaisa	9	11,11			
6. Emilia	6	7,41	Toiset nimet	kpl	%
7. Stiina	6	7,41			
8. Sofia	5	6,17	1. Henrik	20	34,48
9. Augusta	2	2,47	2. August	4	6,90
10. Eerika	2	2,47	3. Fredrik	4	6,90
11. Aliina	1	1,23	4. Johannes	4	6,90
12. Angelina	1	1,23	5. Petter	4	6,90
13. Brita	1	1,23	6. Wilhelm	4	6,90
14. Dorotea	1	1,23	7. Alfred	3	5,17
15. Henrika	1	1,23	8. Oscar	2	3,45
16. Matilda	1	1,23	9. Aleksanteri	1	1,72
17. Natalia	1	1,23	10. Albin	1	1,72
18. Paulina	1	1,23	11. Fabian	1	1,72
19. Ulrika	1	1,23	12. Fridolf	1	1,72
20. Walborg	1	1,23	13. Herbert	1	1,72
		100,00	14. Jaakko	1	1,72
			15. Joakim	1	1,72
Yhteensä	81		16. Rurik	1	1,72
% kastetuista		64	17. Samuel	1	1,72
			18. Sylvester	1	1,72
			19. Taavetti	1	1,72
			20. Teodor	1	1,72
			21. Viktor	1	1,72
					100,00
			Yhteensä	58	
			% kastetuista		41,43

VUOSI 1890

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	36	21,95	1. Johan	36	20,45
2. Ida	14	8,54	2. Antti	14	7,95
3. Kristina	13	7,93	3. Wilhelm	13	7,39
4. Kaisa	12	7,32	4. Paavo	12	6,82
5. Liisa	11	6,71	5. Petter	11	6,25
6. Hilda	8	4,88	6. Matti	10	5,68
7. Hilma	8	4,88	7. Henrik	7	3,98

8. Saara	8	4,88	8. Karl	7	3,98
9. Johanna	7	4,27	9. Robert	7	3,98
10. Wilhelmiina	7	4,27	10. Olli	6	3,41
11. Aina	6	3,66	11. Abel	4	2,27
12. Reeta	6	3,66	12. Aleksanteri	4	2,27
13. Augusta	3	1,83	13. August	3	1,70
14. Lotta	3	1,83	14. Fredrik	3	1,70
15. Lyydia	3	1,83	15. Lassi	3	1,70
16. Maria	3	1,83	16. Samuel	3	1,70
17. Adolffiina	2	1,22	17. Alfred	2	1,14
18. Edla	2	1,22	18. Arvid	2	1,14
19. Eva	2	1,22	19. Emil	2	1,14
20. Sofia	2	1,22	20. Herman	2	1,14
21. Brita	1	0,61	21. Jafet	2	1,14
22. Erika	1	0,61	22. Onni	2	1,14
23. Leena	1	0,61	23. Salomon	2	1,14
24. Jenny	1	0,61	24. Abram	1	0,57
25. Saima	1	0,61	25. Aimo	1	0,57
26. Severina	1	0,61	26. Alrik	1	0,57
27. Susanna	1	0,61	27. Amos	1	0,57
28. Zenobia	1	0,61	28. Ananias	1	0,57
		100,00	29. Axel	1	0,57
			30. Feliks	1	0,57
Yhteensä	164		31. Gustaf	1	0,57
			32. Isak	1	0,57
Toiset nimet	kpl	%	33. Ivar	1	0,57
			34. Jakob	1	0,57
1. Maria	18	15,93	35. Josua	1	0,57
2. Wilhelmiina	15	13,27	36. Klaus	1	0,57
3. Johanna	13	11,50	37. Maunu	1	0,57
4. Lisa	13	11,50	38. Pietari	1	0,57
5. Kaisa	12	10,62	39. Seth	1	0,57
6. Sofia	4	3,54	40. Tahvo	1	0,57
7. Stiina	4	3,54	41. Tobias	1	0,57
8. Alina	3	2,65	42. Väinö	1	0,57
9. Fredrika	3	2,65			100,00
10. Walborg	3	2,65			
11. Augusta	2	1,77	Yhteensä	176	
12. Emilia	2	1,77			
13. Loviisa	2	1,77	Toiset nimet	kpl	%
14. Serafia	2	1,77			
15. Amanda	1	0,88	1. Johan	15	20,83
16. Agatha	1	0,88	2. Henrik	8	11,11
17. Aquilinia	1	0,88	3. Alfred	7	9,72
18. Barbara	1	0,88	4. Petter	7	9,72
19. Brita	1	0,88	5. Wilhelm	7	9,72
20. Erika	1	0,88	6. Aleksanteri	3	4,17
21. Hebla	1	0,88	7. August	2	2,78
22. Henrika	1	0,88	8. Emil	2	2,78
23. Josefina	1	0,88	9. Fredrik	2	2,78
24. Juliana	1	0,88	10. Jafet	2	2,78
25. Lotta	1	0,88	11. Agatus	1	1,39
26. Matilda	1	0,88	12. Andreas	1	1,39
27. Olga	1	0,88	13. Edvard	1	1,39

28. Paulina	1	0,88	14. Enok	1	1,39
29. Selina	1	0,88	15. Erik	1	1,39
30. Severina	1	0,88	16. Gideon	1	1,39
31. Tyne	1	0,88	17. Immanuel	1	1,39
		100,00	18. Jakob	1	1,39
			19. Jalmari	1	1,39
Yhteensä	113		20. Josef	1	1,39
% kastetuista		69	21. Leonard	1	1,39
			22. Oscar	1	1,39
			23. Philemon	1	1,39
			24. Samuel	1	1,39
			25. Selim	1	1,39
			26. Taavetti	1	1,39
			27. Teodor	1	1,39
					100,00
			Yhteensä	72	
			% kastetuista		40,9

VUOSI 1900

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	29	17,79	1. Johan	27	19,01
2. Ida	14	8,59	2. Antti	16	11,27
3. Vilhelmiina	11	6,75	3. Lauri	9	6,34
4. (S)Tiina	10	6,13	4. Pekka	7	4,93
5. Olka	9	5,52	5. Matti	6	4,23
6. Kaisa	8	4,91	6. Paavali	6	4,23
7. Maria	8	4,91	7. Eemil	5	3,52
8. Johanna	7	4,29	8. Kalle	5	3,52
9. Greta	6	3,68	9. Wilho	5	3,52
10. Hilma	6	3,68	10. Adam	4	2,82
11. Tyne	6	3,68	11. Akusti	4	2,82
12. Aina	5	3,07	12. Alfred	4	2,82
13. Hilja	4	2,45	13. Heikki	4	2,82
14. Liisa	4	2,45	14. Petter	4	2,82
15. Lyyti	3	1,84	15. Aapeli	3	2,11
16. Saara	3	1,84	16. Abram	3	2,11
17. Aili	2	1,23	17. Eino	3	2,11
18. Edla	2	1,23	18. Samuel	3	2,11
19. Fredrika	2	1,23	19. Artturi	2	1,41
20. Inka	2	1,23	20. Olli	2	1,41
21. Kerttu	2	1,23	21. Väinö	2	1,41
22. Mirja	2	1,23	22. Ales	1	0,70
23. Veera	2	1,23	23. Arvid	1	0,70
24. Aadi	1	0,61	24. Emmanuel	1	0,70
25. Aini	1	0,61	25. Fredrik	1	0,70
26. Aino	1	0,61	26. Herman	1	0,70
27. Amalia	1	0,61	27. Hugo	1	0,70
28. Amanda	1	0,61	28. Iivari	1	0,70
29. Augusta	1	0,61	29. Jooseppi	1	0,70
30. Elma	1	0,61	30. Klaes	1	0,70
31. Emelina	1	0,61	31. Matias	1	0,70
32. Helmi	1	0,61	32. Nestor	1	0,70

33. Hilda	1	0,61	33. Pietari	1	0,70
34. Impi	1	0,61	34. Seth	1	0,70
35. Lotta	1	0,61	35. Stefanus	1	0,70
36. Martta	1	0,61	36. Taneli	1	0,70
37. Selma	1	0,61	37. Toivo	1	0,70
38. Sylvi	1	0,61	38. Vihtori	1	0,70
39. Wiija	1	0,61	39. Yrjö	1	0,70
		100,00			100,00

Yhteensä 163 Yhteensä 142

Toiset nimet	kpl	%	Toiset nimet	kpl	%
1. Maria	24	20,87	1. Johan	12	15,38
2. Wilhelmiina	16	13,91	2. Henrik	10	12,82
3. Johanna	13	11,30	3. Alfred	7	8,97
4. Kaisa	8	6,96	4. August	7	8,97
5. Lyydia	6	5,22	5. Paavo	5	6,41
6. Sofia	6	5,22	6. Pekka	4	5,13
7. Liisa	5	4,35	7. Jalmari	3	3,85
8. Tiina	5	4,35	8. William	3	3,85
9. Helena	3	2,61	9. Aleksanteri	2	2,56
10. Agatha	2	1,74	10. Antti	2	2,56
11. Alina	2	1,74	11. Eenokki	2	2,56
12. Emelia	2	1,74	12. Fabian	2	2,56
13. Loviisa	2	1,74	13. Fredrik	2	2,56
14. Lotta	2	1,74	14. Ilmari	2	2,56
15. Reeta	2	1,74	15. Rikhard	2	2,56
16. Dagmar	1	0,87	16. Antero	1	1,28
17. Eedi	1	0,87	17. Eino	1	1,28
18. Elina	1	0,87	18. Eliel	1	1,28
19. Evelina	1	0,87	19. Feliks	1	1,28
20. Fredrika	1	0,87	20. Ferdinand	1	1,28
21. Henriikka	1	0,87	21. Gideon	1	1,28
22. Hilja	1	0,87	22. Herman	1	1,28
23. Irene	1	0,87	23. Iisakki	1	1,28
24. Jenny	1	0,87	24. Jakob	1	1,28
25. Juliana	1	0,87	25. Markus	1	1,28
26. Kustava	1	0,87	26. Nikolai	1	1,28
27. Matilda	1	0,87	27. Oskar	1	1,28
28. Matleena	1	0,87	28. Viktor	1	1,28
29. Paulina	1	0,87			100,00
30. Saara	1	0,87			
31. Saima	1	0,87	Yhteensä	78	
32. Serafia	1	0,87	% kastetuista		54,9
		100,00			

Yhteensä 115
% kastetuista 70,55

Kolmannet nimet kpl %

1. Ester 1 100

% kastetuista 0,61

(Lähde: Joensuun maakunta-arkisto: Kiuruveden seurakunnan syntyneiden ja kastettujen luettelot vuosilta 1786, 1770, 1780, 1790, 1801, 1810, 1820, 1830, 1840, 1850, 1860, 1870, 1880, 1890 ja 1900)

ETUNIMISTÖÄ POHJANMAALTA

KASTETUT LAPSET VÄHÄNKYRÖN SEURAKUNNASSA VUOSINA 1723–1900

VUOSI 1723

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	8	57,14	1. Johannes	7	28
2. Valborg	3	21,43	2. Matias	6	24
3. Susanna	2	14,29	3. Jacob	5	20
4. Elisabetha	1	7,14	4. Michael	2	8
			5. Andeas	1	4
			6. Hendriens	1	4
Yhteensä	14		7. Petrus	1	4
			8. Simon	1	4
			9. Thomas	1	4
					100
			Yhteensä	25	

VUOSI 1730

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Elisabetha	6	37,5	1. Jacob	10	27,78
2. Maria	4	25	2. Matias	7	19,44
3. Margareta	2	12,5	3. Michel	4	11,11
4. Anna	1	6,25	4. Andeas	3	8,33
5. Brita	1	6,25	5. Johannes	3	8,33
6. Susanna	1	6,25	6. Bartholdus	2	5,56
7. Valborg	1	6,25	7. Simon	2	5,56
			8. Isaacus	1	2,78
			9. Henricus	1	2,78
Yhteensä	16		10. Jöran	1	2,78
			11. Martinus	1	2,78
			12. Thomas	1	2,78
					100
			Yhteensä	36	

VUOSI 1740

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Elisabeth	5	26,32	1. Johannes	6	28,57
2. Maria	4	21,05	2. Matts	3	14,29

3. Valborg	4	21,05	3. Michel	3	14,29
4. Brita	3	15,79	4. Thomas	3	14,29
5. Susanna	2	10,53	5. Simon	2	9,52
6. Carin	1	5,26	6. Erich	1	4,76
		100	7. Isak	1	4,76
			8. Jacob	1	4,76
yhteensä	19		9. Jöran	1	4,76
					100

yhteensä 21

Toiset nimet kpl

1. Matts 1
% kastetuista 4,8

VUOSI 1750

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	10	35,71	1. Matias	9	27,27
2. Elisabeth	6	21,43	2. Jakob	6	18,18
3. Susanna	4	14,29	3. Mickel	6	18,18
4. Valborg	4	14,29	4. Anders	3	9,09
5. Anna	1	3,57	5. Henrik	2	6,06
6. Brigitta	1	3,57	6. Simon	2	6,06
7. Brita	1	3,57	7. Thomas	2	6,06
8. Kaisa	1	3,57	8. Carl	1	3,03
		100	9. Erik	1	3,03
			10. Johan	1	3,03
Yhteensä	28				100

Toiset nimet kpl % Yhteensä 33

1. Helena 1 25
2. Magdalena 1 25
3. Margareta 1 25
4. Maria 1 25
100

Yhteensä 4
% kastetuista 14,3

VUOSI 1760

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	13	26,53	1. Jakob	10	20
2. Elisabeth	12	24,49	2. Mickael	9	18
3. Brita	9	18,37	3. Johannes	8	16
4. Catharina	4	8,16	4. Matias	8	16
5. Susanna	3	6,12	5. Anderas	4	8
6. Anna	2	4,08	6. Thomas	4	8
7. Valborg	2	4,08	7. Abraham	2	4
8. Beata	1	2,04	8. Henric	2	4

9. Helena	1	2,04	9. Isack	1	2
10. Margareta	1	2,04	10. Karl	1	2
11. Sofia	1	2,04	11. Samuel	1	2
		100			100
Yhteensä	49		Yhteensä	50	

VUOSI 1770

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	15	34,09	1. Johannes	11	22,45
2. Elisabeth	11	25,00	2. Jakob	10	20,41
3. Susanna	7	15,91	3. Mickael	7	14,29
4. Brita	5	11,36	4. Erik	5	10,20
5. Anna	3	6,82	5. Simon	4	8,16
6. Catharina	1	2,27	6. Abraham	2	4,08
7. Johanna	1	2,27	7. Andeas	2	4,08
8. Margareta	1	2,27	8. Matias	2	4,08
		100	9. Carl	1	2,04
			10. Gabriel	1	2,04
Yhteensä	44		11. Henrik	1	2,04
			12. Jeremias	1	2,04
			13. Matteus	1	2,04
			14. Thomas	1	2,04
					100
			Yhteensä	49	

VUOSI 1780

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	18	33,33	1. Johannes	13	22,41
2. Elisabeth	16	29,63	2. Jakob	11	18,97
3. Brita	7	12,96	3. Isack	7	12,07
4. Anna	5	9,26	4. Mickel	5	8,62
5. Susanna	3	5,56	5. Thomas	5	8,62
6. Catharina	1	1,85	6. Andreas	4	6,90
7. Christina	1	1,85	7. Erik	4	6,90
8. Margareta	1	1,85	8. Matias	2	3,45
9. Sofia	1	1,85	9. Samuel	2	3,45
10. Walborg	1	1,85	10. Georigius	1	1,72
		100	11. Jeremias	1	1,72
			12. Karl	1	1,72
Yhteensä	54		13. Simon	1	1,72
			14. Timoteus	1	1,72
Toiset nimet	kpl	%			100
1. Fredrika	1	100	Yhteensä	58	
% kastetuista		1,9			

VUOSI 1790

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	15	38,46	1. Jacob	14	28

2. Elisabeth	11	28,21	2. Johannes	12	24
3. Susanna	3	7,69	3. Mickel	6	12
4. Ulrica	3	7,69	4. Isak	4	8
5. Anna	2	5,13	5. Matts	4	8
6. Beata	2	5,13	6. Anders	3	6
7. Brita	1	2,56	7. Thomas	3	6
8. Margareta	1	2,56	8. Henric	2	4
9. Stina	1	2,56	9. Simon	2	4
		100			100

Yhteensä 39 Yhteensä 50

Toiset nimet kpl %

Lisa 1 100
% kastetuista 2,5

VUOSI 1800

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	12	26,09	1. Johannes	17	27,42
2. Elisabeth	11	23,91	2. Jacob	16	25,81
3. Anna	9	19,57	3. Matts	7	11,29
4. Susanna	8	17,39	4. Mickel	7	11,29
5. Brita	3	6,52	5. Thomas	6	9,68
6. Christina	1	2,17	6. Simon	4	6,45
7. Ewa	1	2,17	7. Abraham	1	1,61
8. Johanna	1	2,17	8. Carl	1	1,61
		100	9. Henric	1	1,61
			10. Isac	1	1,61
Yhteensä	46		11. Matias	1	1,61
					100

Toiset nimet kpl %

1. Helena 1 33,3
2. Lisa 1 33,3
3. Stina 1 33,3

Yhteensä 3
% kastetuista 6,5

Yhteensä 62

Toiset nimet kpl %

100 1. Alexander 1 20
2. Christian 1 20
3. Fredrik 1 20
4. Henrik 1 20
5. Vilhelm 1 20
100

Yhteensä 5
% kastetuista 8

VUOSI 1810

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	19	36,54	1. Jacob	31	41,89
2. Elisabeth	12	23,08	2. Johan	18	24,32
3. Susanna	10	19,23	3. Mickel	13	17,57

4. Anna	5	9,62	4. Isak	4	5,41
5. Brita	2	3,85	5. Simon	3	4,05
6. Sophia	2	3,85	6. Thomas	2	2,70
7. Catharina	1	1,92	7. Carl	1	1,35
8. Greta	1	1,92	8. Salmomon	1	1,35
		100	9. Zacharias	1	1,35
					100

Yhteensä 52 Yhteensä 74

Toiset nimet	kpl	%	Toiset nimet	kpl	%
1. Sophia	1	100	1. Henrik	1	50
% kastetuista		1,9	2. Wilhelm	1	50
					100
			Yhteensä	2	
			% kastetuista		2,7

VUOSI 1820

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	25	32,47	1. Jakob	21	30
2. Elisabeth	22	28,57	2. Johan	20	28,57
3. Anna	12	15,58	3. Michel	9	12,86
4. Susanna	9	11,69	4. Thomas	4	5,71
5. Margareta	4	5,19	5. Herman	3	4,29
6. Britha	3	3,90	6. Matts	3	4,29
7. Fredrica	1	1,30	7. Anders	2	2,86
8. Hedvig	1	1,30	9. Gustaf	1	1,43
		100	9. Elias	1	1,43
			10. Esaias	1	1,43
Yhteensä	77		11. Isaac	1	1,43
			12. Matias	1	1,43
Toiset nimet	kpl	%	13. Simon	3	4,29
1. Greta	1	50			100
2. Stina	1	50	Yhteensä	70	
		100			
Yhteensä	2		Toiset nimet	kpl	%
% kastetuista		2,6	1. Fredrik	1	50
			2. Henrik	1	50
			Yhteensä	2	100
			% kastetuista		2,9

VUOSI 1830

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	18	28,57	1. Jakob	18	24,00
2. Anna	17	26,98	2. Johannes	16	21,33
3. Elisabeth	12	19,05	3. Michel	9	12,00
4. Susanna	9	14,29	4. Thomas	9	12,00
5. Hedvig	2	3,17	5. Matts	8	10,67
6. Helena	2	3,17	6. Simon	5	6,67

7. Brita	1	1,59	7. Anders	2	2,67
8. Greta	1	1,59	8. Isaac	2	2,67
9. Ulrica	1	1,59	9. Carl	1	1,33
			10. Christian	1	1,33
			11. Esaias	1	1,33
Yhteensä	63		12. Henric	1	1,33
			13. Israel	1	1,33
Toiset nimet	kpl	%	14. Mattias	1	1,33
					100
1. Greta	1	33,3			
2. Gustava	1	33,3	Yhteensä	75	
3. Lisa	1	33,3			
			100		
Yhteensä	3		Toiset nimet	kpl	%
% kastetuista		4,8	1. Otto	1	100
			% kastetuista		1,3

VUOSI 1840

Naisten nimet	%	kpl	Miesten nimet	%	kpl
1. Maria	29	39,73	1. Jakob	21	30,43
2. Susanna	13	17,81	2. Johan	15	21,74
3. Elisabeth	12	16,44	3. Mickel	14	20,29
4. Anna	6	8,22	4. Herman	6	8,70
5. Justina	2	2,74	5. Isak	4	5,80
6. Sophia	2	2,74	6. Matts	2	2,90
7. Amalia	1	1,37	7. Simon	2	2,90
8. Brita	1	1,37	8. Thomas	2	2,90
9. Gustava	1	1,37	9. Benjamin	1	1,45
10. Greta	1	1,37	10. Carl	1	1,45
11. Helena	1	1,37	11. Fredrik	1	1,45
12. Lovisa	1	1,37			100
13. Seraphia	1	1,37			
14. Wendla	1	1,37	Yhteensä	69	
15. Wilhelmiina	1	1,37			
			100		
			Toiset nimet	kpl	%
Yhteensä	73		1. Albert	1	100
			% kastetuista		1,45
Toiset nimet	kpl	%			
1. Fredrika	1	20			
2. Lisa	1	20			
3. Olivia	1	20			
4. Sophia	1	20			
5. Wilhelmiina	1	20			
Yhteensä	5				
% kastetuista		6,8			

VUOSI 1850

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	31	46,97	1. Jakob	35	39,33

2. Elisabeth	11	16,67	2. Johan	31	34,83
3. Susanna	10	15,15	3. Mickel	8	8,99
4. Anna	4	6,06	4. Thomas	8	8,99
5. Sophia	3	4,55	5. Matts	2	2,25
6. Seraphia	2	3,03	6. Simon	2	2,25
7. Wilhelmiina	2	3,03	7. August	1	1,12
8. Greta	1	1,52	8. Carl	1	1,12
9. Ida	1	1,52	9. Isak	1	1,12
10. Johanna	1	1,52			100

100

Yhteensä

89

Yhteensä

66

Toiset nimet

kpl

%

Toiset nimet

kpl

%

			1. Gustaf	5	83,3
1. Lisa	4	28,57	2. Wilhelm	1	16,6
2. Sophia	4	28,57			100
3. Serafia	3	21,43	Yhteensä	6	
4. Christina	1	7,14	% kastetuista		6,74
5. Johanna	1	7,14			
6. Lovisa	1	7,14			
		100			

Yhteensä

14

% kastetuista

21,2

VUOSI 1860**Naisten nimet**

kpl

%

Miesten nimet

kpl

%

1. Maria	17	27,87	1. Johan	19	33,93
2. Lisa	13	21,31	2. Jakob	14	25,00
3. Susanna	9	14,75	3. Karl	9	16,07
4. Anna	8	13,11	4. Michel	6	10,71
5. Wilhelmiina	5	8,20	5. Tomas	3	5,36
6. Wendla	2	3,28	6. Isak	2	3,57
7. Edla	1	1,64	7. Simon	2	3,57
8. Fredrika	1	1,64	8. Josef	1	1,79
9. Gustafva	1	1,64			100
10. Johanna	1	1,64			
11. Justina	1	1,64	Yhteensä	56	
12. Serafia	1	1,64			
13. Sofia	1	1,64	Toiset nimet	kpl	%

100

1. Evert

1

100

Yhteensä

61

% kastetuista

1,8

Toiset nimet

kpl

%

1. Amanda	1	25
2. Antoinette	1	25
3. Elisabeth	1	25
4. Sofia	1	25
		100

Yhteensä

4

% kastetuista

6,55

VUOSI 1870

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	22	30,56	1. Jakob	25	34,25
2. Susanna	15	20,83	2. Johan	24	32,88
3. Lisa	9	12,50	3. Michel	6	8,22
4. Sofia	7	9,72	4. Karl	3	4,11
5. Serafia	6	8,33	5. Thomas	3	4,11
6. Anna	3	4,17	6. Carl	2	2,74
7. Josefina	2	2,78	7. Isak	2	2,74
8. Wilhelmiina	2	2,78	8. August	1	1,37
9. Emma	1	1,39	9. Emil	1	1,37
10. Erika	1	1,39	10. Ernest	1	1,37
11. Johanna	1	1,39	11. Herman	1	1,37
12. Matilda	1	1,39	12. Matts	1	1,37
13. Rosa	1	1,39	13. Oscar	1	1,37
14. Victoria	1	1,39	14. Otto	1	1,37
		100	15. Sixtus	1	1,37
					100
Yhteensä	72		Yhteensä	73	
Toiset nimet	kpl	%	Toiset nimet	kpl	%
1. Sofia	4	40	1. Eliel	1	33,3
2. Lisa	2	20	2. Onni	1	33,3
3. Wilhelmiina	2	20	3. Wihelm	1	33,3
4. Alina	1	10			100
5. Matilda	1	10	Yhteensä	3	
		100	% kastetuista		4,11
yhteensä	10				
% kastetuista		13,8			

VUOSI 1880

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	17	18,68	1. Johan	29	31,18
2. Susanna	16	17,58	2. Jakob	23	24,73
3. Hilma	14	15,38	3. Thomas	15	16,13
4. Ida	6	6,59	4. Karl	12	12,90
5. Johanna	6	6,59	5. Mikkel	6	6,45
6. Lisa	5	5,49	6. Herman	2	2,15
7. Anna	4	4,40	7. Arthur	1	1,08
8. Edla	4	4,40	8. Frans	1	1,08
9. Serafia	4	4,40	9. Matts	1	1,08
10. Josefina	3	3,30	10. Otto	1	1,08
11. Hilja	2	2,20	11. Viktor	1	1,08
12. Selma	2	2,20	12. Walfrid	1	1,08
13. Aina	1	1,10			100
14. Alina	1	1,10			
15. Alma	1	1,10	Yhteensä	93	
16. Ester	1	1,10			
17. Fredrika	1	1,10	Toiset nimet	kpl	%
18. Greta	1	1,10			

19. Matilda	1	1,10	1. Wilhelm	20	44,44
20. Sofia	1	1,10	2. Emil	4	8,89
		100	3. Oscar	3	6,67
			4. Arthur	2	4,44
Yhteensä	91		5. Jakob	2	4,44
			6. Alfrid	1	2,22
Toiset nimet	kpl	%	7. Alrik	1	2,22
			8. Edvard	1	2,22
1. Maria	10	18,52	9. Eino	1	2,22
2. Elina	9	16,67	10. Feliks	1	2,22
3. Alina	8	14,81	11. Gabriel	1	2,22
4. Sofia	7	12,96	12. Gustaf	1	2,22
5. Matilda	5	9,26	13. Isak	1	2,22
6. Josefina	3	5,56	14. Johan	1	2,22
7. Elisabeth	3	5,56	15. Julius	1	2,22
8. Serafia	2	3,70	16. Ludvig	1	2,22
9. Susanna	2	3,70	17. Nestor	1	2,22
10. Aurora	1	1,85	18. Rikkard	1	2,22
11. Elvira	1	1,85	19. Stefan	1	2,22
12. Fredrika	1	1,85			100
13. Irene	1	1,85			
14. Kristina	1	1,85	Yhteensä	45	
			100 % kastetuista		48,4
Yhteensä	54				
% kastetuista		59,34			

VUOSI 1890

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Lempi	11	17,46	1. Jakob	11	16,67
2. Impi	6	9,52	2. Johannes	9	13,64
3. Maria	6	9,52	3. Kaarle	8	12,12
4. (Su)Sanna	5	7,94	4. Frans	6	9,09
5. Hilda	4	6,35	5. Tuomas	5	7,58
6. Hilja	3	4,76	6. Hugo	3	4,55
7. Saima	3	4,76	7. Mikael	3	4,55
8. Aina	2	3,17	8. Nestor	3	4,55
9. Elisabeth	2	3,17	9. Arthur	2	3,03
10. Hilma	2	3,17	10. Herman	2	3,03
11. Senia	2	3,17	11. Otto	2	3,03
12. Tyyne	2	3,17	12. Viktor	1	1,52
13. Wendla	2	3,17	13. Anders	1	1,52
14. Amanda	1	1,59	14. Arvid	1	1,52
15. Armida	1	1,59	15. Arvo	1	1,52
16. Edla	1	1,59	16. Eino	1	1,52
17. Elviira	1	1,59	17. Eli	1	1,52
18. Ester	1	1,59	18. Niilo	1	1,52
19. Fanny	1	1,59	19. Oscar	1	1,52
20. Hulda	1	1,59	20. Rikhard	1	1,52
21. Ilma	1	1,59	21. Uno	1	1,52
22. Jenny	1	1,59	22. Wilho	1	1,52
23. Matilda	1	1,59	23. Yrjö	1	1,52
24. Mimmi	1	1,59			100

25. Riika	1	1,59			
26. Signe	1	1,59	Yhteensä	66	
		100			
			Toiset nimet	kpl	%
Yhteensä	63				
			1. Wilhelm	8	19,51
Toiset nimet	kpl	%	2. Johannes	7	17,07
			3. Emil	5	12,20
1. Maria	12	20,34	4. Edvard	3	7,32
2. Susanna	7	11,86	5. Hjalmar	2	4,88
3. Aurora	4	6,78	6. Mikael	2	4,88
4. Elisabeth	4	6,78	7. Aleksis	1	2,44
5. Johanna	4	6,78	8. Arvid	1	2,44
6. Matilda	4	6,78	9. August	1	2,44
7. Elina	3	5,08	10. Benjamin	1	2,44
8. Sofia	3	5,08	11. Henrik	1	2,44
9. Alina	2	3,39	12. Jakob	1	2,44
10. Elviira	2	3,39	13. Leander	1	2,44
11. Lydia	2	3,39	14. Ludvig	1	2,44
12. Safiina	2	3,39	15. Nestor	1	2,44
13. Aali	1	1,69	16. Oscar	1	2,44
14. Arviika	1	1,69	17. Otto	1	2,44
15. Atiina	1	1,69	18. Teodor	1	2,44
16. Emilia	1	1,69	19. Uljas	1	2,44
17. Fredrika	1	1,69	20. Yrjö	1	2,44
18. Gustava	1	1,69			100
19. Josefiina	1	1,69			
20. Lempi	1	1,69	Yhteensä	41	
21. Marttyyra	1	1,69	% kastetuista		62,2
22. Serafia	1	1,69			
		100			
Yhteensä	59				
% kastetuista		93,6			

VUOSI 1900

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Saima	10	14,08	1. Jaakko	7	8,54
2. Tyyne	7	9,86	2. Niilo	6	7,32
3. Lilja	5	7,04	3. Yrjö	6	7,32
4. Senja	5	7,04	4. Eino	5	6,10
5. Aili	3	4,23	5. Johannes	5	6,10
6. Esteri	3	4,23	6. Otto	5	6,10
7. Impi	3	4,23	7. Lauri	4	4,88
8. Anni	2	2,82	8. Toivo	4	4,88
9. Fanni	2	2,82	9. Tuomas	4	4,88
10. Hanna	2	2,82	10. Wilho	4	4,88
11. Lyyli	2	2,82	11. Hugo	3	3,66
12. Lyyti	2	2,82	12. Kaarle	3	3,66
13. Maria	2	2,82	13. Aarne	2	2,44
14. Milka	2	2,82	14. Arvo	2	2,44
15. Aino	1	1,41	15. Kauno	2	2,44
16. Aliina	1	1,41	16. Martti	2	2,44
17. Alli	1	1,41	17. Wäinö	2	2,44

18. Amanda	1	1,41	18. Uno	2	2,44
19. Edla	1	1,41	19. Arvi	1	1,22
20. Elli	1	1,41	20. Einari	1	1,22
21. Elma	1	1,41	21. Emil	1	1,22
22. Hellin	1	1,41	22. Feliks	1	1,22
23. Henna	1	1,41	23. Frans	1	1,22
24. Hilda	1	1,41	24. Georg	1	1,22
25. Hilja	1	1,41	25. Herman	1	1,22
26. Hilma	1	1,41	26. Paavo	1	1,22
27. Johanna	1	1,41	27. Pertti	1	1,22
28. Lempi	1	1,41	28. Salve	1	1,22
29. Mimmi	1	1,41	29. Walfrid	1	1,22
30. Olga	1	1,41	30. Vihtori	1	1,22
31. Sanni	1	1,41	31. Viktor	1	1,22
32. Sandra	1	1,41	32. Weikko	1	1,22
33. Signe	1	1,41			100,00
34. Semmi	1	1,41			
35. Sofia	1	1,41	Yhteensä	82	
		100,00			

			Toiset nimet	kpl	%
Yhteensä	71				
Toiset nimet	kpl	%			
			1. Johannes	20	27,78
			2. Mikael	10	13,89
			3. Jaakko	9	12,50
1. Maria	15	24,59	4. Wiljami	5	6,94
2. Susanna	10	16,39	5. Aleksanteri	2	2,78
3. Aliina	7	11,48	6. Armas	2	2,78
4. Johanna	6	9,84	7. Arvid	2	2,78
5. Eliina	5	8,20	8. Edvard	2	2,78
6. Ester	4	6,56	9. Vilho	2	2,78
7. Elviira	3	4,92	10. Wilhelm	2	2,78
8. Irene	3	4,92	11. Aarne	1	1,39
9. Elisabeth	2	3,28	12. Aukusti	1	1,39
10. Wilhelmiina	2	3,28	13. Bernhard	1	1,39
11. Aurora	1	1,64	14. Edvard	1	1,39
12. Emilia	1	1,64	15. Eemeli	1	1,39
13. Ihanelma	1	1,64	16. Einari	1	1,39
14. Senja	1	1,64	17. Feliks	1	1,39
		100,00	18. Hermann	1	1,39
			19. Ilmari	1	1,39
Yhteensä	61		20. Lauri	1	1,39
% kastetuista		85,92	21. Matias	1	1,39
			22. Stefanus	1	1,39
			23. Teodor	1	1,39
			24. Walfrid	1	1,39
			25. Wihtori	1	1,39
			26. Wilho	1	1,39
					100,00
			Yhteensä	72	
			% kastetuista		87,8

Kolmannet nimet kpl %

1. Ilmari 1 100

% kastetuista 1,22

(Lähde: Kansallisarkisto: Vähänkyrön syntyneiden ja kastettujen luettelot vuosilta 1723, 1730, 1740, 1750, 1760, 1770, 1780, 1790, 1800, 1810, 1820, 1830, 1840, 1850, 1860, 1870, 1880, 1890 ja 1900)

KASTETUT LAPSET LAIHIAN SEURAKUNNASSA VUOSINA 1700-1890

VUOSI 1700

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Marja	14	29,17	1. Matts	8	22,22
2. Brita	11	22,92	2. Jacob	6	16,67
3. Anna	8	16,67	3. Henrik	5	13,89
4. Lijsa	5	10,42	4. Johan	3	8,33
5. Valborg	3	6,25	5. Anders	2	5,56
6. Susanna	2	4,17	6. Jöran	2	5,56
7. Agnis	1	2,08	7. Samuel	2	5,56
8. Carin	1	2,08	8. Simon	2	5,56
9. Malin	1	2,08	9. Berttel	1	2,78
10. Marget	1	2,08	10. Elias	1	2,78
11. Sophja	1	2,08	11. Erik	1	2,78
		100	12. Isak	1	2,78
			13. Joseph	1	2,78
Yhteensä	48		14. Thomas	1	2,78
					100
			Yhteensä	36	

VUOSI 1710

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Marja	6	26,09	1. Matts	10	28,57
2. Brita	3	13,04	2. Jacob	5	14,29
3. Lijsa	3	13,04	3. Tomas	5	14,29
4. Marget	3	13,04	4. Johan	4	11,43
5. Susanna	3	13,04	5. Anders	2	5,71
6. Agnes	2	8,70	6. Mortten	2	5,71
7. Anna	2	8,70	7. Simon	2	5,71
8. Carin	1	4,35	8. Henrik	1	2,86
		100	9. Isaak	1	2,86
			10. Mickel	1	2,86
Yhteensä	23		11. Göran	1	2,86
			12. Samuel	1	2,86
					100
			Yhteensä	35	

VUOSI 1720 (osa vuodesta puuttuu syntyneiden ja kastettujen luetteloista)

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Marja	4	40	1. Jacob	7	50
2. Anna	2	20	2. Israel	2	14,2857
3. Susanna	2	20	3. Matts	2	14,2857

4. Walborg	2	20	4. Johan	1	7,14286
		100	5. Göran	1	7,14286
			6. Philip	1	7,14286
Yhteensä	10				100
			Yhteensä	14	

VUOSI 1735

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%	
1. Maria	12	33,33	1. Jacob	11	20,75	
2. Lijsa	7	19,44	2. Johan	8	15,09	
3. Carin	5	13,89	3. Mickel	7	13,21	
4. Anna	3	8,33	4. Anders	5	9,43	
5. Susanna	3	8,33	5. Henric	5	9,43	
6. Sophia	2	5,56	6. Matts	3	5,66	
7. Hedvig	1	2,78	7. Isaac	2	3,77	
8. Helena	1	2,78	8. Israel	2	3,77	
9. Margeta	1	2,78	9. Matthäus	2	3,77	
10. Walborg	1	2,78	10. Mattias	2	3,77	
			100	11. Samuel	2	3,77
				12. Thomas	2	3,77
Yhteensä	36		13. Märthen	1	1,89	
			14. Simon	1	1,89	
Toiset nimet	kpl	%			100	
1. Helena	1	100	Yhteensä	53		
% kastetuista		2,7				

VUOSI 1740

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%	
1. Liisa	7	28	1. Jacob	7	25,93	
2. Maria	5	20	2. Henrik	3	11,11	
3. Susanna	5	20	3. Johan	3	11,11	
4. Carin	2	8	4. Philip	3	11,11	
5. Margeta	2	8	5. Anders	2	7,41	
6. Beata	2	8	6. Mickael	2	7,41	
7. Malin	1	4	7. Garbiel	1	3,70	
8. Walborg	1	4	8. Isaac	1	3,70	
			100	9. Jöran	1	3,70
				10. Mattias	1	3,70
Yhteensä	25		11. Matts	1	3,70	
			12. Thomas	1	3,70	
			13. Zacharias	1	3,70	
					100	
			Yhteensä	27		

VUOSI 1750

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	
1. Lisa	9	25	1. Johan	13	26
2. Maria	8	22,22	2. Thomas	8	16
3. Anna	7	19,44	3. Anders	7	14
4. Susanna	5	13,89	4. Matts	7	14
5. Brita	3	8,33	5. Jabob	6	12
6. Margeta	3	8,33	6. Mickael	3	6
7. Carin	1	2,78	7. Carl	1	2
		100	8. Friedrik	1	2
			9. Gabriel	1	2
Yhteensä	36		10. Hindrick	1	2
			11. Mårten	1	2
			12. Simon	1	2
					100
			Yhteensä	50	
			Toiset nimet	kpl	%
			1. Fredrik	1	100
			% kastetuista		2

VUOSI 1760

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	13	25	1. Mickael	11	20,0
2. Susanna	11	21,15	2. Jacob	10	18,2
3. Maria	10	19,23	3. Mats	8	14,5
4. Lisa	9	17,31	4. Israel	5	9,1
5. Margeta	4	7,69	5. Johan	5	9,1
6. Brita	3	5,77	6. Henrik	3	5,5
7. Catarina	1	1,92	7. Joseph	2	3,6
8. Helena	1	1,92	8. Simon	2	3,6
		100	9. Thomas	2	3,6
			10. Anders	1	1,8
yhteensä	52		11. Isaac	1	1,8
			12. Jonas	1	1,8
			13. Jöran	1	1,8
			14. Philip	1	1,8
			15. Reinholdt	1	1,8
			16. Samuel	1	1,8
					100
			Yhteensä	55	
			Toiset nimet	kpl	%
			1. Wilhelm	1	100
			% kastetuista		1,8

VUOSI 1770

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	10	21,2	1. Anders	15	19,74
2. Susanna	9	19,14	2. Jacob	11	14,47
3. Anna	8	17	3. Thomas	11	14,47
4. Lisa	8	17	4. Johan	9	11,84
5. Marget	3	6,4	5. Michel	7	9,21
6. Brita	2	4,25	6. Matts	4	5,26
7. Clara	2	4,25	7. Mattias	3	3,95
8. Caisa	1	2,13	8. Isaac	3	3,95
9. Carin	1	2,13	9. Daniel	2	2,63
10. Helena	1	2,13	10. Israel	2	2,63
11. Regina	1	2,13	11. Joseph	2	2,63
12. Walborg	1	2,13	12. Olof	2	2,63
		100	13. Samuel	2	2,63
			14. Elias	1	1,32
Yhteensä	47		15. Henrik	1	1,32
			16. Nathanael	1	1,32
					100,00
			Yhteensä	76	

VUOSI 1780

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Elisabeth	11	30,56	1. Matts	11	18,33
2. Maria	10	27,78	2. Anders	10	16,67
3. Susanna	7	19,44	3. Johannes	9	15,00
4. Anna	4	11,11	4. Jacob	7	11,67
5. Brita	2	5,56	5. Henrik	5	8,33
6. Carin	1	2,78	6. Mickel	4	6,67
7. Lovisa	1	2,78	7. Tomas	4	6,67
		100	8. Simon	3	5,00
			9. Mattias	2	3,33
yhteensä	36		10. Elias	1	1,67
			11. Esaias	1	1,67
			12. Gustaf	1	1,67
			13. Isaacus	1	1,67
			14. Samuel	1	1,67
					100,00
			Yhteensä	60	
			Toiset nimet	kpl	%
			1. Israel	1	100,00
			% kastetuista	1,6	

VUOSI 1790

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Maria	17	32,69	1. Jacob	18	33,9623
2. Lisa	13	25,00	2. Matts	9	16,9811
3. Susanna	12	23,08	3. Mickel	7	13,2075
4. Anna	5	9,62	4. Tomas	6	11,3208
5. Helena	2	3,85	5. Johan	5	9,43396
6. Albertina	1	1,92	6. Henrik	3	5,66038
7. Brita	1	1,92	7. Abraham	2	3,77358
8. Justina	1	1,92	8. Anders	2	3,77358
		100	9. Friedrich	1	1,88679
					100
Yhteensä	52		Yhteensä	53	

VUOSI 1800

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Lisa	21	29,58	1. Jacob	13	19,70
2. Maria	16	22,54	2. Johan	11	16,67
3. Susanna	16	22,54	3. Matts	7	10,61
4. Anna	10	14,08	4. Michael	7	10,61
5. Margareta	3	4,23	5. Henrik	6	9,09
6. Brita	2	2,82	6. Mattias	6	9,09
7. Johanna	2	2,82	7. Tomas	6	9,09
8. Beata	1	1,41	8. Anders	4	6,06
		100	9. Joseph	2	3,03
			10. Israel	1	1,52
Yhteensä	71		11. Jonas	1	1,52
			12. Nathanael	1	1,52
Toiset nimet	kpl	%	13. Simon	1	1,52
					100
1. Lisa	1	50			
2. Maria	1	50	Yhteensä	66	
		100			
Yhteensä	2		Toiset nimet	kpl	%
% kastetuista		2,8			
			1. Adolf	1	50
			2. Fredrik	1	50
					100

VUOSI 1810

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Lisa	22	34,38	1. Jacob	14	18,18
2. Susanna	21	32,81	2. Henrik	11	14,29
3. Maria	16	25,00	3. Johannes	11	14,29
4. Margareta	2	3,13	4. Tomas	11	14,29
5. Helena	1	1,56	5. Matts	10	12,99
6. Stina	1	1,56	6. Michel	10	12,99
7. Philippina	1	1,56	7. Anders	3	3,90

			100	8. Isaac	2	2,60
				9. Carl	1	1,30
yhteensä	64			10. Herman	1	1,30
				11. Israel	1	1,30
Toiset nimet	kpl	%		12. Joseph	1	1,30
				13. Matias	1	1,30
1. Elisabeth	3	60				100
2. Johanna	1	20				
3. Sophia	1	20		Yhteensä	77	
		100		Toiset nimet	kpl	%
Yhteensä	5			1. Henrik	2	100
% kastetuista		7.8.		% kastetuista		2,6

VUOSI 1820

Naisten nimet			Miesten nimet		
	kpl	%		kpl	%
1. Maria	27	27,84	1. Johannes	17	19,32
2. Elisabeth	26	26,80	2. Jakob	15	17,05
3. Susanna	20	20,62	3. Michel	13	14,77
4. Anna	12	12,37	4. Matias	11	12,50
5. Margareta	7	7,22	5. Anders	8	9,09
6. Johanna	4	4,12	6. Henrik	8	9,09
7. Olga	1	1,03	7. Thomas	6	6,82
		100	8. Carl	2	2,27
Yhteensä	97		9. Isaac	2	2,27
			10. Simon	2	2,27
Toiset nimet	kpl	%	11. Elias	1	1,14
			12. Isarel	1	1,14
1. Elisabeth	1	50	13. Olof	1	1,14
2. Fredrika	1	50	14. Samuel	1	1,14
		100			100,00
Yhteensä	2		Yhteensä	88	
% kastetuista		2	Toiset nimet	kpl	%
			1. Gustaf	1	33,33
			2. Leonard	1	33,33
			3. Wilhelm	1	33,33
					100,00

VUOSI 1830

Naisten nimet			Miesten nimet		
	kpl	%		kpl	%
1. Maria	21	27,63	1. Jacob	28	30,11
2. Lisa	19	25,00	2. Matts	14	15,05
3. Susanna	14	18,42	3. Michel	13	13,98
4. Anna	13	17,11	4. Herman	7	7,53
5. Margareta	6	7,89	5. Thomas	7	7,53
6. Clara	1	1,32	6. Henrik	6	6,45
7. Johanna	1	1,32	7. Johannes	6	6,45

8. Sophia	1	1,32	8. Anders	5	5,38
		100	9. Matias	3	3,23
			10. Carl	2	2,15
Yhteensä	76		11. Hiskias	1	1,08
			12. Simon	1	1,08
Toiset nimet	kpl	%			100,00

1. Lisa	6	66,6	Yhteensä	93	
2. Charlotta	1	11,1	Toiset nimet	kpl	%
3. Fredrika	1	11,1	1. Gustaf	1	50,00
4. Greta	1	11,1	2. Wilhelm	1	50,00
		100			100,00
Yhteensä	9		Yhteensä	2	
% kastetuista		11,84	% kastetuista		2,15

VUOSI 1840

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	21	24,14	1. Matts	16	21,62
2. Elisabeth	19	21,84	2. Jakob	15	20,27
3. Maria	19	21,84	3. Johannes	12	16,22
4. Susanna	16	18,39	4. Herman	8	10,81
5. Fredrika	3	3,45	5. Michel	8	10,81
6. Johanna	3	3,45	6. Thomas	5	6,76
7. Greta	2	2,30	7. Anders	4	5,41
8. Wilhelmina	2	2,30	8. Henrik	2	2,70
9. Helena	1	1,15	9. Matias	2	2,70
10. Seraphia	1	1,15	10. Elias	1	1,35
		100	11. Gustaf	1	1,35
Yhteensä	87				100,00
			Yhteensä	74	
Toiset nimet	kpl	%	Toiset nimet	kpl	%
1. Lisa	12	92,3	1. Augustus	1	33,33
2. Wilhelmina	1	7,7	2. Eric	1	33,33
		100	3 Jakob	1	33,33
Yhteensä	13				100,00
% kastetuista		14,94	Yhteensä	3	
			% kastetuista		4,00

VUOSI 1850

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	27	26,73	1. Mickel	22	23,66
2. Maria	23	22,77	2. Johannes	16	17,20
3. Lisa	18	17,82	3. Jakob	14	15,05
4. Susanna	16	15,84	4. Matts	10	10,75

5. Seraphia	6	5,94	5. Thomas	9	9,68
6. Helena	4	3,96	6. Henrik	7	7,53
7. Greta	2	1,98	7. Herman	5	5,38
8. Johanna	2	1,98	8. Anders	4	4,30
9. Wilhelmina	2	1,98	9. Hiskias	2	2,15
10. Amalia	1	0,99	10. Abram	1	1,08
		100	11. Carl	1	1,08
			12. Isak	1	1,08
Yhteensä	101		13. Matias	1	1,08
					100,00

Toiset nimet kpl %

			Yhteensä	93	
1. Lisa	17	85	Toiset nimet	kpl	%
2. Greta	1	5,88	1. Gustaf	1	100,00
3. Lovisa	1	5,88			
4. Seraphia	1	5,88	% kastetuista		1,07
		100			
Yhteensä	20				
% kastetuista		19,8			

VUOSI 1860

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Susanna	29	27,10	1. Mickel	21	18,42
2. Maria	26	24,30	2. Herman	20	17,54
3. Anna	20	18,69	3. Matts	19	16,67
4. Elisabeth	12	11,21	4. Jakob	14	12,28
5. Serafia	12	11,21	5. Johan	14	12,28
6. Greta	2	1,87	6. Tomas	7	6,14
7. Johanna	2	1,87	7. Alexander	5	4,39
8. Amalia	1	0,93	8. Anders	4	3,51
9. Beata	1	0,93	9. Henric	3	2,63
10. Lena	1	0,93	10. Karl	2	1,75
11. Wilhelmina	1	0,93	11. August	1	0,88
		100,00	12. Artur	1	0,88
Yhteensä	107		13. Elias	1	0,88
			14. Frans	1	0,88
Toiset nimet	kpl	%	15. Matias	1	0,88
					100,00
1. Lisa	17	68	Yhteensä	114	
2. Amalia	3	12	Toiset nimet		
3. Greta	2	8	1. Fredrik	1	25,00
4. Lovisa	1	4	2. Herman	1	25,00
5. Matilda	1	4	3. Jakob	1	25
6. Serafia	1	4	4. Wilhelm	1	25,00
		100			100,00
Yhteensä	25				
% kastetuista		23,36	Yhteensä	4	
			% kastuista		3,5

Kolmannet nimet	kpl	%
1. Alarik	1	100
% kastetuista		0.87

VUOSI 1870

Naisten nimet	kpl	%	Miesten nimet	kpl	%
1. Anna	24	23,76	1. Johan	24	20,17
2. Maria	23	22,77	2. Jakob	19	15,97
3. Su(Sanna)	21	20,79	3. Matts	18	15,13
4. Serafia	10	9,90	4. Michel	14	11,76
5. Lisa	9	8,91	5. Herman	12	10,08
6. Wilhelmiina	3	2,97	6. Alexander	7	5,88
7. Matilda	2	1,98	7. Anders	4	3,36
8. Alma	1	0,99	8. Henrik	4	3,36
9. Aurora	1	0,99	9. Karl	4	3,36
10. Edla	1	0,99	10. Tomas	3	2,52
11. Emilia	1	0,99	11. Victor	3	2,52
12. Greta	1	0,99	12. August	2	1,68
13. Lena	1	0,99	13. Josef	2	1,68
14. Johanna	1	0,99	14. Nestor	1	0,84
15. Mariana	1	0,99	15. Olaus	1	0,84
16. Wendla	1	0,99	16. Oscar	1	0,84
		100,00			100,00

Yhteensä 101 Yhteensä 119

Toiset nimet	kpl	%	Toiset nimet	kpl	%
1. Lisa	25	52,08	1. Alexander	6	28,57
2. Sefaria	6	12,50	2. Oscar	5	23,81
3. Matilda	5	10,42	3. Elias	2	9,52
4. Amalia	4	8,33	4. Johan	2	9,52
5. Josefina	2	4,17	5. August	1	4,76
6. Emilia	1	2,08	6. Emil	1	4,76
7. Evelina	1	2,08	7. Fabian	1	4,76
8. Maria	1	2,08	8. Hjalmar	1	4,76
9. Mariana	1	2,08	9. Jacob	1	4,76
10. Melinda	1	2,08	10. Marcus	1	4,76
11. Sophia	1	2,08			100
		100,00			

Yhteensä 21

Yhteensä 48
% kastetuista 47,52

VUOSI 1880

Naisten nimet			Miesten nimet		
	kpl	%		kpl	%
1. Maria	27	23,28	1. Jacob	23	17,29
2. Susanna	21	18,10	2. Juho/Johan	22	16,54
3. Anna	13	11,21	3. Herman	16	12,03
4. Hilma	8	6,90	4. Mikki/Mickel	14	10,53
5. Serafia	8	6,90	5. Matti/Matts	11	8,27
6. Lisa	7	6,03	6. August	8	6,02
7. Amalia	5	4,31	7. Alexander	6	4,51
8. Hilda	5	4,31	8. Karl	5	3,76
9. Wilhelmiina	4	3,45	9. Anders	3	2,26
10. Ida	3	2,59	10. Aron	3	2,26
11.. Helmi	2	1,72	11. Oscar	3	2,26
12. Lena	2	1,72	12. Matias	2	1,50
13. Matilda	2	1,72	13. Victor	2	1,50
14. Alina	1	0,86	14. Adolf	1	0,75
15. Aurora	1	0,86	15. Anton	1	0,75
16. Edla	1	0,86	16. Axel	1	0,75
17. Elina	1	0,86	17. Edvard	1	0,75
18. Hedda	1	0,86	18. Elias	1	0,75
19. Hilja	1	0,86	19. Frans	1	0,75
20. Ilma	1	0,86	20. Gidli	1	0,75
21. Johanna	1	0,86	21. Gustaf	1	0,75
22. Priska	1	0,86	22. Hjalmar	1	0,75
		100,00	23. Jafet	1	0,75
			24. Magnus	1	0,75
Yhteensä	116		25. Nicolaus	1	0,75
			26. Otto	1	0,75
Toiset nimet	kpl	%	27. Thomas	1	0,75
			28. Wainö	1	0,75
1. Elina	14	19,44			100,00
2. Lisa	13	18,06	Yhteensä	133	
3. Serafia	11	15,28	Toiset nimet	kpl	%
4. Maria	7	9,72			
5. Matilda	7	9,72	1. August	13	34,21
6. Alina	3	4,17	2. Alexander	4	10,53
7. Emilia	3	4,17	3. Henrik	3	7,89
8. Amalia	2	2,78	4. Oscar	3	7,89
9. Josefiina	2	2,78	5. Rikhard	3	7,89
10. Lempi	2	2,78	6. Alarik	2	5,26
11. Sofia	2	2,78	7. Hjalmar	2	5,26
12. Adele	1	1,39	8. Aatu	1	2,63
13. Aurora	1	1,39	9. Abel	1	2,63
14. Greta	1	1,39	10. Adolf	1	2,63
15. Lina	1	1,39	11. Alarik	1	2,63
16. Rosiina	1	1,39	12. Alfred	1	2,63
17. Susanna	1	1,39	13. Edvard	1	2,63
		100,00	14. Elias	1	2,63
Yhteensä	72		15. Herman	1	2,63
% kastetuista		62,00			100,00

Yhteensä 38
% kastetuista 33,63

VUOSI 1890

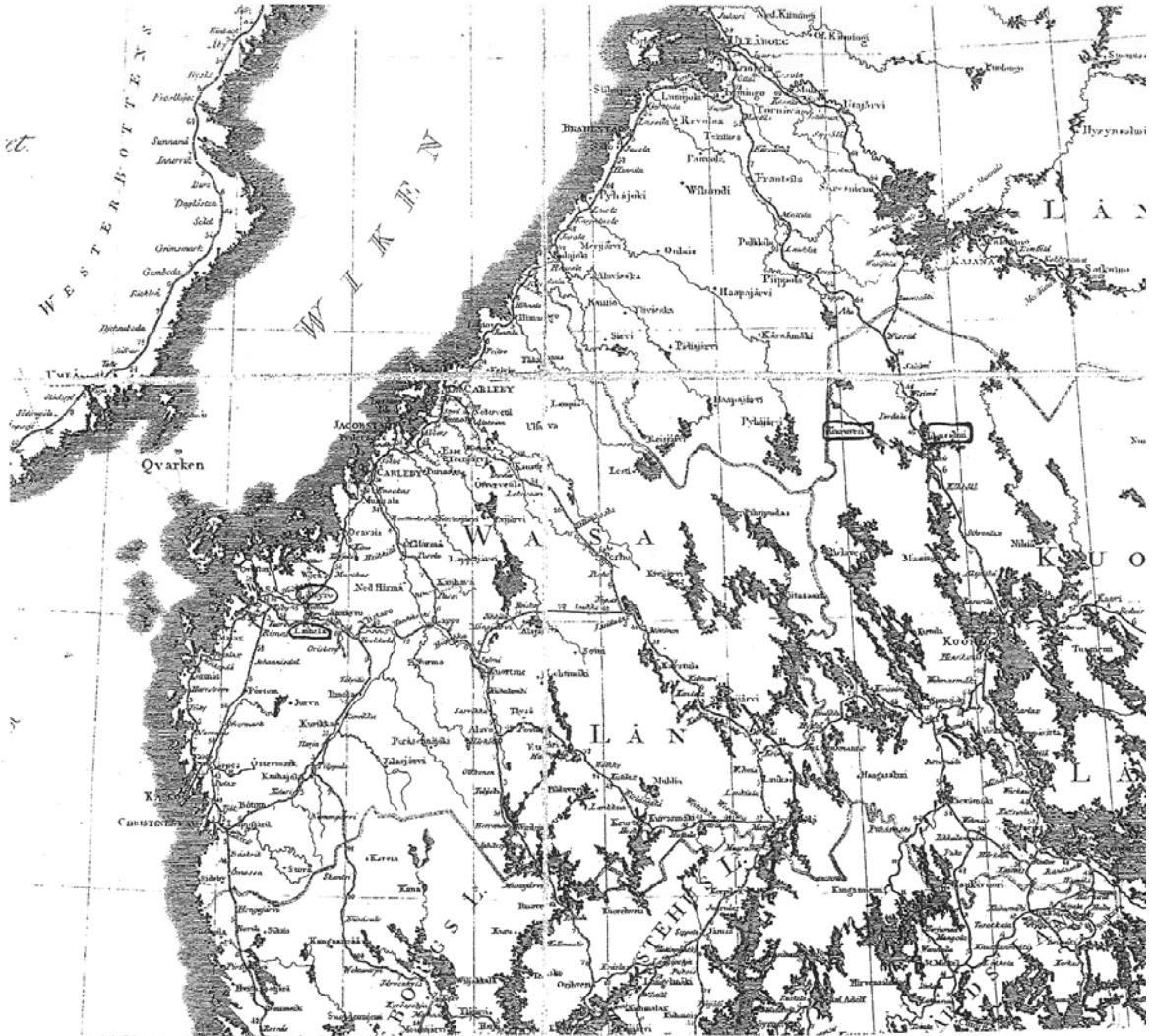
Naisten nimet			Miesten nimet		
	kpl	%		kpl	%
1. Hilta	12	10,53	1. Jaakko	22	18,80
2. Sanna	10	8,77	2. Johan	19	16,24
3. Iita	9	7,89	3. Mikael	10	8,55
4. Emelia	6	5,26	4. Herman	7	5,98
5. Maria	6	5,26	5. Matti	5	4,27
6. Saima	6	5,26	6. Aaroni	4	3,42
7. Aini	5	4,39	7. Matias	4	3,42
8. Anna	4	3,51	8. Eero	3	2,56
9. Hilja	4	3,51	9. Emil	3	2,56
10. Impi	4	3,51	10. Tuomas	3	2,56
11. Jenny	4	3,51	11. Wihtori	3	2,56
12. Lempi	4	3,51	12. Aleksanteri	2	1,71
13. Sanni	4	3,51	13. Arvii	2	1,71
14. Hilma	3	2,63	14. Augusti	2	1,71
15. Viivi	3	2,63	15. Benjamin	2	1,71
16. Aina	2	1,75	16. Frans	2	1,71
17. Alma	2	1,75	17. William	2	1,71
18. Elisabeth	2	1,75	18. Abel	1	0,85
19. Josefiina	2	1,75	19. Aleksanteri	1	0,85
20. Sigrid	2	1,75	20. Anders	1	0,85
21. Thilda	2	1,75	21. Antero	1	0,85
22. Tyyni	2	1,75	22. Armas	1	0,85
23. Aliina	1	0,88	23. Arvo	1	0,85
24. Amanda	1	0,88	24. Elias	1	0,85
25. Anni	1	0,88	25. Hjlamari	1	0,85
26. Aurora	1	0,88	26. Isak	1	0,85
27. Hilda	1	0,88	27. Jooseppi	1	0,85
28. Hedvig	1	0,88	28. Julius	1	0,85
29. Elina	1	0,88	29. Karl	1	0,85
30. Elma	1	0,88	30. Malakias	1	0,85
31. Eugenia	1	0,88	31. Nikolai	1	0,85
32. Johanna	1	0,88	32. Sylvester	1	0,85
33. Lena	1	0,88	33. Thure	1	0,85
34. Nanni	1	0,88	34. Toivo	1	0,85
35. Sanni	1	0,88	35. Uljas	1	0,85
36. Selma	1	0,88	36. Uuno	1	0,85
37. Senja	1	0,88	37. Venja	1	0,85
38. Serafia	1	0,88	38. Väinö	1	0,85
		100,00	39. Yrjö	1	0,85
					100,00
Yhteensä	114		Yhteensä	117	
Toiset nimet	kpl	%	Toiset nimet	kpl	%

1. Maria	25	29,41			
2. Lisa/Elisa	15	17,65	1. Wilhelm	11	19,30
3. Lyyli	4	4,71	2. Aleksanteri	5	8,77
4. Susanna	4	4,71	3. Aaron	4	7,02
5. Amanda	3	3,53	4. Arvid	3	5,26
6. Aurora	3	3,53	5. Emil	3	5,26
7. Irene	3	3,53	6. Wäinö	3	5,26
8. Josefiina	3	3,53	7. Eeli	2	3,51
9. Matilda	3	3,53	8. Eino	2	3,51
10. Aleksantra	2	2,35	9. Jaakko	2	3,51
11. Eveliina	2	2,35	10. Johannes	2	3,51
12. Serafia	2	2,35	11. Aapeli	1	1,75
13. Wilhelmiina	2	2,35	12. Aate	1	1,75
14. Amalia	1	1,18	13. Adolf	1	1,75
15. Elina	1	1,18	14. Augusti	1	1,75
16. Elma	1	1,18	15. Birger	1	1,75
17. Elvira	1	1,18	16. Fredrik	1	1,75
18. Emmi	1	1,18	17. Gusta	1	1,75
19. Eugenia	1	1,18	18. Henrik	1	1,75
20. Helma	1	1,18	19. Hjalmar	1	1,75
21. Hevilla	1	1,18	20. Iili	1	1,75
22. Immi	1	1,18	21. Ihanto	1	1,75
23. Lempi	1	1,18	22. Maunu	1	1,75
24. Melinda	1	1,18	23. Mattias	1	1,75
25. Rosiina	1	1,18	24. Nestori	1	1,75
26. Victoria	1	1,18	25. Nikolai	1	1,75
27. Zeeli	1	1,18	26. Olavi	1	1,75
		100,00	27. Sylvester	1	1,75
			28. Teodor	1	1,75
Yhteensä	85		29. Vihtori	1	1,75
% kastetuista		74,56	30. Weikko	1	1,75
					100,00
Kolmannet nimet	kpl	%			
			Yhteensä	57	
1. Amanda	1	100	% kastetuista		48,72
% kastetuista		0,88			

(Lähde: Kansallisarkisto: Laihian seurakunnan syntyneiden ja kastettujen luettelot vuosilta 1700, 1710, 1720, 1735, 1740, 1750, 1760, 1770, 1780, 1790, 1800, 1810, 1820, 1830, 1840, 1850, 1860, 1870, 1880 ja 1890)

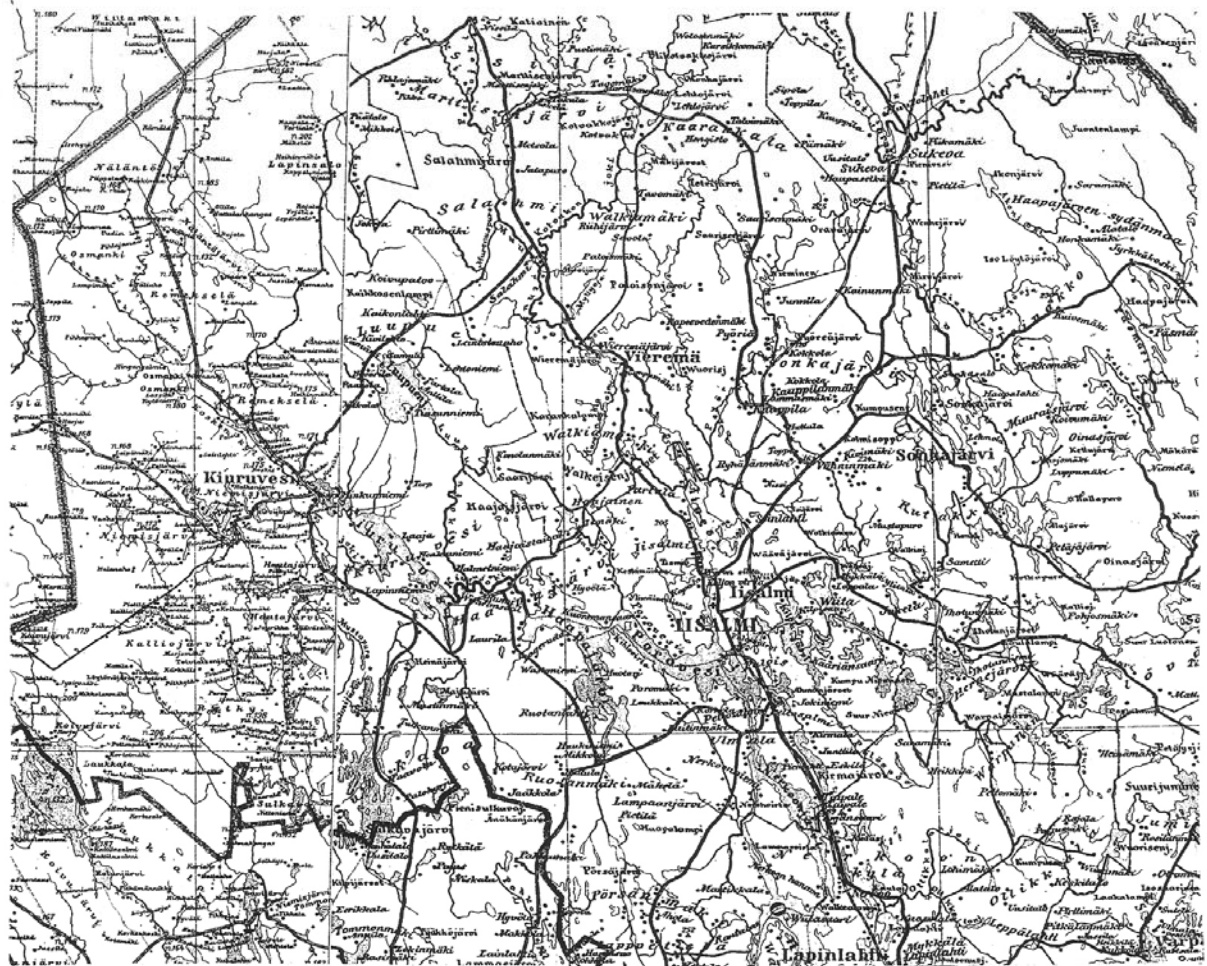
Liite 3. Karttoja

TUTKIMUSPAIKKAKUNNAT MERKITYINÄ KARTALLA

(Lähde: Suomen karttakirja 1799. C.P. Hällströmin Suomi-kartasto. Alkuperäiskustantaja S.G. Hermelin. Uusintapainoksen toimittaneet Jan Strang ja Erkki-Sakari Harju. Genimap Oy. WSOY. Porvoo.)

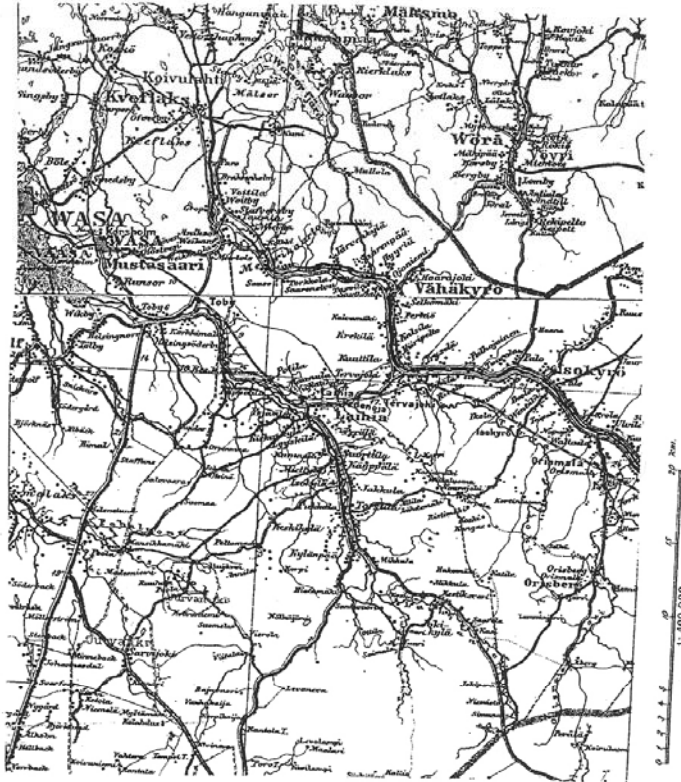
IISALMI JA KIURUVESI POHJOIS-SAVOSSA

(Lähde: Suomen kartta 1920. Maanmittauslaitos, Helsinki.)

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 km.
1:400,000.

LAIHIA JA VÄHÄKYRÖ POHJANMAALLA

(Lähde: Suomen kartta 1920. Maanmittauslaitos. Helsinki)